

DR. MEHMET YAKUP BUĞRA

Hatıralarım

خاطرہلرم

Çeviri
ABDULLAH OĞUZ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

—
—

Hatıralarım

—
—

DR. MEHMET YAKUP BUĞRA

—
—

Uygurca'dan Türkçe'ye Çeviri
ABDULLAH OĞUZ

İstanbul /2017

خاتىرەلەر

مۇھەممەد ياقۇپ بۇغرا

ئۇيغۇرچىدىن تۈركچىگە تەرجىمە قىلغۇچى

ئابدۇللاھ ئوغۇز

ئىستانبۇل/2017

İÇİNDEKİLER

Takdim.....	6
ÖNSÖZ.....	8
SULH İLE KURTULUŞUN İLANI.....	42
TEZEK TOPLAMAYA ÇIKAN KOMİSER.....	48
HÂKİMİYETİ GÜÇLENDİRME.....	52
TEMİZLİK HAREKETİNİN BAŞLANGICI.....	56
“DEVİRİM KARŞITI UNSURLARI TEMİZLEME” HAREKETİ.....	60
KİRA HAKKINI KISITLAMA, ZORBALARA KARŞI DURUŞ.....	64
SİNDİRME HAREKETİNİN HEDEF KİTLESİ (KURBANLARI).....	70
SİNDİRME HAREKETİNDE YÖNTEM VE SİYASET.....	82
TEMİZLİK HAREKETLERİNİN “İCABINA BAKMA” SAFHASI.....	148
HÜKÜM İLAN ETME SAFHASI.....	164
HAPİS, EMEK İLE DÖNÜŞÜM VE YENİ HAYAT KAMPLARI.....	168
EMEK İLE DÖNÜŞÜM KAMPI.....	176
DAMMU’DA 5 YIL.....	190
ATÇUY İNKILABI.....	202
KÜLTÜR DEVRİMİ.....	218
TÜNELİN UCUNDA GÖRÜNEN IŞIK.....	238
EKLER	
Neseb Tablosu (Şecere).....	256
Fotoğraflar.....	259

مۇندەرىجە

- كىرىش سۆز..... (9)
- «تىنچلىق بىلەن ئازات بولغان» لىقنىڭ ئېلانى..... (43)
- تېزەك تەرگىلى چىققان كومىسار... (49)
- «ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش»... (53)
- تازىلاش ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىشى... (57)
- «ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇلارلانى تازىلاش» ھەرىكىتى..... (61)
- ئىجارە ھەققىنى كەمەيتىش، زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش (65)
- بېسىقتۇرۇش ئوبىكىت (نشان) لىرى.. (71)
- بېسىقتۇرۇشتىكى ئۇسۇل ۋە سىياسەت (83)
- تازىلاش ھەرىكەتلىرىنىڭ «چارە كۆرۈش» باسقۇچى (149)
- تۇرما، ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى ۋە يېڭى ھايات مەيدانى (169)
- ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش ئەترىدى. (177)
- دەممو دا بەش يىل... (191)
- ئاتچۇي ئىنقىلابى... (203)
- مەدەنىيەت ئىنقىلابى.. (219)
- «يۇچۇقتىن كۆرۈلگەن يۇرۇغلۇق».. (239)

TAKDİM

Dedem Mehmet Yakup Buğra, dillere destan bir hayat yaşamış, birkaç ömre sığacak kadar sıkıntılara göğüs germiştir. Bunca sıkıntı ve dertlere rağmen bizim için gölgesinde huzur içinde yaşadığımız bir çınar gibiydi. Hepimize kol kanat gererdi. Aklım başıma geldiği günden itibaren hepimizin özellikle de benim hayatımda çok önemli bir yeri vardı. Torunlarının yani bizlerin iyi bir eğitim alması için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

Dedemin hatırlarını ilk okuduğum zaman çok duygulanmışım İlk hissiyatım dedem hayattayken kıymetini bilemediğim için duyduğum pişmanlıktı. Kitabın tercümesinin yapılması gündeme geldiğinde bu yüzden çok sevindim. Boğazımdan geçen her lokmada hakkı olan dedemin aziz hatırasına küçük bir katkı yapabilme fırsatı beni çok heyecanlandırmıştı.

Rabbime sonsuz şükürler olsun ki bana bu kıymetli eserin tercümesini bitirmeyi etmeyi nasip etti. Bu tercümenin, dedemim hatıralarının asıl hedef kitlesi olan aile bireylerinin okuyabilmelerine katkı yapması en büyük dileğimdir.

Esas itibariyle dedemin hayatının Doğu Türkistan'da geçen 1949-1976 yıllarını kapsayan bu hatıratın, Çağatay Devleti'nin hükümdarı Sultan Yunus Han'ın (XV.yüzyıl) döneminde yaşamış, Babür Şah'ın da isim babası Hoca Ubeydullah Ehrarı' ye uzanan aile tarihimizin, özellikle dedemin hayatının tamamının kayıt altına alınmasına bir başlangıç olmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Dedemin hatıraları aynı zamanda dünya tarihinde önemli yere sahip çalkantılı bir döneme yapılan bir şahitlik ve tarihe düşülmüş bir kayıttır. Bu nedenle dönem tarihi açısından da çok önemli bir belge niteliğindedir. Bu yönden de ilerde bilimsel çalışmalara kaynak olacağına eminim.

Bizler için maddi manevi her türlü fedakârlığı yapan ve bize bu kıymetli hatırayı miras bırakan canım dedem seni çok özleyyoruz, Rabbim mekânını cennet eylesin, bizlere de seninle beraber olmayı nasip etsin.

Son olarak bu hatıranın tercümesini yapmak için beni yönlendiren dayım Nur Ahmet Buğra'ya, düzenlemesi ve baskı aşamasındaki katkılarından dolayı kuzenim Muhammed Ali Alioğlu'na ve Merve Altunay'a; başta Annem Babam olmak üzere bütün aileme teşekkürü borç bilirim.

Abdullah OĞUZ

Mart 2017/İstanbul

ÖNSÖZ

27 Aralık 1947 günü, 14 yıl süren, Hindistan, Afganistan ve Suudi Arabistan'daki zorlu gurbet hayatımızı sonlandırıp vatanımıza geri döndük. Kendi vatan toprağımızda, akrabalarımızın arasında olmamız dolayısıyla, huzurlu bir hayat geçirme ümidim günden güne artmaktaydı. Babam, yurtdışından geldikten sonra çok geçmeden Urumçi'ye Hazretim'in yanına gitti. Gurbetteki cefalı hayatımızdan sonra, biraz olsun rahat ve huzurlu günler geçirme ümidiyle gittiği Urumçi'den aradığını pek bulamamış olarak geri döndü. Baba mesleği olan Tebabet dükkânı açıp, işlerimizi yavaş yavaş yoluna koymaya başladık. Ancak, bu huzurlu günler uzun sürmedi. Komünist rejim, yurdumuza sanki bir karabasan gibi çöktü. Hatıramda işte bu karabasan ve fırtınalarla dolu, 1949'dan 1976'ya kadar süren 27 yıllık korku ve dehşet içindeki günlerimi önemli başlıklar halinde yazmaya çalıştım.

Bu önsözü ve hatıralarımın bir kısmının taslağını 1977 yılının Mayıs ayında, yani Türkiye'ye gelişimize 1 yıl olmak üzere yazmıştım. Özellikle ailemin başına gelen zorlu günleri önemli başlıklar halinde hatırlayarak yazmayı düşündüm. Böyle bir hatıra yazmayı vatanımdaki günlerimden beri çok arzu ediyordum.

كىرىش سۆز

(1947 - يىلى 12 - ئاينىڭ 27 - كۈنى، 14 يىل ھىندىستان ئافغانىستان ۋە سەئۇدى ئەرەبىستاندىكى مۇشەققەتلىك مۇھاجىرەت ھاياتىمىزنى ئاياغلاشتۇرۇپ، ۋەتەنگە قايتىپ كەلدۇق. ئەمدى، ئۆز ۋەتەن تۇپرىقىمىزدا ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمىز ئارىسىدا خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈمىدىم كۈندىن - كۈنگە ئاشماقتا ئىدى. دادام چەت ئەلدىن كېلىپ ئۇزۇنغا قالماي ئۈرۈمچىگە ھەزرىتىمنىڭ قېشىغا كەتتى. مۇساپىرچىلىقتىكى جاپالىق ھاياتىن كېيىن، بىر ئاز بولسىمۇ راھەت ۋە پاراغەتلىك كۈن كۆرۈش يولىنى ئىزدەپ كەتكەن ئۈرۈمچىدىن دادام ئانچە قانائەتلەنمەي قايتىپ كەلگەنىدى. ئاتا كەسپى بولغان تىبابەتچىلىك دۇكىنى ئېچىپ، دادام بىلەن ئىشلىرىمىزنى ئەمدىلا خاتىرجەم يولغا قويۇشقا باشلىغاندۇق. لېكىن، بۇ خاتىرجەملىك ئۇزۇنغا بارمىدى. كوممۇنىست رېژىمى يۇرتىمىزغا خۇددى قارا بوران دەك بېسىپ كىردى. مانا، بۇ قارا بوران ۋە چاپقۇنلاردىكى 27 يىللىق قورقۇ ۋە دەھشەت ئىچىدىكى كۈنلىرىمنى مۇھىم تېما قىلغان ئاساستا خاتىرلەپ چىقتىم).

بۇ كىرىش سۆزى ۋە خاتىرەمنىڭ بىرىقىسىم تېزىلىرىنى 1977 - يىلى 5 - ئايدا، يەنى تۈركىيىگە كەلگەنلىكىمىزگە بىرىيل بۇلاي دەپ قالغان كۈنلەردە يېزىپ قويغانىدىم. 1949 - يىلىدىن، 1976 - يىلىغىچە بولغان 27 يىللىق بىر مەزگىل ئىچىدە ۋەتەنمىدە يۈز بەرگەن ھادىسىلەرنى بولۇپمۇ، ئائىلەمنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلىك كۈنلەرنى تېما قىلغان ھالدا خاتىرە يېزىپ قالدۇرۇشنى ئويلىدىم. بۇنداق بىر خاتىرە يېزىشنى ۋەتەندىكى چاغلىرىمدىن تارتىپ بەكمۇ ئارزۇ قىلىپ كەلگەنىدىم.

Facialı günlerimizin tanıdığı olan annemin yıllardır kötü olan sağlığı birden ağırlaştı. Bitmez tükenmez maceralı ve külfetli muhitten kurtulup, özgürce nefes alabileceğimiz bir ortamda sağlığı azda olsa düzeler diye bir ümidim vardı. Fakat bu geçen bir yıl içinde aklıma getirmekten bile korktuğum şüphem kesinleşti, kanser hastalığı ilerleyip son safhaya gelmişti. Hepimiz bir ümitsizlik içinde kaldık. Bazı olayları annem hayattayken yazmam gerekiyordu ama buna vakit yoktu. Ben annemin arzusu olan son hac görevi için acele etmekte idim. Fakat bazı büyüklerimiz buna karşıydı. Onlar “bu kadar para harcayıp hac yapmak gereksiz” diyorlardı. Abim, annem 4-5 yıl daha yaşar diye ümit etmekteydi ama bu kadar vakit yoktu. Onun için ben annemin dizinin dibine oturup, birkaç satır olsada taslak yazdım. Mucize gibi bir fırsat geldi, annemi ve İklimnisa Hanımı alıp hacca gittim. Hacca gitmeye yakın annemin ağrıları arttı. Hac vazifesini yaparken epey zorluk çekti. Bazen ben sırtlayıp, bazen de İklimnisa Hanım koluna girip haccı tamamladık. Hacdan sonra annem “beni Mekte’de bırakıp gidin” diye ısrar etse de, annemle birlikte sağ salim Ankara’ya geri geldik.

24 Aralık 1978

Bugün annemin birinci vefat yıldönümü. Öğleden önce yapılan hatim ve tesirli Türkçe dualar hâlâ kulağımda yankılanıp

پاجىئەلىك كۈنلىرىمىزنىڭ گۇۋاچىسى بولغان ئانامنىڭ يىللەردىن بېرى داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ناچار سالامەتلىكى بىردىن ئېغىرلاشتى. تۈگۈمەس - پۈتمەس كۈلپەت ۋە ماجىرالىق مۇھىيىتىدىن قۇتۇلۇپ، ئەر كىن بىر نەپەسكە ئىگە بولغان شارائىتتا سالامەتلىكى بىر ئاز بولسىمۇ ياخشىلىنىپ قالار دېگەن ئۈمىدىم بار ئىدى. لېكىن، يېقىنقى بۇ يىل ئىچىدە خىيالىمغا كەلتۈرۈشكۈم قورقىدىغان گۇمانىم مۇقىملىشىپ قالغان، يەنى، بالاياتقۇراڭ كېسىلى تەرەققى قىلىپ، ئاخىرقى باسقۇچقا يېتىپ قالغانىدى. ھەممىمىز بىر ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالدۇق. بەزى ۋەقەلەرنى ئانام ھايات ئىكەن يېزىۋېلىشىم كېرەك ئىدى. ئەمما، بۇنىڭغا ۋاقىت يوقتى. مەن، ئانامنىڭ ئارزۇسى بولغان ئاخىرقى ھەجنى قىلىۋېلىشى ئۈچۈن ئالدىرماقتا ئىدىم. لېكىن، بەزى چوڭلىرىمىز بۇنىڭغا قوشۇلمايتتى. ئۇلار «ئۇنچىلاپۇل خەزلەپ ھەج قىلىش، ئارتۇقچە بىر ئىش» دەپ تۇراتتى. ئاكام، ئانام تېخى 5، 4 يىل ھۇما كۆرەر دەپ ئۈمىد قىلاتتى. ئەمما، ئۇ قەدەر زامان قالمىغانىدى. شۇڭا مەن، ئانامنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، بىرقانچە بەت بولسىمۇ تېزىس يېزىۋالدىم. مۆجىزىدەك بىر پۇرسەت قولغا كېلىپ، ئانامنى ۋە ئىقلىم نىساخاننى ئېلىپ، ھەجگە كەتتىم. ھەجگە يېقىن ئانامنىڭ ئاغرىغىلىرى كۆپىيىپ قالدى. ھەج ۋەزىپىلىرىنى ئادا قىلىشتا خېلى زورلۇق تارتتى. بەزىدە مەن ھاپاچ ئېتىپ يۈرۈپ بەزىدە ئىقلىم نىساخان يىتىلەپ ھەجنى تۈگەتتۇق. ھەجدىن كېيىن، ئانام «مېنى ھەرەمدە قويۇپ كېتىڭلا» دەپ تۇرۇۋالغان بولسىمۇ ئانام بىلەن قايتىپ، ساق سالامەت ئەنقەرەگە كەلدۇق.

1978 - يىلى، 12 - ئاينىڭ 24 - كۈنى؛

بۈگۈن ئانامنىڭ ۋاپاتىغا بىر يىل بولۇپ قالدى. چۈشتىن بۇرۇن ئوقۇلغان خەتمى قۇرئان ۋە تەسىرلىك تۈركچە دۇئالار تېخىچە قولۇغۇمدا جاراڭلاپ

duruyordu. Birden hatıralarımı yazma işi aklıma geldi ve bu ön-söz yazmaya başladım. Yukarıda yazdığım gibi, böyle bir hatıra yazmayı hasret ile hayal etmekte idim. “Öyle bir gün gelir mi?” diye uykusuz geçen gecelerde olaylar, hadiseler ve annemin sık sık anlattığı başından geçen acıklı yaşanmışlıkların teker teker gözümün önünden geçip durdurduğu karanlık zülmetli günlerde tamamen ümitsizliğe kapılıp, ardından biraz rahatlayıp ümit san-ki güneşin doğuşu gibi ufukta görünmeye başladığında, uykuda kâbus görüp korkuyla uyanan kişi gibi azıcık kendimi rahat hissettiğim zamanlarda, böyle bir hatıra yazmaya karar vermişim.

1957 yılında babam esnaf ve sanatkarlara karşı yürütülen “Ahlak Düzeltme” denen temizlik hareketinde 15 gün mücadeleye tabi tutulup, benzersiz maddi ve manevi işkencelere uğradı. Bir gün akşam “Eğitim”den döndüğünde “benim işim olmadı hükümet bizden çok şüpheleniyor, beni tutuklayacaklar gibi duruyor hazırlıklı olun, 1949’da Hazretim ile gitmediğime şimdi çok pişman oldum” demişti. Dayanılmaz ağır azap ve sıkıntılı günler bizi beklemekteydi. Çünkü komünistlerin hapishanesinin nasıl bir cehennem olduğu ve tutuklananların aile fertlerine toplum içinde reva görülen muamele ve aşağılama herkese ayan beyan malum idi. Konunun gizli polis teşkilatının soruşturmasına bırakılması ile babamın hayatta kalacağına yönelik ümidimiz arttı ve bir süre bu korkunç karabulutlar üzerimizden dağılır gibi oldu.

تۇرىدۇ. بىردىن خاتىرە يېزىش ئېسىمگە كەلدى. تېزىنى قولۇمغا ئالدىم ۋە بۇ كىرىش سۆزۈمنى يېزىشقا باشلىدىم.... يۇقىرىدا يېزىپ ئۆتكىنىمدەك، بۇنداق بىر خاتىرە يېزىپ چىقىشنى ھەسرەت بىلەن خىيال قىلىپ يۈرگەندىم. شۇنداق بىر كۈنمۇ كېلەر مۇ؟ دەپ ئۇخلىماي ئۆتكۈزگەن كېچىلەردە ۋەقەلەر، ھادىسىلەر ۋە ئانامنىڭ پات - پات سۆزلەپ بېرىدىغان ئېچىنىشلىق كەچۈرمىشلىرى بىر - بىرلەپ كۆز ئالدىمدىن ئۆتۈپ تۇرغان قاراڭغۇزۇلمەتتەك كۈنلەردە پۈتۈنلەي ئۈمىدسىزلىنىپ، كېيىنچە بىر ئاز خاتىرجەم بولۇپ، ئۈمىد خۇددى تاڭ نۇرىغا ئوخشاش ئۇپۇقتا كۆرۈنۈشكە باشلىغاندا، چۈشەندۈرۈش قارايسىپ، قورقۇپ ئويغانغان كىشىدەك ھالەتتە بىر مەزگىل خاتىرجەم بولغان چاغلىرىمدا - بۇنداق بىر خاتىرنى يېزىشنى ئويلىغانىدىم.

57 - يىلى، دادام سودا سانائەتچىلەر ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ۱ ئىستىل تۈزۈتۈش ھەرىكىتى، دىن ئىبارەت تازىلاش جەريانىدا، 15 كۈن كۈرەشكە تارتىلىپ، مىسلىسىز قىين - قىستاق ۋە روھىي ئازاپلارغا ئۇچرىدى. بىر كۈنى ئاخشىمى «ئۈگىنىش» تىن قايتىپ كېلىپ، مېنىڭ ئىشىم بولمىدى. ھۆكۈمەت بىزدىن بەك گۇمانلىنىدىكەن، مېنى قولغا ئالدىغاندەك تۇرىدۇ. ھازىرلىقتا بولۇڭلار. 49 - يىلى ھەزرىتىم بىلەن كەتمىگىنىمگە ئەمدى بەكمۇ پۇشمان قىلدىم، دېگەندى. كۆتۈرەلگۈسىز ئېغىر ئازاپ - ئوقۇبەتلىك كۈنلەر بىزنى كۆتمەكتە ئىدى. چۈنكى، كوممۇنىستلارنىڭ تۈرمىسىنىڭ قانداق بىر دوزەخ ئىكەنلىكى ۋە قولغا ئېلىنغانلارنىڭ ئائىلە تەۋەلىرىگە جەمئىيەتتە راۋا كۆرۈلىدىغان مۇئامىلە ۋە خورلاش ئەھۋالى ھەممىگە ئايان بىرىش بولۇپ قالغان. مەسىلەن مەخپىي ساقچى ئىدارىسىنىڭ تەكشۈرۈشىگە قالدۇرۇلۇپ، دادامنىڭ ھايات قالدۇرغانلىقىغا كۆزىمىز يەتتى ۋە بىر مەزگىل بۇ قورقۇنچ قارابۇلۇتلار تارقالغاندەك قىلدى.

1959 yılında bütün memleket çapında geniş kapsamlı bir ahlak düzeltme hareketinden ibaret kanlı bir temizlik hareketi başlayıp, her yeri kızıl terör kapladı ve bizim için de endişeli günler yeniden kendini hissettirdi. Ardı ardına açılan hüküm ilan etme için toplu mahkemeler, sokaklarda her köşe başına asılan kızıla boyanmış heybetli ölüm cezası ilanları, yüzüne kara sürülüp, boynuna ismi ve suçunun yazıldığı büyük bir tahta asılıp, kolu ensesine kadar çekilip bağlanmış halde her pazar günü şehrin sokalarında dolaştırılıp ibreti âlem yapılan, toprak ağası, zorba, zengin çiftçi ve din kisvesi ardına saklanmış devrim karşıtı unsur diye adlandırılan biçareler ve başka tehdit ile dolan korkunç manzaralar.

Bunların hepsi bir felaketin habercisiydi. Babam 6 ay boyunca gece gündüz devam eden “Ahlak düzeltme eğitimine” çağrıldı (yeri geldikçe, eğitim, terbiye, eleştirme, karşı koyma, mücadele, halk gözetimine bırakma, yok etme, vb denen komünist jargon üzerinde duracağım).

19 Şubat 1959 tarihinde, doktorluk hizmeti yaptığım Guma'nın Koştag denen yerinde babamın vefat haberini aldım. Beklenmedik bu musibet ile sanki başıma bir dağ yıkılmış gibi geldi. Hoten devlet hastanesinden gönderilen araç ile gece yola çıkıp, ertesi sabah seher vakti Hoten'e geldim. Babam iki gün önce (17 Şubat 1959 günü) defnedilmişti. Bütün aile, akrabalar ve konu komşu derin bir matem içindeydi. Babamın acıklı ölümü ile gam

1959 - يىلى، پۈتۈن مەملىكەت بويىچە كەڭ كۆلەملىك ئىستىل تۈزۈتۈش ھەرىكىتىدىن ئىبارەت بىر قانلىق تازىلاش باشلىنىپ، ھەممە يەرنى قىزىل تېرور قاپلىدى ۋە بىز ئۈچۈن ئەندىشىلىك كۈنلەر يەنە باشلىدى. ئارقا - ئارقىدىن ئېچىلىۋاتقان ھۆكۈم ئىلان قىلىش ئۈچۈن سوت يېغىنلىرى، كۈچلاردا دوقمۇش - دوقمۇشقا چاپلانغان ئۈستىگە قىزىل رەڭ چىچىلغان ھەيۋەتلىك ئۆلۈم جازاسى ئېلانلىرى، يۈزىگە قارا سۇۋاپ، بويىغا ئىسمى ۋە قالپىقى يېزىلغان يوغان بىر تاختا ئېسىپ، قولىنى گەجگىسىگە تارتىپ باغلاپ ئېلىپ كىرىپ، ھەر بازار كۈنلىرى شەھەردە كۇچا ئايلاندۇرۇپ، سازايى قىلىنىۋاتقان ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇر، پومىشچىك، زومىگەر، باي دېھقان ۋە دىنى تونغا ئورۇۋالغان نەخ ئەكسىل ئىنقىلابچىلار دەپ نام بەرگەن بىچارە كىشىلەر ۋە باشقا تەھدىت بىلەن تولغان قورقۇنچ مەنزىرىلەر....

بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر پالاكەتنىڭ خەۋەرچىسى ئىدى. دادام 6 ئاي كېچىلەپ - كۈندۈزلەپ داۋام قىلغان ئىستىل تۈزۈتۈش ئۈگىنىشىگە چاقىرىلدى. (يېرى كەلگەندە كوممۇنىستلارنىڭ ئۈگىنىش، تەربىيەلەش، پىپەن قىلىش، قارشى تۇرۇش، كۈرەش قىلىش، قالپاق كەيگۈزۈش، يوقۇتۇش ۋە ھاكازا.... دېگەنلىرى ئۈستىدە توختىلىمەن).

1959 - يىلى 2 - ئاينىڭ 19 - كۈنى، دوختۇرلۇق خىزمىتى بىلەن گۇماننىڭ قوشتاغ دېگەن يېرىدە دادامنىڭ ۋاپات بولغان خەۋىرىنى ئالدىم. كۈتۈلمىگەن بۇ مۇسبەت بېشىمغا خۇددى بىر تاغ يېقىلغاندەك كەلدى. ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىدىن ئەۋەتكەن ماشىنا بىلەن كېچىسى يولغا چىقىپ، ئەتىسى سەھەردە خوتەنگە كەلدىم. دادامنى ئىككى كۈن بۇرۇن (2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى) يەرلىكتە قويۇپ بولغانىكەن. پۈتۈن ئائىلە، تۇغقانلار ۋە يۇرت - مەھەللە چۇڭقۇر ماتەم ئىچىدە ئىدى. دادامنىڭ ئېچىنىشلىق ئۆلۈمى بىلەن غەم -

ve endişe dolan içim birden karardı. Annem o gün bana babamın bize yazdığı son mektubu gösterdi. (Bu mektup babamın mesh ayakkabısının altından çıkmıştı). Babam bütün dert elem zulüm, işkence, minnet, pişmanlık ve nedametleri kendisi ile alıp gitmişti. Babamın bize söyleyeceği daha ne kadar sözü ve derdi vardı kim bilir? Ama mektubunda “beni yapmadığım işleri yaptım diye itiraf edeceksin diye zorluyorlar. Herşey mümkün, kendinizi çok üzme” diye bize teselli vermektedir.

Annem bu mektubu iyi saklayıp, “Allah abin ile görüşmeyi nasip ederse, ona göstereceğiz” diye ümit etse de bu mümkün olmadı. Çünkü ertesi gün polis gelip o mektubu alıp gitti. İspyoncular bunu derhal ihbar etmiş olsa gerek.^[1] Bu faciadan 17 yıl geçtikten sonra Allah abim ile görüşmeyi nasip etti. Annem bunları abime anlatabildi mi bilmiyorum.

Babamın vefatından sonra, rejimin ailemi takip altına alışı ve özellikle benim üzerimdeki kontrolü arttı. Bunları da hatıramın ilgili bölümlerinde anlatacağım.

[1] Hoten de yürütülen “Ahlak Düzeltme” hareketine liderlik eden hükümet idarecileri, kendilerinin dağıttığı yalan uydurma sözlerinin ve insanlıktan çıkmış, işkence ile itiraf ettirme gibi zalimane yöntemlerinin açığa çıkmasından endişe etmiş olsalar gerek ki, bu mektuptan çok korkmuşlardı. Annem vermemek için çok uğraşmış olsa da polisler tavizsiz durup mektubu alıp gitmişti.

ئەندىشىگە تولغان كۆڭلۈم بىردىن بوزۇلدى.... ئانام ئۇ كۈنى ماڭا، دادامنىڭ بىزگە يازغان ئاخىرقى خېتىنى كۆرسەتتى. (بۇخەت دادامنىڭ مەسسىدىن چىققان ئىكەن). دادام ھەممە دەرت - ئەلەم، زۇلۇم، قىين - قىستاق، تاپا - تەنە ۋە پۇشمان - نادامەتلارنى ئۆزى بىلەن ئېلىپ كەتكەنىدى. دادامنىڭ بىزگە سۆزلەپ بېرىدىغان يەنە قانچىلىك سۆزلىرى ۋە دەرتلىرى بولغىدى! ئەمما، بىزگە خېتىدە «مېنى قىلمىغان ئىشلارنى قىلىدىم دەپ ئىقرار قىلسەن دەپ، زورلاۋاتىدۇ. ھەرقانداق بىر ئەھۋال يۈز بېرىشى مۇمكىن، غەمكىن بولماڭلار» دەپ تەسەللى قىلماقچى بولغان.

ئانام، بۇخەتنى ئوبدان ساقلاپ، خۇدايىم ئاكىڭز بىلەن كۆرەشكىلى نىسىپ قىلسا، ئۇنىڭغا كۆرسىتىمىز» دەپ ئۈمىد قىلغان بولسىمۇ بۇ، مۇمكىن بولمىدى. چۈنكى، ئەتىسى ساقچى ئىدارىسىدىن ئادەم كىرىپ، ئۇخەتنى ئېلىپ چىقىپ كەتكەن. جاسۇسلار بۇنى دەرھال مەلۇم قىلىشقان بولسا كېرەك.⁽¹⁾ بۇپاجىئەدىن 17 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، خۇدايىم ئاكام بىلەنمۇ كۆرەشكىلى نىسىپ قىلدى. ئانام بۇلارنى ئاكامغا ئاڭلىتالدىمۇ؟ بىلمەيمەن.

دادامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ھۆكۈمەتنىڭ ئائىلىمىزنى تەقىپ ئاستىغا ئېلىشى ۋە مېنىڭ ئۈستىمدىكى تەكشۈرۈشلەر كۆپەيدى. بۇلارنىمۇ خاتىرەمنىڭ مۇناسىۋەتلىك جايلىرىدا يازامەن.

(1) خوتەندە ئېلىپ بېرىلغان ئىستىلا تۈزۈتۈش ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلىۋاتقان ھۆكۈمەت كىشىلىرى ئۆزى تارقىتىۋالغان - ياۋاداق سۆزلىرى ۋە ئىنسانىيەت قەلبىدىن چىققان، قىناپ - قىستاپ ئىقرار قىلدۇرۇش قاتارلىق زالىملىق ماھىيىتىنىڭ ئاشكارا لىنىيە قىلىشىدىن ئەندىشە قىلغان بولۇش كېرەككى، بۇخەتتىن ناھايىتى چۇچۇپ كەتكەن. ئانام بەرمەسلىككە تىرىشقان بولسىمۇ، ساقچى ئىدارىسىدىن كەلگەنلەر چىڭ تۇرۇۋېلىپ، ئېلىپ چىقىپ كەتكەن.

Bu benim doktorluk hizmetimde gelişme gösterdiğim bir dönemdi ve mesleğim sayesinde bu seferki kapandan kurtuldum. Daha sonra rejim bunu “ağdan düşüp kalma” olarak adlandırdı. İşte böyle zamanlarda keşke Rabbim öyle bir gün nasip etse de bunları hatıramda yazsam diye hasret çekmekteydim.

1966 yılı “Kültür Devrimi” nin sonlarında safı temizle diye adlandırılan, yine komünist hâkimiyetinin dehşetli bir katliam hareketi başladı. Beni iki yıl görevden alıp mecburi kamu hizmetinde yani devlet dairesinin sebze ekim işlerinde kullandılar hatta tuvaletin içindeki dışkıları tarlaya taşıttılar. Gündüz mecburi hizmette çalıştırıp, geceleri hayat ve tahsil tarihim ay ay, gün gün yazmaya mecbur ettiler. Ağır psikolojik baskı altında akla hayale gelmez uydurma meseleleri ortaya atıp, yalan dosya uydurup, üstüne ağır suçlar atıp, cezalandırmak istediler.

Komünistlerin bir bahane ile uydurma dosya hazırlayıp, mevcut rejimden rahatsız bazı kişilerin üstüne yok yere suç atıp, onları yok etmekten ibaret olan faşistçe yöntemlerini hatıramın ilgili yerlerinde ayrıntılı olarak yazacağım. Bu yöntemlerle benim üzerimde bir sonuç alamadılar ve görevime iade edildim. O gün yakın bir meslektaşım “1948’de geri gelmeseydiniz bu işler başınıza gelmezdi” demişti. O gece bu olan biten işler tek tek gözümün önüne gelmeye başladı. Hatırladıkça uzun süre huzurlu bir gün geçirmemişim gibi bir hisse kapıldım.

بۇ مېنىڭ دۇختۇرلۇق خىزمىتىمدە مەلۇم نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرگەن چاغلىرىم ئىدى ۋە كەسپىمنىڭ سايسىدا بۇقېتىمى قاپقاندىن قۇتۇلۇپ قالدۇم. كېيىنچە، ھۆكۈمەت بۇنى «توردىن چۈشۈپ قالغانلىق» دەپ ئاتىدى. مانا، شۇنداق چاغلاردا كاشكى خۇدايىم شۇنداق بىر كۈن نىسىپ قىلسا، بۇلار نى خاتىرە قىلىپ، يېزىپ قالدۇسام دەپ، ھەسرەت چەككەندىم!

1966 - يىلى «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» نىڭ ئايىغىدا قوشۇننى تازىلاش دېگەن نام بىلەن يەنە بىر قېتىم كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ ئەڭ دەھشەتلىك قىرغىنچىلىق ھەرىكىتى باشلىدى. مېنى 2 يىل خىزمەتتىن ئايرىپ، مەجبۇرى ئەمگەككە يەنى، ئىدارىنىڭ كۆكتات تېرىش ئىشلىرىدا ئىشلەش ھەتتا. خالانىڭ گەندىلىرىنى چىقىرىپ، ئېتىزغا تۇشۇغىلى سالىدى. كۈندۈزى ئەمگەك قىلىپ، كېچىلىرى پۈتۈن ھايات ۋە ئوقۇش تارىخىمنى ئاي كۈنلىرى بىلەن يېزىپ چىقىشقا مەجبۇر قىلدى. بۇ جەرياندا. قاتتىق رۇھىي ئازاپ ئاستىدا ئادەمنىڭ ئەقىلىغا كەلمەيدىغان ئۇيدۇرما مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، يالغان ئەنزە ئۇيدۇرۇپ چىقىپ ئۈستۈمگە ئېغىر جىنايەتلەرنى ئارتىپ، جازالىماقچى بولدى.

(كوممۇنىستلارنىڭ، بىر باھانە بىلەن يالغان ئەنزە توقۇپ چىقىپ، بىر قىسىم تۈزۈمگە نارازى كىشىلەرنىڭ ئۈستىگە يوق يەردىن جىنايەت ئارتىپ، ئۇلارنى يوقۇتۇشتىن ئىبارەت فاشىستلىك نېرەڭلىرىنى خاتىرەمنىڭ مۇناسىۋەتلىك يېرىدە تەپسىلى يازمەن). شۇنداق قىلىپ، مەندىن بىر ئىلىنچۈك تاپالمىدى ۋە خىزمىتىم ئەكسىگە كەلتۈرۈلدى. شۇ كۈنى بىر يېقىن خىزمەتدەشىمىز (48 - يىلى قايتىپ كەلمىگەن بولسىلا بۇ ئىشلار باشلىرىغا كەلمەيتتى) دېگەندى.

كېچىسى بۇ بولۇپ تۈتكەن ۋەقەلەر بىر-بىرلەپ كۆز ئالدىمغا كەلگىلى باشلىدى. ئەسلىگە نىسبەتەن ئۇزۇنراق بىر خاتىرىجەم كۈنلىرىم يوقتەك كۆرۈندى.

Babam dillere destan olacak günler geçirmişti. Annemin bütün gençlik hayatı gam kaygı ve endişe ile doluydu. Annemin bize sık sık anlattığı sanki roman gibi hadiseler Tunganların dehşetli katliamları, babamın idama mahkum edilip bir mucize ile sağ kalışı, daha sonra kaçıp kurtuluşu, annemin beni sırtlayıp kaçtığı günlerde samanlıkta ve mısır koçanları arasında saklanıp yatarken, gökteki Çolpan yıldızını görüp Allah'a yalvarıp sabahladığı geceleri!... Ve diğerleri.

Bunlara ek olarak kendimi binbir macera ile dolu 27 yıl boyunca sürekli bir temizlik, karşı duruş, düzenleme, açığa çıkarma, ve terbiye etme denen karmaşanın içine düşüp, “şüpheli unsur”, “Emin Hazretin yakın akrabası”, “Hindistan’da casusluk okulunda okudu”, “abisi yurtdışında Emin Hazret ile birlikte”, “yurtdışına bağlı tehlikeli unsur” diye yapıştırılan suçlamaların altında bir çöküp bir çıkıp “bugün de akşam oldu, yarın ne olur?” diye geçen ümitsizlik içindeki günlerimde....işte bunları yazıp bir hatıra bırakmayı çok istiyordum.

Hatıralarımı yazmakta amacım: Tüm bu olaylar olup biterken daha doğmamış olan torunlarım ve o zamanlarda küçük olup tüm bu olanları hatırlamayan çocuklarımın yaşananları bilmesini, milletimizin özellikle ailemizin başına gelenleri öğrenmelerini istiyorum. Bu yazdıklarımın hedef kitlem öz evlatlarımdır. Basma ve dağıtma niyetim yok. Birgün gelir ki özgür dünyada büyüyenlere benim bu yazdıklarım garip gelebilir. Hatta bunlara inanmazlar, böylelerinin varlığını şimdi de görüyorum.

دادام تىللارغا دەستان بولغىدەك كۈنلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن. ئانامنىڭ پۈتۈن ياشلىق ھاياتى غەم - قايغۇ ۋە ئەندىشلەر بىلەن تولغان. ئانامنىڭ بىزگە پات - پات سۆزلەپ بېرىدىغان خۇددى رومانلار دىكىدەك ھادىسىلەر - تۈگگانلارنىڭ دەھشەتلىك قەتئىيلىرى، دادامنىڭ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىپ، بىر مۆجىزە بىلەن ساق قېلىپ، كېيىنچە قېچىپ، قۇتۇلغانلىقى. ئانامنىڭ مېنى ھاپاچ ئېتىپ، يۈرۈپ قېچىپ يۈرگەن كۈنلەردە سامانلىقتا ۋە پىچان دۆۋىلىرى ئارىسىدا يۇشۇرنۇپ يېتىپ، ئاسماندىكى چولپان يۇلتۇزنى كۆرۈپ، خۇدايىمغا يالۋۇرۇپ، تاڭ ئاتقۇزغان كېچىلىرى!.... ۋە باشقىلار.

ئۇندىن باشقا ئۆزەمنىڭ مىڭبىر ماجىرالار بىلەن تولغان 27 يىللىق جەريان - قەدەمدە بىر تارىلاش، قارشى تۇرۇش، رەتلەش ئىنقىلاش ۋە تەربىيە بېرىش دېگەن غەلۋىرلەرگە چۈشۈپ، گۇمانلىق ئۇنسۇر، ئىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىن تۇغقىنى، ھىندىستاندا جاسۇسلۇق مەكتەپتە ئوقۇغان، ئاكىسى ئىمىن ھەزرەت بىلەن چەت ئەلدە، چەت ئەلگە باغلانغان خەتەرلىك ئۇنسۇر دېگەن قالدۇقلار ئاستىدا بىر چۆكۈپ - بىر لەيلەپ چىقىپ، بۈگۈنغۈ كەچ بولدى، ئەتە نېمە بولسا؟ دەپ يۈرگەن ئۈمىدسىزلىكلەر ئىچىدىكى كۆنلىرىمدە مانا بۇلارنى يېزىپ بىر خاتىرە قالدۇرسام دەپ ئارزۇ قىلغانىدىم.

بۇنىڭدىكى مەقسىدىم: بۇ ۋەقەلەر بولۇپ ئۆتكەندە تېخى دۇنياغا كەلمىگەن نەۋرىلىرىم ۋە ئۇچاغدا كىچىك بولۇپ، ھازىر ئېسىدە قالمىغان بالىلىرىمنىڭ بىلىپ قېلىشىنى، مىللىتىمىزنىڭ بولۇپمۇ، ئائىلىمىزنىڭ بېشىغا كەلگەنلەرنى بىلىپ قېلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن. بۇ يازغانلىرىمدا ئۆز ئەۋلادلىرىمنى نىشان قىلىدىم. نەشىر قىلىش - تارقىتىش نىيىتىم يوق. بىر زامان كېلەر كى، ئەركىن دۇنيادا ئۆسۈپ يېتىشكەنلەرگە مېنىڭ بۇ يازغانلىرىم غەلىتە بولۇپ تۇيۇلا. ھەتتا بۇنىڭغا ئىشەنمەس! بۇنداقلارنىڭ بارلىقىنى ھازىرمۇ كۆرىۋاتىمەن.

Özellikle, sosyalizm ve komunizmin gölgesini görüp, Marksizm ve Leninizme secde edenlerin rüyalarında dahi göremeyecekleri - benim gibi kaderin ileri geri dalgalarında batıp çıkıp sonunda bir saman tanesine tutunup kıyıya çıkabilen, hâlâ kendine gele-memiş bir ecdadın başından geçenleri, evlatlarımla unutmama-sını ümit ediyorum. Dinine ve milletine gönülden sadık olma-sını Allah'tan temenni ediyorum.

Atalarının dinini ve milletini korumak için verdiği müca-deleyi ve bu yolda akıttığı kanlarını unutmamalarını ümit edi-yorum. Evlatlarımla içinde bu yazdıklarımı okumayacak olanlar vardır, ama buna karşın okuyabilecekler de tükenmez. Çocuk-larımla bir kere bile olsa okumalarını veya okutup anlamalarını arzu ediyorum.

Rahmetli Annem küçüklüğümüzden beri her fırsatta ata-larımızın ayak izlerini, Hoten İnkılabı dönemini (bu inkılabı halkımız İslam açmak diye adlandırmış), Tungan istilasının dehşetini ve hicret hayatımızdaki dertli günlerimizi anlatırdı. Bu anlatılanlardan aklımda kalanları hatıramda yazacağım korkarım ki gün geçtikçe ana dilimizi ve ona has telaffuzu unutacak gibi-yim neyse ki bu yazdıklarımın dilimizi tekrarlamaya da faydası olacaktır.

Yeri gelmişken Çolpan yıldızının göğe çıkıp gidişi hakkındaki rivayeti anlatayım. Annemim anlattığına göre Çolpan yıldızı salih bir kadın olup, zalim bir padişahın

بولۇپمۇ، سوتسىيالىزم ۋە كومونىزىمنىڭ سايسىنى كۆرۈپ، ماركسىزم - لېنىنىمغا سەجدە قىلىدىغانلار.... بۇلار ئۇخلىسامۇ چۈشۈمگە كىرمەستى! لېكىن، ئەۋلادلىرىمنىڭ مەندەك تەقدىرنىڭ ئىگىز - پەس دولقۇنلىرىدا چۆكۈپ يۈرۈپ، ئاخىرى «بىرتال سامانغا ئېسىلىپ، قىرغاققا چىقىۋالغان»، تېخىچە ئەس ھۇشىنى تاپالمىغان مەندەك بىر ئەجدادىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلىرىنى ئۇنۇتماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن. دىنىگە ۋە مىللىتىگە مەڭگۈ سادىق قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ دىنىنى ۋە مىللىتىنى قوغداش ئۈچۈن قىلغان كۈرەشلىرىنى ۋە بۇ يولدا ئېقىشقان قانلىرىنى ئۇنۇتماسلىقلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئەۋلادلىرىم ئىچىدە بۇ يازغانلىرىمنى ئوقۇيالمايدىغانلار بولا. ئەمما، ئوقۇيالمايدىغانلارمۇ تۈگەپ كەتمەس. بالىلىرىمنىڭ بىر قېتىم بولسىمۇ ئوقۇپ كۈرۈشلىرىنى ۋە يا ئوقۇتۇپ ئاڭلاشلىرىنى ئارزۇ قىلىمەن.

ئانام رەھمەتلىك تاكىچىكىلىگىمىزدىن تارتىپ، ۋاقىت تاپسىلا، ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ ئىش ئىزلىرىنى، خوتەن ئىنقىلابىنىڭ جەريانىنى (بۇ ئىنقىلابنى خەلقىمىز ئىسلام ئېچىش دەپ ئاتايدىكەن)، تۇڭگان ئىستىلاسىنىڭ دەھشىتىنى ۋە مۇھاجىرەت ھاياتىمىزدىكى دەرتلىك كۈنلىرىمىزنى سۆزلەپ بېرەتتى. بۇلاردىنمۇ بالىلىرىمىزنىڭ خەۋەردار بولۇپ قېلىشىنى خالايتتىم. ئىسمىمە قالغانلىرىنى خاتىرەمدە يازامەن. ئۇندىن باشقا كۈن ئۆتكەنسىمۇ ئاناتىلىمىزنى ۋە ئۇنىڭغا خاس تەلەپپۇزىنى ئۇنۇتۇپ كېتىدىغاندەك تۇرىمەن. بۇ يازغانلىرىم تىلىمىزنى تەكرارلاپ تۇرۇشقىمۇ پايدىلىق بۇلار.

يېرى كەلگەنكى، چولپان يۇلتۇزىنىڭ ئاسمانغا چىقىپ كېتىشى توغرىسىدىكى رىۋايەتنى سۆزلەپ ئۆتەي؛ ئانامنىڭ ئېيتىپ بېرىشىگە قارىغاندا چولپان يۇلتۇز ئەسلىدە بىر سالھ ئايال كىشى بولۇپ، زالىم بىر پادىشاھنىڭ

eline esir düşmüş. Zalim padişah ona dehşetli azab ile işkence edip, öldürecekmiş. Çolpan zindanda yatıp gece gündüz uyumadan Kuranı Kerim'deki İsmi Azam ayetini okuyup Allah'a gözyaşları içinde yalvarırmış. Rabbim bir gün duasını kabul edip, Çolpanı göğe yükseltmiş. Ondan sonra Çolpan yıldızı olup, Sehere yakın gökyüzünde parlak ışığını saçıp, insanlara güneşin doğuşuna az kaldığını ve her türlü karanlıktan sonra bir aydınlığın geleceğini haber verirmiş.

Hoten İnkılabı yıkıldıktan sonra Hazretim bir kısım adamları ile birlikte Karangutag'a çekildiğinde, babam Tunganların eline esir düşmüştü. Ailemiz evi barkı terkedip bir müddet kaçıp gizlenmek zorunda kaldı. Annem o kaçak günlerimizde Allah'a gözyaşları ile yalvarıp "Çolpan yıldızının duasını kabul edip, onu zalimlerden kurtarıp göğe yükselttiğin gibi bizi de şu zalimlerden kurtarıp öz Haremine (Kâbe'ye) ulaştır" diye nice nice geceleri ağlayarak geçirmişti. Bir yıl geçmeden insanın aklına gelmeyecek mucizeler ile bu zalimlerden kurtulup Mekke'ye gittik.

Bunlardan bir kısmını kısaca anlatayım:

Yukarda söylediğim gibi, Hoten Tunganlar tarafından işgal edildikten sonra, İnkılapçılar Karangutag'a çekildiğinde Babam Tunganların eline esir düştü. Tunganlar "Emin Hazretin hazinelerinin yerini sen biliyormuşsun, hazinenin yerini söyleyeceksin" diye bir ay filistin askısında döverek

قولغا ئەسرگە چۈشۈپ قالغان. زالىم پادىشاھ ئۇنى دەھشەتلىك ئازاپ بىلەن قىناپ ئۆلتۈرمەكچى بولغان. چولپان، زىنداندا يېتىپ، كېچە - كۈندۈز ئۇخلىماي قۇرئان كەرىمدىكى ئىسمى ئەزەم ئايىتىنى ئوقۇپ، خۇداغا يېغلاپ، مۇناجات قىلىدىكەن. خۇدايىم بىر كۈنى دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، چولپاننى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كەتكەنىكەن. شۇنىڭدىن تارتىپ، چولپان يۇلتۇز بولۇپ، سەھەرگە يېقىن ئاسماندا پارلاق نۇرنى چېچىپ، ئىنسانلارغا تاڭ يورۇشىنىڭ ئازقالغانلىقىنى ۋە ھەر زۇلمەتتىن كېيىن بىر تاڭغۇرنىڭ يېتىپ كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر بېرىدىكەن.

خوتەن ئىنقىلابى يېقىلغاندىن كېيىن، ھەزرىتىم بىر قىسىم ئادەملىرى بىلەن قاراڭغۇتاغقا چېكىنىپ كەتكەندە دادام تۇڭگانلارنىڭ قولغا چۈشۈپ قالغان. ئائىلىمىز ئۆي - ۋاقىنى تاشلاپ، بىر مەزگىل قېچىپ، يۇشۇرنۇپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئانام شۇ قېچىپ يۈرگەن چاغلىرىمىزدا خۇدايىمغا يېغلاپ مۇناجات قىلىپ، «چولپان يۇلتۇزىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، ئۇنى زالىملاردىن قۇتقۇزۇپ، ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كەتكەندەك بىزنىمۇ شۇ زالىملاردىن قۇتقۇزۇپ، ئۆز ھەرەمىڭگە يەتكۈزگىن» دەپ نەچچە - نەچچە كىچىلەرنى يېغلاپ ئۆتكۈزگەن. بىرىلغا قالماي ئادەمنىڭ ئەقىللىغىمۇ كەلمەيدىغان مۆتىدىلەر بىلەن بۇ زالىملاردىن قۇتۇلۇپ، ھەرەمگە چىقىپ كەتتۇق.

بۇلاردىن بىر قىسىمنى قىسقىچە ئاڭلىتىپ ئۆتەي؛

يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىمدەك، تۇڭگانلار خوتەنگە بېسىپ كىرگەندىن كېيىن، ئىنقىلابچىلار قاراڭغۇتاغقا چېكىنگەندە دادام تۇڭگانلارنىڭ قولغا چۈشۈپ قالىدۇ. تۇڭگانلار «ئىمىن ھەزرەتنىڭ خەزىنىسىنى سەن بىلىدىكەنەن، خەزىنىنىڭ يېرىنى ئېتىپ بېرسەن» دەپ بىر ئاي ئىسىپ ئۇرۇپ،

işkence ettiler. Babamın anlattığına göre kolunu arkadan bağlayıp asıp, kamçılamişlar. Geceleri ayağına kelepçe vurup çıplak ayak yürütüp Atçuy'a (bizim taşradaki arazi ve evlerimizin olduğu yer) götürüp, ağaca asıp, aşık kemiğine çekiç ile vurarak "hazine nerde" diye işkence etmişler. Sonunda ölüm cezasına hükmetmişler. Birgün gardiyan gelip, bugün kafanızı kesecekler son arzunuz nedir diye sormuş. Babam ailem ile görüşsem ve gusül alıp iki rekât namaz kılsam demiş. Gardiyan "ailen kaçıp gitmiş onları bulamadık. Gusül alırsın ama namazı Socang'da (ceza meydanı) kılabilirsin" demiş.

Tunganlar halkı korkutup, âleme ibret olsun diye ceza meydanında büyük bir kalabalık toplamıştı. Babam bunları anlattıktan sonra (bu Mayıs 1942'de, Hindistan'ın bugünkü Pakistan'ın Peşaver şehri merkez cezaevinde babam Muhammed Emin Buğra ile 6 ay hapiste yatıp çıktığı günün akşamı idi) şöyle demişti: "Meydanda çok sayıda Tungan askeri heybet ile bir daire şeklinde dizilip durmuştu. Uzakta yüksek bir yere ravak yapılmış olup, Tunganların Ahun Locang dedikleri liderleri de gelmişti. Ben orada iki rekât namaz kıldım. Asker kolumu arkadan bağlayıp dizüstü çökertti. Yanımda benden başka iki kişi daha vardı. Baktım onlar tir tir titriyordu. Ama ben hiç korkmadım. Fakat şimdi o manzarayı hatırladıkça korkudan tüylerim diken diken oluyor. Ben yanımdaki adama fısıldayarak korkma dua et şehit olacağız dedim. Fakat büyük ihtimalle onun dili tutulmuştu. Ahun Locang'ın işareti ile aynı anda bir Tungan elinde kılıç, kendi yarı

قاتتىق قىيىنغان. دادامنىڭ ئېيتىپ بېرىشىگە قارىغاندا قولىنى ئارقىسىغا باغلاپ ئېسىپ، قامچىلاپ ئۇرغان، كىچىلىرى پۇتىغا چىتە سېلىپ، يالاڭشايلاق ماڭغۇزۇپ، ئاچچۇي (بىزنىڭ يېزىدىكى يەر - زېمىنلىرىمىز بار جاي) غا ئېلىپ چىقىپ دەرەخقە ئېسىپ ئۇشۇقغا بولغا بىلەن ئۇرۇپ (خەزىنە نەردە؟) دەپ قىنىغان. ئاخىرى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلغان. بىر كۈنى گۈندىپاي كىرىپ، بۈگۈن سىز چاپىدۇ، ئاخىرقى تىلىگىڭىزنى ئېتىڭ دەپ، سورايدۇ. دادام بالا - چاقا لىرىم بىلەن كۆرشۇۋالسام ۋە غۇسلى قىلىپ ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇۋالسام دېگەن. گۈندىپاي، (بالىلىرىڭىز قېچىپ كېتىپتۇ تاپالمىدۇق. غۇسلى قىلىسىز ئەمما، نامازنى سوچاڭ (جازا مەيداندا) دا ئوقۇيسىز) دەپتۇ.

تۇڭگانلار خەلقىنى قورقۇتۇپ، ئىبىرەت بولسۇن دەپ، سوچاڭدا نۇرغۇن خەلقىنى توپلىغانىكەن. دادام بۇلارنى ئاڭلىتىپ كېلىپ، (بۇ 1942 - يىلى 5 - ئايدا، ھىندىستاننىڭ يەنى ھازىرقى پاكىستاننىڭ پىشاۋەر شەھىرى مەركىزى تۇرمىسدا دادام مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا بىلەن 6 ئاي تۇرمىدا يېتىپ، چىققان ئاخشىمى ئىدى). مۇنداق دېگەن؛ «مەيدان ئەتراپىدا نۇرغۇن تۇڭگان ئەسكەرلىرى ھەيۋەت بىلەن يۇملاق بىردائىرە شەكىلدە تىزىلىپ تۇرۇپتۇ. نېرىراقتا ئىگىز بىر يەرگە راۋاق ياسالغان بولۇپ، تۇڭگانلارنىڭ ئاخۇن لۇجاڭ دېگەن باشلىقىمۇ كەلگەنىكەن. مەن شۇ يەردىلا ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇۋالدىم. ئەسكەر قولۇمنى ئارقامغا قىلىپ باغلاپ، تىزلىنىپ ئولتارغۇزدى. پېسىمدا مەندىن باشقا يەنە ئىككى كىشى بار. قارىسام ئۇلار غال - غال تىترىپ كېتىپتۇ. ئەمما، مەن ھېچ قورقمىدىم. لېكىن، ھازىر ئۇ مەنزىرىنى ئويلىساممۇ قورقۇدىن تۈكلىرىم تەتۈر ئۆرىلىدۇ. مەن پېنىمىدىكى ئادەمگە ئاستا پىچىرلاپ، قورقما! ئىمان ئىسلام ئوقۇ، شېھىت بولىمىز دېدىم. لېكىن، ئۇنىڭ ئاللىقاچان تىلى تۇتۇلۇپ قاپتۇ. ئاخۇن لۇجاڭنىڭ ئىشارەت قىلىشى بىلەن نەڭ بىرتۇڭگان قولدا قېلىچ ئۆزى يېرىم

çıplak, birşeyler diyerek bağırp çağırıp kılıcını başının üstünde döndürerek önümüze zıpladı. Ben gözümü kapadım ve arka arkaya iki ağır cismin pat diye yere düştüğünü farkettim. Şimdi sıra bana geldi diye düşünmeye başladığım anda birisi tam önümde yere yığıldı gibi geldi. Gözümü şöyle bir açıp baktığımda deminki cellat Tungan önümde kanlar içinde yüzükoyun hırlayarak can çekişiyordu. Halk birden galeyana geldi. Askerler beni kaldırdıkları gibi arabaya koyup götürdüler. Ne olduğunu anlayamadım. Daha sonra gardiyanın anlattığına bakılırsa; cellat heybet ile mahkûmun kafasını kesmeden önce kılıcı yüksekçe kaldırıp başının üzerinde birkaç kez hızlıca çevirip bütün gücü ile önünde oturan kişinin başını bir vuruşta koparıp atıyormuş. İşte bu şekilde yanımda duran iki kişinin kafasını uçuran cellat sıra bana geldiğinde iyice coşup kılıcını yıldırım gibi sallayıp benim boynumu vurmaya geldiğinde kılıç onun alınına gelip, başının üst kısmı uçmuş ve yere yüzüstü düşüp can vermiş. İşte bu Allah'ın kudreti ile annenizin okuduğu İsmi Azam duasının kerametiydi. Eğer o gün Tunganın kılıcı alınına değmeyip benim başıma gelmiş olsaydı bugün babanız karşınızda oturuyor olmazdı." dedi. (Ağustos 1987'de Hoten'e gitmek nasip olmuştu. Bir gün babamın mezarından gelirken yolda benim önceden tanıdığım seyyar satıcı Abdullah Tungan ile karşılaştık. O beni durdurup, "babanız hakkında sizin haberinizin olmadığı kendi gözümle gördüğüm bir kerameti anlatayım" diye bu olayı o da aynen anlattı. Abdullah Tungan o zaman Ma Kho Sen'in askeri imiş ve

يالاڭچاق، بىرنېمىلەر دەپ ۋا قراپ، قېلىچىنى بېشىدىن ئۈرۈپ - چۈرۈپ ئالدىمىزغا سەكرەپ چۈشتى. مەن كۆزۈمنى يۇمۇۋالدىم ۋە ئارقا - ئارقىدىن يەرگە گۈپپىدەك قىلىپ، ئىككى ئېغىر نەرسىنىڭ چۈشكەنلىكىنى سەزدىم. ئەمدى نوۋەت ماڭا كەلدى دەپ ئويلىشىمغا بىرسى دەل ئالدىمغا يېقىلغاندەك قىلدى. كۆزۈمنى شۇنداق ئېچىپ قارىسام، ھېلىقى جاللات تۇڭگان ئالدىمدا قان ئىچىدە دۈم يېتىپ، خارتىلداپ پۇت ئېتىۋاتاتتى. خەلق ئارىسىدا بىردىن چوقان كۆتۈرۈلدى. ۋە مېنى ئەسكەرلەر كۆتەرگەن پېتى ھاراۋىغا سېلىپ ئەكرىپ كەتتى. نېمە بولغانلىقىنى ئۇقالماي قالدىم. كېيىنچە، گۈندىپاينىڭ ئېتىپ بېرىشىگە قارىغاندا؛ جاللات ھەيۋەت بىلەن ئادەمنى چېپىشتىن بۇرۇن قېلىچىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ، بېشىدىن بىرقانچە قېتىم قاتتىق ئايلاندۇرۇپ كېلىپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئولتۇرغان كىشىنىڭ بويۇنىغا بىر ئورۇش بىلەن ئۈزۈپ تاشلايدىكەن. مانا شۇنداق قىلىپ يېنىمدىكى ئىككى كىشىنى چاپقان جاللات، ماڭا كەلگەندە تېخىمۇ قىزىپ كېتىپ، قېلىچىنى چاقماقتەك ئوينۇتۇپ كېلىپ، مېنىڭ بۇيۇمغا ئۇرۇشقا كەلگەندە قېلىچ ئۇنىڭ پىشانىسىگە تىگىپ كېتىپ، چوققىسى ئۈزۈلۈپ، يەرگە دۈم چۈشۈپ جان بېرىدۇ. مانا، بۇ خۇدايىمنىڭ قۇدرىتى بىلەن ئانىڭىزنىڭ ئوقۇغان ئىسمى ئەزەمنىڭ كارامىتى ئىدى. ئەگەر، ئۇ كۈنى جاللاتنىڭ قېلىچى ئۆزىنىڭ بېشىغا تەگمەي، مېنىڭ بويۇمغا تەككەن بولسا، بۇگۈن دادىڭىز ئالدىڭىزدا ئولتۇرمىغان بولاتتى! (دىدى. 1987 - يىلى 8 - ئايدا خوتەنگە بېرىش نىسپ بولغانىدى. بىر كۈنى، دادامنىڭ تۇپراق بېشىدىن قايتىپ كىرىۋاتقىنىدا، يولدا بۇرۇن مەن تونۇيدىغان لەكپۇڭچى ئابدۇللا تۇڭگانى ئۇچراپ قالدى. ئۇ مېنى توختىتىپ، «دادىلىرى تۇغرىسىدا سىلنىڭ خەۋەرلىرى يوق، مەن ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن بىر كارامەتنى ئاڭلىتىپ بەرەي» دەپ، بۇ ۋەقەنى ئۇمۇ ئەينەن سۆزلەپ بەرگەندى. ئابدۇللا تۇڭگانى، شۇ چاغلاردا ماخوسەنىڭ ئەسكىرى ئىكەن ۋە

o gün meydana daymış. Ma Kho Sen kaçtıktan sonra Hoten'de kalıp yerleşmiş olan Tunganlardan biriydi.)

Tunganların lideri Ahun Locang bu hadiseyi görüp: “Bu adamda bir özellik var, onu öldürmeyin” demiş. Böylece ben ölümden kurtuldum. Fakat işkenceler devam etmekteydi. Sonunda bu azaba dayanamayıp, yalan da olsa birşeyler söyleyip kurtulmak için, hazinenin yerini eşim biliyor dediğimde, o zaman eşini bulacaksın diyip, iki yerel ve bir Tungan asker ile birlikte at arabasına bindirip bizim köydeki mahallemiz olan Atçuy'a götürdüler. Elimi çok sıkı bağladıkları için gözüm kanlanıp göremez oldum. Elimi çözmezseniz yürüyemem diye direttim. Sonunda elimi çözdüler ve ev ev dolaşıp annenizi aradık. Her gittiğimiz yerde Tunganlar “Abdulkerim'in hanımı nerede?” diye akrabaları ağaca asıp dövmeye başladı.

Bu arada Atçuy çayı'nın kenarına geldiğimizde ben tuvaleti bahane edip, beni gözetleyen Tungan askerin gafletinden yararlanıp suyu kesilmiş çayın içine kayarak indim ve çayın içinde yuvarlanarak düşe kalka kaçtım. Biraz yürüdükten sonra çalılıkların arasından çaydan çıktım. Tabanım dayak yemekten parça parça olduğu için yere basamıyordum. Başımdaki doppamı alıp yırtıp bacağımı sardım. Karşıma çıkan herkese “kaçın Tunganlar geliyor diye bağırdım!”. İnsanlar korkup evlerini bile bırakıp kaçmaya başladı. Böylece arkamdan kovalayan askerler izimi sürmedi ve kaçıp kurtuldum.” (1)

Annemi arayan Tungan askerleri akrabalarımızdan Ziver Han'ı yakalayıp işkence ettiklerinde annem ile benim saklandığımız yeri söylemiş.

شۇ كۈنى مەيداندا ئىكەن. ماخوسەن قاچقاندىن كېيىن، خوتەندە قېلىپ، يەرلىشىپ قالغان تۇڭگانلاردىن بىرى ئىدى).

تۇڭگانلارنىڭ باشلىقى ئاخۇن لوجاڭ، بۇ ھادىسىنى كۆرۈپ، «بۇ ئادەمدە بىر خىسلەت بار. ئۇنى ئۆلتۈرمەڭلار، دېگەنمىش. شۇنىڭ بىلەن مەن ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇم. لېكىن، قىناشلار داۋام قىلماقتا ئىدى. ئاخىرى بۇ ئازاپقا ئاقەت قىلالماي، يالغان ئېتىپ بولسىمۇ بىر قۇتۇلاي دەپ، خەزىنىنىڭ يېرىنى ئايالىم بىلىدۇ دېسەم، ئەمىسى ئايالنى تاپسەن دەپ، ئىككى يەرلىك بىر تۇڭگان ئەسكەرنى قوشۇپ مەيگە سېلىپ، بىزنىڭ يېزىدىكى مەھەللىمىزگە ئانچۇيگە ئېلىپ ماڭدى. قولىمنى قاتتىق باغلىۋاتقانلىقتىن كۆزۈمگە قان چۈشۈپ كۆرمەس بولۇپ قالدى. قولىمنى يىشۋاتمىسا ماڭالمىمەن دەپ تۇرۇۋالدىم. ئاخىرى قولىمنى يىشۋاتتى ۋە ئۆيمۇ ئۆي كىرىپ، ئانىڭزنى ئىزدەپ يۈردۈك. بارغانلىقى جايدا تۇڭگانلار ئابدۇكەرىمنىڭ ئايالى نەردە؟ دەپ، تۇغقانلارنى دەرەخقە ئېسىپ ئۇرغىلى باشلىدى.

بۇ ئارىدا ئانچۇي ئۆستېڭى بويىغا كەلگەندە مەن تەرەت قىلىشنى باھانە قىلىپ، مېنى كۆزىتىۋاتقان تۇڭگان ئەسكەرنىڭ بىخۇتلۇقىدىن پايدىلىنىپ سۈيى توختاپ قالغان ئۆستەڭگە سىرىلىپ چۈشتۈم ۋە ئۆستەڭ ئىچىدە يۈمۈلىنىپ مېڭىپ، يېقىلىپ - قوپا قاچتىم. بىر ئاز مېڭىپ، چاللىقنىڭ ئارىسىدىن ئۆستەڭدىن چىقتىم. تاپنىم تاياق دەستىدىن تىلىم - تىلىم بولۇپ كەتكەنلىكتىن يەرگە دەسسىيەلمەيتتىم. بېشىمدىكى دوپپامنى ئېلىپ يىرتىپ، پۈتۈمنى تاڭدىم. ئالدىمغا ئادەم ئۇچرىسا، قاچ! تۇڭگانى كەلدى دەپ ۋاقرايمەن. ئۇلار قۇقۇپ ئۆزلىرىنىمۇ تاشلاپ قاچىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئارقامدىن قوغلاپ كەلگەن ئەسكەرلەر ئىزىمنى تاپالمىدى ۋە قېچىپ قۇتۇلدۇم. ﴿ ۱۰ ۱۰ ﴾

ئانامنى ئىزدەپ تۇڭگان ئەسكەرلىرى تۇغقانلىرىمىزدىن زىۋەر خانىنى تۇتۇۋېلىپ قىيىنغاندا ئانام بىلەن ئىككىمىزنىڭ يوشۇرىنىۋالغان جايىمىزنى دەپ قويۇپتۇ.

(1) Konu buraya geldiğinde annem ek olarak şunu anlatmıştı: “Biz şehirden kaçıp Atçuy’daki yakınlarımızdan Mehmet Durmuş abinin evine geldik. Onlar bizi 3-4 gün kilerde sakladı. Tunganların ev ev dolaşıp beni aradıkları haberini aldık. Ben o gün akşam sizi sırtlayıp o evden çıkıp gittim. Mehmet Durmuş abi arkamdan gelip bizi *Ahunlukum’un* evine götürmeye karar verdi. (Ahunlukum denen zat Hoten’in meşhur din büyüklerinden biri olup büyükannemin akrabasıydı.) Yolda giderken önce Ahunlukum’un evindeki vaziyeti öğrenip ondan sonra oraya gitme fikri ortaya çıktı. Biz yolun biraz yukarısındaki tarlada, biçilerek çadır gibi dikilmiş buğday başak yığınları arasında saklanacaktık. Mehmet Durmuş abi ertesi gece gelip bizi bu yerden alacaktı. Ben gece tan yeri ağarana dek İsm-Azam’ı 11 bin kere okuyup hatm ettim. Çolpan yıldızının İsmi Azam duasının kerameti ile göğe yükseldiği rivayetini hatırladım. Rabbime gözyaşları içinde dua ettim. Bu arada siz karnım acıktı diye ağlamaya başladınız. Ben ağlamayın Tunganlar duyarsa bizi yakalarlar dediğimde siz derhal sus pus oluyordunuz. Sehere yakın abdest olmak için başak yığınlarının arasında yavaşça emekleyerek çıkıp, yol boyundaki su kanalında abdest aldım. Geriye dönmek üzereyken bir ayak sesi duydum. Biraz uzakta beyaz sarık ve beyaz cüppeli birisini gördüm ve korkup kaçmak üzereyken o kişi “sizi eve götürmeye geldim” dedi. Peltek ve yere bakarak konuşmasından onun Abdussabır Ahunum olduğunu hemen anladım ve ağlamaya başladım. Rabbim dualarımı kabul etmişti. Bu kişi bizim Borzan’daki akrabalarımızdan olup halk arasında evliya diye namı çıkmış idi.”

بۇ يەرگە كەلگەندە ئانام قوشۇمچە قىلىپ مۇنداق دېگەن: 1 بىز شەھەر دىن كېچىپ، ئاتچۇيدىكى يېقىنلىرىمىزدىن مەتتوختى ئاكامنىڭ ئۆيىگە چىقتۇق. ئۇلار بىزنى 3. 4 كۈن قازناقتا ساقلىدى. تۈگگانلارنىڭ ئۆيىمۇ. ئۆي كىرىپ ئاخشۇرۇپ مېنى ئېزدەۋاتقان خەۋىرىنى ئالدۇق. مەن كېچىسى سىزنى ھاپاچ ئېتىپ ئۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتتىم. مەتتوختى ئاكام ئارقامدىن چىقىپ بىزنى ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ قويماقچى بولدى. (ئاخۇنلۇقۇم دېگەن زات خوتەننىڭ مەشھۇر دىنىي پېشىۋالىرىدىن بولۇپ چوڭ ئانام بىلەن توققان ئىكەن) يولدا كېتىۋېتىپ ئالدى بىلەن ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ئۆيىدىكى ۋەزىيەتنى ئوقۇپ ئاندىن ئۇ يەرگە بېرىش پىكرى تۇغۇلدى. بىز يولدىن بىر ئاز يېراقتىكى ئېتىزلىقتا ئۇراپ چېدىردەك قىلىپ تىكلەپ قويۇلغان پىچان دۋىلىرى ئارىسىغا كىرىپ يۇشۇرۇنۇپ تۇرىدىغان بولدۇق. مەتتوختى ئاكام نەرسى كېچىسى كېلىپ بىزنى بۇ يەردىن ئېلىپ كېتىدىغان بولدى. مەن كېچە تاڭ ئاتقۇنچە ئىسمى ئەزەمنى 11 مىڭ ئوقۇپ خەتمى قىلدىم، چولپان يۇلدۇزنىڭ ئىسمى ئەزەمنىڭ كارامىتى بىلەن ئاسمانغا چىقىپ كەتكەن رىۋايىتىنى ئەسلىدىم. خۇدايىمغا يېغلاپ دۇئا قىلدىم. بۇ ئارىدا سىز قوسۇقۇم ئاچتى دەپ يېغلىغىلى باشلىسىڭىز مەن يېغلىما، تۈگگانلار ئىشىتىپ قالسا بىزنى تۇتۇۋالدى دەپسەم سىز دەرھال جىم بولاتتىڭىز. سەھەرگە يېقىن تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن پىچان دۋىلىرى ئارىسىدىن ئاستا ئۆمۈلەپ چىقىپ يول بويىدىكى ئېرىقتا تاھارەت ئالدىم. ئارقامغا ياناي دەپ تۇرۇشۇمغا بىر ئاياق شەپسى كەلدى. بىر ئاز يېراقتا بېشىدا ئاق سەللە ئاق تون بىلەن بىرسىنى كۆزدۈم ۋە قورقۇپ قاچاي دەپ تۇرۇشۇمغا ئۈكشى، سەللەنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتكىلى كەلدىم دېدى. مەلتۈك سۆزى ۋە يەرگە قاراپ گەپ قىلىشىدىن ئۇ كىشىنىڭ ئابدۇ سۇبۇر ئاخونۇم ئىكەنلىكىنى دەرھال سەزدىم ۋە يېغلاپ سالدىم. خۇدايىم دۇئايمىنى ئىجابەت قىلغانىدى! بۇ كۈنى بىزنىڭ بورزان دىكى توغقانلىرىمىزدىن بولۇپ خەلق ئىچىدە ئەۋلىيا دەپ نامى چىققان ئىكەن.

Böylece Tungan suvarileri dörtüncü Ahunlukum'un avlusuna doğru yola çıkmış. Annem bu durumda yüzüne kazan karası sürüp, üstüne yırtık giysiler giyip evi süpüren kişiymiş gibi avluda durmuş. Evi arayıp kimseyi bulamayan Tunganlar annemi görüp "bu kim?" diye sormuş. Kamer hanımın (Ahunlukum'un hanımı) derhal yanına gelip "bizim hizmetçimiz dilsiz sağır bir kadın" diye cevabı ile Tunganlar çıkıp gitmiş ve annem Tunganların eline geçmekten kurtulmuş, yani ölümden kurtulmuştu.

Demek yukarıdaki gibi hadiseler bizim için Rabbimin Çolpan yıldızını göğe yükseltmesi gibi bir mucize idi. İşte bunları yazıp çocuklarıma hatıra bırakmak arzum vardı ve Rabbime şükür bugün bu hatırayı yazmaya başladım. İnşallah sonunu getirmek nasip olur.

Yırtıldı takvimin bir yaprağı,

Düştü yere ömrümün bir hazan yaprağı.

Farketmedim geçip gitti günlerim ve ümidim,

Hatırladım yok idi rahat ve dermanım.

Şükr edeyim Tanrıma yüzbinlerce bu halime,

Ulaştırdı bir zamanlardaki rüya ve hayalime.

30.12.1978/Ankara

شۇنىڭ بىلەن تۇڭگان ئەسكەرلىرى ئات چاپتۇرۇپ، ئاتچۇيدىكى ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ھويلىسىغا قاراپ ماڭدۇ. ئانام بۇ ھالەتتە يۈزىگە قازان قارىسى سۈرتۈپ، ئۈستىگە يىرتق كىيىم - كېچەك كىيىۋېلىپ، يەر سۈپۈرگەن بولۇپ ھويلىدا يۈرگەن. ئۆيىنى ئاخشۇرۇپ ئاپالماي ھۆيلىغا چىققان تۇڭگانلار ئانامنى كۆرۈپ، بۇ كىم؟ دەپ سوراپتۇ. قەمەرخېنىم (ئاخۇنلۇقۇمنىڭ ئايالى) دەرھال يېنىغا كېلىپ، «بىزنىڭ خىزمەتچىمىز، تىلى يوق گاس بىر ئايال» دەپ، جاۋاب بېرىشى بىلەن تۇڭگانلار چىقىپ كېتىدۇ ۋە ئانام تۇڭگانلارنىڭ قولىغا چۈشمەكتىن قۇتۇلۇپ قالغان يەنى، بىر ئۆلۈمدىن قۇتۇلغان.

دېمەك، يۇقىرىقىدەك ھادىسىلەر ھەقىقەتەنمۇ بىز ئۈچۈن، خۇدايىمنىڭ چولپان يۇلتۇزىنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كېتىشىدەك بىر مۆجىزە ئىدى! مانا بۇلارنى يېزىپ بالىلىرىمغا خاتىرە قالدۇرۇش بىر ئارزۇيۇم بار ئىدى ۋە خۇداغا شۇكرى، بۇ كۈن بۇ خاتىرىنى يېزىشقا باشلىدىم. انشا ئاللاھ ئاخىرغىچە يەتكۈزۈش نىسپ بولالا....

يېزىلدى كالىپنارنىڭ بىر ۋارىقى

چۈشتى يەرگە ئۆمرىمنىڭ بىر خازان ياپرىقى

سەزىمىدەم كەتتى ئۆتۈپ، كۈنلەر ۋە ئارمانىم

ئەسلىسىم يوق ئىدى راھەت ۋە دەرمانىم

شۇكرى ئېيتاي تەڭرىمە يۈزىمىڭ بۇھالىمغا

يەتكۈزدى بىر زامانلاردىكى چۈش ۋە خىيالىمغا

Bilgisayarda Uygurca yazma işini esasen başardım. Onun için artık hatıramı bilgisayarda yazmaya karar verdim ve yarısını yazıp bıraktığım el yazısı hatıraları epey bir aramadan sonra buldum. Bundan tam 20 yıl önce yazıp bir kenara koyduğum kâğıdı, sararmış el yazmalarımı tekrar gözden geçirdim. Bugün bilgisayarda yazmaya başladım.

Muayenehane 30.12.1998

Hatıranın önsöz kısmını bilgisayarda yazıp bu yere geldiğimde ecdadımdan, doğduğum yerden ve nesebimizden biraz bahsetmem gerektiğini düşündüm.

Doğduğum yer Hoten şehrinin içindeki Helpilik Hoyla Mahallesi. Helpe – helpet bizim eski dini okullarda müderris yardımcısı derecesine yükselen öğrencilere verilen ünvanıdır. Sülalemizdeki kişilerin çoğunluğu dini talim ve tebliğ işleri ile uğraşan kişiler olduğu için onların toplanıp oturduğu yer “Helpelik Hoyla” diye adlandırılmış olsa gerek. Büyük babam Hacı Muhammed Niyaz *tabip* (şimdiki Uygurcada bu “*tivip*” diye yazılıyor) Doğu Türkistan’ın büyük *tebabet* âlimi Tecelli Hazret’in öğrencisi olup Hoten’in meşhur

بىلگى سەيياردا يەنى، كومپىتوردا ئۇيغۇرچە يېزىش ئىشىنى ئاساسەن بېجىردىم. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەندى خاتىرەمنى كومپىتوردا يېزىپ چىقىشنى قارار قىلدىم ۋە يېرىمنى يېزىپ تاشلاپ قويغان قوليازما خاتىرىنى خېلى ئىزدەپ تېپىپ چىقتىم. دەل بۈگۈندىن 20 يىل بۇرۇن يېزىپ تاشلاپ قويغان قەغىزى ساغرىپ كەتكەن قوليازما لىرىمنى يەنە بىر قېتىم قاراپ چىقىپ، مانا بۈگۈن كومپىتوردا يازغىلى باشلىدىم....

مۇئاپىنە خانە - 1998 - يىلى 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى

خاتىرىنىڭ بۇ كىرىش سۆز قىسمىنى بىلگى سەيياردا يېزىپ، بۇ يەرگە كەلگەندە ئەجدادىمدىن، توغۇلغان يېرىمدىن ۋە نەسەب نامىمىزدىن بىر ئاز يېزىپ ئۆتۈشنى ئويلىدىم؛

توغۇلغان جايىم، خوتەن شەھەر ئىچى خەلىپىلىك ھويلا مەھەللىسى. «خەلىپە - خەلىپەت» بىزدە دىنى مەكتەپلەردە مۇدەررىسنىڭ ياردەمچىسى دەرىجىسىگە يۈكسەلگەن تالىپلارغا بېرىلىدىغان نام. سۇلالىمىز دىكىلەرنىڭ كۆپىنچىسى، دىنى تەلىم ۋە تەبلىغ ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان كىشىلەر بولغانلىقىدىن، ئۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جاي «خەلىپىلىك ھويلا» دەپ، ئاتالغان بولۇشى كېرەك. چوڭ دادام مەھەممەد نىياز ھاجىم تىبب (ھازىرقى ئۇيغۇرچىمىزدا بۇ «تېۋىپ» يېزىلىدۇ)، شەرقىي تۈركىستاننىڭ بۈيۈك تىبابەت ئالىمى تەجەللى ھەزرەتنىڭ شاگىرتى بولۇپ خوتەننىڭ مەشھۇر

tabiplerinden imiş. Babam teabeti büyükbabamdan öğrenmiş. Doğduğum tarih Hoten'de İslam açılan 1933 yılından üç yıl önce kızıl üzüm tam kızardığı zaman yani Eylül 1930'un malum günü.

1984 yılı Hoten'e gittiğimde dayım Hacı Abdulhamit (Yusuf) kendi hazırladığı soy ağacını bana göstermişti ve hatta (babası Yusuf Ahunum yani babamın dayısı hayattayken yazmış)

Bu soy ağacının en başında "Hoca Ubeydullah Ehrari"nin ismi var. Yani şuanda kayıtlara göre bizim nesebimiz en başta bu kişiye bağlanıyor. Mehmet Emin Buğra "Doğu Türkistan Tarihi"nde Hoca Ubeydullah Ehrari'yi Doğu Türkistan Çağatay Devleti (Hicri 888 Miladi 1483 yılı)'nin meşhur tarikat mürşidi olup, Sultan Yunus han'ın müteber adamlarından biriydi diye gösteriyor. "Ehrari" özgürleştiren veya azad eden manasında imiş (Daha geniş bilgi için Mehmet Emin Buğra'nın "Doğu Türkistan Tarihi" çağdaş Uygurca baskısı 221. Sayfaya bakınız, düzenleyen M. Yakup Buğra).

Dedemiz Hoca Ubeydullah zamanında savaşta esir alınanlar köle yapıp satışı çıkartılmış, o bu işi ortadan kaldırmak için ciddi mücadele göstermiş. Hatta bir kısım müslüman esirleri

تېبىبلىرىدىن ئىكەن. دادام، تىبابەتنى چوڭ دادامدىن ئۈگىنىپتەكەن.
تۇغۇلغان يىلىم، خوتەندە ئىسلام ئېچىلغان 1933- يىلىدىن ئۈچ يىل بۇرۇن،
قىزىل ئۈزۈم تازا قىزارغان چاغدا، يەنى، 1930 - يىلى 9 - ئاينىڭ مەلۇم كۈنى.

1984 - يىلى خوتەنگە بارغان چېغىمدا، تاغام ئابدۇلھىمىد ھاجىم
(يۈسۈفى) ئۆزى رەتلەپ چىققان نەسەپ شەجەرىمىزنى ماڭا كۆرسەتكەندى.
(دادىسى يۈسۈپ ئاخۇنۇم يەنى، دادامنىڭ تاغىسى، ھايات چېغىدا
يازغانىكەن).

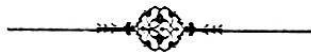
بۇ نەسەبنامىنىڭ ئەڭ بېشىدا «خوجا ئەبەيدۇللاھ ئەھرارىي» دېگەن ئىسىم
بار. يەنى، ھازىر قوللىمىزدا بار ئاساسلارغا قارىغاندا بىزنىڭ نەسەبىمىز ئەڭ
باشتا بۇكىشىگە باغلىنىدۇ. مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا، (شەرقىي تۈركىستان
تارىخى) دا خوجا ئەبەيدۇللاھ ئەھرارىينى، شەرقىي تۈركىستان چاغاتاي
دۆلىتى (ھىجرى 888، مىلادى 1483 - يىلى) نىڭ مەشھۇر تەرىقەت مۇرىشىدى
بولۇپ، سۇلتان يۈنۈس خاننىڭ مۆنۋەر كىشىلىرىدىن بىرى ئىدى دەپ،
كۆرسىتىدۇ. «ئەھرارىي» دېگەن ھۆرىيەتكە ئىگە قىلغۇچى ۋە يا ئازات
قىلغۇچى دېگەن مەنىدەمىش. (تولۇقراق مەلۇمات ئۈچۈن، مۇھەممەد ئىمىن بۇغرانىڭ
«شەرقىي تۈركىستان تارىخى» ھازىرقى زامان ئۇيغۇرچە نەشرى 221 - بەتكە قاراڭ -
نەشر قىلغۇچى پەقىر، م. ياقۇپ بۇغرا).

1 / بوۈمىز خوجا ئەبەيدۇللاھ، ئۇ دەۋىردە ئۇرۇشتا ئەسىرگە ئېلىنغانلارنى
قول قىلىپ، سېتىشقا قارشى چىققان ۋە بۇ ئىشنى يوقىتىش ئۈچۈن جىددى
كۆرەش ئېلىپ بارغانىكەن. ھەتتا، بىرقىسىم مۇسۇلمان ئەسىرلەرنى

hükümdarlardan kendisi satın alıp onları azad ediyormuş. Onun için halk içinde “Ehrari” yani köle azad eden diye nam almış. Soy ağacımızın devamını tam olarak hatırlamıyorum. Hatırladığım bu soy ağacı şöyle devam ediyor, Hacı Habibullah Hazret, Abdurrahman Paşa, Abdulaziz Ahunum, Hekimşah Ahunum, Hacı Muhammed Niyaz, Yusuf Ahunum, Ali Ahunum, Seydi Banu Han, Sekine Banu Han, Selime Banu Han, Bibi Sara Han, Mehmet Emin Ahunum (Buğra), Hacı Abdulkerim, Kurban Niyaz Ahun, Hacı Abdulhalim, Muhammed Ruzi (Mehmet Rıza), Dursun Muhammed Ahun, Niyaz Muhammed Abdulgani (Ahmet Rıza) Abdulhamid (Yusuf) ve bizler.

ھۆكۈمدارلار دىن ئۆزى سېتىۋېلىپ، ئۇلارنى ئازات قىلىدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلق ئىچىدە «ئەھرارىي» يەنى قۇل ئازات قىلغۇچى دەپ نام ئالغانمىش. نەسەبنامىنىڭ داۋامى تولۇق ئېسىمدە يوق. ئىسىمدە قالغىنى، بۇ نەسەبنامە داۋام قىلىپ، ھەبىيۇللاھ ھەزرەت ھاجىم، ئابدۇراھمان پاشا، ئابلىز ئاخۇنۇم، ھىكىمشاھ ئاخۇنۇم، مەھەممەد نىياز ھاجىم، يۈسۈپ ئاخۇنۇم، ئەلى ئاخۇنۇم، سەيدى بانۇخان، سەككەنە بانۇخان، سەلىمە بانۇخان، بۇسارا خان، مۇھەممەد ئىمىن ئاخۇنۇم (بۇغرا) ئابدىكىرىم ھاجىم، قۇربان نىياز ئاخۇن، ئابدىلىم ھاجىم، مۇھەممەد رۇزى (مەھەممەد رىزا)، تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن، نىياز مۇھەممەد، ئابدۇغېنى (ئەھمەد رىزا)، ئابدۇلھەمىد (يۈسۈپى)... ۋە بىزلار

SULH İLE KURTULUŞUN İLANI

27 Eylül 1949 tarihinde seherde Hoten şehir merkezinin her tarafına büyük harflerle yazılmış ilanlar yapıştırıldı. İçeriği Burhan Şehidi ve Tav Si Yun'un imzası ile Şincang bölgesel yönetim ile garnizon komutanlığının "Şincang'ın sulh ile kurtarılması hakkında ilan"ı idi. Bu ilanda yine vatandaşların dikkatinin çekildiği birkaç madde olup, emre itaat ve tertip intizama riayet talep edilmekteydi. Bundan başka büyük harfler ile "GEÇMİŞ SORUŞTURULMAYACAK" diye yazılmıştı. İlanın önünde toplanan birkaç kişi kendi kendine birşeyler söyleyerek mevzu-yu anlamaya çalışıyordu. Ben de içimden eğer "geçmiş soruşturulmayacak" sözleri doğru ise o kadar korkulacak bir iş yok diye düşündüm. Ama bu "sulh ile kurtulduk" denen şey "ne manada yazılmıştır?" diye düşünmeye başladım. Sonra bunun kayıtsız şartsız teslim manasına geldiğini anladım.

O günden sonra vatanımızda yeni bir devir başlamış oldu. Halk arasında hergün yeni bir mış mış ve endişeli haberler yayılmaya başladı. İlandan iki gün sonra şehrin bütün köşe başlarına beş yıldızlı kıvılcık bayraklar asıldı. Bu bayrakta orak çekiç yoktu. Bunu gören halk yeni yönetim Ruslardaki gibi bir düzen olmayacak galiba diye ümitlenmekteydi. Ertesi gün çarşıya çıktığımda bayraklar

« تىنچلىق بىلەن ئازات بولغان » لىقنىڭ ئېلانى

1949 - يىلى 9 - ئاينىڭ 27 - كۈنى، سەھەردە خوتەن رەستلىرىگە تەرەپ - تەرەپكە چوڭ خەتلىك ئېلانلار يېپىشتۇرۇلدى. مەزمۇنى: بۇرھان شەھىدى ۋە تاۋمىيۇنىڭ ئىمزاسى بىلەن شىنجاڭ ئۆلكۈلۈك ھۆكۈمەت بىلەن ھەربىي رايۇننىڭ «شىنجاڭنىڭ تىنچلىق بىلەن ئازات بولغانلىقى توغرىسىدا ئېلان» نى ئىدى. بۇنىڭدا يەنە، پۇقرالارنىڭ دىققەت قىلىشىغا تىگىشلىك بىرقانچە ماددىلار بولۇپ، بۇيرۇققا ئىتائەت قىلىش تەرتىپى ئىنتىزامغا رىئايە قىلىش تەلەپ قىلىنغان. ئۇنىڭدىن باشقا چوڭ خەت بىلەن «ئۆتمۈش سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ» دەپ، يېزىلغانىدى. ئېلاننىڭ ئالدىغا بىرقانچە كىشى توپلانغان بولۇپ، ھەربىرى ئۆز ئالدىغا بىرنېمە دەپ، چۈشەندۈرمەكتە ئىدى. مەنمۇ ئىچىمدە ئەگەر، « ئۆتمۈش سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ» دېگىنى راست بولسا ئانچە قورقۇپ كېتىدىغان ئىشىمۇ يوق ئىكەن دەپ، ئويلىدىم. ئەمما، بۇ « تىنچلىق بىلەن ئازات بولدۇق» دېگەن نېمە مەنادا يېزىلغاندۇر؟ دەپ، ئويلاپ قالدىم. كېيىنچە، بۇنىڭ شەرتىسى تەسلىم بولۇش دېگەن سۆز ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇم.

شۇ كۈندىن باشلاپ، ۋەتەنمىزدە يېڭى بىردەۋىر باشلانغان بولدى. خەلق ئارىسىدا ھەر كۈنى يېڭى بىر مەش - مەش ۋە ئەندىشلىك خەۋەرلەر تارقىلىپ، تۇردى. ئېلاندىن ئىككى كۈن ئۆتۈپ، شەھەرنىڭ ھەممە دوقمۇشلىرىغا بەش يۇلتۇزلۇق قىزىل بايراق ئېسىلدى. بۇنىڭدا ئوغاق بولغا يوقتى. بۇنى كۆرگەن خەلق، يېڭى ھاكىمىيەتنىڭ روسلار دىكىدەك بىر تۈزۈم بولمايدىغانغا ئوخشايدۇ دەپ، ئۈمىد قىلماقتا ئىدى. ئەتىسى، رەستىگە چىقسام بايراقلار

yoktu. Halk bu işe çok şaşırılmıştı ve bazı kişiler “hükümet değişmiş Yarkent’te Tang Siling başkaldırıp, kendisi bir askeri hükümet kurmuş” diye fısıldaşmakta idi. Ama bunların hepsinin boş hayal olduğu ortaya çıktı. Bayraklardaki yıldızın sarı olması gerekirken beyaz olduğu için ertesi gün değiştirilerek yenisi asıldı. Böylece, bütün ümitler suya düşmüştü ve yurdumuza yeni bir hâkimiyet ve yabancı bir düzen gelmişti.

Bir gün derin düşüncelere dalmış olarak eve dönerken yolda babamın okul arkadaşı Uygur Derneği başkanı Hacı Ahmet ile karşılaştım. Hacı Ahmet bana “hacı babanızın gitmediğini duydum, (Hindistan’a gitmemiş demek istiyor) öyle mi?” diye sordu. Ben evet öyle oldu, biz gitmedik dedim. Bu Muhammed Emin Buğra ve safdaşlarının Kargalık’tan geçip gittiği haberinin geldiği günlerdi. Hacı Ahmet “bu iyi olmuş, 5 Milyon kişiye başka bir ifadeyle 500 milyon kişiye ne olacaksa bize de o olacak değil mi? Kaçıp nereye gideceğiz” diyerek uzaklaştı. Ben bir an düşündüm ve mezkûr ilandaki “geçmiş soruşturulmayacak” ve başkalarına ne olacaksa bize de o olsa gayet iyi değil mi diye düşündüm. Fakat öyle olmadı. Zaman geçtikçe olaylar bunların hepsinin yalan olduğunu ispatladı. Geçmişini soruşturmayacağız dedikleri yalanın dik alası bir sahtekârlık idi. Sonraki 27 yıl içinde gerçekleştirilen bütün siyasal ve sosyal hareketlerinde komünistler “geçmiş tarihi”, “sosyal ilişkileri” ve “aile geçmişi” gibi konuları soruşturmalarının esası yaptılar. Başkalarına ne olduysa bize de o

يوقتى. خەلق بۇ ئىشقا ھەيران قالغان ۋە بەزىلەر ھۆكۈمەت تېگىشىپتۇ، يەركەندە تاڭ سىلىك ئىسيان كۆتۈرۈپ، ئۆزى بىر ھەربىي ھۆكۈمەت قۇرۇپتۇ، دېگەن سۆزلەرنى پىچىرلىماقتا ئىدى. ئەمما، بۇلارنىڭ ھەممىسى بوش خىياللار بولۇپ چىقتى. بايراقلاردىكى يۇلتۇز سېرىق بولۇشى لازىمكەن، ئاق بولۇپ قالغانلىقتىن ئەتىسى تىگىشتىرىپ، يېڭىسى ئېسىلدى. دېمەك، پۈتۈن ئۇمىدلار يوقالغان ۋە يۇرتىمىزغا يېڭى ھاكىمىيەت ۋە يات بىر تۈزۈم ئورنىتىلغانىدى.

بىر كۈنى، چۇڭقۇر ئويغا پاتقان ھالدا ئۆيگە كېلىۋېتىپ، يولدا دادامنىڭ ساۋاقدىشى ئۇيغۇر ئۇيۇشما رەئىسى ئەمەت ھاجىم بىلەن ئۈچرىشىپ قالدىم. ئەمەت ھاجىم مەندىن، ھاجىمنى كەتمەپتۇ دەپ ئاڭلىدىم، (ھىندىستانغا چىقىپ كەتمەپتۇ دېمەكچى) شۇنداقمۇ؟ دەپ، سورىدى. مەن، «ھە شۇنداق بولدى، بىز كەتمدۇق» دېدىم. بۇ مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا ۋە سەپداشلىرىنىڭ قاغلىقتىن مېڭىپ كەتكەن خەۋىرى كەلگەن كۈنلەر ئىدى. ئەمەت ھاجىم، بۇ ياخشى بوپتۇ، 5 مىليون كىشىگە يەنە بىر تۈرلۈك قىلىپ ئېتىقاندا 500 مىليون كىشىگە نېمە بولسا بىزگىمۇ شۇ ئەمەسمۇ، قېچىپ نەگىمۇ بارامىز؟ دەپ، يۈرۈپ كەتتى. مەن بىردەم ئويلىنىپ قالدىم ۋە ھېلىقى ئېلاندىكى «ئۆتمۈش سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ» ۋە بۇ باشقىلارغا نېمە بولسا بىزگىمۇ شۇ بولسا ياخشىغۇ! دەپ، ئويلىدۇم. ئەمما، ئۇنداق بولمىدى. زامان ئۆتكەنسېرى ۋەقەلەر بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. «ئۆتمۈشنى سۈرۈشتە قىلمايمىز» دېگىنى ئۈچچىغا چىققان بىر ئالدامچىلىق ئىدى. بۇ 27 يىل ئىچىدە ئېلىپ بېرىلغان پۈتۈن سىياسى ۋە ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەردە كوممۇنىستلار «ئۆتمۈش تارىخى»، «ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتى» ۋە «ئائىلە كېلىپ چىقىشى» قاتارلىقلارنى تەكشۈرۈشنىڭ ئاساسى قىلدى. باشقىلارغا نېمە بولغان بولسا، بىزگىمۇ شۇ

olmadı. Belki bize daha farklı oldu. Bütün temizlik hareketlerinde ailemiz “kara liste” içinde idi. Emin’in kuyruğu, Emin’in yerleş-tirdiği bomba, yurtdışında yetiştirilmiş tehlikeli unsur, tarihi net olmayan şüpheli unsur, yurtdışına bağlı, pantürkist ve benzerle-rinden ibaret bir “nişan”ımız vardı. Bunu yalakalar “kara nokta konmuşlar” diye adlandırıyorlardı. Böylece her temizlik hareketi başladığında beni “meydana çıkarıp” duyşang^[1] yaparlardı.

Anlaşılan şu ki kurtuluşun ilk günlerinde ortaya çıkan kısa süreli sükûnet kaybolmuştu. Hindistan sınırından geçemeyip geri gelen Kurban Koday’ı Keriye Polu dağındaki (Tibet sınırı) daha teslim olmayan Milliyetçi Çin askerlerinin tutukladığı haberi geldi. Hazretim ve İsa Beyler de Şidilla sınır karakolun-da tutuklanıp, daha sonra kurtulup Hindistan’a çıkıp gitmişler-di. Abim ile giden annem ve anneannem bu olaylardan perişan olup, sınırdan geri gelmişlerdi.

Urumçi’den gelen haberler de endişe dolu idi. Her yeri deh-şet kapladı. Demek ki Burhan ve Tav Si Yun halkı kandırmışlardı belki de kendileri de aldanmıştı.

[1] Duyşang çince nişan yani hedef demek olup komünistlerin darbe vuracakları kişilere verdikleri isimdi.

بولمىدى. بەلكى، بىزگە باشقىچىراق بولدى. پۈتۈن تازىلاش ھەرىكەتلىرىدە ئائىلىمىز «قاراتىزىملىك» ئىچىدە ئىدى. ئىمىنىڭ قۇيرۇقى، ئىمىن يەرلەشتۈرۈپ قويغان بومبا، چەتئەلدە تەربىيەلەنگەن خەتەرلىك ئۇنسۇر، تارىخى ئېنىق بولمىغان گۇمانلىق ئۇنسۇر، چەتئەلگە باغلانغان، پانتۇركىست ۋە باشقالار دىن ئىبارەت بىر «نشان» مەزمۇرى بار ئىدى. بۇنى يالاقچىلار «قاراتوگۇرپ قويغانلار» دەپ ئاتايتتى. شۇنىڭ بىلەن ھەر بىر تازىلاش ھەرىكىتى باشلانسا، مېنى «تارتىپ چىقىرىپ»، «دۇيشاڭ» قىلاتتى. (1)

دېمەك، «ئازاتلىق» نىڭ دەسلەپقى كۈنلىرىدە پەيدا بولغان بىردەملىك خاتىرجەملىك غايىپ بولغانىدى. ھىندىستان چېگرىسىدىن ئۆتەلمەي قېچىپ كەلگەن قۇربان قودايىنى كېرىيە پولۇ تېغى (تېبەت چېگرىسى) دىكى تېخى تەسلىم بولمىغان گومىنداڭ ئەسكەرلىرى تۇتۇپ بەرگەن خەۋىرى كەلدى. ھەزرىتىم ۋە ئەيسا بەگلەرنىمۇ شېدۇللا چېگرا پۈنكىتىدە تۇتۇۋېلىپ، كېيىنچە ئۇلار قۇتۇلۇپ ھىندىستانغا چىقىپ كەتكەن. ئاكام بىلەن كەتكەن چوڭئانام ۋە ئاناممۇ بۇ ھادىسىلەردىن پەرىشان بولۇپ، چېگرىدىن قايتىپ كەلدى. ئۈرۈمچىدىن كەلگەن خەۋەرلەرمۇ ئەندىشىلىك ئىدى. ھەر يەرنى دەھشەت قاپلىدى. دېمەك، بۇرھان ۋە تاۋسىيۇ خەلقىنى ئالدىغان بەلكى، ئۈزۈم ئالدىغان ئىدى.

(1) دۇيشاڭ خىتايچە ئۇيىكت يەنى، نشان دېگەن بولۇپ، كوممۇنىستلارنىڭ زەربە بېرىدىغانلارغا قويغان نام.

Tezek Toplamaya Çıkan Komiser

Aralık 1949'da Hoten Askeri Garnizonuna "Siyasi Komiser" unvanlı bir komutan gelmiş diye duyduk [2]. Bir gün Gülvag'dan "Yeni gelen komiser çarşıya tezek toplamaya çıkmış" diye haber geldi. Ben acele ile Gülvag'a çıktım. Pamuklu, çizgili askeri uniforma giymiş 4 kişi yanlarına birer sepet almış çarşının ortasında yürüyerek, etraftakilere aldırmadan tezek topluyordu. Üzerlerindeki üniforma birkaç yerinden yamalı ve hiçbir rütbe belirtisi de yoktu. Yol boyunca dizilmiş halk bu tezek toplayan komutanlara hayranlık ile bakıp duruyordu. (Tarım için yeterli gübre olmadığından tezek ve dışkı toplayıp gübre yapmak Çinli çiftçilerin âdeti imiş. Komünistlerin yurdumuza gelip çiftçilere yardım edeceğiz diye yaptıkları ilk iş bu oldu.)

Öğleden sonra yine 4 kişilik propaganda ekibi çarşı ve meydanlarda insanları toplayıp "propagandaya" başladı. Bu Çinli komünistlerin Hoten'de yaptıkları ilk propaganda idi. Uygura benzeyen birisi tercümanlık yapıyordu ve bir Çinli konuşmaktaydı. Ben de yaklaşım dikkatli bir şekilde dinledim. İçeriği "Halk Kurtuluş Ordusunun halk sevgisi ve 8 dikkat ve 3 büyük intizam"dan ibaret siyaseti idi. İçinde "Halktan bir tane iğne veya iplik almayacağız" diye bir söz vardı. Sözler pek bir mülayim ve teselli verici idi.

[2] Hoten garnizonu: Milliyetçi Çin Ordusunundan kalan 15. Kısım olup, yaklaşık 5.000 askerden müteşekkil idi.

تېزەك تەرگىلى چىققان كومسار

1949 - يىلى 12 - ئايدا خوتەن ھەربىي رايۇنىغا «سىياسى كومىسار» دېگەن ھەربىي باشلىق كەپتۇ دەپ، ئاڭلىدۇق. (2) بىر كۈنى گۈلۇاغدىن، «يېڭى كەلگەن كومسار رەستىگە تېزەك تەرگىلى چىقىپتۇ!» دەپ، كىرىشتى. مەن ئالدىراپ، گۈلۇاغقا چىقتىم. پاختىلىق سېرىق ھەربىي كىيىم كىيگەن 4 كىشى بىردىن سۈۋەتنى كۆتۈرۈپ، رەستىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن مېڭىپ، ئەتراپقا پەرۋاسىز ھالدا تېزەك تېرىۋاتتى. ئۈستىدىكى كىيىم بىرقانچە يەرگە ياماغلىق سېلىنغان ۋە ھېچقانداق ئۇنۇن بەلگىسىمۇ يوقتى. يۈل بويىغا يېغىلغان خەلق، بۇ تېزەك تېرىۋاتقان ھەربىي باشلىقلارغا ھەيرانلىق بىلەن قارىشىپ تۇراتتى. (دېھقانچىلىق ئۈچۈن ئوغۇت يىتىشمىگەنلىكتىن تېزەك ۋە گەندە يېغىپ ئوغۇت توپلاش خىتاي دېھقانلىرىنىڭ ئادىتى ئىكەن. كوممۇنىستلارنىڭ يۇرتىمىزغا كېلىپ دېھقانلارغا ياردەم قىلىمىز دەپ بىرىنچى قىلغان ئىشى بۇ بۇلدى!)

چۈشتىن كېيىن، يانا 4 كىشىلىك تەشۋىقات ئەترىدى رەستە ۋە مەيدانلاردا كىشىلەرنى چاقىرىپ، «تەشۋىق» قىلىشقا باشلىدى. بۇ خىتاي كوممۇنىستلارنىڭ خوتەندە ئېلىپ بارغان بىرىنچى تەشۋىقى ئىدى. ئۇيغۇرغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىرسى تەرجىمانلىق قىلىۋاتاتتى ۋە بىرخىتاي ھەدەپ سۆزلىمەكتە ئىدى. مەنمۇ يېقىن كېلىپ، دىققەت بىلەن تىڭشىدىم. مەزمۇنى؛ «خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسىنىڭ خەلقىنى سۈيۈش ۋە 8 دىققەت - 3 چوڭ ئىنتىزام» دىن ئىبارەت سىياسەت ئىدى. بۇنىڭدا، «خەلقنىڭ بىرتال يېڭە ۋە بىرقات يېنىمۇ ئالمايمىز» دېگەن بىر جۈملە سۆز بار. سۆزلەر بەكمۇ مۇلايىم ۋە تەسەللى بېرىش ئاھكۇندا ئىدى.

(2) خوتەن ھەربىي رايۇنى، گومىنداڭنىڭ 15 - دېۋىزىيەسى بولۇپ 5000 گە يېقىن ئەسكەر تۇراتتى.

Bu sözü duyanların bir kısmı “bu denilenlere bakılırsa o kadar korkmaya gerek yok gibi duruyor” diyince, diğerleri “dereyi görmeden paçaları sıvamayın demişler” diyerek atışıyorlardı. Ama herkesin içinde bir korku ve endişe vardı. Ertesi gün bazı resmi daire yöneticileri de tezek toplamaya çıktı. Çok geçmeden tezek toplama işi bütün yurda yayıldı.

İşte bunlar halkımızın gördüğü “Halk Kurtuluş Ordusu” nun ilk temsilcileri idi. Bir süre sonra bu mülayim sözler ve sıradan – sade kıyafetler kayboldu. Bütün ülke çapında kooperatifleşmeye karşı vaziyet ortaya çıktığı günlerde bazı yerlerde halk “Kooperatifleşmeye karşı” protesto yürüyüşü düzenledi. Bunların içinde “Mao, Çin Komünist Partisi ve Kurtuluş Ordusu” liderliğinde sözde “devrim meyve”lerinden istifade edip, kısa bir süre ayakları yerden kesilen fakir, alt ve orta seviye çiftçiler çoğunlukta idi. Bu gösterilerde halk “azatlık ordusu değil, azaplık ordusu” bunlar “iğne ve ipliğimize dokunmadılar ama başka herşeyimizi aldılar” diye bağırmakta idi.

Yukarda sözü edilen yamalı ceket giyen “halk çocuğu savaşçı, ömür boyu sıradan-sade, sürekli halkın arasında” denilen komiser “Hu Vang başkan” da çok geçmeden değişti. Çin komünist partisinin il başkanı (sekreteri) olduğunda üzerine kürk yakalı asil bir ceket giyip çıkar oldu artık meydanlara. Kültür devriminde bu sıradan sade halk savaşçısının bir kaç tane kızın namusuna musallat olduğu, hükümet parasına ayı ayağı, boğa boynuzu gibi şeyler alıp kamu mallarını yediği ortaya çıktı. Yani

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان بەزىلەر، بۇ گەپلەرگە قارىغاندا ئانچە قورقىدىغان ئىشقا يوقتەك تۇرىدۇ دېسە، بەزىلەر «چۆچۈرىنى پىشقاندا ساناڭ دەپتىكەن» دېگەن تونۇشتا ئىدى. ئەمما، ھەر كىمنىڭ ئىچىدە بىر قورقۇ ۋە ئەندىشە بار ئىدى. بۇلارغا ئەگىشىپ، ئەتىسى بەزى ئىدارە باشلىقلىرىمۇ تېزەك تەرگىلى چىقتى. ئۇزۇنغا قالماي تېزەك تېرىش ئىشى پۈتۈن يۇرتقا يېيىلدى.

مانا، بۇلار خەلقىمىز كۆرگەن تۈنجى «خەلق ئازاتلىق ئارمىيە» سىنىڭ ۋەكىللىرى ئىدى. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ مۇلايىم سۆزلەر ۋە ئاددىي - ساددا قىياپەتلەر يوقالدى. پۈتۈن مەملىكەت بويىچە كوپراتسىيەلىشىشكە قارشى ۋەزىيەت بارلىققا كەلگەن چاغدا بەزى جايلاردا خەلق «كوپراتسىيەلىشىشكە قارشى» نامايىش قىلىپ چىقتى. بۇ نامايىشچىلار ئىچىدە «ماۋجۇشى، گۇڭسەنداڭ ۋە ئازاتلىق ئارمىيە» رەھبەرلىكىدە ئاتالمىش «ئىنقىلاب مېۋە» لىرىگە ئىگە بولۇپ، بىر مەزگىل ئوت قۇيرۇقلۇق قىلىپ، ھاۋادا ئۇچۇپ يۈرگەن «كەمبەغەل دېھقان - تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقان» لار كۆپ ساننى تەشكىل قىلغانىدى. بۇ نامايىشلاردا خەلق، ئازاتلىق ئارمىيە ئەمەس «ئازاپلىق ئارمىيە»، بۇلار «يىپ - يىڭنە» مىزنى ئالمىدى، باشقا نەرسىمىزنىمۇ قويمىدى! دېگەن شوئارلارنى تۇتۇۋالپ چىققانىدى.

ھېلىقى، ياماغلىق چاپان كىيگەن «خەلقنىڭ پەرزەنت جەڭچىسى»، مەڭگۈ ئاددىي - ساددا، داۋاملىق خەلق ئارىسىدا دېگەن كومىسار «خۇاڭ شۇجى» مۇ ئۇزۇنغا قالماي ئۆزگىرىپ كەتتى. ۋىلايەتلىك پارتىيە شۇجىسى (سېكرىتارى) بولغاندا ئۈستىگە، كەمچەت ياقىلىق ئېسىل جۇزا كىيىپ چىقىدىغان بولدى. مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا بۇ ئاددىي - ساددا خەلق جەڭچىسىنىڭ، بىرقانچە قىزلارنىڭ نۇمۇسغا تەككەنلىكى، ھۆكۈمەت پۇلىغا ئېيىق تاپىنى، بوغا مۇڭگۈزى قاتارلىقلارنى ئېلىپ، ئىستىمال قىلغانلىقى ئاشكارا بولدى. يەنى،

“proleteryanın sadık savařçısı” görünümünde ortaya çıkan “Hu Vang Başkan” “Hırsız Hu Vang” oldu. İřte bu yurdumuzu iřgal eden yüzbinlerce “Hu Vang”lardan biri idi.

Hâkimiyeti Güçlendirme

Bu dönem Şubat 1950 ile... arasındaki zamanı kapsıyor. Bu devir devlet dairelerine gönderilen askeri vekillerin bütün yetkiyi eline alması ile başladı. Komünist askeri birliklerin esas kısımları daha Hoten’e gelmemiřti. (Taklamakan çölü boyunca yürüyerek yol alan büyük bir piyade birlięi Hoten’e yaklařmıřtı. Askeri vekiller devlet dairelerinin yöneticilerinden “hesap sorma hareketi” bařlattı. Dięer taraftan Hoten’deki teslim olmuř milliyetçi Çin askerleri “dönüřtürme” adı altında bir kısım komiserlerin yönetiminde aileleri ile birlikte “Şincang –Tibet tařyolu inřaatı askeri birlięi” yapılıp, Kulun daęına sürüldüler. Daha sonra bunların çoęu yüksek karlı daęlarda yol inřaatında ölüp tükendi. Kalanlar “kurşun asker” diye horlanarak Taklamakan’da tarım alanı açmaya gönderildiler. Köylerde esas dönüřtürme daha bařlamamıřtı. Çünkü ekim zamanı geldięi için çiftçilerin acilen tarla ve sulama iřleri ile ilgilenmeleri gerekiyordu. Köylerde ekim iřlerine teřvik için her yere “askeri komiserler” rehberlięinde propoganda ekipleri gönderildi. Bunlar komünistlerin köylülerden aldıęı ağır vergileri her türlü

«پۇرۇلتارىئاتنىڭ سادىق جەڭچىسى» قىياپىتىدە ئوتتۇرىغا چىققان خۇاڭ شۇجى،
«ئوغرى خۇاڭ» بولۇپ چىقتى. مانا، بۇ يۇرتىمىزغا بېسىپ كىرگەن
يۈزمىڭلارچە «خۇاڭ» لاردىن بىرى ئىدى.

ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش

بۇ 1950 - يىلى 2 - ۋە 2 - ئايلارغىچە بولغان بىر زامانى ئۆز ئىچىگە
ئالدى. بۇ دەۋىر رەسمىي ئىدارىلارغا ئەۋەتىلگەن «ھەربىي ۋەكىل» نىڭ پۈتۈن
ھوقۇقىنى قولغا ئېلىشى بىلەن باشلاندى. كوممۇنىست ئەسكەرلىرىنىڭ ئاساسى
قىسمى تېخى خوتەنگە يېتىپ كەلمىگەندى (تەكلىماكان چۆلى بويلاپ،
يولغا چىققان زور بىرقوشۇن پىيادە مېڭىپ، خوتەنگە يېقىنلاشقاندى).
ھەربىي ۋەكىللەر ئىدارە باشلىقلىرىدىن «ھېساپ ئېلىش ھەرىكىتى» نى باشلىدى.
يانا بىر تەرەپتىن، تەسلىم بولغان خوتەندە تۇرۇشلۇق گومىنداڭ قىسىملىرىنى
«ئۆزگەرتىش» دېگەن نام بىلەن بىر قىسىم كومىسسارلار باشچىلىقىدا ئائىلە
تەۋەلىرى بىلەن قوشۇپ، «شىنجاڭ - تىبەت تاشيولى ياساش ئارمىيەسى» قىلىپ،
كۇئىنلۇن تاغقا ھەيدىدى. كېيىنچە، بۇلاردىن تەڭدىن تولسى ئىگىز
مۇزتاغلاردا يول ياساش جەريانىدا ئۆلۈپ تۈگەپ كەتتى. قالغانلىرىنى
قورچاق ئەسكەر» دېگەن قالدۇق بىلەن تەكلىماكاندا بوزيەر ئېچىشقا ئەۋەتتى.
يېزىلاردا تېخى ئاساسى ئۆزگىرىش يوقتى. چۈنكى تېرىلغۇ ۋاقتى كېلىپ
قالغانلىقتىن دېھقانلار دەرھال ئېتىز - ئەرەك ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشلىرى
كېرەك ئىدى. يېزىلاردا تېرىلغۇ ئىشلىرىغا ھەيدەك قىلىش ئۈچۈن ھەممەيەرگە
ھەربىي «كومىسسار» لار رەھبەرلىكىدە تەشۋىق ئەترەتلىرى ئەۋەتىلدى. بۇلار
كوممۇنىستلارنىڭ يېزىلارغا قويغان ئېغىر ئالۋاڭ - سېلىقنى ھەرخىل

demogoji ile makyajlayıp, bu vergilerin milliyetçi Çin hükümetinin aldığı vergilere benzemediğini söyleyerek komünist vergilerini “muafik vergiler” diye adlandırdılar. Bunları derhal ödemek partiye sadakatin ve halk sevgisinin ifadesi diye propaganda yaptılar. Aslında bu vergiler odun, saman, mısır koçanı, yem, insan emeğinden (amelelik) ibaret olup, önceki zalim yönetimlerinden farkı yoktu. Sonraları halkımız bunlara “muafik vergi değil munafık vergi” diye isimlendirdi.

Ondan sonra köylere gönderilen propoganda ekipleri o yerlerdeki toprak sahiplerini, zengin ve nüfuslu kişileri, eski yöneticileri (avaplar) gizlice fişlemeye başladılar. Köylerde endişeli ve evhamlı sözler yayılmaya başladı. Çin’in iç kısımlarında sözde “kurtarılmış bölge”lerde toprakların devletleştirildiğine ilişkin çeşit çeşit rivayetler yayılmaya başladı. Bundan dolayı toprak sahipleri arazilerini gizlice satmaya başladı. Durumu tam olarak kavrayamamış orta hal çiftçiler çok ucuzlayan bu arazileri almaya başladı. Babam da bu adamlara özenip 60 ons gümüş’e arazi almıştı. Daha sonra toprak ıslahatı zamanında bu alım satım işlemleri geçersiz sayıldı ve toprak alanların eli boş kaldı. Özel mülkiyetin yasaklandığı hatta ailelerinde birleştirilmesi neticesinde hiçkimsenin özel mülkü ve sahiplenmesinin olmayacağını söyleyen çeşit çeşit sözler yayılmaya başladı. Böylece halk özel mülkünü, evini, hatta günlük ihtiyaç malzemelerini hemen satmaya ve saklamaya başladı. Biz de evdeki bazı güzel ve asil giyeceklerimizi özellikle Hindistan’da giydiğimiz son moda medeni

سۆزلەرىلەن پەدەزەلەپ، بۇ ئالۋاڭلارنى گومىنداكنىڭ سېلىقلىرىغا ئوخشىمايدۇ دەپ، كوممۇنىستلارنىڭ ئالۋاڭ - سېلىقىغا «مۇۋاپىق سېلىق» دەپ نام بەردى. بۇنى دەرھال تۆلەش پارتىيەنى ھىمايە قىلىش ۋە خەلقنى سۈيۈشنى ئىپادىسى دەپ نەشۋىق قىلىشقا باشلىدى. ئەسلىدە، بۇ ئالۋاڭ - سېلىقلار ئوتان، سامان - پىچان، يەم خەشەك، ئەمگەك كۈچى (مەدىكار) لاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئالدىنقى زالىم ھاكىمىيەتلەرنىڭكىدىن پەرقى يوقتى. كېيىنچە خەلقىمىز بۇنىڭغا «مۇۋاپىق سېلىق ئەمەس، مۇۋاپىق سېلىق» دەپ، ئات قويدى.

ئۇنىڭدىن يېزىلارغا ئەۋەتىلگەن نەشۋىق ئەترەتلىرى، ئۇ جايلاردىكى يەرئىگىلىرىنى، باي ۋە نوپۇزلۇق كىشىلەرنى، كونا ئەمەلدار (ئاۋايپار) نى يۇشۇرۇنچە تىزىمغا ئالغىلى باشلىدى. يېزىلاردا ئەندىشىلىك ۋە ۋەھىملىك سۆزلەر تارقالمىقتا ئىدى. خىتاي ئىچىدىكى ئاتالمىش «ئازات رايۇن» لاردىن يەرنىڭ ھۆكۈمەت قولىغا ئۆتكۈزۈپ ئېلىنغانلىقى ھەققىدە ھەرخىل مىش - مىش سۆزلەر تارقىلىشقا باشلىدى. بۇنىڭ بىلەن يەرئىگىلىرى يەرلىرىنى يۇشۇرۇنچە ساتقىلى باشلىدى. ۋەزىيەتنى تولۇق مۆلچەرلىيەلمىگەن ئوتتۇراھال دېھقانلار بۇنداق ئەرزان باھا يەرنى ھەدەپ سېتىۋېلىشقا باشلىدى. مانا، بۇلارغا ئەگىشىپ، داداممۇ 60 سەرتەڭگىگە يەر ئالغانىدى. كېيىنچە، يەرئىسلاھاتىدا بۇ ئېلىش - سېتىش بىكار قىلىندى ۋە يەرنى ئالغانلار قۇرۇق قول قالدى. شەخشى مۈلكچىلىكىنىڭ ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقى ھەتتا، ئائىلەنىڭمۇ بىرلەشتۈرۈۋېتىلگەنلىكى نەتىجىدە، ھېچكىمنىڭ شەخسى مۈلكى ۋە ئىگىدارچىلىقى بولمايدىغانلىقى ھەققىدە ھەرخىل سۆزلەر تارقالدى. شۇنىڭ بىلەن خەلق ئۆز مۈلكىنى، ئۆي - ۋاقلارنى ھەتتا، تۇرمۇش ۋاسىتىلىرىنى كېلەر - كەلمەس ساتقىلى ۋە يۇشۇرغىلى باشلىدى. بىزمۇ، ئۆيدىكى بەزى ياخشى ئېسىل كىيىم - كېچىكلىرىمىزنى بولۇپمۇ، ھىندىستاندا كىيگەن مەدەنى پوسۇن

elbiselerimizi ortadan kaldırdık. Bazılarını söküp değiştirdik, bazılarını başka renge boyayıp şeklini değiştirdik. Yine bir kısmını da köydeki evimize götürüp akşam tarlaya gömdük. Lüks ev eşyalarını ve insan boyu büyüklüğündeki vazoları kırıp gece tarlaya gömdük. Hatta köydeki evimizi alçı ile sıvayıp ağarttığımız için heybetli görünüyor diye gölden siyah çamur çıkarıp onunla sıvayı kararttık. Çünkü parası malı olan, rahat hayat yaşayan, iyi yiyip içen, güzel giyinen, biraz iyi durumda olan bir evde oturan insanların başına büyük belalar açılmıştı, hatta öldürülmüşlerdi. Daha kötüsü Çin'in iç kısımlarından gelen Çinlilere Uygur kızlarını zorla verecekler diye sözler yayılmaya başlayınca, halk arasında kızlarını hatta küçük yaştaki kızlarını bile hemen dağa götürüp saklama işi iyice yaygınlaştı.

Temizlik Hareketinin Başlangıcı

Devam eden 27 yıl boyunca komunistler ülke çapında toplam 16 adet geniş kapsamlı temizlik hareketi uyguladı. Bu benzersiz zalimane kızıl terör hareketlerini nasıl da "Proleterya diktatörlüğünü sağlamlaştırıp, devrim karşıtı unsurları sindirme", "kira hakkını sınırlama", "zorbalara karşı duruş", "yer ıslahatı", "3'e ve 5'e karşı duruş", "proleteryanın büyük kültür devrimi" "Sınıfsal safi temizleme" ve benzeri diye adlandırdılar. Bu

كىيىملىرىمنى يۇغۇشتۇردۇق. بەزىلىرى سۆكۈپ ئۆزگەرتتۇق، بەزىلىرىنى باشقا رەڭدە بويىپ شەكىلنى ئۆزگەرتتۇق، يەنە بىر قىسمىنى يېزىدىكى جايىمىزغا ئېلىپ چىقىپ، ئاخشى ئاپىرىپ ئېتىزلىقا كۆمۈۋەتتۇق. سۆلەتلىك ئۆي سەرەمجانلىرىنى، ئادەم بويى كېلىدىغان چىنە لۇڭقالارنى بۇزۇپ، چىقىپ كېچىسى ئاپىرىپ ئېتىزغا كۆمدۇق. ھەتتا، يېزىدىكى ئۆيىنى تاملىرى گەجلەپ سۇۋاپ، ئاقارتىلغانلىقتىن ھەشەمەتلىك كۆرۈنۈپ قالىدىكەن دەپ، كۆلدىن قارا لاۋالاي چىقىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئاق سۇۋاغنى قارالاپ قويدۇق. چۈنكى، پۇل - مالى بار ياخشى تۇرمۇش كۆچۈرگەن، ياخشى يەپ - ئىچىپ ياخشى كىيگەن، ياخشىراق ئۆيدە ئولتارغان كىشىلەرنىڭ بېشىغا ئېغىر پالاكەتلەر كەلگەن ھەتتا، جېنىدىنمۇ ئايرىلغان. ئۇندىن باشقا ئىچكىرىدىن كەلگەن خىتايلارغا ئويغۇرلارنىڭ قىزلىرىنى مەجبۇرىي ئېلىپ بېرىدىكەن دېگەن سۆزلەر تارقىلىپ، خەلق قىز - بالا ۋاقتلىرىنى ھەتتا، كىچىك ياشتىكى قىزلىرىنى مەجبۇرەن كېلەر - كەلمەس ئالاغا چىقىرىش ناھايىتى كۆپىيىپ كەتتى.

تازىلاش ھەرىكەتلىرىنىڭ باشلىنىشى

بۇ 27 يىل ئىچىدە كوممۇنىستلار، پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا جەمئىي 16 قېتىم كەڭ كۆلەملىك تازىلاش ھەرىكىتى ئېلىپ باردى. بۇ مىسىلسىز زالىمانە قىزىل نېرور ھەرىكەتلىرىنى قانداقتۇر «پۇرۇلتارىيەت دېكتاتورىسىنى مۇستەھكەملەپ، ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇرلارنى بېسىقتۇرۇش»، «ئىجارە ھەققىنى كەمەيتىپ، زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش»، «يەر ئىسلاھاتى»، «3 گە ۋە 5 گە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتى»، «ئۇلۇغ پۇرۇلتارىيەت مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى ۋە سىنىپى قوشۇنىنى تازىلاش» ۋاھاكازا دەپ ئاتىدى. بۇ

hareketler hep büyük bir debdebe ile başlıyordu. Cezalandırılacak siyasi ve adi mahkûmların hükümleri bekletilip o günlerde ilan ediliyordu. Hareket başlamadan önce şehrin her yerinden insanlar zorla getirilip arka arkaya “açık yargılama” yani sorgu mitingleri yapılmaya başlardı. Bu tür mitinglere adam toplamak için bütün köy idarecilerine sayı verilirdi. Sıraya dizilen halk, kızıl sopa taşıyan “halk polisleri”nin eşliğinde “Mao nun sözlerinden alıntıları” yüksek sesle bağırarak meydana getirilirdi.

Buna ek olarak hareket başladığında şehirlerarası yolculuklar, akraba ziyaretleri sıkı kontrol altına alınıp, yol izni kâğıdı olmadan yolculuk yapmaya izin verilmiyordu. Hatta bazen Pazar günü köyden şehre girişler yasaklanırdı. Devlet memurları işi gücü bırakıp, eve bile gitmeden 12 saat “eğitim” adı altında siyasi dersler alıyorlardı. Problemlili diye bilinen kişilerin haftalarca hatta aylarca evlerine gitmelerine ve başkaları ile görüşmelerine izin verilmiyordu. Bazı hareketlerde devlet daireleri kendi içlerinde nezarethane inşa edip, özel sorgu ve işkence ile itiraf ettirme grupları oluşturmuştu. Böyle zamanlarda ne kanun, ne adalet, ne şikâyet edilebilecek bir merci, ne de kendini savunma denen mefhumdan bahsetmek mümkün değildi. Eğer kişinin çoluk çocuğu kendisinden habersiz üst mercilere “haksızlık yapılıyor” diye müracaat ederse, bu başvuru direk şikâyet edilen kuruma gönderilirdi. Bunun neticesinde kişiye daha fazla suç yüklenip, cezası kat kat arttırılırdı.

ھەرىكەتلەر قاتتىق ھەيۋە قىلىش بىلەن باشلىناتتى. جازاھۆكۈم قىلىنىدىغان سىياسى ۋە ئادەتتىكى جىنايەتچىلارنىڭ جازالىرىنى ئېلان قىلىشنى يېغىپ تۇرۇپ، ئومۇمەن ئۇ كۈنلەردە ئېلىپ بېرىلغان. ھەرىكەت باشلاش ئالدىدا تەرەپ تەرەپتىن خەلقلەرنى مەجبۇرىي ھالدا توپلاپ، «ئۇچۇق سوت» يەنى، سوراق يېغىنلىرى ئارقا - ئارقىدىن ئېچىلىشقا باشلىناتتى. بۇنداق مەجلىسلەرگە ئادەم ئېلىپ كىرىش ئۈچۈن ھەربىر يېزىلىق ھۆكۈمەتلىرىگە سان بەلگۈلەپ بېرىلەتتى. خەلق قاتار تىزىلىپ، قىزىل كالتەك كۆنەرگەن «خەلق ساقچى» لىرى يالاپ، «ماۋجۇشى سۆزلىرىدىن ئۈزۈندىلىرى» نى ئۈنلۈك ۋاقىراپ ماڭغان ھالدا مەيدانغا ئېلىپ كىرىپ، توپلىناتتى.

بۇلاردىن باشقا ھەرىكەت باشلانغاندا، شەھەرلەر ئارا سەپەر قىلىش، تۇغقان يوقلاش ئۈچۈن بېرىش - كېلىش قاتتىق كونترول ئاستىغا ئېلىنىپ، يول خېتى ئېلىش تۈزۈمى يولغا قويۇلغان. ھەتتا، بەزى چاغلاردا بازار كۈنلىرىمۇ يېزىدىن شەھەرگە كىرىش مەنئى قىلىنغانىدى. ئىدارەلەردە كادىرلەر 12 سائەت ئۆيىگە كىرمەي، خىزمەتنى توختىتىپ، «ئۆزگىنىش» قىلىپ، ھەرىكەت ئېلىپ بېرىلغان. مەسىلىسى باردەپ تونۇلغان كىشىلەر، ھەپتىلەر ھەتتا، ئايلا ئۆيىگە كىرىشكە ۋە باشقىلار بىلەن كۆرۈشۈشكە رۇخسەت قىلىنمىغان. بەزى ھەرىكەتلەردە ئۆز ئىدارىسىدە تۇرما تەشكىل قىلىپ، مەخسۇس قىيىن - قىستاققا ئېلىپ، ئىقرار قىلدۇرۇش گۇرۇپپىلىرى قۇرۇلغان. بۇنداق چاغلاردا نە قانۇن بولغان نە ئادالەت. يۇقىرىغا ئەرز قىلىش، ئۆزىنى ئاقلاش دېگەن سۆزدىن ئەسەر يوق ئىدى. ئەگەر بالا - چاقىلىرى مەخپىي ھالدا يۇقىرى ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىغا بۇ ناھەق بولدى، دەپ، ئەرز قىلسا، بۇ ئەرز يەرلىك ئورۇنغا يوللاپ بېرىلگەن. نەتىجىدە، بىرقانچە قات جىنايەت ئۈستىگە يۈكلىنىپ، ئېغىر ئاقىۋەتلەر كېلىپ چىققان.

“Devrim Karşıtı Unsurları Temizleme” Hareketi

“Devrim karşıtı unsurları temizleme” hareketinin ilki 1951 yılının sonunda memleket boyunca farklı farklı tarihlerde başladı. Bu sefer hedef eski rejim dönemindeki valiler, hakimler, Milliyetçi Çin döneminin yöneticileri, emniyet müdürleri, maliye ve eğitim işlerinin yöneticileri idi. Bir gece ansızın hepsi tutuklandı. Buna bağılı olarak “Emin ve İsa'nın sadık adamları” ve yurtdışına çıkamayıp sınırdan geri gelenlerin hepsi tutuklandı. Aradan 2 – 3 ay geçtikten sonra bu tutuklananların işlediğı “suçlar” basılıp halka dağıtıldı.

Bunların suçu neydi? Bir yönetime hizmet edip, verilen emirleri uygulayan, daha sonra komunistlere sıkı hizmet eden bu insanlara “halkı ezen” diye ad koydular ve açık yargılama mitingleri toplayıp bütün memleket boyunca valiler (Urumçi, Aksu ve Hoten'in muavin valileri) ve hakimlere ölüm cezası verilip, kurşuna dizildiler. Hoten şehrinde o gün 21 kişi kurşuna dizildi.

Bu kanlı sindirme hareketi Hoten'de 1951 yılının sonbaharında gerçekleşti. Bu komunistlerin vatanımızda döktüğü ilk kandı. Halkı korkutup, dehşet yaymak için o gün idamları yakın uzak demeden topladıkları büyük bir kalabalığın önünde açık alanda tüfek ile kurşuna dizerek icra ettiler. O gün Hoten'de kurşuna dizilenlerin başlıcaları Vali Nuri Beg, Muavin Vali Li Yu Fince, valinin ikinci yardımcısı ve Hâkim Metruzi Beg ve bir Milliyetçi Çin döneminin

« ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇرلارنى تازىلاش » ھەرىكىتى

بىرىنچى قېتىملىق « ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇرلارنى تازىلاش » ھەرىكىتى، پۈتۈن مەملىكەت دائىرىسىدە ئوخشاش بولمىغان ۋاقىتلاردا 1951 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئېلىپ بېرىلدى. بۇ قېتىمقى نىشان كونا ھاكىمىيەت دەۋرىدىكى پۈتۈن ۋالىيلار، ھاكىملار، گومىنداڭ پارتىيىسىنىڭ مەسئۇللىرى، ساقچى ئىدارە باشلىقلىرى، مالىيە ۋە مائارىپ ئىدارە باشلىقلىرى ئىدى. بىر كىچىدە بۇلارنىڭ ھەممىسى تۇيۇقسىز قولغا ئېلىندى. بۇنىڭغا ئەگىشىپ، پۈتۈن يۇرتتا «ئىمىن - ئەيسا نىڭ ئىشەنچلىك ئادەملىرى» ۋە چېگرىدىن ئۆتەلمەي قاپتىپ كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى قولغا ئېلىندى. 2 - 3 ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، بۇلارنىڭ قىلمىش «جىنايەت» لىرى بېسىلىپ، خەلققە تارقىتىلدى.

ئۇلارنىڭ گۇناھى نېمە ئىدى؟ بىر ھاكىمىيەتكە خىزمەت قىلىپ، بۇيرۇقنى ئىجرا قىلغان. كوممۇنىستلارغا قاتتىق قول بولغان. بۇنىڭغا «خەلقنى ئەزگەن» دەپ نام قويدى ۋە ئۇچۇق سوت يېغىنلىرى ئېچىپ، پۈتۈن مەملىكەت بويىچە ۋالىي (ئۈرۈمچى، ئاقسۇ ۋە خوتەننىڭ مۇئاۋىن ۋالىيلىرىنى) ۋە ھاكىم (شەنجاڭ) لارغا ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم قىلىپ، ئاتتى. خوتەن ۋىلايىتىدە شۇ كۈنى 21 كىشى ئېتىلدى.

خوتەندە بۇ قانلىق بېسىقتۇرۇش 1951 - يىلى كۈز پەسلىدە يۈز بەردى. بۇ كوممۇنىستلارنىڭ ۋەتەنمىزدە تۆككەن بىرىنچى قان ئىدى. خەلق ئىچىدە قورقۇپ پەيدا قىلىپ، تەھدىت تارقاتماق ئۈچۈن، ئۇ كۈنى يىراق - يېقىندىن ناھايىتى كۆپ كىشىلەرنى يېغىپ، ئۇچۇق مەيداندا مىللىتى بىلەن ئېتىپ ئىجرا قىلىندى. شۇ كۈنى خوتەندە ئاتقانلار ۋالىي نۇرىبەك، مۇئاۋىن ۋالىي لىيۇ فىنچە، قوشۇمچە مۇئاۋىن ۋالىي ۋە ھاكىم مەترۇزى بەگ ۋە بىر گومىنداڭ

çinli yüzbaşısı olmak üzere 4 kişiydi. Başka şehirlerde de aynı gün aynı saatte vali ve hâkimleri kurşuna dizdiler. Kurşuna dizdikten sonra halkı, ikişerli sıra ile öldürülen kişilerin cesetlerinin yanından geçirdiler. Ağlayan veya acıma emaresi gösteren birkaç kişi derhal orada bağlanıp götürüldü. Akşam cesetleri meydanın alt tarafındaki sazlıkta önceden kazılan çukura attılar. Gece mevtanın yakınları gelip cesetleri çukurdan çıkarıp sessiz sedasız gömdüler. Her yer dehşet ve korku ile kaplandı. İnsanların psikolojisi bozuldu ve herkes ümidini yitirdi. Nerde bunların geçmiş soruşturulmayacak sözleri? Demek ki bunların hepsi yalan ve sahtekârlıktan ibaret idi. Hem ölüm cezasına çarptırılanlar olsun, hem de hapis cezası alanlar olsun bunların hepsi (benim bildiklerim elbetteki Hoten'dekiler) teslim olanlar, itiraf edenler hatta komunistlere hizmet edenlerdi. Ondan sonraki bütün hareketlerde de durum hep aynıydı. Yani vaatler kâğıt üzerinde başka, gerçek hayatta başkaydı. Komünist hâkimiyeti demek, rejimden rahatsız diye şüphelendiklerini de uydurdıkları bin türlü suç ile toptan yok etmekten ibaret kızıl faşist siyaset olup, bu durum bizi çok endişelendirmekte idi. "Acaba sıra bizde mi?" diye endişelenmeye başlamıştık. Ondan sonra herbir siyasi ve toplumsal hareket ve ıslahat başlamadan önce ve sonra bu tür geniş kapsamlı temizlik yapıldı. Her defasında birkaç kişi kurşuna dizilerek, memleket kana bulandı. Bunu "engelleri temizleyip harekete kolaylık sağlama" diye adlandırdılar.

ختاي لەنجاڭدىن ئىبارەت 4 كىشى ئىدى. باشقا ۋىلايەتلەردىمۇ شۇ كۈنى شۇ سائەتتە ۋالىي ۋە ھاكىملىرىنى ئاتتى. ئېتىپ بولغاندىن كېيىن، خەلقنى ئىككىدىن سەپ قىلىپ ماڭغۇزۇپ، ئۆلتۈرۈلگەن كىشىلەرنىڭ جەسىدى يېنىدىن ئۆتكۈزدى. يېغىلغان ۋە يا ئىچىنى ئاغرىتقانلار دىن بىرقانچىنى شۇ يەردىلا باغلاپ ئېلىپ كەتتى. كەچتە، جەسەتلەرنى مەيداننىڭ ئاستى تەرىپىدىكى شاللىقتا ئالدىن كولاپ قويغان ئورغا تاشلىۋەتتى. كىچىسى، مېستىنڭ ئىگىلىرى كېلىپ، ئورىدىن ئېلىپ چىقىپ - جىت يەرلىكىدە قويدى. دەھشەت ۋە قورقۇ پۈتۈن يۇرتنى قاپلىدى. كىشىلەرنىڭ رۇھى چۈشكەن ۋە ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالدى. قېنى بۇلارنىڭ ئۆتمۈش سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ دېگىنى؟ قېنى ئىقرار قىلىنغانلارغا كەڭچىلىك، قىلىمىز دېگىنى؟ دېمەك، بۇلارنىڭ ھەممىسى يالغان ۋە ساختاپەزلىك دىن ئىبارەت ئىدى. مەيلى، ئۆلۈم جازاسى بېرىلگەنلار بولسۇن ۋە يا قاماق جازاسى بېرىلگەنلار بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسى (مېنىڭ بىلگەنلىرىم ئەلبەتتە، خوتەندىكىلەر) تەسلىم بولغانلار، ئىقرار قىلغانلار ھەتتا خىزمەت كۆرسەتكەنلەر ئىدى. ئۇندىن كېيىنكى پۈتۈن ھەرىكەتلىرىدىمۇ ئەھۋال شۇنداق بولدى. يەنى، ۋەدىلەر قەغەز يۈزىدە باشقا ۋە ئەمىلىيەتتە باشقا بولدى. كوممۇنىست ھاكىمىيىتى ئۆزى تۈزۈمگە نارازى دەپ گۇمان قىلغانلارنىمۇ ھەرخىل يالغان ئەنزە توقۇپ چىقىپ، ھەممىسىنى يوقىتىشتىن ئىبارەت قىزىل فاشىست سىياسەت يۈرگۈزمەكتە بولۇپ، بۇھال بىزنى ئېغىر قايغۇغا سالدى. ئەجابا، ئەندى نوۋت بىزگىمۇ؟ دېگەن ئەندىشىگە چۈشكەن ئىدۇق. شۇنىڭدىن كېيىن، ھەر بىر سىياسى، ئىجتىمائىي ھەرىكەت ۋە ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش ئالدى - كېيىندا بۇخىل كەڭ كۈلەملىك تازىلاش ئېلىپ بېرىلدى. ھەرقېتىمدا بىرقانچە كىشىنى ئېتىپ، ئۆلتۈرۈپ، مەملىكەتنى قانغا بويىپ، بۇنى «توسالغۇلارنى تازىلاپ، ھەرىكەتكە ئاسانلىق تۇغدۇرۇش» دەپ ئاتىدى.

Kira hakkını kısıtlama, Zorbalara karşı duruş

Bu birinci temizlik hareketinden hemen sonra bütün köylerde “kira hakkını kısıtlama, zorbalara karşı duruş” ismi altında hareketin ilk ayağı başladı. Bu hareket ile köylerdeki toprak sahiplerinin zenginliğini ve elindeki mahsulatı zorla almak için toprak ıslahatının hemen öncesinde tarihte benzeri görülmemiş gasp ve katliam yapıldı. Kira hakkını kısıtlamada toprak sahiplerinin (toprak ıslahatında bunları toprak ağası ve zengin çiftçi diye adlandırdılar) geçen on yıl içinde fakir çiftçilere kiraya verdikleri topraklarının kira hakkına “haksız kazanç” dediler ve bu bahane ile yeniden çok düşük fiyattan hesap yapıp, bu hesaba göre toprak sahiplerine geçen 10 yıl içinde fazla aldıkları kira hakkını borç diye geri ödettiler.^[7]

[7] Bizim topraklarda eskiden beri köylerde toprağı az çiftçiler toprağı çok zenginlerin arsalarını kiralayıp, sonbaharda elde edilen hasatı İslam şeriatına uygun olarak iki tarafın anlaşmasına göre yarısını ya da üçte birini toprak sahibine veren düzen “ortak almak veya ortağa vermek” diye adlandırılı gelmişti. Bunda esasen ortak alınanlar açısından bir haksızlık yoktu. Bu işten biraz haberim vardı. Biz de köydeki 20 dekar kadar tarlamızı kendimiz şehirde olduğumuz için köydekilere ortağa vermiştik. Babamın ortaklar ile hesap yaparken gelir gider defteri tutup ona göre hasatı bölüştüğünü hatırlıyorum. Çin’de bu ortaklık tefeci usulu ile oluyormuş.

ئىجارە ھەققىنى كەمەيتىش ، زومىگەرلەرگە

قارشى تۇرۇش

بۇ بىرىنچى قېتىملىق تازىلاش ھەرىكىتىدىن كېيىنلا ، پۈتۈن يېزىلاردا «ئىجارە ھەققىنى كەمەيتىش ، زومىگەرلەرگە قارشى تۇرۇش» دىگەن نام بىلەن بىرىنچى قېتىملىق ھەرىكىتى باشلاندى. بۇ نىڭدا يېزا لار دىكى يەر ئىگىلىرىنىڭ بايلىقىنى ۋە قولىدىكى ئاشلىقلىرىنى زور بىلەن تارتىۋېلىش ئۈچۈن ، يەر ئىسلاھاتىنىڭ ئالدىدا تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن بولماقچىلىق ۋە قەتلىئام يۈرگۈزدى. ئىجارە ھەققىنى كەمەيتىشتە يەر ئىگىلىرىنىڭ (يەر ئىسلاھاتىدا بۇلارغا پومىشچىك ۋە باي دېھقان دەپ ئات قويدى) ئۆتكەن ئون يىل ئىچىدە باشقا كەمبەغەل دېھقانلارغا ئورتاققا بەرگەن يەرلىرىنىڭ ئىجارە ھەققىنى ناھەق بولغان، دىگەن باھانە بىلەن باشقىدىن يوقىلاڭ بىر باھادا بەلگىلەپ چىقتى ۋە بۇ ئاساستا ھېساپلاپ ، يەر ئىگىلىرىدىن ئۆتكەن 10 ئىچىدە ئارتۇق ئالغان ئىجارە ھەققىنى (قەرز) دەپ تۆلىتىۋالدى (7).

(7) بىزدە تارىختىن بېرى ، يېزىدىكى يىرى ئاز دېھقانلار يىرى كۆپ بايلارنىڭ يەرلىرىنى ئىجارىگە ئېلىپ ، كۆزدە يەردىن چىققان مەھسۇلاتنى ئىسلام شەرتلىرىگە ئاساسەن 2 تەرەپ پۈتۈشكەن كېلىشىمگە قاراپ ، تەڭ ۋە يا ئۈچتىن بىرىنى بۆلۈشۈپ ئالدىغان تۈزۈم «ئورتاققا ئېلىش ۋە يا ئورتاققا بېرىش» دەپ ، ئاتىلىپ كەلگەن. بۇنىڭدا ئاساسەن ئورتاققا ئالغانلارغا قارىتا بىرناھەقچىلىق يوقتى. بۇ ئىشتىن بىر ئاز خەۋىرىم بار. بىزمۇ يېزىدىكى 20 مۇ دەك يىرىمىزنى ئۆزىمىز شەھەردە بولغانلىقىمىز دىن يېزىدىكىلەرگە ئورتاققا بەرگەندۇق. دادام ئورتاقچىلار بىلەن ھېساپلاشقاندا ، كىرىم - چىقىم دەپتىرى تۇتۇپ شۇنىڭغا ئاساسەن مەھسۇلاتنى بۆلەشكە نىلكىنى خاتىرلەيمەن. خىتاي ئىچىدە بۇ ئورتاقلىق جازانە ئۇسۇلى بىلەن بولىدىكەن.

Borcu tahsil etmeye önce toprak sahiplerinin elindeki bütün hasatı alarak başladılar. “Hasat borcu ödemeye yetmedi” diye (tabiki bu onların bütün malvarlığına el koymak için bir bahane idi) toprak sahiplerinin elindeki herşeyi almaya başladılar. At ve diğer hayvanlarını, tarım aletlerini, evlerini, altın ve ziynet eşyalarını hatta ev eşyalarını zorla aldılar. Bu harekette önce köylerdeki nüfusun çoğunluğunu oluşturan fakir çiftçi, alt sınıf çiftçi ve orta sınıf çiftçileri, toprak sahiplerinden alınan bu arsaları “bu sizin mücadelenizin meyvesi harekettten sonra dağıtacağız” diye aldatıp onları galeyane getirip bütün yurttaki köylerdeki toprak sahipleri zengin çiftçi ve geçmişte hali ahvali iyi olan çiftçilere karşı mücadele etmeye teşvik ettiler. “Zorba toprak ağalarını şikâyet etmek için büyük toplantı”, “dert dökme toplantıları”, “hesap sorma” toplantıları gibi isimlerle fitne kazanı kaynamaya başladı. Sonunda mücadele toplantıları yapıp, bu biçareleri “tam itiraf etmedi”, “inat etti”, “zenginliğini sakladı” diye psikolojik ve fiziki işkencelere maruz bıraktılar. Onlardan bir kısmı “kan borcu var” diye itham edilip tutuklanarak idam edildi. Bazıları mesnetsiz suçlamalarla çöle sürgün edildi. Komünistler daha önce kandırdıkları fakir çiftçilere zenginlerden gasp ettikleri mallardan yok denecek kadar az bir kısmını “mücadele meyvesi” diye dağıtıp kalanına “halk hükümeti” adına el koydu. Demek ki bunlar aslında “fakirlerin durumunu düzeltmek” için değil de, Çin’in batmak üzere olan ekonomisini kurtarmak için özel mülkiyeti devletleştirme siyasetinin bir parçası idi.

بۇنىڭغا ئالدى بىلەن يەرئىگىلىرىنىڭ قولىدىكى بارلىق ئاشلىقنىڭ ھەممىسىنى ھېساپلاپ ئالدى. بۇلارنى «قەرزىگە چىقىشمىدى» دەپ (تەبىئىيىكى، بۇ ئۇلارنىڭ پۈتۈن بايلىقىنى قولىدىن ئېلىشنىڭ بىر باھانىسى ئىدى)، ئات - ئولاقلىرىنى، دېھقانچىلىق سەيمانلىرىنى، ئۆيۈقلەرنى، ئالتۇن ئەسۋاپلىرىنى ھەتتا ئۆي سەرەمجانلىرىنى مەجبۇرى تارتىۋالدى. بۇ ھەرىكەتتە، ئالدى بىلەن يېزىلەردىكى نۇپۇسنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكىنى تەشكىل قىلىدىغان كەمبەغەل دېھقان، تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقان ۋە ئوتتۇرا دېھقانلارغا، يەرئىگىلىرىدىن تارتىۋالغان بۇ نەرسىلەرنى «بۇ سىلەر كۈرەش مېۋە گۈللەر، ھەرىكەتتىن كېيىن تارقىتىپ بېرىمىز» دەپ ئالداپ، ئۇلارنى قۇتۇرتىپ، پۈتۈن يۇرتتا يېزىدىكى يەرئىگىلىرى، باي دېھقان ۋە ئۆتمۈشتە ھالى كۈنى ياخشىراق ئۆتكەن دېھقانلارغا قارشى «كۈرەش» قىلىشقا قوزغىدى. «زۇمگەر پومىشچىكلار ئۈستىدىن شىكايەت قىلىش چوڭ يېغىنلىرى»، «دەرت تۆكۈش يېغىنلىرى»، «ھېساپ سوراڭ» يېغىنلىرى دىگەنگە ئوخشاش كەڭ مىقياستا پىتىنە قازىنى قايناپ كەتتى. ئاخىرىدا كۈرەش يېغىنلىرى ئېچىپ، ئۇ بىچارەلارنى «تولۇق تاپشۇرمىدى»، «جاھىللىق قىلدى»، «بايلىقىنى يوشۇرۇۋالدى» دەپ جىسمانىي ۋە رۇھىي ئازاپلار بىلەن قىيىندى. ئۇلاردىن بەزىلىرى «قان قەرزى بار» دىگەن بۇھتان بىلەن قولغا ئېلىنىپ ئۆلۈم جازاسى بېرىلدى. بەزىلىرىغا قالپاق كىيگۈزۈپ چۆللەرگە سۈرگۈن قىلىندى. كوممۇنىستلار ھېلىقى ئالدىغان كەمبەغەللەرگە بايلاردىن بۇلۇۋالغان بايلىقنىڭ يوقلاڭ بىرنەرسىنى «كۈرەش مېۋىسى» دەپ تارقىتىپ بېرىپ، قالدىسىنى «خەلق ھۆكۈمىتى» تاپشۇرۇۋالدى. دېمەك، بۇلار قانداقتۇر «كەمبەغەللەرنىڭ قەددىنى كۆتۈرۈش» ئۈچۈن بولماستىن خىتايىنىڭ چۆكۈش ئالدىدا تۇرغان ئىقتىسادىنى قۇتۇزۇش ئۈچۈن، خۇسۇسى مۈلكىنى دۆلەت ئىگىلىكىگە ئۆتكۈزۈۋېلىشنىڭ بىر پارچىسى ئىدى.

Parti önderliğinde “şimdi biz zengin olacağız” diye rüya gören, aldanan fakirler avucunu yaladı. Tüccar ve esnafın mal varlığına el koymadan önce ise “3’e karşı hareket 5’e karşı hareket” gerçekleştirildi. Bu hareket esnasında vergi kaçırın, haksız kâr elde eden, halkı ezen ve buna benzer bahaneler ile bir sürü tüccarı tutukladılar. Bütün mal varlıklarına “ihametlerine” karşılık el kondu ve yıllarca sorgusuz sualsiz günahsız hapse atıldılar, bazıları öldürüldü. Böylece ticaret ve esnaflığa sosyalist dönüştürme başlamadan önce memleketteki biraz büyük çapta iş yapan tüccar ve esnafın mal varlığı bu yolla elinden alındı.

Bu hareketlerin içinde en beteri kültür devriminin sonunda cereyan eden “sınıfsal safı temizleme” hareketi idi (yeri geldiğinde ayrıntılı olarak yazacağım). Bu hareket ile Urumçi’de tek bir günde 32 kişiye idam cezası verilerek, halka açık bir meydana kurşuna dizildiler. Yukarıdaki gibi “hareket” sırasında komunistler insanlık kalıbından çıkmışlardı. Bunların yanında işkenceyle zorla itiraf ettirme esnasında ölen binlerce masumu “terbiye edilirken inat edip suçunu itiraf etmeden kendini öldürdü” diye yaf taladılar. Bu olaydan yıllar sonra yakın zamanda bunların büyük çoğunluğunun hareket esnasında komunist cellatlar ve Çung Vi Bing yani “kızıl muhafızlar birliği” tarafından işkence ile öldürüldükleri resmen itiraf edilmeye başlandı.

«پارتىيە رەھبەرلىكىدە» ئەمدى، بىز باي بولىدىغان بولدۇق دەپ چۈش كۆرگەن، ئالدىنقى كەمبەغەللەر ئالقىنىنى ياللاپ قالدى.

سودا سانائەتچىلارنىڭ ئىقتىسادلىرىنى يېغىۋېلىش ئالدىدىمۇ 3) كە قارشى ھەرىكەت»، 5) كە قارشى ھەرىكەت؛ ئېلىپ بېرىلدى. بۇنىڭدا باج ئوغۇرلىغان، ھەقسىز پايدا ئالغان؛ خەلقنى ئەزگەن دىگەنلەرگە ئوخشاش باھانىلارنى ئۆيدۈرۈپ چىقىپ، نۇرغۇن تىجارەتچى بايلارنى قولغا ئالدى. پۈتۈن مال مۈلكىنى «خىيانەت» نىگە ھېسابلاپ تارتىۋالدى ۋە يىللارچە، سوراقسىز- گۇناھسىز تۇرمىلارغا سۇلاندى بەزىلىرى ئۆلتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن سودا سانائەتكە سوتسىيالىستىك ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈش ئالدىدا يۇرتتىكى چوڭراق تىجارەتچى سودىگەرلەرنىڭ ئىقتىسادىنى بۇ يول بىلەن تارتىۋالدى.

بۇ ھەرىكەتلەرنىڭ لاردىن ئەڭ يامان بولغىنى مەدەنىيەت ئىنقىلابىنىڭ ئاخىرىدا ئېلىپ بېرىلغان «سېنىپى قوشۇنىنى تازىلاش» ھەرىكىتى بولدى. (يىرى كەلگەندە تەپسىلى يازمەن). بۇنىڭدا، پەقەت ئۈرۈمچىدە بىر كۈندىلا 32 كىشىگە ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم قىلىنىپ، ئۈچۈك مەيداندا ئېتىپ ئىجرا قىلىندى. يۇقىرىقىدەك «ھەرىكەت» لەردە كوممۇنىستلار، ئىنسانىيەت قېلىپىدىن چىققان يوللار بىلەن كىشىلەر نى قىيناپ - قىستاپ، زور بىلەن ئىقرار قىلدۇرۇش ئەسناسىدە ئۆلۈپ كەتكەن مىڭلارچە گۇناھسىزلارنى «تەربىيە بېرىش جەريانىدا جاھىللىق قىلىپ، مەسلىسىنى تاپشۇرماي ئۆلتۈۋالدى» دېگەن بوھتاننى چاپلىدى. بۇ ھادىسىلەر دىن يىللار ئۆتكەندىن كېيىن، يېقىنقى كۈنلەردە بۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىگىنىڭ ھەرىكەت جەريانىدا، كوممۇنىست جالالتلىرى ۋە خۇڭبۇيىڭ يەنى «قىزىل مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنى» تەرەپىدىن قىيناپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى رەسمەن ئېتىراپ قىلىنغىلى باشلىدى.

Kısacası komünistlerin hareket dedikleri şey temizleme sindirme yani bütün halkı dizginlemek için devamlı kontrol edip (süzgeçten geçirip) rejimden şikâyetçi fikir ve akımların önüne geçip yok etmek için bitmez tükenmez bir kızıl terör havasını sürekli kılmaktan ibaret idi.

Sindirme Hareketinin Hedef Kitlesi (Kurbanları)

Komünistler kurbanlarının sayısını duruma ve zamana bakarak arttırıyorlardı. Örneğin;

Hâkimiyeti güçlendirme hareketi esnasında ülke çapında üst düzey memurların, komutanların, bölgesel yönetimin başkanlarının, ilçelerin hâkimlerinin, başsavcılarının, Milliyetçi Çin Ordusunun “yüzbaşı” rütbesine sahip komutanlarının ve kaçıp sınırdan geçemediği için geri gelenlerin yarısından fazlası öldürüldü. Kalanlar hapsedildi.

Toprak ıslahatında köylerde öncelikle “sınıfsal bir derecelendirme yapıldı”. Çiftçiler sahip oldukları arazinin büyüklüğüne göre “toprak ağası”, “zengin çiftçi”, “iyi durumdaki orta çiftçi”, “orta çiftçi”, “fakir ve maraba çiftçi” diye sınıflara ayrıldı. Toprak ıslahatında toprak ağası ve zengin çiftçileri “sınıfsal düşman” diyerek topluca ezdiler. Bundan başka yine avap, yani köyün nüfuslu kişisi ve yüzbaşı olanlar ezildi. Köylerdeki bu sınıfsal decelendirme işinde

قىسقىسى، كوممۇنىستلارنىڭ «ھەرىكەت» دېگەن نېمىسى - تازىلاش، بېسىقتۇرۇش، يەنى، پۈتۈن خەلقنى تىزگىنلەپ تۇرۇش ئۈچۈن داۋاملىق تەكشۈرۈپ (سۈزگۈچتىن ئۆتكۈزۈپ)، تۈزۈمگە نارازى پىكىر ۋە ئېقىملارنىڭ ئالدىنى ئېلىپ يۇقىتىش ئۈچۈن، بىرتۈگۈمەس - پۈتمەس قىزىل تېررۇرۇر ھاۋاسىنى دايم ساقلاشتىن ئىبارەت ئىدى.

بېسىقتۇرۇش ئوبيېكت (نشان) لىرى

كوممۇنىستلار قوربانلىرى ۋە زىيەت ۋە زامانغا قاراپ، كۆپىيىپ تۇردى. مەسلەن؛

ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش ھەرىكىتى جەريانىدا - مەملىكەت دەرىجىلىك يۇقىرى مەمۇرىي ۋە ھەربىي ئەمەلدارلار، ئۆلكە دەرىجىلىك ئەمەلدارلار، ناھىيىنىڭ ھاكىملىرى، ئەدلىيە باش سوراقچىلىرى، گومىنداڭ ئەسكىرى قىسمىنىڭ لەنجىڭ دەرىجىلىك ئەمەلدارى ۋە قېچىپ، چېگرىدىن ئۆتەلمەي قاپتىپ كەلگەنلەر. بۇلاردىن مۇتلەق كۆپچىلىگى ئۆلتۈرۈلدى. قالدىسى تۇرمالاردا قالدى.

يەرئىسلاھاتىدا - يېزىلاردا ئالدى بىلەن «سىنىپى تەركىپ ئايرىش» ئېلىپ بېرىلدى. دېھقانلار ئىگىلىگەن يەرنىڭ ئاز - كۆپلىكىگە قاراپ، پومىشچىك، باي دېھقان، ھاللىق ئوتتۇرا دېھقان، ئوتتۇرا دېھقان، كەمبىغل ۋە ياللانما دېھقان دېگەن سىنىپ گە ئايرىلدى. يەر ئىسلاھاتىدا پومىشچىك ۋە باي دېھقانلارنى «سىنىپى دۈشمەن» دەپ، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى بېسىقتۇرۇدى. بۇلاردىن باشقا يەنە ئاۋاپ، يەنى، يېزىنىڭ نوپۇزلۇق كىشىسى ۋە يۈزبېشى بولغانلار بېسىقتۇرۇلدى. يېزىلاردىكى بۇ سىنىپى تەركىپ ئايرىش ئىشىدا

üzerinde uzlaşmış bir ölçü yoktu. Örneğin Çin'de bazı yerlerde 100 dekar toprak sahibi olan çiftçiler "toprak ağası" yapılmış olsa da bizde 100 dekar toprağı olanlar "Eşeddi toprak ağası" yapıлып hepsi kurşuna dizildi. Bir şekilde "ölüm cezasının bahanesi bulunup" her şehirde birer tane toprak ağası kurşuna dizildi (ölüm cezasını onaylama yetkisi ilçedeki hükümet yetkilisine verilmişti). Komünistlerin "toprak ıslahatı" dedikleri şey kesinlikle onların dediğı gibi "toprağı çok olandan alıp, topraksız fakir çiftçilere dağıtma" işlemini değildi. Asıl amaç toprak üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırıp, toprağı sözde ortak mülkiyete (açıkça ifade edecek olursak devletleştirmeye) geçirmek için yapılan bir kandırma idi. Debdebeli bir merasim ile meydana kızıl bez asıp "toprak", "tarım aletleri", "kişisel büyük ve küçükbaş hayvanlar", hatta evler dağıtıldı. Sonra yine debdebeli bir merasim ile "köydeki özel mülkiyeti kooperatifleştirme" adı altında geri toplandı. Arkasından hasatın bir kısmını toplama bir kısmını satma ve bir kısmını temin etme denen siyaset ilan edildi. Bunda topraktan elde edilen hasatın tamamı "kooperatif" ambarına götürüldü. Bundan yukardan tayin edilen devlete satılacak "vazife" tahılı devlet fiyatı ile piyasa fiyatının kaç katı altında toprak mahsulleri ofisine satılıyordu. Çiftçilik vergisi ödeniyor, savaş hazırlığı için "ihtiyat stoğu" ayrılıyor, artan tahıl üyelerin "emek numaralarına" bakılarak paylaşılıyor. Neticede çiftçiler bir yıl durmadan çalışıp aldığı hasatı

بىرلىككە كەلگەن بىرئۆلچەم يوقتى. مەسىلەن؛ خىتاي ئىچىدە بەزى جايلاردا 1000 مۇ يېرى بولغان دېھقانلار پومىشچىك بولمىغان بولسىمۇ، بىزدە 100 مۇ يېرى بار لارنى «ئەشەددى پۇمىشچىك» قىلىپ ھەممىنى ئېتىۋەتتى. بەزى جايلاردا قانداق قىلىپ بولسىمۇ «ئۆلۈم جازاسى شەرتىنى ھازىرلاپ» ھەر بىر كەنتتە بىردىن پومىشچىكنى ئاتتى (ئۆلۈم جازاسىنى تەسدىقلاش ھوقۇقى ناھىيەلىك ھۆكۈمەتكە بېرىلگەن). كومۇنىستلارنىڭ «يەر ئىسلاھاتى» دېگەن نېمىسى ھەرگىزمۇ ئۇلارنىڭ دېگىنىدەك، «يىرى كۆپ بولغانلارنىڭ يىرىنى، يىرى يوق كەمبەغەل دېھقانلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بېرىش» بولماستىن، يەرگە بولغان خۇسۇسى ئىگىدارچىلىقنى يوقىتىپ، يەرلەرنى ئائىلىمىش كولىكتىپ ئىگىدارچىلىق (ئۈچۈقراق قىلىپ ئېتىقاندا ھۆكۈمەتكە) ئۆتكۈزۈۋېلىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان بىر ئالدامچىلىق بولۇپ چىقتى. داغدۇغىلىق مۇراسىم بىلەن مەيدىسىگە قىزىل لاتا قاداپ، ئۇلارغا «تەقسىم» قىلىپ بېرىلگەن يەر، دېھقانچىلىق سايمانلىرى، دېھقانچىلىق ھايۋانلىرى ھەتتا ئۆيلەر بىرىلدىن كېيىن، يەنە داغدۇغىلىق مۇراسىم بىلەن «يېزا ئىگىلىكىنى كوپراتسىيە» لەشتۈرۈش دېگەن نام بىلەن يېغىلىۋېلىندى. ئارقىدىن مەھسۇلاتنى بىرتۇتاش يېغىۋېلىش بىرتۇتاش سېتىۋېلىش ۋە بىرتۇتاش تەمىنلەش تەمىنلەش دېگەن سىياسەتنى ئېلان قىلدى. بۇنىڭدا، يەردىن چىققان مەھسۇلاتنىڭ ھەممىسى «كوپراتىپ» ئامبىرىغا يېغىۋېلىندۇ. بۇنىڭدىن يۇقىرىدىن بەلگىلەنگەن دۆلەتكە سېتىپ بېرىدىغان (ۋەزىپە) ئاشلىقى دۆلەت باھاسىدا يەنى بازار باھاسىدىن نەچچە ھەسسە تۆۋەن باھادا ئاشلىق ئىدارىسىگە سېتىپ بېرىلىدۇ. دېھقانچىلىق بېجى تاپشۇرۇلىدۇ. ئۇرۇش تەييارلىقى ئۈچۈن «ئېھتىيات ئاشلىقى» ئايرىلىدۇ. ۋە ئېشىپ قالغان ئاشلىق ئەزالارنىڭ ئىشلىگەن «ئەمگەك نومۇر» لىرىغا قاراپ، تەقسىم قىلىندۇ. نەتىجىدە دېھقاننىڭ بىرىل تىنماي ئىشلەپ ئالغان ئاشلىقى

onun bir yıllık gıda ihtiyacını ancak karşılıyor ve hasatın düşük olduğu sene hiç yetmiyordu. Bir gecede zengin olup ertesi gün yine bir kuru ekmeğe muhtaç olan fakirlerin halini halk dilinde meşhur olmuş şu şiir çok iyi ifade ediyor.

Yiğit değil ol kişi, eğer göğsünde vicdanı yoksa.

Gece gündüz çalışır, evinde bir kuru ekmeği yoksa.

Özel sermayeyi sosyalist sermayeye dönüştürme “Öncelikle 3’e karşı durma ve 5’e karşı durma hareketi”ni başlatıp, tüccar, esnaf ve sanatkârlar arasındaki nüfuslu sermaye sahiplerinin hepsini ezdiler. Doğu Türkistan’da sermayesi 4.000 yuan den fazla olanları “kapitalist” olarak kabul edip başta “devlet ile ortak” yaptılar. Sonra bütün sermayeyi devletleştirdiler çünkü Çin’deki gibi Doğu Türkistan’da da büyük sermaye sahibi kapitalist ve fabrikatör yoktu. Onun için bizim memlekette bu eşkiyalık hareket 2 aşamada yapıldı. Yani öncelikle kapitalist peydahladılar sonra onları ezdiler.

Ahlak düzeltme hareketi Bu hareket ile yukarıda gösterilenlere “yeni burjuva unsuru”, “yeni zengin çiftçi”, “parti içindeki özü değişmiş unsurlar” katıldı.

Edebiyat Sanat alanındaki temizlik “Ho Fung guruhunu yokediş” denen isim ile yapılan ahlak düzeltme hareketinde, bilim adamları, yazarlar ve edebiyatçılar içinde bir defalık temizlik yapıldı. Ho Fung (meşhur Çinli yazar)’un ahlak düzeltme hareketindeki “açılıp, şakıma” sırasında “Kızıl Ravaktaki Rüya” denen romanı

ئۇنىڭ بىرىللىق ئوزۇقىغا ئاران يىتىدۇ ۋە يا مەھسۇلات كەمىيىپ كەتكەن يىلى ھېچ يەتمەيدۇ. بىر كېچىدىلا باي بولۇپ، ئەر تىسى يەنە بىر زاغرىغا مۇھتاج بولۇپ قالغان كەمبەغەللەر نىڭ ھالىنى، خەلقنىڭ ئاغزىدا تارقالغان شۇ شېھىر ناھايىتى ياخشى ئىپادىلەپ بەرگەندى.

ئەر ئەمەستۇر ئول كىشى كۆكسىدە ۋىزدان بولمىسا

كېچە - كۈندۈز ئىشلەيدۇ ئۆيىدە بىر نان بولمىسا

خۇسۇسى كاپىتالىنى سوتسىيالىستىك كاپىتالغا ئۆزگەرتىشتە - ئالدى

بىلەن 3 گە ۋە 5 گە قارشى ھەرىكەت، دېگەننى باشلاپ، تىجارەتچى، سودا سانائەتچىلار ئارىسىدىكى نوپۇزلۇق سەرمايەدارلارنىڭ ھەممىسىنى بېسىقتۇردى.

شەرقىي تۈركىستاندا سەرمايىسى 4000 كويىدىن ئاشقانلارنى «كاپىتالىست» قىلدى ۋە دەسلەپتە «دۆلەت بىلەن شىركەت» قىلدى كېيىنچە پۈتۈن سەرمايىسىنى

دۆلەتكە ئۆتكۈزۈۋالدى. چۈنكى، خىتاي ئىچىدىكىدەك شەرقىي

تۈركىستاندا چوڭ سەرمايەدار كاپىتالىست ۋە فابرىكا تۈرلەر يوقتى. شۇڭا بىزدە بۇ قاراقچىلىق ھەرىكىتى 2 باسقۇچتا ئېلىپ بېرىلدى. يەنى، ئالدى بىلەن

«كاپىتالىست» پەيدا قىلىپ، ئاندىن بېسىقتۇردى.

ئىستىتىل تۈزۈتۈش ھەرىكىتىدە - يۇقىرىدا كۆرسۈتۈلگەنلەرگە، ئوڭچى، يېڭى

بۇرژىئازىيە ئۇنسۇرى، يېڭى باي دېھقان، پارتىيە ئىچىدىكى ئاينىپ سۈپىتى ئۆزگەرگەن ئۇنسۇر قاتارلىقلار قېتىلدى.

ئەدەبىي - سەنئەت ساھىسىدىكى تازىلاشتا - «خوفۇڭ گۇرۇھىنى يوقىتىش»

دېگەن نام بىلەن ئىستىتىل تۈزۈتۈش ھەرىكىتى ئاخىردا ئالىملار، يازغۇچىلار ۋە

ئەدەبىي سەنئەتچىلار ئىچىدە بىرقېتىملىق تازىلاش ئېلىپ بېرىلدى. خوفۇڭ (

مەشھۇر خىتاي يازغۇچى يازغۇچى) نىڭ ئىستىتىل تۈزۈتۈش ھەرىكىتىدىكى

ئېچىلىپ - سايىراش، جەرياندا «قىزىل راۋاقتىكى چۈش» دېگەن رۇماننى

incelenip onu “mızrağın ucunu Mao başkana tutan” diye edebiyat-sanat alanında “cin şeytanları yakalamak” namı ile geniş kapsamlı bir katliam başlandı. Ho Fung’a ölüm cezası verildi. Milyonlarca bilim adamı, edebiyatçı ve yazarı “kokuşmuş aydınlar” diye tenzili rütbe ile köylerdeki çalışma kamplarına sürgün ettiler. Doğu Türkistan’da edebiyat ve sanat ile ilgilenenler az olduğu için başka bölgelerden farklı olarak uygulanan “Etnik milliyetçiliğe karşı duruş” hareketi eklenip milli aydınlar ezildi.

Etnik milliyetçiliğe karşı duruş hareketinde yok yerden problem çıkartılıp Uygurlardan halkın teveccühünü kazanmış kişileri, tarih, edebiyat ile uğraşan milli aydınları ve şairlerin hepsini etnik milliyetçilik ideolojisine sahip diye bir kere soruşturmadan geçirdiler. Hatta sıradan Uygur işçi ve hizmetçileri “özeleştirisini verme” işleminden geçirip bir sürü insanı “etnik milliyetçi unsur”, “pantürkist”, “yurtdışına bağlı unsur” namı altında ezdiler.

Kültür Devriminde: Kokuşmuş namı tüm dünyaya yayılan benzersiz zulüm hareketi sırasında aslında 7 tane olan sindirilecek unsurlar “11 çeşit unsura” dönüştürülüp memleketin altı üstüne getirildi. Yani komunistlerin sınıfsal düşmanlarına ek olarak “ölene kadar tevbe etmeden kapitalizm yolunda yürüyen yetkili”, “ağdan düşen unsur”, “yeni burjuva vekili”, “yeni zenginÇiftçi”, “dini kisveye bürünmüş rejim karşıtı hoca” unsurları katıldı.

İşte yukarıdakiler, 27 yıl içinde uygulanan temizlik hareketleri

تەنقىت قىلغانلىقتىن ئۇنى، «تىغ ئۇچىنى ماۋجوشغا قاراتقان» دەپ، ئەدەبىي - سەنئەت ساھاسىدا «جىن - شەيتانلارنى تۇتۇش» نامى بىلەن كەڭ كۈلەملىك بىرقىرغىن باشلاندى. خوسفىگغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلدى. مىليونلىغان ئالىم، ئەدەبىياتچى، يازغۇچىلارنى «سېسىق زىيالىلار» دەپ يېزىلارغا تۆۋەنگە چۈشۈرۈپ، ئەمگەك لاگىرلىرىغا سۇرگۈن قىلدى. شەرقىي تۈركىستاندا ئەدەبىي - سەنئەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئاز بولغانلىقتىن، باشقا ئۆلكىلەردىن ئالاھىدە بىرشەكىلدە ئېلىپ بېرىلغان «يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى تۇرۇش» ھەرىكىتىدە قوشۇپ، مىللىي زىيالىلەر بېسىقتۇرۇلدى.

يەرلىك مىللەتچىلىككە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىدە - يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ ئۇيغۇرلاردىن رەھبىرىي ئورۇنغا چىقىپ قالغانلارنى، تارىخ - ئەدەبىيات بىلەن شۇغۇللانغان مىللىي زىيالىلارنى ۋە شائېرنىڭ ھەممىسىنى يەرلىك مىللەت ئىدىيەسى بار دەپ، بىرقاتار تەكشۈرۈشتىن ئۆتكۈزدى. ھەتتا، ئادەتتىكى مىللىي ئىشچى - خىزمەتچىلارنى «ئۆز - ئۆزىنى تەنقىت قىلىش» تىن ئۆتكۈزۈپ، نۇرغۇن كىشىلەرنى «يەرلىك مىللەتچى ئۇنسۇر»، «پانتۇركىست»، «چەت ئەلگە باغلانغان ئۇنسۇر» دېگەن نام بىلەن بېسىقتۇرۇلدى.

مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا - سېسىق نامى پۈتۈن دۇنياغا پۇر كەتكەن مىسىللىز قىرغىن ھەرىكىتى جەريانىدا، ئەسلىدىكى «7 خىل ئۇنسۇر» بېسىقتۇرۇش نىشانلىرى «11 خىل ئۇنسۇر» بولۇپ، پۈتۈن مەملىكەت ئالتى - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى. يەنى، كوممۇنىستلارنىڭ سىنىپى دۈشمەنلىرىگە يېڭىدىن «ئۆلگۈچە توۋا قىلمايدىغان كاپىتالىزىم يولىغا ماڭغان ھوقۇقدار»، «توردىن چۈشۈپ قالغان ئۇنسۇر»، «يېڭى بۇرژۇئا ۋە كىلى»، «يېڭى باي دېھقان»، «دىنىي تونغا ئورنۇۋالغان ئەكسىيەتچى ئاخۇن» قوشۇلدى.

مانا، يۇقىرىدىكىلەر 27 يىل ئىچىدە ئېلىپ بارغان تازىلاش ھەرىكەتلىرى

sırasında komunistlerin “sınıfsal düşman” diye adlandırdıkları sindirme hareketlerinin hedef kitlesi yani kurbanları idi. Bu kurbanlar sürekli yeni adlar ile artmaya devam etti. Komunistlerin bu bahsettiğimiz düşmanları sindirildikçe azalmak yerine arttı. Hatta bir zaman geldi komunistlerin sadık yoldaşları bir günde “halk düşmanı”, “Ölene kadar tevbe etmeden kapitalizm yolunda yürüyen yetkili” oluverdi.

Mao bizzat kendisi bildiri yayınlayıp “sınıfsal düşmanlar toplam nüfusun % 5’ini teşkil ediyor. Halkın % 95’i ile birlik olup % 5 sınıfsal düşmanlara” darbe vuracağız diye emir verdiği için bütün memleket boyunca suni “sınıfsal düşman” toplulukları ortaya çıkarıldı. Böylece her yerde ne kadar sınıfsal düşmana darbe vurulması gerektiği o yerin nüfusuna göre belirlendi. Örneğin Hoten şehir merkezinde ahlak düzeltme hareketinde Komünist parti il başkanlığına rapor sunulduğunda Ho Vang Çing, Mao Başkanın emirlerine uygun değil ifşa ve mücadeleyi tekrar daha yoğun uygulamak lazım diye emir vermişti. Bu Hoten şehir merkezinde darbe vurulan kişilerin (ölüm cezası verilecekler, hapse atılacaklar veya sürgüne gönderilecekler) sayısı Hoten şehrinin nüfusuna bakıldığında yeterli değil daha fazla insan tutuklayın demektir. Böylece bütün Hoten’de meselesi var diye şüphelendikleri kişilerin tamamına suçlu olup olmadığına bakmaksızın bir suç uydurup çıkarma, suçu kabul etmeyenlere işkence yapma hareketi başladı. Sonuçta Hoten şehrinde

جەرياندا كوممۇنىستلارنىڭ «سنىپى دۈشمەن» دەپ نام بەرگەن بېسىقتۇرۇش ئوبېكتلىرى يەنى، قۇربانلىرى ئىدى. بۇ قۇربانلار داۋاملىق ھەرخىل يېڭى بىر نام بىلەن كۆپىيىپ تۇردى. بۇ دېگەنلىك، كوممۇنىستلارنىڭ دۈشمىنى بېسىقتۇرغانسېرى ئازالماستىن بارغانسېرى كۆپىيىپ كەتتى. ھەتتا، بىر زامانلار كوممۇنىستلارنىڭ سادىق كىشىلىرى بىر كۈنلەردە «خەلق دۈشمىنى»، «ئۆلگۈچە توۋا قىلمايدىغان، كاپىتالىزىم يولىغا ماڭغان ھوقۇقدار...» بولۇپ قالدى.

ماۋ ئۆزى بېۋاسىتە يوليۇرۇق چىقىرىپ؛ «سنىپى دۈشمەن ئومۇمىي نوپۇسىمىزنىڭ %5 نى تەشكىل قىلدۇ، %95 كىشىلەربىلەن ئىتتىپاقلىشىپ، %5 سنىپى دۈشمەنلەر» گە زەربە بېرىش دەپ، بەلگۈلەپ بەرگەنلىكتىن پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا سۇنئىي «سنىپى دۈشمەن» لار قوشۇنى مەيدانغا چىقىرىلدى. شۇنىڭ بىلەن ھەرقايسى جايلار قانچىلىك كىشىلەرگە زەبە بېرىش كېرەكلىكىنى ئۆز يېرىنىڭ نوپۇسىغا قاراپ بەلگۈلەپ چىقتى. مەسىلەن؛ خوتەن ناھىيىسى ئىستىل تۈزۈتىش ھەرىكىتىدىن ۋىلايەتلىك پارتىيە كومىتېتىگە دوكلات سۇنغاندا، خۇاڭ چىڭ بۇنى ماۋجۇشنىڭ يوليۇرۇقىغا ئۇيغۇن ئەمەس. تەكرار پاش قىلىش - كۈرەش قىلىشنى تېخىمۇ چوڭقۇر ئېلىپ بېرىش لازىم دەپ بۇيرۇق قىلغان. يەنى، خوتەن ناھىيىسىدە زەربە بېرىلگەن كىشىلەر (ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدىغانلار، قاماق جازاسى بېرىدىغانلار ياكى سۇرگۈنگە ئەۋەتىلىدىغانلار كىشىلەر) نىڭ سانى خوتەن ناھىيىسىنىڭ نوپۇسىغا قارىغان ئاز بولۇپ قاپتۇ، دېگەن. بۇ تېخىمۇ كۆپراق ئادەم تۇتۇڭلار دېگەنلىك. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن خوتەن ناھىيىسىدە مەسىلىسى بار دەپ گۇمان قىلغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى، بار - يوق دېمەستىن جىنايەت توقۇپ چىقىپ، قارالاش. ئىقرار قىلمىسا، قىيناش - ئازاپلاش ھەرىكىتى باشلاندى. نەتىجىدە خوتەن ناھىيىسىدە

çok sayıda kişi bu işkenceler sırasında hayatını kaybetti. Bunları “İnat edip suçunu itiraf etmeden kendini öldürdü” diye ilan ettiler. Neticede sayısız insan haksız suçlamalar, zulüm ve işkence altında azap ve kötü akıbete düşer oldu. Bütün ülke ateş içinde kalmış gibi bir vaziyete büründü. Sonraki hareketlerde direniş hareketleri ortaya çıktı. Zulüm ve haksızlıklar yüzünden canından bezmiş kişilerin arasından açıkça meydan okuyanlar da oldu. Çin’de bu tür tepki hareketlerinin epey sorun çıkardığı malum oldu. Onun için Komünist Parti merkez komitesinin “heryerde düşman var”, “herkes şüpheli olabilir” denen faşist siyaseti biraz yumuşayıp “ne kadarsa o kadar”, “heryerde düşman var diye zorla düşman yaratmaya son” diye talimat çıkarıldı. Ondan sonra bu dehşet biraz azaldı. Ama kızıl faşistler yapacaklarını yapmıştı.

Kültür Devrimi sırasında ortaya çıkan “Kızıl 2. Komutanlık” denen teşkilatın dağıttığı bir propaganda broşüründe “Şincang hapisanelerinde 1 milyon kişi var” diye yazılmıştı. Buna bakılırsa darbe vurulan kişilerin sayısı Mao’nun verdiği sayıdan hiç az değildi. Belki daha fazlaydı. Bunun gibi “% 5 düşman var” prensibi daha sonraki hareketlerde tekrar yeniden ortaya çıkıp, bir sürü kişi “sınıfsal düşman” safına dâhil olmaya devam etti.

نۇرغۇن كىشى بۇ قىناپ - قىستاش جەريانىدا ئۆلۈپ كەتسە، بۇلارنى مەسىلىنى تاپشۇرماي جاھىللىق قىلىپ، ئۆلۈۋالدى، دەپ ئېلان قىلدى. نەتىجىدە، سانسىز كىشىلەر بۇھتانلار بىلەن چىدىغۇسىز قىيىن - قىستاق ۋە زۇلۇم ئاستىدا ئازاپ - ئوقۇبەتلەرگە دۇچار بولدى. پۈتۈن يۇرت، ئوت ئىچىدە قالغاندەك بىر ۋەزىيەتتە ئىچىدە قالدى. كېيىنكى ھەرىكەتلەردە، قارشىلىق ۋەقەلىرى مەيدانغا چىقتى. زۇلۇم ۋە ناھەقچىلىق دەستىدىن جاندىن تويغانلار ئوتتۇرىغا سەكرەپ چىققانلارمۇ بولدى. خىتاي ئىچىدە بۇنداق قارشىلىق كۆرسىتىش ۋەقەلىرى خېلى زور كۈلەملىك بولغانلىقى مەلۇم. شۇنىڭ بىلەن مەركەز پارتىيىسىنىڭ، ھەر يەردە دۈشمەن بار، ھەرقانداق ئادەمدىن گومانلىنىشقا بولىدۇ، دېگەن فاشىستلىك سىياسىتىنى بىرئاز يۇمشىتىپ، «قانچىسى بولسا شۇنچىسىنى يوقىتىش»، «ھەر يەردە دۈشمەن بار دەپ، زورمۇ - زور دۈشمەن ياراتماسلىق» دەپ، يوليۇرۇق چىقاردى. شۇنىڭ بىلەن بۇ دەھشەت بىرئاز پەسەيدى. ئەمما، قىزىل فاشىستلار قىلىدىغىنىنى قىلىپ، بولغانىدى!

مەدەنىيەت ئىنقىلابى جەريانىدا ئوتتۇرىغا چىققان «قىزىل 2 - قوماندانلىق» دېگەن تەشكىلاتنىڭ تارقانغان بىر تەشۋىق ۋە رەقسىدە «شىنجاڭ تۇرمىلىرىدا بىر مىليۇن كىشى بار» دەپ يازغانىدى. بۇنىڭغا قارىغاندا شەرقىي تۈركىستاندا زەرەبە بېرىلگەن كىشىلەرنىڭ سانى، ماۋ بەلگىلەپ بەرگەن ساندىن ھېچ كام بولمىغان، بەلكى ئېشىپ كەتكەن. بۇنداق %5 دۈشمەن بار، پىرىنسىپى كېيىنچە، ھەر بىر ھەرىكەتتە تەكرار يەنە ئوتتۇرىغا چىقىپ، نۇرغۇن كىشىلەر سىنىپى دۈشمەن، سېپىگە قوشۇلۇپ تۇردى.

SİNDİRME HAREKETİNDE YÖNTEM VE SİYASET

Yukarıda komünistlerin sindirme hareketlerindeki hedef kitleyi yazdım. Şimdi siyaset ve yöntemlerini yazacağım.

Bu 27 yıl içinde benim gördüğüm, kendi başımdan geçen temizlik hareketlerinde komünistlerin bu konudaki siyaseti kağıt üzerinde başka, uygulamada başkaydı. Yani aldatmacanın ve sahtekârlığın ta kendisi idi.

Komünistler yeni geldiklerinde yaptıkları propagandalarında “geçmişini soruşturmayacağız” sözünü dillerinden düşürmüyorlardı. Yaptıkları ilk harekette bu söz çiğnendi. Bunun yerine “İtiraf edenlere kolaylık”, “hançeri arkaya tutanlara ödül” sloganları ortaya çıktı. Bu başkalarını ispiyonlayıp hizmet edenler ödüllendirilecek demektir. Ama harekette ezilenlerin hepsinin suç dosyasının çoğunluğunu onların geçmişte “Halkı nasıl ezdikleri” oluşturuyordu. Bu insanlar, ne kadar suçunu itiraf etse de, başkalarını ispiyonlayıp hizmet etse de, ezilmekten kurtulamadı.

Burada örnek bir olayı anlatayım. Ben bunu 1989 yılı Şincang Tarihi Materyalleri dergisinin 22. sayısındaki “Hoten İnkılabında hatıralar” isimli makalemin orijinalinde “Yeşil At Vakası” denen kısımda ayrıntılı yazmıştım. Fakat baskıda bu kısım çıkarıldı ve bana makalenizin içinden bir kısmını “tarihi malzemeler” dergisinde basmayı uygun görmediğimiz için kısaltacağız. Orijinali arşivde saklanacak eğer,

بېسىقتۇرۇشتىكى ئۇسۇل ۋە سىياسەت

يۇقىرىدا كوممۇنىستلارنىڭ بېسىقتۇرۇش نىشانلىرىنى يازدىم. ئەمدى، سىياسەت ۋە ئۇسۇلنى يازمەن:

بۇ 27 يىل ئىچىدە مەن كۆرگەن ۋە ئۆز بېشىمدىن ئۆتكۈزگەن تازىلاش ھەرىكەتلىرىدە كوممۇنىستلارنىڭ بۇ ھەقتىكى سىياسەتلىرى قەغەز دەپ بىرخىل ئەمما، ئەمىلىيەتتە باشقا ئىدى. يەنى ئالدامچىلىق ۋە ساختاپەزلىك نىڭ دەل ئۆزى ئىدى.

كوممۇنىستلار يېڭى كەلگەن چاغلاردا قىلغان تەشۋىقلىرىدە، « ئۆتمۈشنى سۈرۈشتە قىلمايمىز » دېگەننى ئېغىزدىن چۈشۈرمەيتتى. بىرىنچى قېتىملىق ھەرىكەتتە بۇ سۆز ئېلىپ تاشلاندى. بۇنىڭ ئورنىغا « ئىقرار قىلغانلارغا كەڭچىلىك، نەيزىنى ئارقىغا قارىتىپ، ئۇرغانلارنى مۇكاپاتلاش » دېگەننى ئوتتۇرىغا چىقاردى. بۇ باشقىلارنى چېقىپ، خىزمەت كۆرسەتكەنلەر مۇكاپاتلىنىدۇ دېگەنلىك. ئەمما، ھەرىكەتتە بېسىقتۇرۇلغانلارنىڭ ھەممىسىدە جىنايەتنامىسىنىڭ ئاساسى قىسمى ئۇلارنىڭ ئۆتمۈشتە « خەلقنى قانداق ئەزگەن » لىكى تەشكىل قىلغان. مەيلى قانچىلىك تولۇق ئىقرار قىلىپ، باشقىلارنى پاش قىلىپ « خىزمەت كۆرسەتكەنلەر بولسۇن، ھەممىسى بېسىقتۇرۇلدى. »

بۇ يەردە بىر ۋەقەنى مىسال قىلىپ ئۆتەي: مەن بۇنى 1989 - يىلى « شىنجاڭ تارىخىي ماتېرىياللىرى » نىڭ 22 - ساندىكى « خوتەن ئىنقىلابىدىن ئەسلىمىلەر » دېگەن ماقالەمنىڭ ئارگىنالىدا « كۆكتات ۋە قەسى » دېگەن قىسمىدا تەپسىلى يازغان ئىدىم. ئەمما، بېسىشتا بۇ قىسمىنى چېقىرىۋاتقان ۋە ماڭا « تەشكىل ماقالىڭىز ئىچىدىن بىر قىسمىنى « تارىخىي ماتېرىياللىرى » غا بېسىشنى ئۇيغۇن كۆرمىگەنلىكتىن قىسقارتىمىز. ئەمما، ئارگىنالىنى ئارخىپتا ساقلايمىز. ئەگەر

bunu kabul etmezseniz makalenizi basmayacağız (... ve Halık Sakı aracılığıyla) diye haber ulaştırdılar. Ben nasıl olursa olsun o makalemin Vatanımda basılmasını temin etmek için “Orjinali arşivde muhafaza edilecekse olur” dedim. Vakit bulup bu makalenin orjinalini okumanızı tavsiye ederim. Bu muayenehanedeki kitaplıkta mevcut çünkü makalem basıldıktan sonra halkımız için de-büyük etki yaptı. Bu hususta vatandan 20 den fazla teşekkür mektubu geldi. Bu mektupları da bir okuyun.

Olay şu; Yarkent Valisi Pasar bey tutuklandıktan sonra itiraf etme işine aktif katılıp, yaptığı herşeyi ortaya dökmüştü ve diğer tutuklulardan 20 kadar kişiyi de ihbar etmişti. Hatta kendisinden başka hiçkimsenin haberi olmayan şu çok önemli olayı da itiraf etmişti. Mehmet Emin Buğra ve İsa Yusuf Alptekin adamları ile birlikte Hindistan’a doğru yola çıktığında Şidula sınır karakolundaki Milliyetçi Çin’in daha teslim olmadan iki arada kalan kısımları onları durdurmuş ve Mehmet Emin Buğra ile İsa Yusuf Alptekin’i tutuklayıp Sancu’ya geri getirdiklerinde Yarkent’ten gizlice “Tang SıLing”dan serbest bırakılmaları yönünde telgraf gelmiş ve “Derhal sınırdan çıkıp gidin” diye onları serbest bırakmışlardı. Pasar Bey bu telgrafı Tang Sı Ling adına ben göndermiştim diye itiraf etmişti. Doğu Türkistan’ın bu iki önderinin sağ selamet kurtulması komunistler için beklenmedik büyük bir olay olmuştu. Pasar bey “İtiraf edenlere kolaylık” sağlayacaklarına inanıp herşeyi itiraf etmiş olsa da bu işe yaramadı. Ölüm cezasına

بۇنىڭغا قوشۇلمىسىڭىز ماقالىڭىزنى باسالمايمىز» (.... ۋە خالىق ساقى ئارقىلىق) دەپ ئۇختۇردى. مەن قانداق قىلىپ بولسۇن شۇ ماقالىنىڭ ۋە تىنىمىدە نەشىر قىلىنىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، «ئارگىنالىنى ئارخىپتا مۇھاپىزە قىلىدىغان ئىش بولسا ماقۇل» دېدىم. (ۋاقىت چىقىرىپ بۇ ماقالەمنىڭ ئارگىنالىنى بىر ئوقۇپ چىقىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلىمەن. بۇ مۇئاينە خانىدىكى كىتاپلىقىمدا مەۋجۇد چۈنكى بۇ ماقالەم بېسىلغاندىن كېيىن، خەلقىمىز ئىچىدە زۇر تەسىر پەيدا قىلدى. بۇ ھەقتە ۋە تەندىن تەقدىرلەپ 20 پارچىدەك خەت كەلدى. بۇ خەتلەرنىمۇ بىر كۆرەپ قويۇڭلار).

ھادىسە شۇ: يەركەننىڭ ۋالىيسى پاسار بەگ قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن، ناھايىتى ئاكتىپ بولۇپ، پۈتۈن قىلمىشىنى تاپشۇرغان ۋە قول ئاستىدىكى 20 دەك كىشىنىمۇ «پاش» قىلغانىكەن. ھەتتا، ئۆزىدىن باشقا ھېچكىمنىڭ خەۋىرى بولمىغان شۇ چوڭ بىر ۋەقەنى پاش قىلغان. مۇھەممەد ئىمىن بوغرا ۋە ئەيسا ئەفەندىلەر ئۆز ئادەملىرى بىلەن ھىندىستانغا قاراپ ماڭغاندا، شېدۇلا چېگرا پونكىتىدىكى گومىنداڭنىڭ تېخى تەسلىم بولماي ئىككىلىنىپ، تۇرغان قىسىملىرى ئۇلارنى توساپ قويغان ۋە مۇھەممەد ئىمىن بوغرا بىلەن ئەيسا ئەفەندىمنى قولغا ئېلىپ، قايتۇرۇپ سانجۇغا كەلگەندە تۇيۇقسىزدىن، «يەركەندىن تاڭ سىلىڭدىن سىلەرنى قويۇۋېتىش ھەققىدە تىلگىرام كەلدى. دەرھال چېگرىدىن چىقىپ كېتىڭلار» دەپ ئۇلارنى قويۇۋەتكەن. مانا، بۇ تېلگىرامنى پاسار بەگ، تاڭ سىلىڭنىڭ نامىدا مەن ئەۋەتكەن دەپ ئىقرار قىلغان. (شەرقىي تۈركىستاننىڭ بۇ ئىككى رەھبىرىنىڭ ساق - سالامەت قۇرتۇلۇپ كېتىشى كوممۇنىستلار ئۈچۈن كۈتۈلمىگەن چوڭ ۋەقە بولغان ئىدى). پاسار بەگ «ئىقرار قىلغانلارغا كەڭچىلىك» قىلىدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، ھەممىنى ئىقرار قىلغان بولسىمۇ بۇلار ئىشقا يارىمىدى. ئۆلۈم جازاسى

çarptırıldı^[4]. Hoten'de ilk temizlik hareketi sırasında sadece 1 günde 52 kişi halka açık bir meydanda elleri bağlı olarak ortaya çıkarılıp içlerinden 4 kişi orada kurşuna dizildiler. 2 kişi 1 yıl sonra infaz edilmek üzere idama mahkûm edildi. Kalanlar 10 yıldan müebbee kadar çeşitli hapis cezalarına çarptırıldılar. Bunlar itiraf etmeyip direnen miydi? Hayır, öyle değildi. Çünkü bunların içinde Vali Nuri Bey gibi küçüklüğünden beri Çinliler arasında büyümüş kendisine Çince "Ho Dung Bang" ismi konan kökten çinperest meşhur bir vatan haini de vardı. Menfaati ve makamı için herşeyi yapabilecek vicdansız biriydi. Böyle birinin kendi inanç ve düşüncelerinde direnmesi mümkün mü? Kendini kurtarmak için başkalarına haklı haksız çamur atıp, sırtından bıçaklamadı denemez. Bir diğeri Muavin Vali Li Vu Fince bu kişi aslında Milliyetçi Çin'nin askeri teşkilatında gizli servis çalışanı imiş. Komunistlere canı gönülden inanıp hizmet edip, "Güney Şincang"daki ajanların listesini teslim etmiş olsa da ölüm cezasına çarptırıldı.

[4] Dayım Durmuş Muhammed Ahun abi 1950'de Hindistan sınırından geçemeyip geri gelmişti. Tutuklanıp Yarkent hapisanesinde yatarken tesadüfen Pasar bey ile aynı hücrede bir gece kalmış. Pasar Bey kendi ağzı ile bu olayı anlatıp, herşeyin doğrusunu anlatmış olsam da yine cezalandırılacak gibi duruyorum diye dert yanmış. Durmuş Muhammed abi bunu dayım Abdulhamit Hacı'ya 1956'da Hoten hapisanesinde beraber yatarken anlatmış. Bana bunları Abdulhamit Hacı abi 1970'de anlatmıştı.

خاتىرەلىرىم | مۇھەممەد ياقۇپ بۇغرا

بېرىلدى. (4) خوتەندە، بىرىنچى قېتىملىق تازىلاش ھەرىكىتى جەريانىدا بىر كۈندىلا 52 كىشى ئۇچۇق مەيدانغا باغلاپ، ئېلىپ چىقىپ بۇلاردىن 4 نى ئاتتى، 2 سىگە ئۆلۈم جازاسىنى بىرىل كېچىكتۈرۈپ ئىجرا قىلىشقا ھۆكۈم قىلىندى. قالغانلىرىغا ئۆمۈر بويىدىن 10 يىلغا قەدەر قاماق جازاسى بېرىلدى. بۇلارنى ئىقرار قىلماي، خىزمەت كۆرسەتمەي چىڭ تۇرۇۋالغانلار دېشىگە بولامتى؟ ياق ئۇنداق ئەمەستى. چۈنكى، بۇلاردىن ۋالى نۇربەگ، كىچىگىدىن تارتىپ خىتايلار ئىچىدە چوڭ بولغان ئۆزىگە خىتايچە

«خادۇڭباڭ» دېگەن ئىسىم قويۇۋالغان، سېپى ئۆزىدىن بىر خىتايچە رەس داڭلىق بىر مىللىي خاتىن ئىدى. ئۆز مەنپىتى ۋە مەنسۇپى ئۈچۈن، ئېيلاس نىيىتىدىن ۋاز كەچمەيدىغان ۋىجدانسىز بىرى ئىدى. بۇنداق بىرسىنى، «ئۆز مەيداندا ياكى مەسلىگىدە چىڭ تۇرۇۋېلىشى» مۇمكىنمۇ؟ ئۆزىنى قۇتقۇزۇپ قىلىش ئۈچۈن، باشقىلارنى ھەق ۋە يا ناھەق بوھتان چاپلاپ، «خىزمەت كۆرسىتىپ، نەزىنى ئارقىغا قارىتىپ» ئۇرمايدۇ دېگىلى بولامدۇ؟ يەنە بىرسى مۇئاۋىن ۋالى لىۋفنجە، بۇ ئەسلىدە گومىنداڭنىڭ ھەربىي سېستىمىدىكى مەخپىي ئاخباراتنىڭ ئادىمى ئىكەن. كوممۇنىستلارغا جان دىلى بىلەن ئىشىنىپ، خىزمەت كۆرسىتىپ، «جەنۇبىي شىنجاڭ» دىكى ئاگىنتىلىرىنىڭ تىزىمىنى ئاپشۇرغان بىر سەمۇئۇلۇم بازار سەمبەرىلىرى

(4) تاغام، تۇردى مەھەممەت ئاخۇن ئاكام 1950 - يىلى ھىدىستان چېگرىسىدىن ئۆتەلمەي قايتىپ كەلگەندە قولغا ئېلىنىپ، يەركەن تۇرمىسىدا بىر مەزگىل ياتقاندا تەسادىپ پاسار بەگ بىلەن بىر كامېردا بىر كېچە قالغانىكەن. پاسار بەگ، ئۆز ئاغزى بىلەن بۇ ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپ، ھەممىنى راستىنى سۆزلەپ بەرسەممۇ يەنە، جازالىنىدىغان ئوخشىمەن دەپ، زارلانغان. تۇردى مەھەممەت ئاخۇن ئاكام، بۇنى تاغام ئابدۇلھىمىت ھاجىمغا 1956 - يىلى خوتەن تۇرمىسىدا بىرگە ياتقاندا ئېيتىپ بەرگەنىكەن. ماڭا بۇلارنى، ئابدۇلھىمىت ھاجىم ئاكام 1970 - يىلى سۆزلەپ بەرگەن.

Bu olaydan 15 yıl geçtikten sonra onun oğlu “siyaseti eyleme dönüştürme” eğitiminde babama ölüm cezası verilmesi Mao’nun “itiraf edenlere kolaylık ve hizmet edenlere ödül” emrine uygun mu?” diye büyük harflerle yazan duvar gazetesi çıkarıp babasının öz eleştirisini vermekle kalmayıp Milliyetçi Çin hükümetinin casuslarının isimlerini vererek büyük bir hizmet yaptığını söyleyerek konuyu gündeme getirdi.

Araştırılırsa benzer olaylar epey çoktur. Yine bütün siyasi ve toplumsal hareketlerde komunistler bu çeşit sahte ve ikiyüzlü siyaset politikalarını hep yürüttüler.

“Geçmişini soruşturmayacağız” sözleri de yukardakiler gibi aldatma perdesi olup, insanların geçmişi çok sıkı bir şekilde soruşturuldu ve her olayda geçmiş tarih, ailesinin yaptıkları yani sınıfsal pozisyonu esas alındı. Sınıfsal pozisyon ve toplumsal (aile) tarih denen söz komünizmin temel prensibi olan “sınıf mücadelesi” teorisinin ürünü ve Çin komünistlerinin bütün hareketlerinin özüydü.

Bu teoriye göre kişinin dedesi ve anneannesi nasıl kişiler ise onun evlatları da onlar gibi olur. Onların yürüdüğü yolda yürür. Yani geçmiş toplumlardaki üst tabakaya mensup, toprak sahibi nüfuslu ve zengin olmak, bunların hepsi suç olup bunların “hepsi düşman sınıfına” mensuptur. Bunların çocukları da (şimdiki medeni bakışın tam zıddı)

بۇ ھادىسىدىن 15 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى (سىياسەتنى ئەمەللىشتۈرۈش) ئۆگىنىشىدە، «دادامغا ئۆلۈم جازاسى بىرىلىشى، ماۋجوشنىڭ ئىقرار قىلغانلارغا كەڭچىلىك ۋە خىزمەت كۆرسەتكەنلەرنى مۇكاپاتلاش دېگەن يوليۇرقىغا ئۇيغۇن بولغانىدى؟» دېگەن مەزمۇندا چوڭ خەتلىك تام گېزىتى يېزىپ، دادىسىنىڭ ئۆز مەسلىسىنى تاپشۇرۇپلا قالماي گومىنداڭ جاسۇسلىرىنىڭ ئىسىملىكىنى يېزىپ، چوڭ خىزمەت كۆرسەتكەنلىك مەسلىسىنى ئاشكارىلىدى.

ئىزدەپ كەلسەك، بۇنداق مىساللار ناھايىتى كۆپ. يەنى، پۈتۈن سىياسى ۋە ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەردە كوممۇنىستلار بۇخىل ساختا ۋە ئىككى يۈزلۈك سىياسىنى ئىجرا قىلىپ كەلدى.

«ئۆتمۈشنى سۈرۈشتە قىلمايمىز» دېگىنىمۇ يۇقىرىدىكىلەرگە ئوخشاش ئالدامچىلىق پەردىسى بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئۆتمۈشى تازا سۈرۈشتە قىلىندى ۋە ھەرقانداق بىرىشتا ئۆتمۈش تارىخى، ئائىلە كېلىپ چىقىش يەنى سىنىپى تەركىبىنى ئىنىقلاشنى ئاساسى ئورۇنغا قويدى. سىنىپى تەركىبى ۋە ئىجتىمائىي (ئائىلە) كېلىپ چىقىشى دېگەن سۆز، كوممۇنىزىمنىڭ ئاساسى پىرىنسىپى بولغان «سىنىپى كۈرەش» نەزىرىيىسىنىڭ مەھسۇلى ۋە خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ پۈتۈن ھەرىكەتلىرىنىڭ يادروسى.

بۇ نەزەرىيىگە ئاساسەن بىر كىشىنىڭ بوۋىسى - ئاتا-ئانىسى قانداق ئادەم بولسا ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ خۇددى ئۇلارغا ئوخشاش ئادەم بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ماڭغان يولىدا ماڭىدۇ. يەنى، ئۆتمۈش جەمئەتتىكى يۇقىرى قاتلامغا مەنسۇپ كىشى، يەرئىگىسى، نوپۇسلۇق ۋە باي بولۇش، بۇلارنىڭ ھەممىسى جىنايەت بولۇپ، بۇنداق كىشىلەرنىڭ ھەممىسى «دۈشمەن سىنىپى» غا مەنسۇپتۇر. شۇنداقلا بۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ (ھازىرقى مەيدانى ۋە كۆز قارىشىدىن قەتئىي نەزەر)

sınıf mücadelesinin hedefleri olarak görülüyordu. Bu 27 yıl içinde bütün, siyasal, toplumsal eğitim, fen ve teknik politikalarında bu prensip esas alındı. Bu siyaseti katı uygulamayan yöneticiler “sınıfsal duruşu olmadığı için yanlışta saptı” diye, bazen de “kendiliğinden niteliği değişen unsur” diye suçlandı. Hatta bir kısmı sınıfsal düşman safına katıldı. Bu siyaseti tavizsiz uygulayanlar yani halkımızın “anasını bile satar”, “şapkası istense kellesini getirir” diye adlandırdığı yalakalar “sınıfsal duruşu sağlam”, “partiye sadık yoldaşlar” oldu. Komünist parti merkez komitesi tarafından bütün hareketlerin başlangıcında yayınlanan talimatlarda “sınıf mücadelesini tavizsiz yürütme” ye ayrı bir önem verilirdi. Ve Mao’nun şu teorisini hiç akıldan çıkarmamak öğütlenirdi.

- 1) Farenin yeni doğmuş daha gözü açılmamış (kör) ve daha tüyü bitmemiş yavrusu 7 günlük olduğunda duvar deler.
- 2) Simurg’un [Zümrüd-ü Anka kuşu] daha kanadı çıkmamış civcivi ejdarha ile dövüşür.

Komünistlerin sınıf mücadelesi teorisi devletin memur politikasının en önemli kısmı ve gece eğitimlerinin temel ölçüsü idi. Örneğin yukarıdaki gibi aile geçmişinde meselesi olan memurlar eğer sindirme şartını yani tutuklanma ya da işten kovulma koşullarını taşıyamıyorsa çalıştığı yerde nezarete atılıp, yönetici pozisyonuna terfi ettirilmiyordu. Meslek sahibi olanlar (benim gibi doktor olanlar) mesleki olarak yükseltilmiyordu. Bunlar gençler arasında ise üniversiteye alınmıyordu.

سىنىپى كۈرەشنىڭ ئوبېكتلىرى ھېساپلىنىدۇ. بۇ 27 يىل ئىچىدىكى پۈتۈن سىياسى، ئىجتىمائىي ۋە مەدەنىي مائارىپ - پەن تەخنىكا سىياسەتلىرىدا بۇ پىرىنسىپ ئاساس قىلىندى. بۇ سىياسەتنى چىڭ تۇتمىغان رەھبەرلەر «سىنىپى كۆز قارىشى ياخشى» بولمىغانلىقى سەۋەبىدىن خاتالاشتى. بەزىلىرى «ئاينىپ، سۈپىتى ئۆزگەرگەن ئونسۇر» دېگەن قالىقنى كېيدى. ھەتتا بەزىلىرى سىنىپ دۈشمەنلەر قاتارىغا قوشۇۋېتىلدى. بۇ سىياسەتنى تازا چىڭ تۇتقانلار، يەنى، خەلقىمىز «ئانىسىنىڭ ئەمچىكىنى كېسىدىغان، تەلپىكىنى ئېلىپ كەل دىسە، بېشىنى كىسىپ كېلىدىغانلار» دەپ ئاتىغان يالاقچىلار، «سىنىپى مەيدانى مۇستەھكەم، پارتىيەگە سادىق يولداشلار» بولدى. پارتىيە مەركىزى كومىتەت تەرەپىدىن ھەرقېتىمقى ھەرىكەت باشلاش يوليۇرۇقىدا، سىنىپى كۈرەشنى «تازا چىڭ تۇتۇش» ئالاھىدە تەكىدلەنگەن ۋە ماۋزەيدوگىنىڭ شۇ نەزەرىيىسىنى «ھەرگىز ئەستىن چىقارماسلىق» نى ئوختۇرغان؛

1 - ساچقاننىڭ يېڭى تۇغۇلغان كۆزى ئېچىلمىغان (قارىغۇ) ۋە تېخى ئۈستىگە تۈك چىقمىغان بالىسى 7 كۈنلۈك بولغاندا تام تىشىدۇ.

2 - سىمۇرغىنىڭ تېخى قانىتى چىقمىغان چۈجىسى ئەز دەرها بىلەن ئېلىشىدۇ.

كوممۇنىستلارنىڭ سىنىپى كۈرەش نەزەرىيىسى، دۆلەتنىڭ كادىرلار سىياسىتىنىڭ مۇھىم قىسمى ۋە ياش زىيالىلارنى تەربىيەلەش - ئۆستۈرۈشنىڭ ئۆلچىمى ئىدى. مەسىلەن؛ يۇقىرىقىدەك كېلىپ چىقىشىدا مەسىلىسى بار ھۆكۈمەت ئىشچى - خىزمەتچىلىرى ئەگەر، بېسىقتۇرۇش شەرتى يەنى، قولغا ئېلىش ياكى خىزمەتتىن ھەيدەپ چىقىرىش شەرتى توشمىسا، ئىدارەسىدە نازارەت ئاستىدا ئىشلىتىپ، مەسئۇل ئورۇنغا ئۆستۈرۈلمىگەن. كەسپى ئورۇنلاردا بولسا (مەندەك دوختۇر بولسا) تېخنىك جەھەتتە ئۆستۈرۈلمەيتتى. بۇلار جەمئىيەتتىكى ياشلاردىن بولسا، ئالىي مەكتەپلەرگە قوبۇل قىلىنمىغان،

Öğrenci teşkilatlarına da alınmıyorlardı. Öğrenciler “yeniden terbiye” için köylere gönderildiklerinde bunlar en uzak yerlerde en zor görevlerde kullanılıyordu.

Bu konuda başka örnek vermeye gerek yok çünkü ben ve ailem bunun canlı örnekleriyiz. Ben 21 yıl orta dereceli tıbbi memur (doktor) ünvanı ile çalıştım. Maaşım 48 yuan idi. Benim ile beraber okuyup çalışmaya başlayanlar bölüm yöneticisi hatta daire başkanı oldu, maaşları yükseldi. İşe gelince beni ön safa koydular. O dönemde Hoten’de il çapında İngilizce bilen benden başka kimse yoktu. 3 yabancı dil biliyordum. Çince tıbbi tecümem çok iyi olduğu için büyük bilimsel toplantılar için yapılacak tercüme işlerinde ben ön safta idim. Fakat bilimsel ilerleme için eğitime gönderilenlerin içinde yoktum. Maaş artış ve terfi toplantılarına beni çağırıyorlardı. Sebep Emin’in yakın akrabası. Babası Emin taraftarlarının Hoten’deki yeraltı faaliyetlerinin arkasındaki adam. Geçmişte devrim karşıtı bir aile. Yurtdışında tahsil görmüş. Okuduğu okul casusluk okulu olabilir. Tarihi net değil. Gelişmelerden şikâyetçi, tehlikeli unsur. Ekonomik zorluk çekenlere 3 ayda bir yardım yapılırken benim yukarıdaki “mesele” defterim tekrar karıştırılarak yapılan psikolojik eziyet sıradan bir iş olmuştu. Bunlardan başka 5 yıl Hoten Tıp Fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalışmış olsam da ek maaşım onaylanmadı. Sağlık bakanlığında 6 ay çalışıp “Uygur Milli Tıbbının Teorik Esasları”

ئوقۇغۇچىلار ئىچىدىكى ئىجتىمائىي تەشكىلاتلىرىگە ئېلىنىمىغان. ئوقۇغۇچىلار «قايتا تەربىيە ئېلىش» ئۈچۈن، يېزىلارغا ئەۋەتىلگەندە ئۇنداقلار ئەڭ يېراق جايلاردا ئەڭ مۇشەققەتلىك ئىشتا ئىشلىتىلگەن.

بۇ ھەقتە باشقا مىسال كۆرسىتىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى، مەن ۋە ئائىلەم بۇنىڭ جانلىق مىسالى. مەن 21 يىل ئوتتۇرا دەرىجىلىك تىببىي خادەم (دوختۇر) ئۇنۋانى بىلەن خىزمەتتە بولدۇم. ئايلىقىم 48 كوي (6 كىشىلىك بىر ئائىلە) ئىدى. مەن بىلەن بىرگە ئوقۇپ، بىرگە خىزمەتكە كىرگەنلەر بولۇم باشلىقى ھەتتا ئىدارە باشلىقى بولدى. مۇئاۋىن باشلىقى ئىشتا. ئىشقا كەلگەندە، مەن ئالدىنقى قاتاردا قويدۇم. خوتەننىڭ شۇ چاغلىرىدىكى شارائىتتا ۋىلايەت بويىچە ئىنگىلىزچە بىلىدىغان مەندىن باشقىسى يوق. 3 خىل چەت ئەل تىلى بىلىمەن. خەنزۇچە تىببىي تەرجىمىدە ياخشى بولغانلىقتىن چوڭ ئىلمىي يېغىنلىرىدە تىببىي ماتېرىياللارنى تەرجىمە قىلىشتا مەن ئالدىنقى قاتاردا. لېكىن، بىلىم ئاشۇرۇش ئۈچۈن، يۇقىرىغا ئەۋەتىلدىغانلار ئارىسىدا مەن بولمايمەن. مۇئاۋىن ئۆستۈرۈش ئۇنۋان بېرىش يېغىنلىرىغا مېنى قاتناشتۇرمايدۇ. سەۋەب: ئىمىنىڭ يېقىن تۇققىنى، دادىسى ئىمىن تەرەپتارلىرىنىڭ خوتەندىكى يەر ئاستى پائالىيەتلىرىنىڭ ئارقىسىدىكى ئادەم، كېلىپ چىقىشى ئەكىسلىتىشقا يېقىن ئائىلە، چەت ئەلدە ئوقۇپ كەلگەن، ئوقۇغان مەكتىبى جاسۇسلۇق مەكتەب بولۇشى مۇمكىن. تارىخى ئېنىق ئەمەس، زامانغا نارازى خەتەرلىك ئۇنسۇر. ئىقتىسادىي جەھەتتە قىيىنچىلىقى بولغانلارغا ھەر 3 ئايدا بىر ياردەم باھالاشتا، مېنىڭ يۇقىرىقى «مەسىلە» دەپتىرىمنى تەكرار ۋاراقلاپ، بىر رويىي زەرەپە بېرىش ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان. بۇلاردىن باشقا 5 يىل خوتەن تىببىي مەكتەپتە مۇللىملىك ۋەزىپىسىگە چىقارغان بولسىمۇ، قوشۇمچە مۇئاۋىن تەسىدلىمىدى. سەھىيە نازارىتىدە 6 ئاي ئىشلەپ «ئۇيغور مىللىي تىبابەتنىڭ نەزەرىيە ئاساسلىرى»

adlı kitabı tercüme ettim. Hoten İl Sağlık Müdürlüğü'nden "siyasi şartı uygun olmadığı için kitaba ismi yazılmasın" diye talimat geldiği için kitaba adım yazılmadı. 27 yıl orta dereceli doktor ünvanında kaldım. Türkiye'deki şartlarla karşılaştırıldığında burda muhtemelen profesör olmuştum.

Demek ki Çin komünistlerinin "sınıf düzeni" ve "sınıf mücadelesi" siyaseti bir "topal lanet"ti. Buna maruz kalanlar her türlü insani haktan mahrum olmaya mahkûm idi. Bunun yukarıda anlatılanlardan bir diğer örneği: 1958'den 1969 yılına kadar Doğu Türkistan'ın Tarım Havzası ve Çerçen kumluklarında sözde "çiftçilik meydan"larına 500.000 kadar genci Çin'in Tencin ve Ohen gibi büyük şehirlerinden getirip "yeniden terbiye etme", "fakir çiftçilerden öğrenip sınıfsal bakışını değiştirme" diye süslü isimlerle şekli değişmiş ceza kamplarında çok ağır işlerde çalıştırdılar. Bu gençler lise veya üniversitede okuyan öğrenciler olup, Çinin iç kısımlarındaki büyük sanayi şehirlerindeki zenginlerin, toprak sahiplerinin veya üst tabakaya mensup ailelerin çocukları, "anne babaları proleterya diktatörlüğü tarafından darbe vurulan yani öldürülen veya hapse atılan gençler" idi. Bunlar zor şartlarda tarım arazisi açmak gibi en ağır işlerde hayvan gibi kullanıldı. Ağır fiziki ve psikolojik işkence altında bunların bir kısmı intihar etti. Bir kısmı kaçmaya çalışırken geçit vermez Taklamakan çölünde öldü. 1967 yılında bu durum bütün Çin içinde umumi şikâyetlere neden oldu. Hatta

دېگەن كىتابىنى تەھرىرلەپ چىقىم. خوتەن ۋىلايەتلىك سەھىيە ئىدارىسىدىن، «سىياسى شەرتى ئويغۇن بولمىغانلىقتىن كىتابقا ئىسمى يېزىلمىسۇن» دەپ، ئۇختۇرۇلغانلىقتىن بۇ كىتابتا ئىسمىم يېزىلمىدى. 27 يىل ئوتتۇرا دەرىجىلىك دوختۇر ئۇنۋانىدا قالدىم. تۈركىيىدىكى ئەھۋالغا سېلىشتۇرغاندا، بۇ يەردە بولغان بولسام ئاللىقاچان پروفېسسور ئۇنۋانى ئالدىكىدەك.

دېمەك، خىتاي كوممۇنىستلارنىڭ «سىنىپى تەركىپ» ۋە «سىنىپى كۈرەش» سىياسىتى بىر «توقى لەنەت» ئىدى. بۇنىڭغا نىسبەت بولغانلار ھەرقانداق ئىنسانى ھوقۇقتىن مەھرۇم بولشقا مەھكۇم ئىدىلار. بۇنىڭ يۇقىرىقىلاردىن باشقا مىسالى؛ 1958 دىن 1969 - يىلغا قەدەر شەرقىي تۈركىستاننىڭ تارىم ۋادىسى ۋە چەرچەن قۇملۇقلىرىدا قۇرۇلغان ئاتالمىش «دېھقانچىلىق مەيدان» لىرىغا 500 يۈز مىڭدەك ياشلارنى خىتايىنىڭ شاڭخەي، تەنجىن ۋە ئوخشاش قاتارلىق چوڭ شەھەرلەردىن ئېلىپ كېلىپ، «قايتا تەربىيەلەش»، «كەمبىغىل دېھقانلاردىن ئۈگىنىپ، سىنىپى كۆز قارىشىنى ئۆزگەرتىش» دېگەن چىرايلىق ناملار بىلەن شەكلى ئۆزگەرگەن جازا لاگېرلىرىدە ناھايىتى ئېغىر جىسمانى ئەمگەكتە ئىشلەتتى. بۇ ياشلار تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ياكى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلىرى بولۇپ، خىتاي ئىچىدىكى چوڭ سانائەت شەھەرلىرىدىكى بايلارنىڭ، يەر ئىگىلىرىنىڭ ۋە ياكى يۇقىرى دەرىجىلىك مەنسەپدارلارنىڭ بالىلىرى ئاتا - ئانىلىرى «پۇرتارىئات دېكتاتورلىقى» تەرەپىدىن زەربە بېرىلگەن يەنى، ئۆلتۈرۈلگەن ۋە ياكى قامالغان ياشلار ئىدى. بۇلار قىيىن شارائىتتا بوزيەر ئېچىشتەك ئەڭ ئېغىر جىسمانى ئەمگەكتە ھايۋان كەبى ئىشلىتىلدى. ئېغىر جىسمانى ۋە روھىي ئازاپ ئاستىدا بۇلاردىن بىرقىسمى ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى. بىرقىسمى قاچىمىز دەپ، پايانسىز تەكلى ماكان چۆللەردە ئۆلدى 1967. - يىلى بۇ ئەھۋال پۈتۈن خىتاي ئىچىدە ئومۇمىي نارازىلىققا سەۋەپ بولدى. ھەتتا،

Cu In Ley (Başbakan) bu durumu eleştirip, “kişi ailesini yani nasıl bir insanın evladı olacağını tayin edemez. Ama yürüyeceği yolu ve kimi örnek alacağını kendi belirleyebilir. Onun için gençleri eğitirken ve milli eğitim politikalarında “onların hangi aileden geldiklerine çok fazla takılmamak lazım. Onların kendi kendilerini değiştirmelerine fırsat tanımak lazım” demişti. On dan sonra bu işler biraz hafiflemiş ve düzelmiş olsa da daha sonra bu sözler kızıl muhafızlar tarafından “burjuva vekilin sözü” diye eleştirildi.

İşte yukarıda anlatılanlar komunistlerin sindirme hareketlerindeki siyaseti. Bugün Ankara’da bunları yazarken gayri ihtiyari gözümün önünden vatanımdaki o hadiseler bir bir geçmeye başladı. Haksız suçlamalar, dehşetli zulüm ve katliamlara maruz kalan yüzbinlerce vatandaşım insan hakları, hukuk, kanun, bireysel özgürlük, fikrini açıkça ifade edebilme ve kendini savunmadan mahrum. Zulüm ve haksızlıklara, etnik ayrımcılığa uğrayan vatandaşlarım komunist diktatörlük rejimine karşı fikir beyan etme suç olduğu için bütün dünyayı Marks, Lenin ve Mao’nun batıl ideolojik dairesi içinde gösteren eğitime mecbur bırakılan insanlar gözümün önüne geldi. Bugün Türkiye’de demokrasinin adalet ve insanca yaşama hukukunun ne olduğunu gördüğümde memleketimin insanların başından geçen bu dönem hakikaten sanki ateş içinde yaşamak gibiydi. Rabbimden onları bu felaket durumdan bir an önce kurtarmasını diledim.

جۇئىنلەي (باش مېنىستىر) بۇنى ئىشنى نەنقىت قىلىپ، «كىشىلەر ئۆزىنىڭ كېلىپ چىقىشىنى يەنى، قانداق ئادەمنىڭ بالىسى بولۇشىنى ئۆزى بەلگىلىيەلمەيدۇ. ئەمما، قانداق يولدا مېڭىش ۋە كىمگە ئەگىشىپ مېڭىشىنى ئۆزى بەلگىلىيەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ياشلارنى تەربىيەلەشتە ۋە مۇئارىپ سىياسىتىدە ئۇلارنىڭ ئائىلە كېلىپ چىقىشىغا ئانچە ئېسىلۋالماسلىق كېرەك. ئۇلارنىڭ ئۆزىنى ئۆزى ئۆزگەرتىشكە پۇرسەت بېرىش لازىم.» دېگەن. بۇنىڭ بىلەن بۇ ئىشلەر بىر ئاز پەسەيگەن ۋە تۈزۈتىلگەن بولسىمۇ كېيىنچە، بۇ سۆزلەر قىزىل مۇھاپىزەتچىلەر تەرەپىدىن «بۇرۇنقىدەك ۋە كىلىنىڭ سۆزى» دەپ نەنقىت قىلىندى.

مانا، يۇقىرىدىكىلەر كوممۇنىستلارنىڭ بېسىقتۇرۇش ھەرىكەتلىرىدىكى سىياسىتى. بۈگۈن، ئەنقەرەدە بۇلارنى يېزىپ ئولتۇرۇپ، ئىختىيارسىز كۆز ئالدىمغا ۋە تىنىمىدىكى ئۇ ھادىسەلەر بىر-بىرلەپ كەلگىلى تۇردى. ناھەق بۇھتاتلارغا، دەھشەتلىك زۇلۇم ۋە قىرغىنچىلىققا ئۇچرىغان يۈز مىڭلىغان مىللەتداشلىرىم. ئىنسان ھوقۇقى، ئادالەت، قانۇن، كىشىلىك ئەركىنلىك، پىكىر بايان قىلىش ۋە ئۆزىنى ئاقلاش دېگەنلاردىن مەھرۇم ئىنسانلار. زۇلۇم ۋە ھەقسىزلىكلەرگە، مىللىي ئېزىلىش ۋە ھاقارەتكە ئۇچرىغان ۋە تەنداشلىرىم، كوممۇنىست دېكتاتور تۈزۈمىگە نارازىلىق پىكىرى بايان قىلىش «جىنايەت» دەپ ھېساپلىنىپ، پۈتۈن دۇنيانى ماركس - لېنىن ۋە ماۋنىڭ باتىل كۆز قارىشى رەھىمى ئىچىدە ئۆزگىنىشىگە مەجبۇر قىلىنغان ئىنسانلار كۆز ئالدىمغا كەلدى. بۈگۈن، تۈركىيەدە دېمۇكراتىيىنىڭ، ئادالەتنىڭ ۋە ئىنسانچە ياشاش ھوقۇقىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى كۆرگىنىمدە، مەملىكەتتە خەلقنىڭ بېشىدىن كۆچۈرگەن بۇ دەۋىرى ھەقىقەتەن خۇددى ئوت ئىچىدە قالغاندەك دەۋىر ئىدى! ئاللاھ دىن ئۇلارنىڭ بۇ پالاکەتلىك ئەھۋالىدىن پاتراق قۇتۇلۇشىنى تىلدىم.

Tam o anda gözüm pencereden dışarıya ilişti. İnşaat halindeki bir binanın dış cephesine Türkçe “kurtuluş için mücadele edelim” manasına gelen büyük harflerle yazılmış bir pankart asıldığını gördüm. Altında Halk Kurtuluş Ordusu diye yazılmıştı. Yine düşüncelere dalmaya başladım. “Kurtuluş için mücadele edelim” Türkiye’de gizli faaliyet gösteren komunistler ve onların yandaşlarının sloganı idi. Yani böyle özgür, hür ve adaletli bir devletten “kurtuluş” ve benim 27 yıl yaşayıp geldiğim “sahte halkçılık”, “yalan refah” ve “birlikteliğe” benzeyen ikiyüzlü dinsiz iğrenç bir toplumda yaşamayı hedeflemek idi. Bunlar hakikaten aldanmış insanlar idi. Tıpkı vatanımızdaki komunist rejimin ilk yıllarında bunlara aldanan halkımızın çoğunluğu gibi. Halkım şimdi gerçeği anlamış olsa da iş işten geçmişti. Diktatör bir parti hâkimiyetindeki kızıl imparatorluk işkenceleri çok sıklaşmıştı.

Yukarda komunistlerin sindirme siyasetleri hakkında bilgi verdim. Bundan sonra sindirme hareketindeki yöntemleri hakkında bilgi vereceğim.

Organizasyon

Hareket başlamadan önce herkes bir düzen ve tertip altına alınıyordu. Örneğin devlet daireleri, fabrikalar kendi sistemlerine göre gruplara ayrılıyordu. Yarım gün çalışıp, yarım gün veya işten sonra harekete ilişkin faaliyetler icra ediliyordu. İzin istemek yok, köylerde çiftçiler ekim zamanında öğlen dinlenme saatinde tarlada bir yere toplanıp, akşam ise işten yorgun argın geldiklerinde köyde bir alanda

شۇ پەيتتە دەرىزىدىن تاشقىرىغا كۆزۈم چۈشتى. يېڭى سېلىنىۋاتقان بىرىنەننىڭ تېمىغا تۈركچە «قۇرتۇلۇش ئۈچۈن كۈرەش قىلايلى!» دېگەن مەنىدىكى چوڭ خەتلىك بىر شۇئار يېزىلغانلىقىنى كۆردۈم. ئاستىغا، خەلقنىڭ قۇرتۇلۇشى تەشكىلاتى دەپ يېزىلغانىدى. يەنە خىيال قىلىشقا باشلىدىم: ئازاتلىق ئۈچۈن كۈرەش قىلايلى!، تۈركىيىدە يۈشۈرۈن پائالىيەت ئېلىپ بېرىۋاتقان كوممۇنىستلار ۋە ئۇلارنىڭ يانداقچىلىرىنىڭ شۇئارى ئىدى. يەنى، شۇنداق ئەركىن، ھۈر ۋە ئادالەتلىك بىر دۆلەتتىن «قۇرتۇلۇش» ۋە مەن 27 يىل ياشاپ كەلگەن، ساختا «خەلقچىلىق»، «يالغان پاراۋانلىق»، ۋە «بەراۋەرلىك» كە ئوخشاش ئىككى يۈزلىك دىنسىز يىرگىنچ بىر جەمئىيەتكە يېتىشىشنى نشان قىلغانلىق ئىدى. بۇلار ھەقىقەتەن ئالدىنغان ئىنسانلار ئىدى. خۇددى ۋەتەندىكى كوممۇنىست رېژىمىنىڭ دەسلەپقى چاغلاردا كۆپلىگەن خەلقىمىزنىڭ ئالوانغىغا ئوخشاش... خەلقىم ئەمدى ھەقىقەتنى چۈشەنگەن بولسىمۇ ۋاقىت ئۆتكەنىدى. قىزىل ئىمپېراتورنىڭ دېكتاتور بىر پارتىيە ھاكىمىيىتىنىڭ ئىشكەنچىلىرى بەك چىڭىپ كەتكەنىدى.

يۇقىرىدا كوممۇنىستلارنىڭ بېسىقتۇرۇش سىياسەتلىرى ھەققىدە توختالدىم. تۆۋەندە بېسىقتۇرۇش ئۇسۇللىرى ھەققىدە توختىلىمەن؟ تەشكىللەش: -

ھەرىكەتنىڭ باشلىنىش ئالدىدا پۈتۈن كىشىلەر بىر تەشكىل تەرتىپ ئاستىغا ئېلىنىدۇ. مەسىلەن، ئىدارە جەمئىيەتلەر فابرىكالار ۋە ئۆز سېستىمى بويىچە گۇرۇپپالارغا ئايرىلىدۇ. بېرىم كۈن ئىشلەپ بېرىم كۈن ۋە يا ئاخشاملىرى ئىشتىن چۈشكەندىن ھەرىكەت پائالىيىتىنى ئېلىپ بارىدۇ. رۇخسەت سوراڭ يوق. يېزىدا دېھقانلارنى تېرىلغۇ زامانىسىدا چۈشلۈك ئىستىراھەت ۋاقتلىرىدا، ئېتىز بېشىدا بىرىەرگە توپلاپ، ئاخشامدا ئىشتىن ھېرىپ كەلگەندە يېزا بىرجايغا

toplanyl eğitim katılmaya mecbur ediliyorlardı.

Eğitim

Oluşturulan gruplara öncelikle ilgili seferdeki hareket hakkında Parti'den gelen talimatlar anlatılıyordu. Bu andan itibaren hergün eğitim başlamadan önce yoklama yapılıyordu. Gelmeyenler ertesi gün soruşturuluyordu. Mazeretsiz katılmamak mümkün değildi. Böylelerine "harekete bozgunculuk yapanlar" diye ceza veriliyordu. Hatta bütün gün akşama kadar tarlada çalışıp yorgun düşmüş kişiler biraz mırın kırın etse bu harekette "pasif pozisyon" alma diye eleştiriliyordu. Gündüz tarlada çalışıp yorulmuş biçareler akşamdan sabah tan yeri ağarana kadar devam eden "eğitim" toplantılarında uyuyakalsa komunistler tarafından terbiye edilip yetiştirilen "aktifler" onların üstüne su döküyor, başlarına tekme atıyor ve burnuna buğday sapı tikiyorlardı. Hareketin başlangıcından itibaren insanların başka yere seyahat etmeleri yasaklanıyordu. Hatta bazen çiftçilerin haftada bir Pazar günleri şehre inme gelenekleri bile yasaklanmıştı. Yani memleket açık bir cezaevine dönüşmüştü. Böylece hareket sırasında normal işini aksatan veya işe geç gelenler "harekete karşı olanlar" diye "mücadeleye" tabi tutuluyorlardı. Bu tür "eğitimler" aslında genel katılımlı toplantılardan ibaret olup 4 aydan 6 aya kadar devam ediyordu. Bazen 21 yıl devam edenleri de oluyordu.

Pozisyonunu İlan Etme

Talimatlar verildikten ve dağıtılacak kitaplar bittikten sonra

تويلاپ، ئۈگىنىشىگە قاتنىشىشىگە مەجبۇر قىلغان.

ئۈگىنىش: -

تەشكىللەنگەن گۇرۇپپالار ئاساسدا، شۇقېتىمقى ھەرىكەت ھەققىدىكى پارتىيە مەركىزىنىڭ يوليۇرۇقلىرى ئۈگىنىلىدۇ. بۇ باسقۇچتىن تارتىپ، ھەر كۈنلۈك ئۈگىنىش باشلىنىش ئالدىدا يوقلىما قىلىندۇ. كەلمىگەنلەر ئەرتىسى سۈرۈشتە قىلىندۇ. سەۋەپسىز كەلمەسلىك مۇمكىن ئەمەس. بۇنداقلارغا 1 ھەرىكەتكە بۇزغۇنچىلىق، قىلغۇچىلار، دەپ چارە كۆرۈلىدۇ. ھەتتا، بىر كۈن كەچكىچە ئېتىزدا ئىشلەپ، چارچاپ كەتكەن كىشىلەر بىر ئاز سۇسلىشىپ ۋەيا مۈگدەپ قالسا بۇنى، ھەرىكەتكە 1 پاسىپ پوزىتسىيە، تۇتقانلىق دەپ تەنقىت قىلىندۇ. كۈندۈزى ئىتىزدا ئىشلەپ ھېرىپ قالغان بېچارىلار كېچە تاڭ ئاتقۇچە داۋام قىلغان 1 ئۈگىنىش، يېغىنلىرىدا ئوخلاپ، قالسا كوممۇنىستلار تەربىيىلەپ يېتىشتۈرگەن 1 ئاكتىپ، لار ئۇلارنىڭ ئۈستىگە سۇقويغان، بېشىغا تەپكەن ۋە بۇرۇنغا بۇغداي قىلىتىرىقى تىققان. ھەرىكەت باشلانغاندىن تارتىپ، كىشىلەرنىڭ باشقا جايلارغا بېرىشى مەنئى قىلىندۇ. ھەتتا، بەزى چاغلاردا دېھقانلارنىڭ بازار كۈنلىرى ھەپتەدە بىر قېتىم شەھەرگە كىرىش ئەنئەنىۋىي ئادەتلىرى مۇچەكلەنگەن. يەنى، يۇرت بىر تۇتقۇنلار لاگېرىغا ئايلانغان. شۇنداقلا، ھەرىكەت جەريانىدا نۇرمال خىزمەتتە سۇسلىق قىلغان، ئىشقا كىچىكىپ قالغانلارنى ھەرىكەتكە نارازى بولغانلاردەپ، 1 كۈرەش، قىلىندۇ. بۇ خىل 1 ئۈگىنىش، لار ماھىيەتتە ئۈمۈمىۈزلۈك يېغىپ تەربىيىلەش بولۇپ، 4 ئايدىن 6 ئايغىچە داۋام قىلغان. بەزىدە 21 يىل داۋام قىلغانلىرىمۇ بولغان.

پۈزۈتسىيە بىلدۈرۈش: -

ئاڭلىتىدىغان يوليۇرۇقلىرى ئوقۇپ بېرىدىغان كىتاپلىرى قالمىغاندا

herkesin “pozisyonunu bildirme” yani ifade beyan etme safhası başlatılıyordu.

Bu safhalara farklı zamanlarda değişik isimler verildi. Örneğin ilk başta bunları “Şakıyıp açılma”, “herkes yarışircasına şakıyın”, “bütün güller birden açılın”, “herkes geçitten geçsin”, “paçaları sıvayıp mücadeleye atılma” diye isimler vererek makajladılar. Bu herkesi sırayla elden geçirmek demektir. Sırayla önceden belirlenen kişi bütün hayatını, yaptıklarını, hayallerini, fikirlerini toplantıda ortaya çıkıp anlatıyordu. Bu iş bazı kişilerde bir seferde bitse de bazılarının birkaç seferde ancak bitiyordu. Her harekette kendine özgü ayrı bir özellik olsa da umumen herkes geçmişini ve şimdiki ideolojik durumunu anlatmaya mecbur idi. Önceki hareketlerde söylenenler arşivde saklanırdı. Yeni bir hareket geldiğinde bir önceki harekette şöyle demişti, şimdi böyle dedi diye suçlanıp “mesele” bulmaya çalışılırdı. Böylece o kişi bir süre haksız suçlamalardan başını kaldıramazdı. Sonraki yıllarda yapılan hareketlerde halkımız bunu tam yerinde bir tespit ile “komunistlerin öküz altında buzağı araması” ve bu işler için komunistlerin özel yetiştirdiği “aktif yalakaları” “çamur at izi kalsın” diyenler diye adlandırdılar.

İfşa Etme Safhası

Bu safhada kendisi konuşup yorgunluktan konuşmaya takti kalmayan kişi hakkında başkaları gördüğü, bildiği, tahmin ettiği veya şüphelendiği,

ھەربىر كىشىنىڭ «پۇزىتسىيە بىلدۈرۈش» يەنى، ئىپادە بايان قىلىش باسقۇچى باشلىنىدۇ. بۇ باسقۇچلار ئوخشاش بولمىغان دەۋىرلەردە باشقا - باشقا ناملار بىلەن ئاتالدى. مەسىلەن؛ دەسلەپتا بۇنىڭغا «سايراپ - ئېچىلىش»، «ھەممە بەس - بەستە سايراش»، «بارچە گۈللەر تەكشى ئېچىلىش»، «ھەركىشى ئۆتكۈلدىن ئۆتۈش»، «قول - بەدەننى يۈيۈپ كۈرەشكە ئاتلىنىش» دېگەن نام بىلەن پەدەزلەندى. بۇ دېمەك، ھەركىشىنى بىردىن چىغرىقتىن ئۆتكۈزۈش دېگەن سۆز. نۆۋەت بىلەن بىر كۈن بۇرۇن ئۇختۇرۇش قىلىنغان كىشى ئۆزىنىڭ پۈتۈن ھاياتىنى، قىلمىشلىرىنى، ئويلىغانلىرىنى، چۈشەنچىلىرىنى مەجلىستە ئوتتۇرىدا تۇرۇپ، سۆزلەيدۇ. بۇ ئىش بەزى كىشىلەردە بىر قېتىم بىلەن تۈگىسە، بەزىلەر بىر قانچە قېتىمدا ئاران تۈگىتىدۇ. ھەرقېتىمقى ھەرىكەتتە ئۆزىگە خاس باشقا بىر ئالاھىدىلىك بولمىسىمۇ ئومۇمەن ھەربىر كىشى ئۆتمۈشىنى ۋە ھازىرقى ئىدىيىۋىي ئەھۋاللىرىنى سۆزلەشكە مەجبۇر. ھەرقېتىمقى ھەرىكەتتە سۆزلىگەنلىرى ئارخىپتا ساقلىنىدۇ. يانا بىر ھەرىكەت كەلگەندە، ئۆتكەنكى ھەرىكەتتە مۇنداق دېگەن ئەمدى مۇنداق دېدى دەپ، پۇتاق چىقىرىپ «مەسىلە» تېپىشقا ئۇرىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشى بىر مەزگىل ناھاق بۇھتانلار ئىچىدە بېشىنى كۆتۈرەلمەيدۇ. كېيىنكى يىللاردا ئېلىپ بېرىلغان ھەرىكەتلەردە خەلقىمىز بۇنى دەل جايدا تەسۋىرلەپ، كوممۇنىستلارنىڭ «تۇخۇمدىن تۈك ئۈندۈرۈشى» ۋە بۇنىشلاردا كوممۇنىستلارنىڭ مەخسۇس تەربىيىلەپ يېتىشتۈرگەن «ئاكتىپ» غالىپلىرىنى «يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىدىغان» لار دەپ لەقەم قويدى.

پاش قىلىش باسقۇچى: -

بۇ باسقۇچتا ئۆزى سۆزلەپ، ھېرىپ سۆزلەيدىغان سۆزى قالمىغان چاغدا، باشقىلار ئۇنىڭ ئۈستىدە كۆرگەن - بىلگەن، سەزگەن ۋە يا گۇمان قىلغان

bu seferki harekete aykırı söz ve davranışlarını ortaya koyup ifşa etme başlıyordu. Bu iş toplantıda ortaya çıkıp konuşmaktan öte bunu bütün devlet dairelerine hatta bütün şehir halkına duyurmak amacıyla dazıbav (bu çince bir kelime olup, büyük harfli duvar gazetesi demektir) çıkarıp duvarlara yapıştırılıyordu. Duvar gazetesi kişinin çalıştığı kurumun duvarlarına yapıştırılıyor, tayini çıkmışsa gittiği yere götürülüp oraya asılıyordu. Bu duvar gazetesi denen nesne boyu 1 metre eni yarım metre gelen bir tahta içindeki kâğıda büyük harflerle basılan yazılar olup, devlet dairelerin koridor duvarlarına, meydanlara, bazı özel durumlarda sokaklara pazarlara ip çekip asılarak debdebeli bir atmosfer meydana getiriliyordu.

İçerik olarak ilk başta rastgele bir konu hakkında “falan kişi hakkında ihbarım” veya “falan kişinin kirli çamaşırlarını ortaya çıkarıyorum” veya “falan denen aslında kim” diye ihbar ederek kırmızı yeşil renkler ile yazılıp yapıştırılıyordu. “Duvar gazetesi” rüzgârının bu kadar yaygınlaşmasında Mao’nun yardımcısı Lin Bi Yav’ın herkesten şüphelenilebilir, kim kimin hakkında ne derse kabul” sözleri “ateşe benzin dökmek” gibi bir etki yaptı ve bütün yurt “dazıbav” denizine gark olmuş gibi bir manzaraya büründü. Dazıbav çıkarma başlarda umumi olup, daha sonra parti teşkilatları tarafından tayin edilen kişiler üzerine odaklandı ve o kişiler hakkında ihbar etme fûryası başladı. Bu safhada, eğitime katılan herkesin ihbarda bulunması şarttı. Kim ihbar etti, kim etmedi bunları

بۇقېتىمقى ھەرىكەتكە خىلاپ سۆز ھەرىكەتلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ «پاش قىلىش» باشلىنىدۇ. بۇ ئىش مەجلىستە ئوتتۇرىغا چىقىپ سۆزلەشتىن تاشقىرى بۇنى پۈتۈن ئىدارە ھەتتا پۈتۈن شەھەر خەلقىنىڭ ۋاقىپلاندىرۇش مەقسىدى بىلەن، دازىباۋ (بۇختايچە سۆز بولۇپ، چوڭ خەتلىك تام گېزىتى دېگەن بولىدۇ) يېزىپ چاپلاش ئۇسۇلى بىلەن ئېلىپ بېرىلىدۇ. «تام گېزىتى» نىڭ دائىرىسى، ئۆزى ئىشلىگەن ئورۇننىڭ ناملىرىغا چاپلاش. يۆتكۈلۈپ كەتكەن بولسا، يۆتكىلىپ بارغان جايغا ئاپىرىپ چاپلاش. بۇ تام گېزىتى دېگەن نەرسە بويى 1 مېتىر ئېنى يېرىم مېتىر كېلىدىغان بىر تاختا قەغەزگە يوغان قىلىپ يېزىلغان خەتلەر بولۇپ، ئىدارە ئىچىدىكى كارىدۇر ناملىرىغا، مەيدانلارغا ئالاھىدە جازا ياساپ بۇلارغا ھەتتا، رەستە - بازارلارغا ئاغامچا تارتىپ، چاپلاپ ئېشىش بىلەن داغدۇغلۇق بىر تۈس پەيدا قىلىنغان.

مەزمۇن جەھەتتە؛ دەسلەپتە، ئۇدۇل كەلگەنلا بىر مەزمۇندا «پالان كىشى ھەققىدە پاش قىلىش» ياكى «پالان كىشىنىڭ ئەپتى بەشىرىسىنى ئاچمەن» ۋە يا «پالانى دېگەن كىم؟» دېگەن باش ماۋزۇ بىلەن ئالا - يېشىل رەڭلەر بىلەن بويلاپ يېزىپ چاپلىنىدۇ. «تام گېزىتى» دولقۇننىڭ تەلۈملەرچە يامراپ كىتىشىدە، ماۋنىڭ ياردەمچىسى لىنبىياۋنىڭ «ھەرقانداق كىشىدىن شەكلىنىشكە - گۇمانلىنىشكە بولىدۇ، كىم كىمنىڭ ئۈستىدە نېمە دەپ يازسا مەيلى»، دېگەن يوليۇرۇقى «ئوتنىڭ ئۈستىگە ياغ چاچقان» دەك تەسىر پەيدا قىلدى ۋە پۈتۈن يۇرت «دازىباۋ» دېڭىزىگە غەرق بولۇپ كەتكەندەك بىر مەنزىرە بارلىققا كەلدى. دازىباۋ يېزىش دەسلەپتە ئومۇميۈزلۈك بولۇپ، كېيىنچە پارتىيە تەشكىلى تەرەپىدىن كۆرسىتىپ بەرگەن كىشى ئۈستىدە مەركەزلىشىدۇ ۋە ئۆكشىلەر ئۈستىدە پاش قىلىش باشلىنىدۇ. بۇ باسقۇچتا، ئۆگىنىشكە قاتناشقان ھەربىر كىشى «پاش قىلىش» ى لازىم. كىم سۆزلىدى؟ كىم سۆزلىمىدى؟ بۇلارنى

kaydedilip 2-3 günde bir gözden geçiriliyor ve sesi çıkmayanlar adam ediliyordu. İfşa etmede esas alınan siyaset “herkes istediğini söyleyebilir söyleyende hata yoktur, dinleyen doğru anlamalı düzeltilecek hususları dikkate almalıdır” diye talimat verilmişti. Böyleceheryerde fitne kazanı kaynamaya başladı. Bunun amacı insanlar arasında birbirine itimatsızlık, şüphe ve birbirinden çekinme gibi bir psikoloji oluşturmaktı. Kim hakkında olursa olsun, ne hakkında olursa olsun bir şey söyleme veya birisi hakkında fikir beyan etme ve konuyu siyaset ve düzene karşı tarafa çekme, bunlara dair birkaç komik örnek;

“Falan kişi yolda giderken bir Çinli çocuğu görüp, bakın şu sümüklüye” dedi. Bu onun abi millete olan düşmanlığını ve etnik milliyetçilik ideolojisine sahip olduğunu gösteriyor. “Falan kişi hergün evde Legmen yiyor”. Bu onda burjuvazinin tenperestlik düşüncesinin varlığının ifadesidir. “Falan kişi hatıra defterine “havayı bulut bastı ay görünmüyor” şiirini yazdı.” Bu onun komunist parti hâkimiyetini buluta benzetmesi demek ve benzerleri. Bunlar sıradan olaylar, eğer konu hedefteki kişi ile ilgili ise işin rengi değişiyordu.

Bu safha 1-2 ay devam etti. Böyle zamanlarda insanlar benim hakkımda kim ne der? Hangi suçlamalara uğrayacağım diye endişe ve gam içinde kalırdı. Bugün ne olacağını yarın hangi ihane-te uğrayacağını bilmeden bir dehşet içinde kalırdı. Hergün sabah

خاتىرەلەپ 2، 3 كۈندە بىر خۇلاسىە قىلىپ، جىم ئولتۇرغانلارنىڭ ئەدىۋى بېرىلىدۇ. پاش قىلىشتا ئاساس قىلىندىغان سىياسەت «كىم نېمە دەپ سۆزلىسە مەيلى، سۆزلىگۈچىدە خاتا يوق يوق. ئاڭلىغۇچى تۈزۈتۈپ ئاڭلاش، بولسا تۈزۈش بولمىسا دىققەت قىلىش» دەپ بەلگىلەپ بېرىلگەن. شۇنىڭ بىلەن ھەممە يەردە بىر پىتنە قازىنى قاينىتىش ۋەزىيىتى بارلىقا كەلگەن. بۇنىڭدىن مەقسەد، كىشىلەر ئارىسىدا بىر- بىرىگە ئىشەنمەسلىك، گۇمانلىشىش ۋە بىر- بىرىدىن ئۆر كۈشكە ئوخشاش بىررۇھىي (پىسخولوگىك) ھالەت پەيدا قىلىش. مەيلى كىم بولسا بولسۇن، مەزمۇنى نېمە بولسا بولسۇن بىرنەرسە سۆزلەش ۋە يا بىرسىنىڭ ئۈستىدە پىكىر بايان قىلىش ۋە مەسلىنى سىياسەت ۋە تۈزۈمگە نارازىلىق تەرەپىگە قارىتىش. بۇلاردىن بىرقانچە كۈلكۈلك مسال؛

«پالانى يولدا كېتىۋېتىپ، بىرخەنسۇ بالىنى كۆرۈپ، قاراڭلا ئاۋ ماڭقىنى دېگەن. بۇ ئۇنىڭ ئاكا مىللەتكە بولغان ئۆچمەنلىكىنى ۋە يەرلىك مىللەتچىلىك ئىدىيىسىنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتىدۇ». «پالانى ئۆيىدە ھەر كۈنى لەغمەن ئېتىپ يەيدۇ. بۇ ئۇنىڭدىكى بۇرژۇازىيىنىڭ راھەتپەرەسلىك مەپكۇرىسىنىڭ ئېغىرلىقىنىڭ ئىپادىسى». «پالانى خاتىرە دەپتىرىگە، ھاۋانى بۇلۇت باستى ئايىنى كۆرگىلى بولماس دېگەن شېئىرنى يازغان. بۇ، ئۇنىڭ كوممۇنىست پارتىيە ھاكىمىيىتىنى بۇلۇتقا ئوخشاشقانلىق بولىدۇ» ۋە ھاكازا.... بۇلار ئاددەتتىكى ئەھۋال. ئەگەر مەسىلە نىشانلىق كىشى ئۈستىدە بولسا ئىش باشقىچە بولىدۇ.

بۇ باسقۇچ 1 - 2 ئاي داۋام قىلغان. بۇنداق چاغدا كىشىلەر، مېنىڭ ئۈستىمدە كىم نېمە دەپ پىكىر بېرەر؟ قانداق بوھتانلارغا دۇچار بولارمەن؟ دېگەن غەم - ئەندىشە ئىچىدە قالغان. بۈگۈن نېمە بولۇشىنى ئەرتە قانداق ئاھانەتكە ئۇچرىشىنى بىلمەي بىر دەھشەت ئىچىدە قالغان. ھەر كۈنى ئەتىگەندە

işe gitmeden önce çocuklarıyla vedalaşırđı. Yani bu sanki bir yazarın Stalin devrini anlattığı “insanların sabahtan akşamı görmeye gözünün yetmediğı, akşamdan sabaha çıkmaya ümidinin kalmadığı” zamanlar gibi bir vaziyetti. O günler özellikle benim aklımdan hiç çıkmıyor. Bütün hareketlerde idaremdaki hedeflerden biri bendim. Bu 27 yıllık hayatımın çoğı yukarda yazdığım gibi sabahtan akşamı görmeye gözü yetmeyen, gecesi şafağı görmeye ümidi olmayan bir şekilde geçti.

İfşa safhası olgunlaştığında odak noktası parti teşkilatı tarafından “düşang” yani darbe vurulacak diye belirlenenler oluyor ve bunlara “özeleştirisini verme” emri veriliyordu. Bu tür olaylar özellikle “ahlak düzeltme” ve “Kültür Devrimi”nde çok ağır yaşandı. Şimdi aşağıda bunlarda benim başıma gelenlerden birkaçını kısaca anlatacağım.

1956 sonbaharında yapılan bir temizlik hareketinde Hoten Devlet Hastanesi’nde “Eğitim Grubunda” toplam 12 kere ortaya çıkarılıp “özeleştirimi” verdim. 8 yaşımdan o ana kadar olan tarihçeyi hayatımı yazıp toplantıda topluluk önünde okumam gerekti. Her seferinde okumam bittikten sonra soru yağıyordu. Ben bunları not alıyordum. Hemen cevap vermeye izin yoktu. Kafamı öne eğip dinliyordum. Hakkımda konuşana bakmak ya da konu hakkında izahat veya cevap vermek yasaktı. Böyle yapmak halkın yardımına karşı çıkmak diye hesaplanıyordu.

ئىشقا بېرىش ئالدىدا بالىلىرى بىلەن بىرقېتىم ۋىدالاشقان. يەنى، بۇ خۇددى بىر يازغۇچىنىڭ ستالىن دەۋرىنى «كىشىلەرنىڭ ئەتتىگەندە ئاخشامغا كۆزى يەتمىگەن، كىچىدە ئەرتىسى تاڭ نۇرىنى كۆرۈشكە ئۈمىد قىلالمىغان» دەپ ۋەزىيەت بارلىققا كەلگەن. بولۇپمۇ بۇنداق كۈنلەرمېنىڭ ئېسىمدىن ھەرگىز چىقمايدۇ. ھەربىر ھەرىكەت باشلانسا، ئىدارەمدىكى «نشان» لاردىن بىرى مەن ئىدىم. بۇ 27 يىللىق ھاياتىمنىڭ كۆپ قىسمى يۇقىرىدا يازغىنىمدەك، ئەتتىگەندە ئاخشامغا كۆزى يەتمىگەن، كىچىسى تاڭ نۇرىنى كۆرۈشكە ئۈمىد قىلالمىغان.

پاش قىلىش باسقۇچى بىر يەرگە بارغاندا مۇھىم نوقتىدا، پارتىيە تەشكىلى «دۇيشاڭ» يەنى، زەربە بېرىدىغان كىشىلەر دەپ بەلگىلەنگەنلەر ئۈستىگە قارىتىلىدۇ. ۋە بۇلارغا «ئۆزىنى تەكشۈرۈش» كە بۇيرىلىدۇ. بۇخىل ۋەزىيەت بولۇپمۇ، «ئىستىلا تۈزۈش» ۋە «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» جەريانىدا ناھايىتى ئېغىر بولدى. ئەندى تۆۋەندە بۇلاردىن مېنىڭ بېشىمغا كەلگەنلەردىن بىرقانچىسىنى قىسقىچە سۆزلەپ بېرىمەن؛

1956 - يىلى كۈز پەسلىدە ئېلىپ بېرىلغان بىرتازىلاش ھەرىكىتىدە ۋىلايەتلىك دوختۇرخانا «ئوگىنىش گۇرۇپپا» سىدە جەمئىي 12 قېتىم ئوتتۇراغا چىقىرىلىپ، ئۆزۈمنى «تەكشۈرۈپ» چىقتىم. 8 يېشىمدىن تارتىپ تا شۇ ۋاقىتقىچە بولغان تارىخىمنى يېزىپ مەجلىستىكى كىشىلەر ئالدىدا ئوقۇپ چىقىشىم كېرەك. ھەرقېتىم ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن، ماڭا سۇئاللار ياغدۇ. مەن بۇلارنى يېزىپ ئالمەن. دەرھال جاۋاب بېرىشكە رۇخسەت يوق. بېشىمنى تۆۋەن قىلىپ تۇرۇپ، ئاڭلايمەن. پىكىر بەرگۈچىگە قاراش ياكى تۆپىدە بىرنەرسە دەپ ئىزاھات يا جاۋاب بېرىشكە بولمايدۇ. بۇنداق قىلىش «ئاممىنىڭ ياردىمىگە قارشى چىققانلىق» بولۇپ ھېساپلىنىدۇ.

Ertesi gün yine “tamamlanmış meselemi” teslim ediyordum. Yine sorular, tehditler, suçlamalar, aklımın ucuna gelmeyecek işler ve beddualar ortaya dökülüyordu. Bunları saatlerce ayakta ellerim önümde bağlı, kafam öne eğik dinliyordum. Bu sözlerin hangi birine ne diye cevap vereceğimi bilmez bir halde kalıyordum. Toplantıyı yöneten kişi tarafından sonraki seferde neler hakkında hazırlık yapıp mesele teslim etmem gerektiği, eğer topluluğu ikna edemezsem mücadeleye tabi tutulacağım hatta cezalandırılmamın bile mümkün olduğu yönünde tehdit ediliyordum.

Bu tür “eğitimler” sırasında benim hakkımda ileri sürülen suçlamalar hepsi zan ile ortaya konmuş, ya da yalandan yok yere çamur atan ve yumurtadan tüy çıkaran yalaka “aktifler” tarafından ortaya atılmıştı. Bunların bir kısmını, idaremden benim hakkımda çıkarılan dazıbavları kurumlar arası fikir alışverişi sırasında görenler kendince tahlil yapıp “şakıyıp açılma” hareketinde başka idarelerde ortaya koymuştu. Bunların bazıları rüyama bile girmeyecek sözler ve çok ağır sonuçları olabilecek suçlamalardan ibaret idi. Örneğin;

“1947 yılına kadar yurtdışında durduğu zamanlarda abisi ile birlikte casusluk okulunda okudu. Şuanda abisi Türkiye’de emperyalistlerin casusluk teşkilatında çalışıyor. Bu unsur (beni kastediyor) Hoten’de kalıp casusluk yapmak niyetinde. Şu anda abisi ile mektup ile alaka kuruyor. Dayısı Mehmet Rıza Türkiye emperyalizminin Kore’deki tecavüzcü askerlerinin büyük bir komutanı”

ئەرتىسى يانا «تولۇقلاپ مەسىلەم» نى تاپشۇرۇۋەن. يانا سۇئاللار، تەھدىتلەر، بۇھتانلار، ئەقىلمىگىمۇ كەلمەيدىغان ئىشلار ۋە بەدىئىياتلار ئوتتۇرا قويۇشقا باشلىنىدۇ. بۇلارنى سائەتلەرچە ئۈرە تۈرۈپ، قولۇمنى قويۇشتۇرۇغان ھالەتتە پېشىمنى تۈۋەن قىلىپ تىگىشىمەن. بۇ سۆزلارنىڭ قايسى بىرىغا، نېمە دەپ، جاۋاب بېرىشىمنى بىلەلمەي قالغىمەن. مەجلىس باشقۇرغۇچى تەرىپىدىن ئەرتىسى نېمىلەر ھەققىدە ھازىرلىق قىلىپ، مەسىلە تاپشۇرۇشۇمنى ئەگەر ئاممىنى قاناتەتلەندۈرەلمىسەم، كۈرەش قىلىنىشىم ھەتتا جازاغا ئۇچرىشىم مۇمكىن دەپ، تەھدىت قىلىنىدۇ.

بۇخىل «ئۈگىنىش» لار جەرياندا، مېنىڭ ئۈستىمدە بېرىلگەن «پىكىر» لارنىڭ ھەممىسى دېگىدەك، گۇمان بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ياكى يالغاندىن يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىدىغان ۋە توخۇمدىن تۈك ئۈندىرىدىغان يالاقچى «ئاكتىپ» لار تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان. بەزىلىرىنى، ئىدارەمدىكى مېنىڭ ئۈستىمدە يېزىلغان دازىباۋ لارنى «ئىدارە لار ئۆز ئارا پىكىر ئالماشتۇرۇش» جەرياندا كۆرگەنلەر ئۆزىچە تەھلىل قىلىپ، «سايىراپ - ئېچىلىش» تە باشقا ئىدارىلەردە ئوتتۇرىغا قويغان. بۇلار دىن بەزىلىرى ئۇخلاپ چۈشمىگىمۇ كىرمەيدىغان سۆزلار ۋە ناھايىتى ئېغىر ئاقىۋەت كەلتۈرىدىغان بۇھتانلاردىن ئىبارەت ئىدى. مەسىلەن؛

«1947 - يىلىغا قەدەر چەتئەلدە تۇرغان مەزگىلىدە ئاكىسى بىلەن بىرگە شىپىيۇنلۇق مەكتىبىدە ئوقۇغان. ھازىر ئاكىسى تۈركىيىدە جاھانگىرلارنىڭ جاسۇسلۇق ئىدارىسىدە ئىشلەيدۇ. بۇ ئۇنسۇر (مېنى دېمەكچى) خوتەندە قېلىپ جاسۇسلۇق قىلماقچى بولغان. ھازىرمۇ ئاكىسى بىلەن خەت - ئالاقە قىلىدۇ.»

«تاغىسى مەھمەت رىزا، تۈركىيە جاھانگىرلىكىنىڭ چاۋشەندىكى تاجاۋۇزچى ئەسكەرلىرىنىڭ بىرچوڭ ئەمەلدارى.»

“3 tane yabancı dil biliyor. Devamlı yurtdışı radyoların haberlerini dinliyor ve bunları başkalarına anlatıyor. Yabancı şarkıları söyleyip hasret çekiyor. Kapitalist devletlerdeki hayatı övüp, zehir yayıyor.”

“Babası Mehmet Emin Hazret tarafından görevli olarak Hoten’de kaldı. Mehmet Emin Hazret gittikten sonra birkaç kere onun sadık adamları ile gizli toplantı yaptı. Yine babasının Emin’in talimatı doğrultusunda Hoten’de birkaç sefer meydana gelen isyan ve ayaklanmalara arkada durup, yol gösterdiğini bilmesine rağmen bunları ihbar etmedi.

“Hacı Âmine Hanım yurtdışına çıkmadan önce Hoten’e geldiğinde Abdulkerim Hacı’nın evine bir tane çelik sandık bırakmıştı. ^[5] Bundan haberi olmasına rağmen ihbar etmedi ve bunun gibi daha neler.”

Bunlardan başka parti teşkilatının “darbe vurulacak” diye gösterdiği kişilerde azıcık şüpheli bir mesele ortaya çıkması durumunda ona ipucu diye yapışıp yok yere mesele uydurup ezmek için bahane yaptılar. Aşağıda anlatılanlar bunlardan bizim başımıza gelenlerden birkaç tanesi;

Hoten gazetesinin 19 Eylül 1951 tarihli sayısında kızıl renkte yazılmış “bir devrim karşıtının ifşa edilmesi” diye bir makale basıldı. Makalede 1950 yılında hacdan dönen Lop ilçesinden Rıza Molla denen adam şöyle bir itirafta bulunmuştu. “Ben Emin Hazret ile Tibet yolunda görüşüm. O bana siz

3 خىل چەت ئەل تىلىنى بىلىدۇ. داۋاملىق چەت ئەل رادىئوسىنىڭ خەۋەرلىرىنى تىڭشايدۇ ۋە بۇلارنى باشقىلارغا سۆزلەپ بېرىدۇ. چەت ئەل ناخشىلىرىنى ئوقۇپ ھەسرەت چىكىدۇ. كاپىتالىست دۆلەتلىرىدىكى ھاياتنى ماختاپ، زەھەر تارقىتىدۇ.

دادىسى مەھەممەت ئىمىن ھەزرەتتىن ۋەزىپە ئېلىپ، خوتەندە قالغان. مەھەممەت ئىمىن ھەزرەت كەتكەندىن كېيىن، بىرقانچە قېتىم ئۇنىڭ سادىق ئادەملىرى بىلەن مەخپى مەجلىس ئۆتكۈزگەن. دادىسى بولسا، ئىمىننىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە خوتەندە بىرقانچە قېتىم يۈزبەرگەن ئىسيان ۋە قوزغىلاڭلارغا ئارقىدا تۇرۇپ، يوليۇرۇق بەرگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، بۇلارنى پاش قىلمىدى.

ئامىنە خان ھاجى چەت ئەلگە قېچىش ئالدىدا خوتەنگە كەلگەندە ئابدۇكېرىم ھاجىنىڭ ئۆيىدە بىردانە پولات ساندۇق قويۇپ كەتكەن. بۇنىڭدىن خەۋىرى بار تۇرۇپ، پاش قىلمىدى. ۋە ھاكازالار. (5)

بۇلار دىن باشقا پارتىيە تەشكىلى (زەربە بېرىشكە تىگىشلىك) دەپ كۆرسەتكەن كىشىلەر دە ئازراق گۇمانلىق مەسىلە ئوتتۇرىغا چىقىپ قالغاندا ئۇنى ئىلىنجۇك دەپ تۇتۇۋېلىپ، يۇق يەردىن مەسىلە ئويدۇرۇپ، بېسىقتۇرۇش ئاساسى قىلىندى. تۆۋەندىكىلەر، بۇلار دىن بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلگەنلىرىدىن بىرقانچىسىنى؛

1951-يىلى «خوتەن گېزىتى» نىڭ 9-ئاينىڭ 29-كۈنىدىكى سانىغا قىزىل رەڭلىك قىلىپ يېزىلغان «بىر ئەكسىل ئىنقىلابچىنىڭ پاش قىلىشى» دېگەن بىرخەۋەر ماقالىسى بېسىلدى. ماقالىدا، 1950-يىلى ھەجىدىن قايتىپ كەلگەن لوپ ناھىيىلىك رۇزى مۇللا دېگەن ئادەم مۇنداق دەپ ئىقرار قىلغان؛

«مەن ئىمىن ھەزرەت بىلەن تىبەت يولىدا كۆرەشكەندىم. ئۇ ماڭا، سىز

Hoten'e gittikten sonra benim yakın adamlarımla alaka kurun. Teşkilat kurup, komunistlere karşı hareketlere katılın bu iş için Hoten Kızıkdervaza'daki Abdulkerim Hacı ile görüşmeniz yeterli gerisini o halleder diye bana vazife vermişti." [6] Babam gazeteyi bana uzattı. Elleri titriyordu. "İşte eğer buna inanırlarsa benim işim bitti demektir". Bu gazeteyi iyi saklayın belki bir gün dünya düzeler, onlar geri gelirse gösterirsiniz dedi. Ben bu gazeteyi birkaç sene sakladıktan sonra yaktım. Demek ki böylece dünya düzelmedi, onlarda geri gelmedi, gazeteyi de gösteremedim. 1955 Atçuy isyanına bizim akrabalarımızın katıldığı ortaya çıktı. Bunlardan biri dayım Abdulhamit Hacı idi. O "isyancılar benden fikir sorduğunda gücünüz yetmez dedim ve kendim de bu teşkilata katılmadım" diye itirafta bulunup, neticede 23 yıl hapis yattı.

[5] Bu "çelik sandık" dedikleri dışı ince sac ile desenlenmiş kadınların değerli kıyafetlerini sakladıkları bir çeşit tahta sandık idi. Bunu komunistler geldiğinde satmıştık. Polisler büyük bir debdebe ile gelip Hacı Âmine Hanımın bırakıp gittiği çelik sandık nerde diye sordu. Evdeki-ler polisi sandığı sattığımız adamın evine götürüp sandığı gösterdikten sonra bunun sıradan bir sandık olduğuna inandılar. [Bir önceki sayfaya ait bu 5 nolu dipnot, yanda görüleceği üzere orijinal metinde bu sayfada verildiği için buraya yerleştirilmiştir. (Mütercim)]

[6] Allah'a binlerce şükürler olsun ki bu adam Tibet'ten dönerken sınırda tutuklanıp 3 yıl hapis yatmıştı ve babam ile görüşmemişti. Eğer babam ile görüşmüş olsaydı babam bu yalan suçlama ile ilk seferki sindirme hareketinde ölüm cezasına çarptırılırdı.

خوتەنگە بارغاندىن كېيىن، مېنىڭ يېقىن ئادەملىرىم بىلەن ئالاقە باغلاپ، تەشكىلات قۇرۇپ، كوممۇنىستلارغا قارشى ھەرىكەت ئېلىپ بېرىشقا قاتنىشىڭ. بۇ ئىشقا خوتەن قىزىق دەۋرۋازىدىكى ئابدۇكېرىم ھاجىم بىلەن كۆرەششىگىز قالدى ئىشلارنى ئۇ كۆرسىتىپ بېرىدۇ دەپ، ماڭا ۋەزىپە تاپشۇرغان. (6) دادام گېزىتنى ماڭا ئۇزاتتى. قولى تىترەپ تۇراتتى. «مانا، ئەگەر بۇنىڭغا ئىشەنسىلەر، مېنىڭ ئىشىم تۈگىدى دېمەك! بۇ گېزىتنى سىز ئوبدان ساقلاپ قويۇڭ. بەلكى بىر كۈن جاھان ئوڭلىنىپ، ئۇلار كېلىپ قالسا كۆرسىتىر سىز» دىدى. مەن بۇ گېزىتنى بىرقانچە يىل ساقلاپ يۈرۈپ، كېيىنچە كۆيدۈرۈۋەتتىم. دېمەك، شۇنداق قىلىپ، جاھانمۇ ئوڭلانمىدى. ئۇلارمۇ كەلمىدى، گېزىتىمۇ كۆرسەتمىدىم! 1955 - يىلى، ئاتچۇني ئىسيانغا بىزنىڭ تۇغقانلىرىمىزدىن قاتناشقانلىقى ئوتتۇرىغا چىقىپ قالدى بۇلاردىن بىرى تاغام ئابدۇلھىمىد ھاجىم ئىدى. بۇ كىشى «ئىسيانچىلار مەندىن مەسلىھەت سورىغاندا مەن، كۈچۈڭلایەتمەيدۇ دېگەن ۋە ئۆزەممۇ بۇ تەشكىلاتقا قاتناشمىغان» دەپ ئېتىراپ قىلىپ نەتىجىدە 23 يىل تۇرمىدا ياتتى.

(5) بۇ «پۇلات ساندۇق» دېگەنلىرى، تېشىنى نېپىز تاختا تۆمۈر بىلەن نەقىشلەپ ياسالغان خانىملارنىڭ ئېسىل كىيىم - كىچەكلىرىنى ساقلايدىغان بىرخىل ياغاچ ساندۇق ئىدى. بۇنى كاممۇنىستلار كەلگەندە سېتىۋەتكەن ئىدۇق. ساقچىلار ناھايىتى ھەيۋەت بىلەن كېلىپ، ئامانە خان ھاجى قويۇپ كەتكەن پۇلات ساندۇق نەرد دەپ سورايدۇ. ئۆيىدىكىلەر ساقچىلارنى ساندۇقنى سېتىۋالغان ئادەمنىڭ ئۆيىگە باشلاپ بېرىپ، ساندۇقنى كۆرسەتكەندىن كېيىن، ئاندىن بۇنىڭ ئادەتتىكى بىر ساندۇق ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەن.

(6) خۇداغا مىڭ شۇكرى، بۇ ئادەم تېبەتتىن كېلىشىدا چېگرىدىلا قولغا ئېلىنىپ، 3 يىل تۇرمىدا ياتقان. دادام بىلەن كۆرەشمىگەن. ئەگەر دادام بىلەن كۆرەشكەن بولسا دادام بۇ يالغان بۇھتان بىلەن بىرىنچى قېتىملىق بېسىقتۇرۇشتا ئۆلۈمگە مەھكۇم بولغان بولاتتى.

Bunlar babam ve ailemiz için büyük bir felaket oldu. Onun üstüne bu yıllarda Hazretim Hindistan'da uluslararası toplantılara katılıp, açıklamalar yapıyormuş. Böylece bu 27 yıl içinde yurdumuzda komünistlerin hâkimiyetine karşı azıcık birşey duyulsa bunu "Emin Hazretin yurduşından Çin'e karşı planladığı rejim karşıtı hareketi" diye bizi "şüpheli ve önemli hedef" ilan etme komünist yönetimin alışkanlığı haline geldi.

İkincisi, başka bir dayım olan Durmuş Muhammed Ahun idi. O teşkilatın üyesi imiş. İnkılap başarılı olup, Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti kurulduğunda Sağlık Bakanı olacaktı. Duyduğum kadarıyla ayaklanmadan birkaç gün önce ticaret için Kaşgar'a gitmiş. Dursun Muhammed abimin teşkilata katıldığından habersiz olan babam ona 3-4 tane halıyı dönüşte bizim Tebabet dükkânımıza ilaç ve baharat alması için vermiş. Dursun Muhammed abim tutuklanıp gözetiminde ağır işkencelere maruz kalsa da hiç konuşmamıştı. Kaşgar'a niye gittin diye sorduklarında ticaret için gitmiştim demiş ve babamın mal alıp gelmesi için birkaç tane halı verdiğini söylemiş. İşte bunlar babamın aynı zamanda Atçuy İnkılabına mali yardımını oluverdi. Dursun Muhammed Abim hapistede 15 yıl yatıp, acınacak bir halde vefat etti.

بۇلار دادام ئۈچۈن ۋە ئائىلىمىز ئۈچۈن چوڭ بىر پالاكەت بولدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يىللەردە ھەزرىتىم ھىندىستان قاتارلىق جايلاردا خەلقئارا مەجلىسلەرگە قاتنىشىپ، باياناتلار ئېلان قىلىپ، يۈرگەن چاغلىرى ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ 27 يىل ئىچىدە، يۈرتىمىزدا كوممۇنىست خىتاي ھاكىمىيىتىگە قارشى ئازراق بىر شەپە تۇيۇلسمۇ بۇنى، «ئىمىن ھەزرەتنىڭ چەت ئەلدە جۇڭگۇغا قارشى پىلانلىغان ئەكسىلىنىقلاپى ھەرىكەتى» دەپ، بىزنى «گۇمانلىق ۋە مۇھىم دۇشەن» قىلىش كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ ئادىتى بولۇپ قالدى.

ئىككىنچىسى، يانا بىر تاغام تۇردى مەھەممەت ئاخۇن ئىدى. بۇ كىشى تەشكىلاتقا ئەزا بولماپتەكەن.

ئىنقىلاپ غەلبە قىلىپ، شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمىتى قۇرۇلغاندا ساغلىقنى ساقلاش مېنىستىرى بولماقچى ئىكەن. ئاڭلىشىمچە قۇزغىلاڭدىن بىر قانچە كۈن بۇرۇن «تىجارەت ئۈچۈن» قەشقەرگە كەتكەن ئىكەن. تۇردى مەھەممەت ئاخۇن ئاكىمنىڭ تەشكىلاتقا قاتناشقانلىقىدىن خەۋەرسىز دادام ئۇنىڭغا 3 - 4 پارچە گىلەمنى قايتىشتا بىزنىڭ تىبابەتچىلىك دۇكىنىمىزغا دورا - دەرمان ئالغان كېلىشى ئۈچۈن ئامانەت قىلغان. تۇردى مەھەممەت ئاخۇن ئاكىم قولغا ئېلىنىپ، قىيىن - قىستاق جەريانىدا قاتتىق ئازاپ تارتقان بولسىمۇ ھېچ ئېقىر قىلمىغان. ئەمما، قەشقەرگە نېمىشقا بارغان؟ دېگەن سوراقتا، تىجارەت ئۈچۈن بارغان ۋە دادامنىڭ مال ئېلىپ كېلىشى ئۈچۈن بىر قانچە پارچە گىلەم بەرگەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگەن. مانا، بۇلار دادامنىڭ «ئەينى زاماندا ئاتچۇي ئىنقىلابىغا مالىيە جەھەتتىن قىلغان ياردىمى» بولۇپ چىقتى. تۇردى مەھەممەت ئاخۇن تۇرمۇدا 15 يىل يېتىپ، ئېچىنىشلىق بىر ھالدا ۋاپات قىلدى.

Bunlardan başka komünistlerin “düzene zararlı” diye bildikleri hatta şüphelendikleri kişileri sindirmek için Enze^[8] Meydanı’na çıkarma işleri sürekli devam etmekteydi. Bunlardan birkaç tanesini anlatayım;

Birincisi benim başıma gelen 1963 yılında sağlık teşkilatı içinde başlayan cin şeytanları (bu komünizme karşı diye tanınan aydınlara verilen isim) ortaya çıkarma esnasında beni de meseleli ortaya koyacaksın diye “toplumdan tecrit ettiler.”^[9] İki üç günde bir kere toplantıda ortaya çıkarılıyordum, ben yazdığım meselemi okuyordum, aktif yalakalar tam anlatamadı, asıl meseleyi sakladı diye bağırmaya başlıyordu, ama ben asıl meselenin ne olduğunu bilmiyorum diyordum. Bu durum böyle bir ay devam etti. Bu keresinde beni diğer cin şeytanlarla birlikte Hoten Devlet Hastanesi’nin büyük avlusuna özel olarak asılan ifşa dazı-bavlarını göstermeye götürdüler. Bunların hepsini okumam gerektiğini söylediler ve beni hakkımda yazılan 20 ye yakın dazı-bav yapıştırılmış bir duvarın önüne getirip koydular.

Bunlar bir metre büyüklüğündeki kâğıtlara büyük harflerle Yunus Hacı denen kim sorusunun cevabı hakkında olup, yurt dışına bağlanan unsur Yakup Hacı’yı ortaya çıkaralım sloganıyla son buluyordu. Altında birlikte çalıştığım Talat Sabit’in imzası vardı bugüne kadar idaremde benim hakkımda açıklanan “görüşler” tekrarlanmıştı. Abisinden gelen mektubu sakladı vb... Bunları okudukça gözümde cisimler uçmaya başladı, yazılar birbirine geçti. Bunlardan başka yine Hoten’de yapılan ortaya çıkarma toplantılarına

بۇلاردىن باشقا، كوممۇنىستلارنىڭ «تۈزۈمگە زىيانلىق» دەپ تونۇغان ھەتتا گۇمان قىلغان كىشىلەرنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن، «ئەنزە»^(۸) مەيدانغا چىقىرىشلىرى ھەردايم بولۇپ تۇرغان. بۇلاردىن بىر ئىككىسىنى سۆزلەپ بېرەي:

بىرىنچىسى، ئۆزەمنىڭ بېشىغا كەلگىنى؛ 63 - يىلى، خوتەن سەھىيە سىستېمىسى بۇيىچە باشلانغان «جىن - شەيتان» لەر (بۇ كوممۇنىزىمگە قارشى دەپ، تونۇلغان زىيالىلارغا بېرىلگەن نام) نى تارتىپ چىقىرىش جەريانىدا، مېنىمۇ مەسلەگىنى تاپشۇرۇسەن دەپ «ئاممىدىن ئايرىپ» قويدى^(۹). 2، 3 كۈندە بىر قېتىم مەجلىستە ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ، مەن يازغان «مەسلەمنى» ئوقۇپ بىرىمەن. ئاكتىپ غالىچىلار: «تولۇق تاپشۇرمىدى، ئاساسى مەسلىنى يۇشۇردى» دەپ ۋاقىراپ كېتىدۇ. ئاساسى مەسلەمنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتىم. بۇ ئەھۋال بىر ئاي داۋام قىلدى. بۇ جەرياندا مېنى باشقا «جىن - شەيتانلار» بىلەن قوشۇپ، خوتەن ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىنىڭ چوڭ مەيدانغا مەخسۇس جازا قىلىپ ئېسىلغان «پاش قىلىش» دازىباۋ لىرىنى كۆرسەتكىلى ئېلىپ كىردى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئوقۇپ چىقىشىمنى تاپشۇردى ۋە مېنىڭ ئۈستىمدە يېزىلغان 20 پارچىغا يىقىن دازىباۋ چاپلانغان بىر جازا ئالدىغا ئەكىلىپ قويدى.

بۇلار بىر مېتر كېلىدىغان قەغەز لەرگە چوڭ ھەرپلەر بىلەن «يۇنۇس ھاجى دېگەن كېم؟» دېگەن مەزمۇندا بۇلۇپ، «چەتئەلگە باغلانغان ئۇنسۇر ياقۇپ ھاجىنى تارتىپ چىقىرايلى» دېگەن شۇئار بىلەن ئاياغلاشقان. ئاستىدا ئىدارە بىرگە ئىشلەيدىغان تەلەت سابىتنىڭ ئىمزاسى بار ئىدى. بۇ چاقىچە ئىدارەمدە مېنىڭ ئۈستۈمدە بېرىلگەن «پىكىر» لار تەكرارلانغان ۋە ئاكسىدىن كەلگەن خەتتىنى مەلۇم قىلىمىدى ۋە ھاكازالار.... بۇلارنى ئوقوغانسېرى كۆزۈمدە پاشا - كۇمۇتلار ئۇچۇشۇشقا باشلىدى. خەتلەر بىر - بىرىگە قوشۇلۇپ كەتتى....

بۇلاردىن باشقا يەنە، خوتەندە ئېچىلغان «تارتىپ چىقىرىش» يېغىنلىرىغا

açık hava sorgulamalarına topluca götürülüyorduk. Bu toplanılarda birkaç kişiyi sahneye çıkarıp meydanda farklı kurumlardan gelen kalabalığın önünde “meselesini” ortaya koydururlardı. Toplu ifşa parti teşkilatı tarafından önceden belirlenen kişiler üzerinde yoğunlaşmış, bunların bir kısmını sahnede polisler ellerini arkadan kelepçeleyip alıp götürürdü. Bu sırada meydandaki kişiler birden yüksek sesle “proleterya diktatörlüğünü güçlendirim”, “kahrolsun sınıfsal düşmanlar”, “yaşasın Komünist Parti”, “devrim karşıtları itiraf edip meselesini ortaya koyarsa kolaylık sağlanacak” gibi sloganları haykırmaya başlardı. Korku ve dehşet içinde beni de sahneye çıkarırlar mı demeye başladığımda, idaremdaki iki “aktif” yanıma gelip, gördün mü sen de sahneye çıkıp meseleni ortaya koyarsan kolaylık sağlanacak, inat edersen onlar gibi ezileceksin diye tehdide başladı. Ben ne varsa söyledim diye sessizce durdum. Bu tür dehşet manzaraları 1-2 ay devam ederdi. Neticede insan tasavvur edilmez psikolojik azap içinde kalıyordu.

Bu olaydan 3 yıl geçtikten sonra benim haberim olmayan sanki filmlerdeki gibi “meselemin” hikâyesini idaremin başkan yardımcısı Kurban Niyaz bana şöyle anlattı. Hoten şehir tiyatrosunda keman çalan Nadir Han Âdem diye biri benim hakkımda çok ağır bir siyasi meseleyi ifşa etmiş. O 1949 yılında Yakup hacı Urumçi’den geri dönerken bir sandıkta radyo istasyonu alıp gelmişti. Kuçar’dan Hoten nehri boyu ile Hoten’e kadar beraber

ئۇچۇق سوت يېغىنلىرىغا سەپ قىلىپ، ئېلىپ باراتتى. بۇ يىغىنلاردا بىرقانچە كىشى سەھنىگە ئېلىپ چىقىپ، مەيدانغا ھەرقايسى ئىدارىلەردىن توپلاپ ئېلىپ كېلىنگەن كىشىلەر ئالدىدا «مەسلىسىنى» تاپشۇراتتى. ئومۇمىي پاش قىلىش پارتىيە تەشكىلى تەرىپىدىن ئالدىدىن بەلگىلەنگەن بىرقانچە كىشىلەر ئۈستىدە مەزكۇل قىلىنىپ، بۇلاردىن بىرقانچىسىنى سەھنىدىلا ساقچىلار قوللىرىنى ئارقىسىغا قىلىپ چەمبەرچەس باغلاپ ئېلىپ كېتىدۇ. بوچاغدا، مەيداندىكى كىشىلەر بىردىن ۋاقىراپ «پۇرۇلتارشات دېكتاتورىنى مۇستەھلەملەيلى»، «يوقالسۇن سىنى دۈشمەنلەر»، «ياشاسۇن كوممۇنىست پارتىيەسى»... «ئەكسىل ئىنقىلابچىلار ئىقرار قىلىپ، مەسلىسىنى تاپشۇرسا كەڭچىلىك قىلىندۇ» ۋە ھاكازا لار دەپ، توۋۇلاشقا باشلايدۇ. قورقۇ ۋە دەھشەت ئىچىدە، مېنىمۇ سەھنىگە چىقىرىۋېتىپ دەپ تۇرغان چېغىمدا ئىدارەمدىكى ئىككى «ئاكتىپ» يېنىمغا كېلىپ، «كۆردۈڭمۇ! سەنمۇ سەھنىگە چىقىپ مەسلىگىنى تاپشۇرساڭ، كەڭچىلىك قىلىندۇ. جاھىللىق قىلساڭ ئۇلارغا ئوخشاش بېسىقتۇرۇلسەن» دەپ تەھدىت باشلايدۇ. مەن «بارنى سۆزلىدىم» دەپ جىم ئولتۇرۇۋالدىم. بۇنداق دەھشەت مەنزىرىلىرى 1-2 ئاي داۋام قىلىدۇ. نەتىجىدە كىشى تەسەۋۋۇر قىلىپ بولمايدىغان رۇھىي ئازاپ ئىچىدە قالىدۇ.

بۇ ۋەقەدىن 3 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، مېنىڭ خەۋىرىم بولمىغان، خۇددى كىنو (سىنما) لار دىكىدەك «مەسلىمەننىڭ» جەرياننى، ئىدارىمىزنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى قورىباننىياز ماڭا مۇنداق دەپ ئېيتىپ بەرىدۇ؛ خوتەن ۋىلايەتلىك سەنئەت (تەياتىر) دە ئىسكىرۇپ چالىدىغان نادىرخان ئادەم دېگەن مېنىڭ ئۈستۈمدە ناھايىتى ئېغىر بىر سىياسى مەسلىنى پاش قىلغانمىش. ئۇ، «1949 - يىلى ياقۇپ ھاجى، ئۈرۈمچىدىن قايتىشتا بىرساندۇقتا رادىئو ئىستانسىسى قاقچىلاپ ئېلىپ كەلگەن. كوچارىدىن خوتەن قېيى يولى بىلەن خوتەنگىچە ھەم

gelmiştik. Yakup Hacı bu radyo istasyonunu ormanlık alana götürüp haberleşerek yola devam etti. Söz konusu radyo istasyonu Hoten'e bir eşeğin sırtında getirildi diyerek benim hakkımda şakıyıp ifşaat yapmış. Bu mesele ortaya çıktıktan sonra bir taraftan beni "ortaya çıkarıp" itiraf ettirmeye çalışmışlar, diğer taraftan radyo istasyonunu bulmak için özel bir ekip kurup araştırma yapmışlar. Tabi bunlardan benim hiç haberim olmadı. Şehirdeki evimizin etrafına, geceleri çatıya çıkıp bacadan dinleme yapıp evden haberleşme aletlerinin dıt dıt diye çıkardıkları ses geliyor mu diye dinlemek için özel adam yerleştirmişler. Bu gizli araştırma bir yıl kadar devam etmiş. Türkiye'ye gelmemiz kesinleştikten sonra komşularımız şehirdeki ve köydeki evimizin etrafında polisler tarafından uzun süre araştırma yapıldığını söylediler. İşte bu rüyamda görsem inanmayacağım iş. Nadir Han denen adam ile Kuçar'dan beraber geldiğimi sonradan hatırladım.

[8] Enze, Çince bir kelime olup suç (vakua) içeriği, yani Türkçe'de dosya denilen manada.

[9] "Toplumdan Tecrit" de ilgili kişi işten el çektiriliyor, Başkaları ile konuşması yasaklanıyordu. Bazen kendi idaresindeki özel evde (idare içinde hazırlanan bir tür hapisane) tutuluyor, evine gitmesine izin verilmiyordu. 12 saat ağır fiziksel işlerde çalıştırılıp gece meselesini ortaya koymasına için hazırlık yaptırılıyordu. Hiçbir sosyal faaliyete katılmıyordu.

سەپەر بولۇپ كەلگەندۇق. ياقۇپ ھاجى يولدا بۇ رادىئو ئىستانسىسىنى ئورمانلىقلارغا ئېلىپ كىرىپ، خەۋەرلىشىپ ماڭغان. مەزكۇر رادىئو ئىستانسىسى خوتەنگە بىر ئېشەك ئارتىپ ئېلىپ كەلگەن.... دېگەن مەزمۇندا مېنىڭ ئۈستۈمدە ئىچىلىپ سايىراپ، پاش قىپتۇ. بۇ مەسىلە ئوتتۇرىغا چىققاندىن كېيىن، بىر تەرەپتىن مېنى «ئارتىپ چىقىرىپ» ئىقرار قىلدۇرۇش يەنە بىر تەرەپتىن رادىئو ئىستانسىسىنى تېپىش ئۈچۈن مەخسۇس ئادەم بەلگىلەپ، تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ئىكەن (تەبىئى بۇلاردىن بىزنىڭ ھېچ خەۋىرىمىز بولمىغان). شەھەردىكى ئۆيىمىزنىڭ ئەتراپىدا ئادەم قويۇپ، كىچىلىرى ئۆزىگە چىقىپ مۇرىدىن تىگشاش ئارقىلىق ئۆيىدىن خەۋەرلىشىش ئاپراتلىرىنىڭ «دۇت، دۇت» دېگەن ئاۋازى كېلەمدۇ؟ دەپ تىگشاش ئۈچۈن مەخسۇس ئادەم قويغان. بۇ مەخپى تەكشۈرۈش بىر يىلغىچە داۋام قىلغانىكەن. (تۈركىيەگە كېلىشىمىز مۇقىمداغاندىن كېيىن، قوشنالىرىمىز، كىچىلىرى شەھەر دىكى ۋە يېزىدىكى ئۆيلىرىمىز ئەتراپىدا ساقچىلار تەرىپىدىن ئۇزۇن مۇددەت تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىلغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىشتى). مانا، بۇ ئوخشاشمۇ چۈشۈمگە كىرمەيدىغان بىر ئىش. نادىرخان دېگەن بىلەن كوچاردىن بىرگە كەلگەنلىكىمنى كېيىنچىرەك خاتىرلىدىم.

- (8) ئەنزە - چىنچە سۆز بولۇپ، جىنايەت (ۋەقە) دىلوسى يەنى، تۈركچىدە دوسىيە دېگەن مەنىدە.
- (9) «ئاممىدىن ئايرىۋېتىش» تە، ئۆلكى خىزمىتىدىن توختىتىپ قويۇلىدۇ. باشقىلار بىلەن سۆزلىشىشكە روخسەت يۇق. بەزىلىرى ئۆز ئىدارىلىرىدا مەخسۇس ئۆيدە ئىدارىدە تەشكىل قىلغان بىرخىل تۇرمىدا تۇرىدۇ. ئۆيگە كىرىشكە روخسەت قىلىنمايدۇ. 12 سائەت ئىدارە ئىچىدە جىسمانى ئەمگە ككە سېلىپ كېچىسى مەسىلىسىنى يېزىپ تاپشۇرۇشقا ھازىرلىق قىلىدۇ، ھېچ قانداق پائالىيەتكە قاتناشتۇرۇلمايدۇ.

“İki paket siyah çay ve birkaç top kumaşı bir eşeğe yükleyip, at ile 22 gün Taklamakan boyunca uzayan ormanlık yoldan geldiğim doğrudu, fakat bu radyo istasyonu nerden çıktı?” diye Kurban Niyaz’a sordum. O bana Nadir Han’ı kendi idaresinde “devrime karşı unsur” diye ortaya çıkarmışlar tutuklanmadan önce hizmet edip, itirafçı olursa ona kolaylık sağlayacaklarını söylemişler.

Böyle kurtulabilirim diye bunları uydurduğu ortaya çıktı ve Nadir Han tutuklandı diye anlatıp, eğer Nadir Han bu meseleyi 1956 yılındaki harekette ortaya koymuş olsaydı, bunları bugün olduğu gibi araştırmadan size ölüm cezası verilmesi mümkündü demişti.

İkincisi: Hoten il çapında esnaf – sanatkâr ve dini kişiler arasında yürütülen “ahlak düzeltme” hareketinde yüz veren Atçuy İnkılabına “yardım etti” diye ortaya çıkarılan Loplü Sıddık Ahun’a 1950 yılında Suudi Arabistan’dan posta ile bir akrabasından gelen mektup içinde 5 riyallik bir tane altın para çıkmış. Harekette bu kişiyi “sorguya alıp” sana Arabistan’dan kaç tane altın geldi? Atçuy isyanına ne kadar para yardımı yaptın diye işkence yapmışlar. Biçare adamın kollarını arkadan bağlayıp filistin askısına astıkları zaman her seferinde sayıyı birer birer arttırmış ve Arabistan’dan gelen mektup içinden çıkan altının sayısı 10’a yükseldiğinde bayılıp kendinden geçmiş. Böylece bu kişiye “yurtdışından 10 altın getirtip Atçuy isyanına mali yardım etmek” suçundan 20 yıl hapis cezası verilmişti.

ئىككى تاي قاراچاي ۋە بىر قانچە توپ رەخنى بىر ئېشەككە ئارتىپ ئۆزەم ئات بىلەن 22 كۈن تەكلىماكان بويىدىكى ئورمانلىق يولدىن يۈرۈپ كەلگىنىم راس ئەمما، بۇ رادىئو ئىستانسىسى نەدىن چىقتى؟ دەپ، قۇرباننىياز دىن سوردۇم. ئوماگا، نادىرخانى ئۆز ئىدارىسىدە (ئىنقىلاپقا قارشى ئۇنسۇر) دەپ تارتىپ چىقارغان. قولغا ئېلىنىش ئالدىدا «خىزمەت كۆرسىتىپ، نەيزىنى ئارقىغا قارىتىپ» ئۇرسا ئۇنىڭغا كەڭچىلىك قىلىدىغانلىقى ئوخشۇرۇلغاندا، بۇنىڭ بىلەن قۇتۇلۇپ قالار مەنمىكىن دەپ، بۇلارنى ئويدۇرۇپ چىققانلىقى مەلۇم بولۇپ قالدى ۋە نادىرخان قولغا ئېلىندى دەپ سۆزلەپ بېرىپ، «ئەگەر نادىرخان بۇ مەسىلىنى 56 - يىللىقى ھەرىكەتتە ئۇتتۇرغا قويغان بولسا ئىدى، بۇلارنى بۈگۈنكىدەك تەكشۈرۈپ ئۇلتۇرماستىن سىلگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلىشى مۇمكىن ئىدى» دېگەندى.

ئىككىنچىسى، بۇ خوتەن ۋىلايىتىدە سودا - سانائەتچىلەر ۋە دىنىي زاتلار ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلغان «ئىستىلا تۈزۈش» ھەرىكىتىدە يۈز بەرگەن. ئاتچۇي ئىنقىلابىغا «ھىساڭلىق قىلغان» دەپ تارتىپ چىقىرىلغان لوپلۇق سىدىق ئاخۇنۇمغا 50 - يىلى، سەئۇدى ئەرەبىستاندىن پوچتا ئارقىلىق بىرتوغقىنىدىن كەلگەن خەت ئىچىدە 5 سوملۇق بىردانە تىللاچىققان ئىكەن. ھەرىكەتتە بۇ كىشىنى «كۈرەشكە تارتىپ»، ساڭا ئەرەبىستاندىن قانچە دانە تىللا كەلگەن؟، ئاتچۇي ئىسيانغا قانچىلىك پۇل ياردەم قىلدىڭ؟» دەپ قىيىن - قىستاققا ئالغان. بىچارە ئادەم ھەر قېتىم قولىنى ئارقىغا قىلىپ باغلاپ ئاسماققا ئاسقاندا تىللانىڭ سانىنى بىردىن ئاشۇرغان ۋە «ئەرەبىستاندىن كەلگەن خەت بىلەن لىپاپە ئىچىدىن چىققان تىللا سانى» 10غا بارغاندا ئايلىنىپ، ھۇشىدىن كەتكەن. شۇنىڭ بىلەن بۈكشىگە، «خەت ئەلدىن 10 تىللا ئەكەلدۈرۈپ، ئاتچۇي ئىسيانغا مالىيە ياردەم قىلغان» دېگەن «جىنايەت» نى توقۇپ 20 يىللىق جازا ھۆكۈم قىلىندى.

Daha sonra duyduğum kadarıyla yukarıdan “postadan bir zarf içinde 10 tane (yaklaşık 100 gram altının) Suudi Arabistan’dan Hoten’e gelmesi mümkün değil. Bunu tekrar araştırın” diye talimat gelmiş. Fakat Sıddık Ahun bu haber gelmeden önce hapiste vefat etmiş. Buna benzer olayların memleketin başka yerlerinde de sık yaşandığı biliniyordu.

Yukardaki gibi olaylar benim ve ailemin üzerinde bir kara bulut gibi devamlı korku ve dehşet saçıp durmuştu.

Bunlar komunistlerin hareketlerindeki usulleri ve ifşa dedikleri şeyden ve benim “mesele”lerimin sadece birkaç tanesi. Sindirme veya mücadelede “hedef” yapılan kişilerin hiçbiri böyle suçlama ve haksızlıklardan kurtulamıyordu. İşin kötü tarafı bir kere atılan çamur hiç çıkmıyordu. Her yeni harekette baştan tekrarlanırdı. Hoten devlet Hastanesinin muhasebecisi bir mücadele toplantısında bu bitmek tükenmek bilmez “mesele”lerden bıkip şöyle demişti. “Bu meseleler 10 yıldan beri her harekette ortaya koyuluyor. Ben 100 defa cevap verdim. Ama ne zaman bir hareket başlasa çoğunluk sanki leş kokusu almış akbaba gibi bana yükleniyor. Onun bu sözü gerçeğin ta kendisiydi.

Mücadele Etme, Darbe Vurma

İfşa etme safhasından sonra, mücadele ve darbe vurma safhaları geliyordu. Bu işte önce her tarafta aktiflerden

كېيىن، ئاڭلىشىمچە، «يۇقىرىدىن، پوچتا ئارقىلىق بىر لىپاپە ئىچىدە 10 دانە (تەخمىنەن 100 گرام) تىللا، سەئۇدى ئەرەبىستاندىن خوتەنگىچە كېلىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنى باشقىدىن تەكشۈرۈپ بېقىڭلا» دېگەن ئۇختۇرۇش كەلگەنمىش. ئەمما، سىدىق ئاخۇنۇم بۇ خەۋەر كەلگىچە تۇرمىدا ۋاپات قىلغان. بۇنىڭغا ئوخشاش ۋەقەلەر يۇرتنىڭ باشقا جايلىرىدىمۇ خېلى كۆپ يۈز بەرگەنلىكى مەلۇم.

دېمەك، يۇقىرىقىدەك ئەھۋاللار مېنىڭ ۋە ئائىلەم ئۈستىدە بىرقارا بۇلۇت بولۇپ، دايم قورقۇنۇش ۋە دەھشەت چېچىپ تۇردى.

بۇلار كوممۇنىستلارنىڭ «ھەرىكەت» ئېلىپ بېرىشتىكى ئۇسۇللىرى ۋە پاش قىلىش دېگەنلىرىدىن ۋە مېنىڭ «مەسلە» لىرىمدىن بىرقانچىسىدىن ئىبارەت. بېسىقتۇرۇش ۋەيا كۈرەش قىلىش «دۇيىشاڭ» ى قىلىنغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى دېگىدەك مۇشۇنداق بوھتانلار ۋە ھەقسىزلىكلەردىن خالى ئەمەستى. بۇلار نىڭ ئېغىر بولغان تەرەپى، بىرقېتىم سۇۋالغان قارا ھېچ ئاققانماستىن ھەرقېتىملىق ھەرىكەتلەردە يېڭىۋاشتىن تەكرارلىنىپ تۇرغان. خوتەن ناھىيىلىك دۇختۇرخانىنىڭ ھېساپچىسى بىرقېتىملىق كۈرەش قىلىش يېغىنىدا بۇخېل تۈگۈمەس - پۈتمەس «مەسلە» لەردىن تويۇپ كېتىپ، مۇنداق دېگەندى. «بۇ مەسىلىلەر 10 يىلدىن بېرى ھەر قېتىملىق ھەرىكەتتە ئوتتۇرىغا قويۇلدى. مەن 100 قېتىم جاۋاب بەردىم. ئەمما، يەنە بىر ھەرىكەت باشلانسا، كۆپچىلىك خۇددى ئىشت تاپىنى (جەسەتكە دېمەكچى) پۇراپ تاپقان دەك ماڭا ئېسىلدى».

ئۇنىڭ بۇ سۆزى ھەقىقەت ئىدى.

كۈرەش قىلىش - زەبە بېرىش :-

پاش قىلىش باسقۇچلىرىدىن كېيىن، كۈرەش قىلىش - ۋە زەربە بېرىش باسقۇچى باشلىنىدۇ. بۇنىڭدا ئالدى بىلەن ھەر قايسى ئورۇنلاردا «ئاكتىپلار»

oluşan gruplar oluşturulurdu. Bunlar aslında komünist parti üyeleri veya partiye girmeye aday olan kişiler olup, halkımızın “şapkanı getir dense kafasını kesip gelen”, “anasını bile satar” diye adlandırdığı kişilerdi. Bunlar komünist parti merkez komitesinin 6. Kurultayında alınan kararlar doğrultusunda sınıfsal düşmanlarla mücadele ve darbe vurmada “acımasız mücadele – şefkatsiz darbe” ruhu ile birkaç gün eğitilirdi. Mücadele edilecek hedefler ise parti teşkilatı tarafından belirleniyordu. Bunlar ifşa etme sırasında hakkında daha fazla iddia ortaya atılanlar, ifşa etme sırasında yapılan haksız iddiaları reddedip cevap verenler, önceki hareketlerde meselesi halledilemeyenler, önceki hareketlerde “mücadele etme hedefi” olanlar, idarelerinde nezarete tutulanlar ve köylerde dört çeşit unsur diye Bozyer’e sürgün edilenlerden ibaretti.

Bu safhada bütün kamu kurumları, fabrika, okul ve köylerdeki üretim yerleri yukarıda “teşkilat” başlığında anlattığımız gibi sanki bir çalışma kampı haline geliyordu. Mücadeleye tabi tutulacak kişi aktiflerin gözetiminde meselesini ortaya koymaya hazırlık yapıp ifadesini yazıyordu. Bazılarına dinlenme fırsatı verilmiyor hatta akşam evine gitmesine bile izin verilmiyordu. Bu kişiler hareketin ilk safhalarında birkaç kere ortaya çıkarılıp konuşturuluyordu. Fakat tatmin edemedi diye tekrar düşünmeye sevkediliyor, bu sırada bir süre genç yaşlı, kadın erkek ayırt etmeden ağır fiziki işlere yollanıyordu. Bu safhada benim başıma gelenlerin bir kısmını yukarıda ilgili yerlerde anlatmıştım.

قوشۇنى تەرتىپلىنىدۇ. بۇلار ئادەتتە كوممۇنىست پارتىيە ئەزالىرى ۋە يا پارتىيىگە كىرىشكە كاندىدات كىشىلەر بولۇپ، خەلقىمىز ئەلپىكىنى ئېلىپ كەل دېسە، بېشىنى كېسىپ كېلىدىغان، ئانىسىنىڭ ئەمچىكىنى كېسىدىغان، لار دەپ ئات قويغان كىشىلەردىن تەركىپ تاپىدۇ. بۇلارنى پارتىيە مەركىزى كومىتېتى 6 - قۇرۇلتاينىڭ يوليۇرقدىكى سىنىپى دۈشمەنلەرنى كۈرەش قىلىش - زەربە بېرىشتا «رەھىمسىز كۈرەش - شەپقەتسىز زەربە» رۇھى بىلەن بىرقانچە كۈن تەربىيەلىنىدۇ. كۈرەش قىلىدىغان «نشان» لەر بولسا، پارتىيە تەشكىلى تەرەپىدىن كۆرسىتىلىدۇ. بۇلار پاش قىلىش جەريانىدا ئۈستىدە كۆپرەك پىكىرچۈشكەنلەر، پاش قىلىش جەريانىدا بېرىلگەن ناھەق پىكىرلارنى رەد قىلىپ جاۋاپ بېرىپ سالغانلار، ئۆتكەنكى ھەرىكەتلەردە مەسلىسى بىر تەرەپ بولمىغانلار، ئۆتكەنكى ھەرىكەتتە «كۈرەش قىلىش دۇيىشاڭى» بولغانلار، ئىدارىلەردە گۇمانلىق ئۇنسۇر دەپ نازارەتتە ئىشلاۋاتقانلار ۋە يېزىلاردا تۆرت خىل ئۇنسۇر دېگەن قالىپاق ئاستىدا بوز يەرگە سۈرگۈن قىلىنغانلار دىن ئىبارەت. بۇ باسقۇچىدا پۈتۈن ئىدارە - جەمئىيەت، فابرىكا، مەكتەپ ۋە يېزىدىكى ئىشلەپچىقىرىش ئەترەتلىرى يۇقىرىدا «تەشكەللەش» مەۋزۇسىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىدەك خۇددى بىر لاگىر ھالغا كېلىدۇ. كۈرەشكە تارتىلىدىغان كىشى ئاكتىپلارنىڭ نازارىتى ئاستىدا مەسلىسىنى تاپشۇرۇشقا ھازىرلىق قىلىپ، ماتېرىيالنى يازىدۇ. بەزىلىرىنى دەم ئالغىلى قويماي ھەتتا كېچىلىرىمۇ ئۆيىگە كىرگىلى قويمايدۇ. بۇ كىشىلەر ھەرىكەتنىڭ دەسلەپقى باسقۇچلىرىدا بىرقانچە قېتىم ئوتتۇراغا چىقىرىلىپ، سۆزلەيدۇ. ئامما، قانائەتلىنمىدى دەپ، ئويلاپ چىقىشقا قالدۇرۇلىدۇ. بۇ جەرياندا بىر مەزگىل ياش - قېرى، ئەر - ئايال دېمەستىن مەجبۇرىي ئېغىر جىسمانى ئەمگەككە سالىدۇ. بۇ باسقۇچتا مېنىڭ بېشىمغا كەلگەنلەردىن بىرقىسمىنى يۇقىرىدىكى مەۋزۇلاردا سۆزلەپ ئوتتۇم.

Burada komunistlerin amacı fiziksel ve psikolojik eziyeti birleştirip insanın dayanma gücünü kırıp, zorla itiraf ettirme yolu ile “sınıfsal düşmanları” yok etme zemini hazırlamaktan ibaretti. Bu durum köylerde çok daha ağırdı. Aşağıda bunlardan birini anlatacağım. Hareketin birinde (Temmuzda hasat zamanında) bizi kırsala buğday biçmeye götürdüler. Kişi başı bir dönüm yerin buğdayını biçme görevi verilmişti. Bitiremezsek yakıcı sıcak altında ellerimiz kan içinde kalsa bile bez ile sarıp, mola vermeden işe devam etmek ve işi bitirmek zorundaydık. Fakat bizim bu halimiz köylülerin durumuna göre epey iyiydi. Onlar günlük buğday biçme vazifelerini bitirdikten sonra 5-10 kilometre uzaklıktaki bir yerden bir bağ yani tahminen 25 kilo gelen yabani diken söküp sırtlayıp getirmek zorundaydılar. Ben bir akşam günlük vazifemi bitirip gelirken, çölden diken yüklenip gelen bir grup insana denk geldim. Sıraya dizilmiş boylarından büyük diken yığınlarını sırtlamış gelen kişiler kısalmış sesleri ile Mao'nun “Bizim işlerimize yardım eden güç Çin Komünist Partisi”, “Bizim ideolojimize esas teşkil eden teori Marksizm ve Leninizm” sloganlarını yüksek sesle tekrar ederek yürüyorlardı. Bunları grubun önünde ve arkasında yürüyen ellerinde kırmızı sopa olan 4 tane “halk polisi” götürmekte idi. Bunlar köylerde ortaya çıkarılan “sınıfsal düşmanlardan bir gurup idi”. 50 metre arkada

كامۇنىستلارنىڭ بۇلاردىن مەقسىدى، جىسمانىي رۇھى ئازاپنى بىرلەشتۈرۈپ، كىشىلەرنىڭ چىداشلىق بېرىش كۈچىنى يوقۇتۇپ، مەجبۇرى ئىقرار قىلدۇرۇش ئۇسۇلى بىلەن ئۆزىنىڭ «سېپى دۈشمەن» لىرىنى يوقۇتۇشقا زىمىن ھازلاشتىن ئىبارەت ئىدى. بۇ ئەھۋال يېزىلەردە بەك ئېغىر ئىدى. تۈۋەندە بۇلاردىن بىرىنى سۆزلەپ ئۆتۈمەن؛ بىر قېتىمقى ھەرىكەتتە ئەسناسدا، (7- ئايدا ئوما مەزگىلىدە) بىزنى يېزىغا بۇغداي ئورۇغىلى ئەچىقتى. بىر كىشىگە كۈنلۈك بىر مۇ يەرنىڭ بوغدىنى ئوراش ۋەزىپە قىلىپ بېرىلگەندى. تۈگىتەلمەسەك، دەم ئېلىش سائەتدا چىدىغۇسىز قاقرام ئىسسىقتا قوللىرىمىزدىن قان چىقىپ كەتسىمۇ لاتابىلەن تېگىپ تۇرۇپ، ئوراپ ۋەزىپىنى تۈگىتىشكە مەجبۇر ئىدۇق. ئەمما، بىرنىڭ بۇھالىمىزدەھقانلاردىن خېلى ياخشى ئىدى. ئۇلار بىر كۈنلۈك بۇغداي ئوراش ۋەزىپىنى ئورۇنداپ بولغاندىن كېيىن، 5 - 10 كېلۇمېتىر ئۇزاقتىكى جايدىن بىر ئۇلاغ يەنى، تەخمىنەن 25 كىلو كېلىدىغان يانتاق (تەكەن) نى چېپىپ، يۇدۇپ ئېلىپ چىقىشى لازىم ئىكەن. مەن، بىر ئاخشىمى ۋەزىپەمنى تۈگىتىپ، قايتىپ كەلمەكتە ئىدىم. چۆلدىن يانتاق يۇدۇپ، كېلىۋاتقان بىر گۇرۇپ كىشىلەرگە ئۇچراپ قالدىم. قاتار تىزىلىپ، بويىدىنمۇ ئىگىز باغلانغان يانتاقنى يۇدۇپ ئىگىلىپ كەتكەن كىشىلەر بوغۇلۇپ، پۈتۈپ كەتكەن ئاۋازلىرى بىلەن ماۋنىڭ، «بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا يېتە كەچلىك قىلغۇچى كۈچ جۇڭگو كوئىسەندائى (چىن كوممۇنىست پارتىيىسى)، بىزنىڭ ئىدىيىمىزگە يېتە كەچلىك قىلغۇچى نەزەرىيىۋىي ئاساس ماركسىزم لېنىنىزم» دېگەن سۆز ئۈزۈندىسىنى ئۈنلۈك تەكرارلاپ، ئوقۇپ ماڭماقتا ئىدى. بۇلارنى گۇرۇپپانىڭ ئالدى ۋە ئارقىسىدىن قىزىل كالتەك كۆتۈرۈۋالغان 4 «خەلق ساقچى» يالاپ ماڭماقتا ئىدى. بۇلار يېزىدىكى تارتىپ چىقىرىلغان «سېپى دۈشمەن» لاردىن بىر گۇرۇپپا ئىدى. 50 مېتىر ئارقىدا،

yaşlı bir kadın bir bağ diken yığınına taşırken yorulduğundan yürümekte zorlanıyor, zar zor hareket edebiliyordu. Arkadan bir halk polisi bir yandan küfür ederken bir yandan elindeki sopa ile diken taşırken kanamaya başlayan ayağına vurarak “çabuk yürü” diye iteklemekte idi. Ben bu manzarayı görünce olduğum yerde kalakaldım. Eğer ben ya da annem bu hale düşersek ne yaparız diye birden irkildim.

Bu kadının günahı neydi? Bu kadın komunistlerin onbinlerce “sınıfsal düşman” diye adlandırdığı biçarelerden birisi yani bir zamanlar kocası “yurtta önemli bir yere sahip veya itibarlı dini bir kişi veya düzenden rahatsız, komunist rejimi bilinçli veya bilinçsiz rahatsız eden birisi idi. Tabi açıkça şikâyet edenlerin hali bunlarınkinden bin kat daha kötüydü.

Demek komunistlerin “hedef kitlesi”, mücadele esnasında insanlıktan çıkmış muamele ve horlama ile dayanılmaz azaplara maruz kalıp, tasavvur edilmez fiziksel ve psikolojik işkence altında kalıyorlardı.

Mücadeleye normalde küçük ve büyük mücadele toplantıları ile başlanıyordu. Küçüğüne kendi idaresi veya kurumu içinde küçük bir toplantı ile başlanıyor, büyüğüne ilçe hatta il bazında insanlar toplanarak başlanıyordu. Toplantılar katılan kişilerin yüksek sesle Mao'nun “sözlerinden alıntı” ların ezberden okunması ile başlanıyor, ondan sonra Parti teşkilatı tarafından önceden görevlendirilen “aktifler” den birkaçı ansızın yerinden kalkarak,

بىرقېرى ئايال، بىرئۇلاغ كەلگىدەك يانتاقنى يۇدۇپ، ھېرىپ قالغانلىقتىن ماڭالماي سەنتۇرۇلۇپ، ئاران كېلىۋاتاتتى. ئارقىسىدىن بىر «خەلق ساقچىسى» ئۇنى تىللىغاچ قولىدىكى كالتەك بىلەن يانتاق تىشىپ، قاناپ كەتكەن پاجىقىغا ھەدەپ تۇرۇپ «تېزماڭ» دەپ ھەيدەپ كەلمەكتە ئىدى. مەن بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ، تۇرۇپ قالدىم. ئەگەر، مەن ۋە يا ئانام بۇھالغا كېلىپ قالساق قانداق قىلارمەن؟ دەپ، تېنىم بىردىن شۇر كۈنۈپ كەتتى...!

بۇ ئايالنىڭ گۇناھى نېمىدى؟ بۇ ئايال كوممۇنىستلارنىڭ باشقا ئونمىڭلەرچە «سىنىپى دۈشمەن» دەپ نام بەرگەن بېچارىلەردىن بىرىسى، يەنى، بىر زامانلار ئېرى يۇرتتا چوڭ ئۆتكەن، يەرئىگىسى ۋە ياكى مۇتەۋەر بىردىن زات. ۋە يا زامانغا نارازى، كوممۇنىزىم تۈزۈمىگە بىلەر - بىلمەس تىگىپ كەتكەنلەردىن بىرى ئىدى. تەبىئىكى، كۆرۈنەرلىك نارازىلىق ئىپادىسى بولغانلارنىڭ ھالى بۇلارنىڭكىدىن مىڭ ھەسە يامان ئىدى.

دېمەك، كوممۇنىستلارنىڭ «كۈرەش قىلىش دۇيىشاڭ» لىرى، كۈرەش قىلىش جەريانىدا چېكىدىن ئاشقان ئىنسانىيەتسىزلىك مۇئامىلە ۋە خورلاش بىلەن چىدىغۇسىز ئازاپلارگە دۇچار بولۇپ، تەسەۋۋۇر قىلىغۇسىز جىسمانى ۋە رۇھىي ئازاپ ئاستىدا قالاتتى.

كۈرەش قىلىش، ئادەتتە كىچىك ۋە چوڭ كۈرەش يېغىنى ئېچىش بىلەن باشلىنىدۇ. كىچىك دېگىنى، ئۆز ئىدارىسى ۋە يا كىچىك بىردائىرە ئىچىدە مەجلىس ئېچىش بىلەن باشلىنىدۇ. چوڭ دېگىنى ناھىيە ھەتتا ۋىلايەت دىن خەلقلەرنى قاتناشتۇرغان ھالدا ئېچىلىدۇ. يېغىنغا قاتناشقان كىشىلەرنىڭ ئۈنلۈك ئاۋاز بىلەن ماۋنىڭ «سۆزلىرىدىن ئۆزۈندە» لەرنى يادقا ئوقۇش بىلەن باشلىنىدۇ. ئۇندىن كېيىن، پارتىيە تەشكىلاتى تەرەپىدىن ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇلغان «ئاكتىپ» لار دىن بىرقانچىسى تۇيۇقسىز ئورنىدىن تۇرۇپ،

falan kişi derhal ortaya çıkıp hepimize hesap versin diye bağır-
maya başlıyordu. İsmi söylenen biçare korkudan el ve ayakların-
da derman kalmamış bir halde sahneye çıkıp, başını öne eğip, el
pençe divan bekliyordu. Arka arkaya yağın falancadan aralık-
sız hesap soralım. Kahrolsun falanca, kaçıp kurtulamaz yılanın
başını ezelim itiraf edenlere kolaylık, inat edenlere zorluk ve
benzeri sloganlar ile mücadele edilen kişinin içine korku salıp,
onu dehşet içinde bırakıyorlardı. Toplantının yapıldığı yere ve
dışardaki duvarlara çeşit çeşit hiciv eden çizimler ve duvar ga-
zeteleri yapıştırılıyor, toplantı sanki bir ceza meydanına dönü-
şüyordu. Toplantıdaki bir avuç aktiften başka herkes dehşet ve
korku içinde kalıyordu. Kimi nasıl bir akibetin beklediğini kimse
bilmiyordu. Herkes bu iş benim başımda gelir mi diye endişe
içinde kalıyordu. Sahneye çıkarılan kişi “özeleştiriyeye” başlıyordu.
Yani aklının erdiği günden bugüne kadar geçen zamanda yaptık-
larını anlatmaya başlıyordu. Bu esnada kendini savunmak yasak-
tı. Bu mücadelenin birinci safhası olup 1-2 ay devam ediyordu.
İkinci safhada mücadele edilen kişinin boynuna büyük harflerle
“devrim karşıtı falanca... vb yazılan tahta asılıyordu. Bunlar bazı
yerlerde kartondan yapılsa da bazı yerlerde 20-30 kilo gelen
tahtalar kullanılıyordu. Kültür devriminde bu işi ilerletip mü-
cadele edilen kişilerin yüzüne kara sıvayıp, başına kırmızı ye-
şil külah geçirilip sahneye çıkarma işleri başladı. Hareketin en

ۋاقراب، پالانچى دەرهال ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئاممىغا ھېساب بەرسۇن دەپ، توۋۇلاپ كېتىدۇ. ئىسمى ئاتالغان بېچارە قورقۇدىن پوت - قوللىرىدا جان قالمىغاندەك بىرھالەتتە سەھنىگە چىقىپ، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، قولىنى باغلاپ تۇرىدۇ. ئارقا - ئارقىدىن گولدىۋرلىگەن، پالانچىدىن ئۈزۈلۈكسىز ھېساب ئالايلى!، يوقالسۇن پالانى، قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، ئىشت كالىسىنى چىقىپ تاشلايلى، ئىقرار قىلغانلارغا كەڭچىلىك، جاھىللىق قىلغانلارغا قەتئىلىك....»

ۋەھاكازا دېگەنگە ئوخشاش شۇئارلار بىلەن بىرھەيۋە قىلىش، كۈرەش قىلىنىدىغان كىشىنىڭ يانا بىر قېتىم يۈرىكىنى مۇجۇۋىتىپ، دەھشەتكە سالىدۇ. مەجلىس ئىچىگە ۋە سىرتىغا تاملارغا ھەرخىل ھەجىۋىي رەسىملەر ۋە تام گېزىتلەر چاپلانغا بولۇپ، مەجلىس ئورنى خۇددى بىر جازا مەيدانىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. يېغىنىدىكى بىر ئۈچۈم ئاكتىپلاردىن باشقا ھەممە كىشى بىردەھشەت ۋە قورقۇنۇش ئىچىدە قالىدۇ. كىمنىڭ قانداق ئاقىۋەتكە ئۇچرىشىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ. بۇ ئىش مېنىڭ بېشىغىمۇ كېلىپ قالارمۇ دېگەن ئەندىشە ئىچىدە قالىدۇ. سەھنىگە چىقىرىلغان كىشى ئۆزىنى تەكشۈرۈشكە باشلايدۇ يەنى، چوڭ بولغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان ئارىلىقتىكى «قىلمىش» لىرىنى سۆزلەشكە باشلايدۇ. بۇچاغا، ئۆزىنى ئاقلاشقا بولمايدۇ. بۇ كۈرەش قىلىشنىڭ بىرىنچى باسقۇچى بولۇپ، 1 - 2 ئاي داۋام قىلىدۇ. ئىككىنچى باسقۇچتا، كۈرەش قىلىنىدىغان كىشىنىڭ بويۇنىغا «ئەكسىل ئىنقىلاپچى - پالانى.....» ۋە ھاكازا دېگەن چوڭ خەت يېزىلغان تاختانى ئېسىپ قويۇلىدۇ. بۇلار بەزى جايلاردا كارتۇن قەغەزگە يېزىلسا، بەزى جايلاردا 20 - 30 كىلو ئېغىرلىقتىكى تاختالار ئېسىپ قويۇلغان. مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا بۇ ئىش تەرەققى قىلىپ، كۈرەشكە تارتىلغان كىشىنىڭ يۈزىگە قاراسۇۋاپ، ئالا - يىشىل قەغەزدىن ئۇزۇن كولا ياساپ كىلدۈرۈپ، سەھنىگە ئېلىپ چىقىش ئىشلىرى باشلىدى. ھەرىكەت تازا

hararetli döneminde her alanda mücadeleye tabi tutulanlar yukarıda anlatılan kıyafetlerle elleri arkadan bağlı bir şekilde bütün şehir dolaştırılarak teşhir edildiler.

Mücadelenin üçüncü safhasında “terbiye etme, itiraf ettirme” hayata geçiriliyordu. Bunda mücadele edilen kişi kendi idaresi içinde gözaltına alınıyordu. Kişi normal işlerini bırakıp, gündüzleri kaba işlerde, her türlü fiziki güç gerektiren ağır işlerde, hatta sokakları süpürme, tuvalet temizleme gibi düşük seviyeli işlerde çalıştırılıp, aşağılama ile psikolojik ve fiziki işkenceye alınıyordu. Geceleri aktiflerden oluşan özel grup “siyaseti anlatıp, meselesini ortaya çıkartma” denen ad altında, özellikle Kültür Devrimi sırasında her yerde kendi başlarına şekli değişmiş hapishaneler kurup, insanları resmi olarak işkenceye tabi tutup azap çektirdiler. Bu dönemdeki en çirkin uygulamalar yok yerden sorun çıkarıp, çamur atma, yalancı şahit çıkarıp yüzleştirme ile itirafa zorlama yöntemlerini kullanıp itiraf etmeyenleri sıkıştırma, gündüzleri ağır fiziki işlerde kullanıp, geceleri uyutmadan sorgulama, başaşağı asarak kamçılama, parmak aralarına bambu parçaları çakma, çıplak halde yabancı diken üzerinde yuvarlama, dağlama, elektrik verme (bedenine elektrik akımı verme), başını kovaya sokma (vahşi Tunganların işkence yöntemi), kadınların giysilerinin içine kedi koyarak işkence etme idi. İşte size vatanımızda “Halkı kurtaranların” yaptığı “proleterya diktatörlüğü”-nün kurbanlarından benim gördüğüm veya duyduklarımdan birkaç tanesi.

ئەۋجىگە چىققاندا ھەر ساھا بويىچە كۈرەش قىلىنىۋاتقانلارنى يوقىرىقى قىياپەتلەر بىلەن قوللىرىنى ئارقىغا قىلىپ باغلانغان ھالدا قاتار قىلىپ، شەھەر رەستەلىرىنى ئايلاندۇرۇپ، سازامى قىلىندى.

كۈرەش قىلىشنىڭ 3 - باسقۇچىدا «تەربىيە بېرىش - ئىقرار قىلدۇرۇش» ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇنىڭدا كۈرەش قىلىنىۋاتقان كىشى ئۆز ئىدارىسى ئىچىدە نازارەت ئاستىغا ئېلىنىدۇ. كەسپى ئىشنى توختىتىپ، كۈندۈزى قارا ئىشلارغا، ھەرخىل ئېغىر جىسمانى ئەمگە ككەسېلىنىدۇ. ھەتتا، رەستە سۇپۇرۇش خالاتازىلاش قاتارلىق پەس ئىشلارغا سېلىپ، كىشى خورلاش بىلەن جىسمانى ۋە رۇھىي ئىسكەنجىگە ئېلىنىدۇ. كىچىلىرى ئاكتىپلاردىن تەركىپ تاپقان مەخسۇس گۇرۇپپا «سىياسەتنى چۈشەندۈرۈپ مەسلىسىنى تاپشۇرغۇزۇش» دېگەن نام بىلەن مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا جايلار ئۆز ئالدىغا مەخسۇس شەكلى ئۆزگەرگەن «تۇرما» قۇرۇپ چىقىپ، كىشىلەرنى رەسمى قېيىن - قىستاققا ئېلىپ ئازاپلىدى. بۇجەرياندا ئەڭ قەيە بولغىنى، يۇق يەردىن ۋەقە تېپىپ، يالغان بوھتان توقۇقۇپ چىقىش، يالغاندىن گۇۋا - شاھىد ياساپ، يۈزلەشتۈرۈش بىلەن ئىقرار قىلىشقا زورلاش ئۇسۇللىرىنى قوللىنىپ، ئىقرار قىلمىغانلارنى قىيىناش. كۈندۈزى ئېغىر جىسمانى ئەمگە ككەسېلىپ، كىچىلىرى ئوخلاتماي سوراققاناتىش، تەتۈر ئېسىپ قويۇپ قامچىلاش، تىرنىق ئارىسىغا بېجىن قۇمۇشى (بامبۇك) يىيىچىقلىرىنى قېقىش، يالاڭشاچلاپ يانتاق تىكىنى ئۈستىدە يۈملىتىش، ئوتقا قاقلاش، توكقا باغلاش (بەدەنگە ئېلىكتىرىك ئېقىمى بېرىش) گاڭزىغا بېشىش (ۋەھشى تۈڭگانلەرنىڭ ئادەم قىيىناش ئۇسۇلى)، ئاياللەرنى ئېسىپ ئىشتىنى ئېچىگە مۇشۇكىنى سۇلاپ قويۇپ قىيىناش. مانا بۇلار ۋە تىنىمدە (خەلقىنى ئازاتلىققا چىقارغۇچى) لار يۈرگۈزۈلگەن (پۇرۇلتارىئات دېكتاتور) سىنىڭ قۇربانلىرىدىن مەن كۆرگەن ۋە يا ئاڭلىغانلىرىمدىن بىرقانچىسى:

Babamın “ahlak düzeltme” eğitimindeki şüpheli ölümü (polis aileme “dün gece devrimci kitle ona meselesini ortaya koymaya yardım ediyordu” demiş).

Hoten’in meşhur dini âlimlerinden Hoca Niyaz Müftü, Hacı Hafız Abdunnebi, Muhammed Dursun Damolla ağır kalp hastası olmalarına rağmen tedavi bir yana ağır işkence ve dayaktan öldüler. Hacı Sancu Abdurreşit Bey (şu anda İstanbul’da ve hayatta) kendisi Hindistan’a kaçmıştı, “kadınlara birşey olmaz” diye karısını ise yurttan bırakmıştı. Toprak ıslahatında bu kadını toprak ağası ilan edip, mücadeleye tabi tutma sırasında ata bağlayıp sürükleyerek öldürdüler.

Medine’deki Muhammed Durmuş Gucam’ın eşi yabancı diken yığınında yuvarlanıp dövüldükten sonra, hastalanıp öldü.

Lop Sampul’daki Muhammed Rahim Ahun Karapaç’ın (toprak ağası) eşini mücadele sırasında filistin askısına asıp, pantolonunun paçasını bağlayıp, içine kedi koyup işkence ettiler.

Benim idaremdeki Mihman denilen Tacik laborant “yurtdışına bağlanan unsur” denen suçlama ile bir ay karanlık odaya hapsedilerek yapılan işkence neticesinde bir ay geçmeden kör oldu. Levazımatçı Abdulaziz Hafız’ı yabancı radyo kanalından Kuran dinledi diye “yurtdışına bağlanan unsur” yapıp idaredeki bir odaya bir ay hapsetttiler.

Bibi Meryem Hanım ablamı evde Kuran okurken tutuklayıp Kurani boynuna asıp teşhir ettiler. Ve diğerleri... ve diğerleri

“Rejimden şikâyetçi” diye süphelendikleri kişileri mümkün mertebe

دادام نىڭ «ئىستىل تۈزىتىش» ئۈگىنىشىدىكى سىرلىق ئۆلۈمى. (ساقچى ئىدارىسىدىن ئائىلە مەسكەلەرگە) تۈگۈن كېچە، ئىنقىلابى ئامما، ئۈنىڭغا مەسلىسىنى تاپشۇرۇغۇزۇشقا ياردەملەشمە كېچى بولغاندى...» دېگەن.

خوتەننىڭ مەشھۇر دىنى زاتلىرىدىن ھۇشۇر نىياز مۇپتى ئاخۇنۇم، ئابدۇنەبى قارى ھاجىم ۋە مەتتۇختى ئاخۇم دامۇللام ئېغىرىيۈرەك كېسەل بولسىمۇ داۋالاش، ئۇياقتا تۇرسۇن ئېغىر ئەمگەك ۋە تاياق دەستىدىن ئۆلۈپ كەتتى.

سانجۇ ئابدۇرىشىت بەگ ھاجىم (ھازىر ئىستامبۇلدا ھايات) ئۆزى ھىندىستانغا قېچىپ ئايالىنى «خوتۇن كىشىگە بىرگەپ بولمايدۇ» دەپ، يۇرتتا قويۇپ چىققان. يەرئىسلاھاتىدە بۇ ئايالنى پومىشچىك قىلىپ، كۈرەش قىلىش جەريانىدا ئاتقا سۆرتىپ قىيناش جەريانىدا ئۆلۈپ كەتكەن.

مەدىنىدىكى مەتتۇردى خان غۇجامنىڭ ئايالىنى يانتاقتا يۈمۈلتىپ تۇرغاندىن كېيىن، كېسەللىنىپ ئۆلۈپ كەتكەن.

لوپ سامپۇلادىكى مەترېھىم ئاخۇن قاراپاچ (پومىشچىك) نىڭ ئايالىنى كۈرەش قىلغاندا، ئۇنى تۇرۇسقا ئېسىپ قويۇپ، ئىشتىنىنىڭ پاچىقىنى چىگۈپتەپ، ئىچىگە مۇشۇك تاشلاپ قىيىنغان.

بىزنىڭ ئىدارىدىكى مېھمان دېگەن تاجىك لابرىانت، «چەت ئەلگە باغلانغان» دېگەن قالدۇق بىلەن بىر ئاي قاراڭغۇ ئۆيگە سۇلاپ قىيناش نەتىجىسىدە بىر ئاي ئۆتمەي قارىغۇ بولۇپ قالدى. لاۋازىماتچى ئابلىز قارىمنى، چەت ئەل رادىئوسىدىن قۇرئان قىرائىتىشىنى تىڭشىغان دەپ، «چەت ئەلگە باغلانغان» ئۇنى سۇرۇپ، ئىدارەدە بىر ئۆيگە بىر ئاي قاماپ قويغان....

بۇ مەرەم خان ئاچامنى ئۆيدە قۇرئان ئوقۇۋاتقان يېرىدىن تارتىپ چىقىپ قۇرئاننى بوينىغا ئېسىپ سازايى قىلغان.... ۋە باشقىلار.... ۋە باشقىلار.

«رېزىمگە نارازى» دەپ گۇمان قىلغانلار كىشىلەرنى مۇمكىن قەدەر

bir tane bile sağ koymadan yok etmeyi hedefleyen komünist hâkimiyet yukardaki gibi zaman zaman yürüttüğü hareketlerle onların üstünde (tutarlı bir mesele bulamasa da) yalandan “mesele”, “örgüt”, “suç” uyduruyordu. Bu insanların çoğu itiraf ettirmek için yapılan işkencelerde öldü. Bunların hepsini “ölene kadar halka düşmanlık yapıp, inat ile kendini öldürdü” diye ilan ettiler. Mao öldükten sonra “dörtlü çetenin” ifşa edilmesi esnasında bunların çoğunun işkence ile öldürüldükleri ortaya çıktı. Bunlardan biri meşhur Çinli General Yang Dey Hu idi. Bizde bu durum daha vahim cereyan etti. Valilikte çalışan Ubeydullah’ı etnik milliyetçilere karşı durma hareketinde örgüt kurdu diye yalandan çamur atarak “kızıl muhafızlar komutanlığında” itiraf ettireceğiz diye bir ay vücuduna elektrik vererek işkence ederken ölünce, inat edip kendini öldürdü, diye ilan ettiler. Beş yıl sonra Ubeydullah’ın boynuna elektrik verilerek öldüğü ortaya çıktı. Ve diğerleri. Bugün bunları yazarken ansızın o günler gözümün önüne gelip, kendimi yine o girdaplarda boğuluyormuş gibi hissediyorum. Devamını yazmaya takatim kalmadı... kalemi bıraktım.

19 Haziran 1986 günü... Türkiye’ye geleli tas tamam 10 yıl oldu. Türkiye’de geçen 10 yılı düşünüp hayal denizine dalmışken

بىرىنمۇساق قويماسلىق يولىنى توتقان كاممۇنىست ھاكىمىيىتى، يۇقىرىقىدەك زامان - زامان ئېلىپ بارغان ھەرىكەتلەردە ئۇلارنىڭ ئۈستىدە (بىرتۇتارلىق مەسىلە تاپالمىسمۇ) يالغاندىن «مەسىلە»، «تەشكىلات»، «جىنايەت» لارنى ئويدۇرۇپ چىقتى. بۇلاردىن نۇرغۇنلىرىنى ئىقرار قىلدۇرىمىز دەپ قىيىناپ - قىستاش جەريانىدە ئۆلۈپ كەتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى «خەلق بىلەن ئۆلگىچە دۈشمەنلىشىپ، جاھىللىق بىلەن ئۆلۈۋالدى» دەپ ئېلان قىلدى. ماۋزەيدۇڭ ئۆلگەندىن كېيىن، «تۆرت كىشىلىك گورۇھنى» پاش قىلىش دولقۇنىدا بۇلاردىن كۆپ قىسمىنىڭ قىيىناپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى ئوتتۇرىغا چىقتى. بۇلاردىن بىرىسى مەشھۇر خىتاي گىنرالى پىڭدەيخۇي. بىزدە بۇ ئەھۋال تېخىمۇ ئېغىر ئۆتتى. ۋالىي مەھكىمىسىدىكى ئەبەيدۇلانى يەرلىك مىللەتچىلارغا قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىدە تەشكىلات قۇرغان دېگەن يالغان بۇھتان بىلەن «قىزىل مۇھاپىزەت چىلار قۇماندانلىقى» دا ئىقرار قىلدۇرىمىزدەپ، بىرئاي قىناپ ۋۇجۇدىغا ئېلىكتىرىك بەرگەندە ئۆلۈپ كەتسە جاھىللىق قىلىپ، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى دەپ ئېلان قىلىندى. بەش يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئەبەيدۇلاننىڭ بۇيىنغا ئېلىكتىرىك سىمىنى باغلاپ قويۇپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى ئوتتۇرىغا چىقتى. ۋە باشقىلار بۈگۈن، بۇلارنى يېزىپ ئۆلتۈرۈپ، بىردىنلا ئۈكۈنلەر كۆز ئالدىمغا كېلىپ، ئۆزەمنى يانا شۇ گىرداپلارغا شۇڭغۇپ كېتىۋاتقانداك سېزىۋاتىمەن. داۋامىنى يېزىشقا جۇرئىتىم قالمايدى.... قەلەمنى تاشلىدىم.

1986 يىلى 6 - ئاينىڭ 19 - كۈنى - تۈركىيىگە كەلگىنىمىزگە بۈگۈن توپ - توغرى 10

يىل بولدى. تۈركىيەدە ئۆتكەن 10 يىللىق جەريانىنى ئويلاپ، خىياللار دېڭىزىغا غەرق

bu hatıralarım aklıma geldi. Yazmayı ne zaman bıraktım hatırlamıyorum. Arayıp zar zor buldum. Hatıra yazmayı bırakalı 9-10 yıl oldu. Hayatımızda ve ailemizin maddi durumunda epey değişiklikler oldu. Bir bavul, bir tane Hoten halısı ve 1.200 sterlin ile Ankara'ya adım atmıştık. Bugün Rabbime şükürler olsun, Türkiye'nin başkenti Ankara'da kendi evimiz ve herşeyden öte şehir merkezinde kendi mülkümüz bir muayenehanemiz var. Hayatımız düzene girdi. Bunlar tıpkı hatıramın başında anlattığım mucizeler gibi bir işti.

Çocukları getirmek için 2-3 yıl uğraştım. Birleşmiş milletler, dünya Kızıl haç göçmenler teşkilatı ve Türkiye'deki İç işleri bakanlığı gibi kurumlara başvurdum. Sonunda Haziran 1980'de bu kurumların yardımı ile 8 kişilik 2 ailemiz Ankara'ya sağsalim geldi. Hiç ummadığımız yerden gelen bazı can sıkıcı hadise ve olaylar yaşandı. Murat ailemizden ayrılıp gitti. Yani köprü'nün altından çok sular aktı. Beni en çok üzen konu ise, abim ile ilişkimizdeki sıkıntıların temelinde yatan şeyin ikimizin dünya görüşünün zıt kutuplarda olmasıydı. Bunlar rüyamda görsem inanmayacağım şeylerdi. Ondan başka bu ara birkaç Avrupa seyahatim oldu. İspanya'nın Malaga şehrinde yapılan kongrede Ph D ünvanını aldım. Ve birkaç kere Hoten'e gitmek nasip oldu. Bunlar benim üzerimde unutulmaz izler bıraktı. Vatanımızı ziyaretimde vaziyet her seferinde değişiyordu. Bugün hatıramı yeniden yazmaya başlamamın nedeni de bu oldu. Yurdum başka bir döneme girmişti. Mao'nun zulmünden ve faşist rejimden eser kalmamıştı. Çin hükümeti "kapıyı açma",

بىر ھالەتتە بۇ خاتىرەمنى ئەسلىدىم. يېزىشنى قاچان توختىپ قويغانلىقىم ئېسىمدە يوق. ئاخشۇرۇپ، خېلى تەسلىكتە تاپتىم. خاتىرە يېزىشنى توختاتقاندىن بېرى ئارىدىن 9 - 10 يىل ئۆتتى. ھايات ۋە ئائىلە تۇرمۇشىمىزدا نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولدى. بىرچامدىن، بىردانە خوتەن گىلىمى ۋە 1200 سىتەرلىك بىلەن ئەنقەرەگە قەدەم قويغاندۇق. بۈگۈن خۇدايىمغا يۈزىمىڭ شۇكۇر، تۈركىيىنىڭ پايتەختى ئەنقەرەدە ئۆزىمىزنىڭ ئۆيى ۋە ھەممىدىن ئېشىپ چۈشكىنى، شەھەر مەركىزىدە ئۆز مۈلكىمىز بىر مۇئاينە خانىدە ئىشىمىزنى ھاياتىمىز ياخشى يولغا قويۇۋالدىق. بۇلار خۇددى مەن خاتىرەمنىڭ بېشىدا سۆزلەپ ئۆتكەن، مۆجىزىلەر دەك بىر ئىش ئىدى.

بالىلەرنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن 2 - 3 يىل تىرىشتىم. بىرلەشكەن دۆلەتلىرى تەشكىلاتى، دۇنيا قىزىل كىرىست مۇھاجىرلار تەشكىلاتى ۋە تۈركىيەدىكى ئىجتىمائىي ياردەم مىنىستىرلىكى قاتارلىق جايلارغا ئەرز قىلىپ يۈرۈپ ئاخىرى 1980 - يىلى 6 - ئايدا بۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن 8 كىشىلىك 2 ئائىلىمىز ئەنقەرەگە سالامەت يىتىپ كەلدى.

ھېچ كۈتمىگەن يەردىن بەزى كۆڭلىسىز ھادىسىلەر ۋە ۋەقەلەرمۇ بولۇپ ئۆتتى. مۇرات ئائىلىمىزدىن ئايرىلىپ چىقىپ كەتتى... يەنى 1 كۆرۈۋىكىنىڭ ئاستىدىن كۆپ سۇ ئېقىپ ئۆتتى. 1. مېنى ئەڭ يامان رەنجدە قىلغىنى ئاكام بىلەنكى مۇناسىبەتلىرىمىزدىكى كۆڭۈلسىزلىكلەر نىڭ تىگىدە ياتقان ئىككىمىزنىڭ دۇنيا قارىشىدىكى زىت قۇتۇپتا بولۇشىمىز ئىدى.... مانا، بۇلار ئۇخلىسىمۇ چۈشۈمگە كىرمەيدىغان ئىش ئىدى! ئۇندىن باشقا بۇ ئازا بىرقانچە ئارۇپا ساياھەتلىرىم بولدى. ئىسپانىيەنىڭ «مالاگا» شەھىرىدە ئېچىلغان كونگرە دە Ph.D ئىلمىي ئۇنۋانى ئالدىم. ۋە بىرقانچە قېتىم خوتەنگە بېرىش نىسبەت بولدى. بۇلار مەندە ئۇنۋۇنۇلماس تەسىراتلەر قالدۇردى. ۋە تەن زىيارىتىمدە ھەر قېتىمقى سەپەردە ۋەزىيەت بىر ئالدىنقىغا ئوخشىمايتتى. بۈگۈن خاتىرىنى يانا يېزىشقا باشلىشىمنىڭ سەۋەبىمۇ بۇ. يۇرتۇم باشقا بىرتوسقا كىرگەندى. ماۋزەيدوگىنىڭ زۇلمى ۋە فاشىستلىك تۈزۈمىدىن ئەسەر قالمىغان. خىتاي ھۆكۈمىتى 1 ئىشكىنى ئېچىۋېتىش، 1

“herkese refah” gibi politikaları uygulamaya başlamıştı. Kültür devrimi sırasındaki iç savaşta ev ve mülklerimizde meydana gelen zararların tazmini için başvuruda bulundum. Bir yıl sonra azda olsa bir miktar para verdiler. Bu paraya kendim bir miktar ekleyip, Şorvag’da bir ev ve evin önüne büyük bir mescid yaptır-
dım. Bir bayram günü ben Hoten’de iken eski geleneklerimize uygun olarak davul - zurna çalıp bayram namazı kıldık.

“Sınıfsal mücadele” ve “sınıfsal düşman” sözleri artık duyul-
maz olmuş. Abdulhamit Ahun abim ve Mahdum “yeni hayat” hapishanesinden çıkmıştı. Abdulhamit abim eski görevine iade edilmiş. Mahdum da müderrisliğe başlayıp durumu epey iyileş-
mişti.

Vatandaşlarımızdan onlarca hatta yüzlerce kişi hacca gidip gelmekte idi. Akrabalarımızdan Abdurrahim abi, Abdulhamit Ahun abi, Halime Banu Hanım abla, Abdulehat Mahdum, Bibi Meryem Hanım ablam ve Nusret hanımlar da hac yapıp geldiler. Tüccarlar da durmadan gelip gidiyorlardı. Devir ve zamanın hakikaten aslına rücu ettiğini hissettim. Çünkü bunları bir zaman-
lar hayal bile edemezdim. Nurahmet Urumçi’ye gidip gelenek-
sel Çin tıbbında okuyup geldi. 4-5 yıl uğraştıktan sonra Türkiye Sağlık Bakanlığından denklik aldı. Sonrasında muayenehaneye Nurahmetin de adı yazılı olan tabelayı astım. Nurahmet Hoten’e gidip evlenip geldi.

Fakat vatanımızın üstünde hala kızıl bayrak ve Tiennen-
man meydanında Mao’nun resmi asılı idi. Milletim bu olan bite-
ne inanmamış ve şüphe içinde idi. Çünkü 30 küsur yıllık dehşet
ve zulüm günleri onların gözünde dün gibiydi. Bunları unutmak
mümkün mü? 7-8 yıl geçmeden halkımızın bu endişesinin

خاتىرەلىرىم | مۇھەممەد ياقۇپ بۇغرا

ھەممە كىشى باي بولۇش، دېگەنگە ئوخشاش سىياسەتلەرنى يولغا قويغان. مەدەنىيەت ئىنقىلابى جەريانىدىكى ئىچكى ئۇرۇشتا ئۆي - جايلىرىمىز ۋەيران بولۇپ، تارتقان زىيانلىرىمىز ئۈچۈن ئەرز قىلدىم. بىرىلدىن كېيىن، ئاز بولسىمۇ بىرىمىز پۇل تۆلەپ بەردى. بۇنىڭغا ئۆزۈم بىرىمىز قوشۇپ، شورۋاغدا بىر ئۆي ۋە ئۆينىڭ ئالدىغا چوڭ قىلىپ بىر مەسجىت سالدۇردۇم. بىر ھېتتا مەن خوتەندە ئىكەن كونا ئەنئەنىمىز بويىچە ناغرا - كاناي چالدۇرۇپ ھېت نامىزى ئوقۇلدى.

1 سىنىپى كۆرەش ۋە 1 سىنىپى دۈشمەن، دېگەن سۆزلار ئەندى سۆزلەنمەيدىغان بولۇپتۇ. ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام ۋە مەخسۇم 1 يېڭى ھايات 1 تۇرمىسىدىن چىقىپتۇ. ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكامنىڭ خىزمىتى ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ. مەخسۇمۇ مۇدەرسلىكىنى باشلاپ ھال كۈنلىرى خېلى ياخشىلىنىپ قاپتۇ.

ۋەتەنداشلىرىم ئونلاپ ھەتتا يۈزلەپ ھەجگە كېلىپ كەلمەكتە ئىدى. توققانلاردىن ئابدورېھىم ئاكام، ئابدۇلھىمىت ئاخۇن ئاكام، ھېلىمەبانۇ خان ئاچام ۋە ئابدۇرئەھمەت مەخسۇم. بۇمەرەم خان ئاچام ۋە نۇسرەتخانلار مۇھەج قىلىپ كەتتى! تىجارەتچىلىرىمىز مۇبەش قولىدەك قاتناپ تۇراتتى. ۋە ھەقىقەتەن دەۋر ۋە زامانىنىڭ ئۆزىگە گەنلىكىنى ھېس قىلدىم چۈنكى، بۇلارنى بىر زامانلار خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈلمەيتتىم. نۇرئەھمەت ئۈرۈمچىگە بېرىپ جۇڭگىي دۇخۇرخانىسىدا ئوقۇپ كەلدى. 4 - 5 يىل يول مېڭىپ 96 - يىلى تۈركىيە ساقلىق مېنىستىرلىكىنىڭ تەسدىقىنى ئالدى. ۋە مۇئاينە خانغا نۇرئەھمەتنىڭمۇ ئىسمى يېزىلغان تالبلونى ئاستۇق. ھەممىدىن ئېشىپ چۈشكىنى نۇرئەھمەت خوتەنگە بېرىپ ئۆيلىنىپ كەلدى.

ئەمما، ۋەتەن ئۈستىدە يەنىلا قىزىل بايراق ۋە تىيەن ئەنئەنىدە ماۋنىڭ رەسمى ئېسىغلىق ئىدى. مىللىتىم بۇلارغا ئىشەنچسىز ۋە گۇمان بىلەن قارىماقتا ئىدى. چۈنكى، 30 نەچچە يىللىق دەھشەتلىك ۋە زۇلمەتلىك كۈنلەر تېخىچە ئۇلارنىڭ كۆز ئالدا ھازىرقىدەك ئىدى. بۇلارنى ئۇنۇتۇشقا بولامدۇ؟ 7. 8 يىل ئۆتمەستىن خەلقىمىزنىڭ بۇ ئەندىشىسىنىڭ

haklılığı ortaya çıktı. Demirperde yeniden kapandı ve vatanımızdaki kızıl terör yeniden harekete geçti. Ve bu arada benim vatan ziyaretlerim durdu.

Bilgisayarda Uygurca yazış işini başardım ve ilk önce Abdülehat Makdumun “40 Hadis’inin” Uygurca tercümesini daha sonra Mevdudi’nin “İslamın Temel Prensipleri”ni bilgisayarda kendim yazıp matbaada 2-3 bin tane bastırıp bedelsiz dağıttım. Milletim buna tahmin edilmeyecek derecede teveccüh gösterdi. Vatandan ve dünyanın Uygurlar yaşayan yerlerinden özellikle Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Pakistan ve Suudi Arabistan’dan 200’e yakın çok tesirli mektup aldım.

27 Ekim 1998 hayatımın en mutlu günlerinden biriydi. Hazretimin yani Mehmet Emin Buğra’nın “Doğu Türkistan Tarihi”ni orjinal el yazmasından 2-3 yıllık bir çabanın sonucunda bugünkü Uygur edebi dilinin imlası ile bilgisayarda yazdım ve bugün sabah matbaadan çıktı. Her açıdan çok güzel bir eser ortaya çıktı. Ailece hepimiz mutlu olduk. Dağıtım işi de arzu ettiğimiz gibi oldu. Şu sıralar Ankara’da 11 ülkeden gelen delegelerle uluslararası Uygur gençleri kurultayı açılıyor. Kurultaya gelen 100’e yakın delegeye kitaptan birer tane dağıttım, kapıştılar. Kitap bu vesile ile Amerika’dan Japonya’ya kadar ulaştı. Artık hatıramı bitirip yine Mevdudi’nin “Tefhimul Kuran” isimli eserinin birinci cildini Uygurcaya “Kurani anlamak” diye tercüme etmeye başlayacağım. Cenabı Allah’tan hayır ile tamamlamayı nasip etmesini niyaz ediyorum. Hakikaten bunlar benim için büyük mutluluk kaynağı oldu.

ھەقىقەت ئىكەنلىكى ئوتتۇرىغا چىقتى. «تۆمۈر» پەردە يەنە يېپىلدى ۋە ۋەتەننىمۇ قىزىل تېرور يېڭىباشتىن ھەرىكەتكە باشلىدى. ۋە مېنىڭ بۇ ئارىدا ۋەتەن زىيارىتىمۇ توختىدى.....

كومپىتۇردا ئۇيغۇرچە يېزىشنى بېجىردىم ۋە ئالدى بىلەن ئابدۇلئەھمەت مەخسۇمنىڭ «40 ھەدىسى ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى» نى كېيىنچە، مەۋدۇدىنىڭ «ئىسلامنىڭ ئاساسى پېرىنسىپلىرى» ئۆزەم يېزىپ ئىككىسىدىن مەتبەئەدە 2، 3 مىڭ نۇسخە باستۇرۇپ ھەقسىز تارقاتم. مىللىتىمىدىن بۇنىڭغا كۆتۈلمىگەن دەرىجىدە تەقدىر ئالدىم. ۋەتەندىن ۋە دۇنيانىڭ ئۇيغۇرلار ياشىغان جايلىرىدىن بولۇپمۇ قازاقىستان، قىرغىزىستان، ئۆزبېكىستان، پاكىستان ۋە سەئۇدى ئەرەبىستاندىن 200 پارچىغا يېقىن ئىنتايىن تەسىرلىك مەكتۇب ئالدىم.

1998 - يىلى 10 - ئاينىڭ 27 - كۈنى - ھاياتىمدىكى ئەڭ زور خوشاللىق بىر كۈن ئىدى. چۈنكى ھەزرىتىم، يەنى، مۇھەممەد ئىمىن بۇغرانىڭ «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» نى ئارگىنال قوليازمىسىدىن 2 - 3 يىل تىرىشىپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇرچە ئەدەبىي تىلىنىڭ ئىملاسى بىلەن كومپىتۇردا يېزىپ تۈگەتتىم ۋە بۈگۈن ئەتىگەندە مەتبەئەگە بېرىپ، خۇدايا شۇكرى! دىدىم. بىر ئايدىن كېيىن 2000 دانە كىتاپ مەتبەئەدىن چىقتى. ھەر جەھەتتىن ناھايىتى چىرايلىق بىر ئەسەر ئوتتۇرىغا چىقتى. ئائىلىچە ھەممىمىز خوشاللاندۇق. تارقىتىش ئىشىمۇ كۆڭۈلدىكىدەك بولدى. شۇ كۈنلەردە ئەنقەرەدە 11 مەملىكەتتىن كەلگەن خەلقئارا «دۇنيا ئۇيغۇر ياشلىرى قۇرۇلتاي» ئېچىلىۋاتىدۇ. قۇرۇلتايغا كەلگەن 100دەك ۋەكىللەرگە كىتاپتىن بىر دانىدىن تارقاتتىم. تاللىشىپ كەتتى. كىتاپ بۇ ۋەسىلە بىلەن ئامېرىكا دىن ياپونىيەگىچە تارقىتىلدى. ئەمدى خاتىرەمنى تۈگىتىپ يەنە مەۋدۇدىنىڭ «تەھسىم القران» دېگەن ئەسىرىنىڭ بىرىنچى تومىنى ئۇيغۇرچىغا قۇرئاننى چۈشىنىش» دەپ تەرجىمە قىلىشقا باشلايمەن. جناب الله دىن خەيرلىك بىلەن تاماشقا نەسىپ قىلىشنى تىلەيمەن. ھەقىقەت بۇلار مەن ئۈچۈن چوڭ بەختيارلىق بولدى.

Şimdi hatırama kaldığım yerden devam edeceğim;

Yukarda yazdıklarım Çin komünist hâkimiyetinin Doğu Türkistan'da yürüttüğü sosyal ve siyasi hareketlerdeki siyaset ve yöntemlerin bir kısmıydı. Amaç bu tür hareketleri aralıksız devam ettirerek halkı dehşet ve korku içinde tutup komünist diktatörlüğü korumaktı. Bunun için Mao'nun "sınıfsal düşmanlara karşı sürekli darbe – acımasız mücadele" ilkesi her zaman uygulamada kaldı. Bu onlara karşı psikolojik baskı ile fiziksel işkenceyi birlikte uygulayıp ara vermeden sürekli devam ettirme demekti.

Temizlik Hareketlerinin "İcabına Bakma" safhası

Her türlü isim ve makyaj ile yürütülen bu temizlik hareketleri hiç aralıksız devam etti. Bunlar sonraki öncekinin devamı olan devlet teröründen ibaret olup, arada bir "sınıfsal safı temizleme" adı altında icra edilen cezalandırma yani "icabına bakma" safhaları idi. İcabına bakılacak kişiler öncelikle parti teşkilatı tarafından "halk arasındaki zıddiyet", "dost ile düşman arasındaki zıddiyet" veya "büyük hak ile büyük haksızlık" diye ikiye ayırıyordu. Burada esas yine adı geçen "sınıfsal mücadele" idi. Yoksul kesimin sorunları her zaman "halk arasındaki zıddiyet" diye hallediliyordu. Üst tabakadakilerin (sınıfsal düşmanların) sıradan sorunları bile dost

ئەمدى خاتىرەمنى قالغان يېرىدىن باشلايمەن؛

يۇقىرىدا يازغانلىرىم، خىتاي كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ شەرقىي تۈركىستاندا يۈرگۈزگەن ئىجتىمائىي ۋە سىياسى ھەرىكەتلەر جەريانىدىكى سىياسەت ۋە ئۇسۇللىرىنىڭ بىر قىسمى. مەقسەد، بۇخىل ھەرىكەتلەرنى ئۈزۈپ، داۋاملاشتۇرۇپ، خەلقى دەھشەت ۋە قۇرقۇ ئىچىدە تۇتۇپ، كوممۇنىست دېكتاتورلۇقىنى ساقلاپ قىلىش. بۇنىڭ ئۈچۈن، ماۋنىڭ «سېپى دۈشمەنلەرگە قارىتا ئۈزلۈكسىز زەرەبە - رەھىمسىز كۈرەش ئېلىپ بېرىش» دېگەن كۆرسەتمىسى ھەردايم تەكىتلىنىپ تۇراتتى. بۇ ئۇلارغا رۇھىي ئازاپلاش بىلەن جىسمانىي ئازاپلاشنى بىرگە ئېلىپ بېرىشنى توختىتىپ قويماسلىق ھەردايم قوللۇنۇش دېگەنلىكتۇر.

تازىلاش ھەرىكەتلىرىنىڭ «چارە كۆرۈش» باسقۇچى

ھەرخىل نام ۋە پەدەز بىلەن يۈرگۈزۈلگەن بۇ تازىلاش ھەرىكەتلىرى ھېچ ئۈزۈلدۈرمەي ئېلىپ بېرىلدى. يەنى، بۇلار كىيىنكىسى ئالدىنقىسىنىڭ داۋامى بولغان دۆلەت تېرورىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئارادا بىر «سېپى قوشۇننى تازىلاش» نامى بىلەن ئېلىپ بېرىلغان جازالاش يەنى چارە كۆرۈش باسقۇچلىرى بولاتتى. چارە كۆرۈلىدىغان كىشىلەر ئالدى بىلەن ئىدارە پارتىيە تەشكىلاتى تەرەپىدىن «خەلق ئىچىدىكى زىددىيەت»، «دوست بىلەن دۈشمەن ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت» ۋە «چوڭ ھەق بىلەن چوڭ ناھەق» دەپ 2 خىلغا ئايرىلىدۇ. بۇنىڭدا ئاساس يەنىلا ھېلىقى «سېپى كۈرەش». كەمبەغەل سىنىپتىكىلارنىڭ مەسلىسى ھەردايم «خەلق ئىچىدىكى زىددىيەت» دەپ بىر تەرەپ قىلىنغان. يۇقىرى سىنىپتىكىلار (سېپى دۈشمەنلەر) نىڭ ئادەتتىكى مەسلىسىمۇ دۈست

ile düşman arasındaki zıddiyet diye icabına bakılıyordu. Bazen bu safhanın başlamasından önce “kolları sıvayıp mücadeleye atılma” adı altında birkaç gün herkes teker teker ortaya çıkıp, “özeleştir” denen komik bir sahne ile sırayla testen geçiriliyordu. Halk arasındaki zıddiyet yoluyla çözülecek olanlar kendini tekrar gözden geçirip, uzun uzun tevbe edip, sözler vererek sahneden iniyor, bunların içinde meselesi biraz ağır olanlar “bozuk unsur” diye suçlanıyordu.

Meselesi “dost ile düşman arasındaki zıddiyet”e girenlerden bağlantısı var yani biraz da olsa siyasete karşı eylemi var olanlar “açık devrim karşıtı unsur” bunların arasında geçmişteki toplumda konumu yüksek olanlar ve bu seferki harekette haksızlıklara boyun eğmeyenler “ölene kadar pişman olmayan devrim karşıtı” denen suçlama ile toplantılarda tutuklanıyordu. Bunlardan bir kısmının (aslında hiçbir meselesi olmayan) “sınıfsal düşman”ları devrim karşıtı unsur, etnik milliyetçi, tehlikeli unsur, devrim karşıtı toprak ağası, burjuvanın kokuşmuş aydını, olarak suçlandıkları ilan ediliyordu. “Suçlanmak” demek o kişinin bütün siyasi ve toplumsal hakları elinden alındı demektir. Bu kişiye verilen çok ağır bir psikolojik ceza olup, suçlandı diye ilan edilen kişilerin çalıştıkları kurumlarda derecesi düşürülüyordu. Asıl görevinin yanında idaresindeki ağır işleri de yapmak zorunda kalıyordu. Yani yol süpürme, tuvalet temizleme, odun kırma,

بىلەن دۈشمەن ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت دەپ، چارە كۆرۈلگەن. بەزىدە بۇ باسقۇچ باشلىنىش ئالدىدا « قول بەدەننى يۇيۇپ، كۈرەشكە ئاتلىنىش » دېگەن نام بىلەن بىرقانچە كۈن پۈتۈن كىشىلەر بىر- بىردىن ئوتتۇرىغا چىقىشىپ، « ئۆز - ئۆزىنى تەنقىت » قىلىش دېگەن كۈلكۈلۈك بىر سەھنە بىلەن ھەركىشى بىردىن « ئۆتكۈلدىن » ئۆتكۈزۈلدى. خەلق ئىچىدىكى زىددىيەت بويىچە بىر تەرەپ قىلىدىغانلار ئۆزىنى قايتا تەكشۈرۈپ، ئۇزۇن ئۇزۇن توۋا نامە ۋە ئەھدىنامىلەر بېرىپ سەھنىدىن چۈشىدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئېغىرراق مەسىلىسى بولغانلارغا « بوزۇق ئۇنسۇر » دېگەن « قالپاق » كىلدۈرۈلدى.

مەسىلىسى « دوست بىلەن دۈشمەن ئىچىدىكى زىددىيەت » كە كىرىدىغانلار دىن ئىلىنچۈكى بار يەنى، ئازراق سىياسەتكە خىلاپ ئەمەلىي ھەرىكىتى بار لارنى « نەخ ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇر »، بۇلار دىن ئۆتمۈش جەمئىيەتتىكى ئورنى ئابرويى ئۈستۈن بولغانلار ۋە بۇ قېتىمقى ھەرىكەتتىكى ناھەقچىلىققا بويۇن ئەگمەي ئۆزىدە بولمىغان مەسىلىگە ئىقرار قىلمىغانلارنى، « ئۆلگىچە توۋا قىلمايدىغان ئەكسىل ئىنقىلاپچى » دېگەن جىنايەت بىلەن چوڭ يېغىندا قولغا ئېلىندۇ. بۇلاردىن بىرقىسمى (ئەسلىدە ھېچبىر مەسىلىسى بولمىغان) سىنىپى دۈشمەن نى لار ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇر، يەرلىك مىللەتچى، خەتەرلىك ئۇنسۇر، ئەكسىيەتچى پومىشچىك، بۇرژۇازىيەنىڭ سېسىق زىيالىسى دېگەن « قالپاق » كىلدۈرۈلدى دەپ ئىلان قىلىندۇ. « قالپاق كىلدۈرۈش » دېگەن ئۇ كىشىنىڭ پۈتۈن سىياسى ۋە ئىجتىمائىي ھەقىقىي ھەقىقىي تاشلاندى دېگەن سۆز. بۇ چارە كىشىگە بېرىلگەن ناھايىتى ئېغىر رۇھىي جازا دىن ئىبارەت بولۇپ، قالپاق كىلدۈرۈلدى دەپ، ئېلان قىلغان كىشىلەرنىڭ ئىدارىدىكى خىزمەت دەرىجىسى چۈشۈرۈلدى. ئۆز ئورنىدا بېرىلگەن ۋەزىپىدىن باشقا ئىدارىدىكى قاراخىزمەتلەرنى قىلىدۇ. يەنى، يول سۇپۇرۇش، خالا تازىلاش، ئوتۇن يېرىش،

kömür taşıma gibi ağır işlerde çalıştırılıyordu. Başkalarından ayrı olarak hiçbir bilimsel faaliyet, toplantı ve eğlenceye katılamıyor, yanlışlıkla girmiş bulunanlar kovuluyordu. Hiçbir sosyal yardım (geçim yardımı) verilmiyordu. Hastalandığında ilgilenilmiyordu. Hükümet tarafından verilen güzel bir evde oturuyor ise o yerden çıkarılıp en kötü yere gönderiliyordu. Yukarıya hiçbir şekilde başvuru, şikâyetle bulunma hakkı yoktu. Akraba ziyareti veya başka bir nedenle bulunduğu yerden ayrılmaya izin yoktu. Başkalarına yazdığı mektubu öncelikle idaresine göstermek zorundaydı. Kısaca suçlanan kişi toplumdaki bütün insani haklarından mahrumdu. Toplu etkinliklerde yani bayramlaşmalarında, devlet büyüklerini karşılama törenlerinde suçlanan kişilerin hepsi bir yere toplanıp halk polislerinin nezaretinde ağır işlerde çalıştırılıyordu. Hoten'e Sudan ve Kamboçya devlet başkanları geldiğinde beni sabah evden çağırıp, bugün dışarı çıkmayacaksın diyerek idarenin bostanında akşama kadar çalıştırmaları hiç aklımdan çıkmıyor. Sonradan öğrendim ki o gün bütün devlet memurları ve şehir ahalisini toplayıp devlet başkanlarını karşılamak için yollara dizmişler.

Köylerde suçlananlar esasen toprak ağası (arazi sahibi) zengin çiftçi ve önceki hükümet zamanında yüzbaşı (mahalle muhtarı) olanlardan ibaret olup, durumları çok daha kötüydü. Bunların hepsi yaşadıkları yerden kovulup, çölde Bozyer'e sürgün edildiler. Orda

كۆمۈر توشۇش قاتارلىق ئېغىر جىسمانىي ئىشلەرنى قىلىدۇ. باشقىلارغا ئوخشاش ھەرقانداق ئىلمىي پائالىيەت، ئومۇمىي يېغىن، ئويۇن - تاماشا ۋە مېھماندارچىلىققا قاتنىشالمايدۇ. ئەگەر تەسادىپ كىرىپ قالسا ھەيدەپ چىقىرىلىدۇ. ھەرقانداق ئىجتىمائىي ياردەم (تۇرمۇش ياردەمى) بېرىلمەيدۇ. كېسەل بولۇپ، قالسا ئېتىۋار بېرىلمەيدۇ. ھۆكۈمەت تەرەپىدىن بېرىلگەن ئوبدانلىق ئۆيىدە ئولتۇرۇپ قالغان بولسا ئۆيەردىن چىقىرىلىپ، ئەڭ ناچار ئۆي بېرىلىدۇ. يوقىرىغا ھېچقانداق پىكىر ۋەيا ئەرز - دات قىلىش ھەقى يوق. توققان يوقلاش ۋە باشقا مۇناسىۋەت بىلەن تۇرغان جايدىن ئايرىلىشقا رۇخسەت يوق. باشقىلارغا خەت يازسا ئۇنى ئالدى بىلەن ئۆز ئىدارىسىگە كۆرسىتىشكە مەجبۇر. قىسقىسى قالىپقى بار كىشى جەمئىيەتتە پۈتۈن ئىنسانىي ھوقۇقتىن مەھرۇم. ئومۇمىي پائالىيەتلەر يەنى، بايرام تەبرىكلەش يېغىنلىرى، دۆلەت چوڭلىرىنى قارشى ئېلىش نامايىشلىرى قاتارلىقلاردا قالىپقى بار كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر يەرگە يېغىپ خەلق ساقچىلىرى نازارىتىدا ئەمگەككە سېلىپ تۇتۇپ تورۇلىدۇ. خوتەنگە سۇدان ۋە كامبۇژدا دۆلەت باشلىقلىرى كەلگەندە، مېنى ئەتتىگەن ئۆيىدىن چاقىرتىپ چىقىپ، «بۈگۈن تالاغا چىقمايسىز» دەپ، ئىدارىنىڭ كۆكتاتلىقىدا كەچكىچە ئەمگەككە سالغانلىقى ھېچ ئېسىمدىن چىقمايدۇ. كېيىن، ئوقسام ئۇ كۈنى پۈتۈن ئىدارە كادىرلىرى ۋە شەھەر خەلقىنى رەستىگە ئېلىپ چىقىپ دۆلەت باشلىقلىرىنى قارشى ئېلىش نامايىشى ئۆتكۈزۈلىدىكەن.

يېزىلاردىكى قالىپ كىيگەنلەر ئاساسەن پومىشچىك (يەر ئىگىسى)، باي دېھقان ۋە بۇرۇنقى ھۆكۈمەت دەۋرىدە يۈزبېشى (مەھەللە باشلىقى) بولغانلاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئەھۋالى بەك ئېغىر ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئۆيىدىن يۇرتىدىن ھەيدەپ، بوزيەرگە چۆلگە سۇرگۈن قىلىندى. ئۆيەردە

çukur kazıp, kamyandan yaptıkları kulubelerde yaşamaya mecbur edildiler. Halk polislerinin gözetiminde gece gündüz çalışıp, kumlukta yer açıp, çiftçilik yaptılar. Kışın su kanalı açmak için ailesinden ayrılıp çölde yatıp dayanılmaz ağır işlerde çalıştırıldılar. Bunun üstüne sürekli “değerlendirme toplantıları” ve “gelişme göstermeyenlerle mücadele” toplantıları yapıp hakaret, küfür ve dayakla kat ve kat ağır işlerde kullanıldılar. Bayram günleri dinlenmelerine izin vermediler. Bayram ve özel günlerde kişi başına 4 ser (125 gram) yağ, 1 cing (500 gr) beyaz un ve yarım cing (250 gr) et dağıtılırken onların payına sadece mısır unu düştü. Kısacası suçlanan kişi toplumda hiçbir hakkı olmayan kişi demektir. Bunların sayısı Mao’un % 5 sınıfsal düşman dediği sayının kat be kat üstüne çıkmıştı. Bu insanlar ölene kadar bu damga ile yaşadılar. Toplu yemekhane devrinde bunların hali daha da kötüleşti.(5) açlıktan ve yetersiz beslenme kaynaklı ölüm olayları bunların arasında çok fazlaydı. Yeri gelmişken bir olayı anlatayım.

Kooperatifleşmeden sonra köylerde “halk komünleri” kurma devri başladı. Bu dönemde sovyetlerdeki “Kolhoz’laştırma” gibi çiftçilerin elindeki toprak ve üretim araçları (tarım aletleri, çiftlik hayvanları) tamamen devletin eline geçti. Daha da ileri gidilerek “Halk yemekhaneleri” kuruldu. Yani halkın

گەمە كۆلەپ، قۇمۇشتىن كەپپە نىكلەپ، يەرلىشىشكە مەجبۇر قىلىندى. خەلق ساقچىلىرىنىڭ نازارىتىدە كېچە - كۈندۈز ئىشلەپ قۇملۇقتىن يەر ئېچىپ دېھقانچىلىققا سالدى. قىشتا ئۈستەك ئېلىش (سۇ قۇرلۇشى) ئۈچۈن، ئائىلىسىدىن ئايرىپ، چۆلدە يېتىپ چىدىغۇسىز ئېغىر ئەمگە ككە سالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە داۋاملىق «باھالاش يېغىنلىرى» ۋە «ياخشى ئۆزگەرمىگەنلەرنى كۆرەش قىلىش» يېغىنلىرى ئېچىپ، ئۇلارنى ھاقارەتلەپ، ئۇرۇپ تىللىغان قاتمۇ - قات ئىغىر ئىشلارغا سالغان. بايرام كۈنلىرى دەم ئېلىشقا رۇخسەت قىلمىغان. ھېت - ئايام كۈنلىرى باشقا دېھقانلارغا كىشى بېشىغا 4 سەر (125 گرام) ياغ بىرىشكە (500 گرام) ئاق ئۇن يېرىم جىڭ (250 گرام) گۆش سىتىپ بېرىلسە، ئۇلارغا نورمىدىكى قوناق ئۇنىدىن باشقا بىر نەرسە يوق. قىسقىسى، قالپىقى بار كىشى جەمئىيەتتىكى ھوقۇقسىز كىشىلەر دېمەكتۇر. بۇلارنىڭ سانى ماۋزەيدۇڭ كۆرسىتىپ بەرگەن 1% 5% سىنىپى دۈشمەن، دېگەن ئۆلچەمدىن بىرقانچە قات ئېشىپ كەتكەن. بۇلار ئۆلگىچە بۇ «قالپاق» ئاستىدا ياشىغان. جامائەت ئاشخانلىرى دەۋرىدە بۇلارنىڭ ھالى تېخىمۇ ئېغىرلاشتى. (5) ئاچىلىقتىن ۋە ئوزۇقلىنىشنىڭ يېتەرسىزلىكىدىن كېلىپ چىققان ئۆلۈم ھادىسىلىرى بۇلار ئىچىدە ناھايىتى كۆپەيدى. يېرى كەلگەن ئىكەن، بىر ئېچىنىشلىق مىسالنى سۆزلەپ ئۆتەي؛

كوپراتسىيەلەشتۈرۈشتىن كېيىن، يېزىلاردا «خەلق كوممۇنىسى» قۇرۇش دەۋرى باشلاندى. بۇ سوۋېتلارنىڭ «كولخوز» لاشتۇرۇش دېگىنىدەك دېھقانلارنىڭ قولىدىكى يەر، دېھقانچىلىق ۋاسىتىلىرى (دېھقانچىلىق سايمان ۋە دېھقانچىلىق ھايۋانلىرى) چارۋا ماللىرى دۆلەت ئىگىلىكىگە ئۆتكۈزۈۋېلىندى. شۇنىڭ بىلەن يېزىلاردىكى خوسۇسى ئىگىدارچىلىق تامامەن دۆلەتنىڭ قولىغا ئۆتتى. تېخىمۇ ئىگىرلەپ، «جامائەت ئاشخانلىرى» قۇرۇلدى. يەنى، خەلقنىڭ

yeme içme işi de devletin eline geçti. 50-100 eve bir tane esasına göre kurulan halk yemekhanelerinde günde 3 öğün yemek almak için insanlar davul veya düdük çaldığında yemekhane önünde sıraya girmek zorunda idi. Hatta bu saçmalık şehirlerdeki devlet dairelerinde de bir süre uygulandı. Bu insanlık tarihinde benzeri görülmemiş bir dehşet idi. Halkımız bir kuru ekmek ve bir tas çorbaya muhtaç kaldı. Kısa bir süre sonra köylerde açlık ve vitamin eksikliği (pellegra-yetersiz beslenme kaynaklı hastalık) yayıldı.

Hoten'in Lop ilçesinin taklamakan çölüne yakın bir yerinde kurulan ilçenin "meydan"ında (köylerde suçlanıp sürgün edilenlerin çölde yerleşim yeri açmak için toplandıkları yer) açlık ve vitamin eksikliği hastalığından ölenlerin sayısı hızla artıp, buraya bir seyyar tedavi grubu gönderildi. Beni de doktorluk ve Çinlilere tercümanlık için bu grup ile birlikte gönderdiler. Bir gün oradaki hastaları muayene ederken, meydanın parti sekreteri bir mağaranın önünde durdu. Mağara bir kum yığınının kazılıp üstü kamışla kapatılmış, ağzına yabani diken yığını dikilmiş bir çukurdan ibaretti. O "burada bir toprak ağasının oğlu bir devrim karşıtı hasta var. 15 gündür hastayım diye çalışmadan yatıyor, onu bir muayene ederseniz. Eğer yalandan hasta ise onu sürükleyerek de olsa çalıştıracamız" diye diken yığını çekip "Sıraceddin dışarı çık doktor geldi" diye bağırdı. Mağaradan bir inilti geldi ve birisi emekleyerek zorlukla dışarı

يېمەك - ئىچىمكىمۇ دۆلەتنىڭ قولىغا ئۆتتى. 100 - 50 ئۆيلۈكنى ئاساس قىلغان جامائەت ئاشخانىلىرىدا خەلق كۈندە 3 ۋاخ يېمەكنى ئالماق ئۈچۈن، (دومباق ۋە يا پۈشتەك چالغاندا) ئاشخانىە ئالدىدا تېزلىپ تۇرۇشقا مەجبۇر قىلىندى.

ھەتتا بۇ تەلۋىلىك شەھەرلەردە ئىدارىلەردىمۇ بىر مەزگىل ھۆكۈم سۈردى. بۇ ئىنسانلىق تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن بىردەھشەت ئىدى. خەلقىمىز بىر زاغرا ۋە بىر ئاياق ئۇماچقا مۇھتاج قىلىندى. ئۇزۇنغا قالماي بەزى جايلاردا ئاچارچىلىق ۋە چالاش (پىللاگرا- ئوزۇقلىنىش يېتەرسىزلىكىدىن كېلىپ چىقىدىغان كېسەللىك) ئەۋج ئالدى.

خوتەننىڭ لوپ ناھىسىنىڭ تەكلىماكان چۆلىگە يېقىن بىر جايدا بۇ ناھىيىنىڭ «مەيدان» (يېزىلەردىن قالپاق كىيدۈرۈپ سۈرگۈن قىلغانلارنى بوزيەر ئېچىش ئۈچۈن يەرلەشتۈرگەن ئورۇن) نىدا ئاچارچىلىق ۋە چالاش كېسىلىدىن ئۆلگەنلەرنىڭ سانى كۆپىيىپ كېتىپ، ھۆكۈمەت بۇ يەرگە بىر سەييارە داۋالاش گۇرۇپپىسى ئەۋەتتى. مېنى گۇرۇپپىدىكى خىتايىلارغا تەرجىمان ۋە دوختۇرلۇق ۋەزىپىسى بىلەن بۇ گۇرۇپپا بىلەن ئەۋەتكەندى. بىر كۈنى بۇ جايدىكى كېسەللەرنى تەكشۈرۈپتېپ، بىزنى باشلاپ كېتۈاتقان مەيداننىڭ سېكرىتارى بىر گەمىنىڭ ئالدىدا توختىدى. گەمە بىر قۇم دۆۋەسىنى كولاپ، ئۈستى قۇمۇش بىلەن يېپىلغان ۋە ئاغزىغا بىر باغلام يانتاق تىكىنى تىكلەپ قويغان بىر كاتەكتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ بۇ يەردە پومىشچىنىڭ بالىسى بىر ئەكسىل ئىنقىلابچى كېسەل بار، 15 كۈندىن بىرى كېسەل دەپ ئىشقا چىقماي ياتىدۇ. ئۇنى بىر تەكشۈرۈپ بەرسە گىلا. ئەگەر يالغاندىن كېسەل دەۋالغان بولسا ئۇنى سۆرەپ بولسىمۇ ئىشقا سالىمىز» دەپ، يانتاقتى تارتىپ تۇرۇپ، «سراجىدىن! تاشقىرىغا چىق دوختۇر كەلدى» دەپ ۋاقىردى. گەمىدىن ئىنجىقلىغان بىر ئاۋاز چىقتى ۋە بىرسى ئۆمىلەپ تاشقىرىغا ئاران

çıktı. Oturmaya bile mecali yoktu. Yüzü kararmış üstü başı pe-rişan sanki mezardan çıkarılmış ceset gibiydi. Çinli başkan bana “muayene edin” diye emretti. Çünkü kokudan başka kimse ya-kına gelemedi. Ben bu ölmek üzere olan adama yaklaştım. Bir iki kelime soru sordum. Steteskop ile dinledim. Bütün vücudu alev almışçasına sıcaktı ve vücuduna değmek mümkün değildi. Adamda ağır derecede pellegra ve kalp yetmezliği olduğunu gör-düm. Bu dünyadaki günleri sayılıydı. O beni tanıdı ve fısıldayıp “Hacım Allah rızası için bana yardım edin” dedi ama ben hiç ha-tırlayamadım ve kim acaba diye hayret ettim. Grup başkanımıza “bu adam ileri derecede pellegra ve kalp hastası tedaviye ihtiyacı var, çalıştırılırsa ölür dedim”. Sekreter bunun için yukarıdan onay almam lazım şimdi hastaneye yatıramayız dediği için o biçareyi mağarada bırakıp geri döndük. Yolda giderken sekreter bu adam hakkında bilgi verip, “bu sınıfsal düşman unsur, Lop ilçesinin en büyük toprak ağası ve Hindistan’la ticaret yapan Hacı Raşidin’in oğlu Sıraceddin. Babası bunu Türkiye’ye okumaya göndermiş. 1949 yılında geri gelmiş” dedi. Birden hatırladım. Biz 1947 yılın-da Dammu’dan Keşmir’e döndüğümüzde evimize gelip babam ile görüşmüştü. Babam bize onu “bu aptal çocuk Türkiye’ye Mehmet Rıza’lar ile birlikte okumaya gitmişti. Alışamadım diye okuldan ayrılmış” diye tanıtmıştı. Türkiye’ye geldikten sonra Mehmet Rıza abimin resim albümünde Sıraceddin’in Mehmet Emin Buğra’nın

چىقتى. ئۇنىڭ ئولتۇرغىدەك ھالى يوقتى. چىرايى قارىدەپ كەتكەن، ئۈستى جۇل - جۇل خۇددى گودىن ئېچىۋالغان ئۆلۈكتەك ئىدى. خىتاي باشلىق مېنى «تەكشىرىپ بېقىڭ» دەپ بۇيرىدى. چۈنكى سېسىقچىلىقتىن باشقىلار يېقىن كېلەلمىدى. مەن بۇ يېرىم جان ئادەمگە يېقىن كەلدىم. بىر ئىككى ئىغىز گەپ سوردۇم، پانتىسكوپ بىلەن تىگشاپ كۆردۈم. پۈتۈن ۋۇجۇدى ئوتتە كۆيگەندە تىلما - تىلما بولۇپ كەتكەن بولۇپ، بەدىنىگە قول تەككۈزگىلى بولمايتتى ئادەمدە ئېغىر چالاش كېسىلى ۋە يۈرەك يەتمەسلىكى بارلىقىنى كۆردۈم. بۇ دۇنيادا ئانچە ئۇزۇن ۋاقتى قالغاندەك ئىدى. ئۇ مېنى تونۇدى ۋە پىچىرلاپ، «ھاجىم، خۇدالىق ئۈچۈن، ماڭا ياردەم قىلسلا» دىدى. ئەمما مەن ھېچ خاتىرىلەنمىدىم ۋە بۇ كىمدۇر؟ دەپ ھەيران قالدۇم. گۇرۇپ باشلىقىمىزغا «بۇ ئادەم ئېغىر چالاش ۋە يۈرەك كېسەلى، جىددى داۋالاش ئېھتىياجى بار. ئەمگە كىكە سالسا ئۆلىدۇ» دىدىم. سېكىرىتار، بۇنىڭ ئۈچۈن، يۇقىرىدىن يۇلپۇرۇق سورىشىم لازىم. ھازىر دوختۇرخانىغا يۆتكەشكە بولمايدۇ دىگەنلىكتىن، ئۇ بىچارىنى گەمدە قويۇپ كەتتۇق. يولدا كېتىۋېتىپ سېكىرىتار بۇ ئادەمنى تونۇشتۇرۇپ، «بۇ سىنىپى دۈشمەن ئۇنسۇر، لوپ ناھىيىسىنىڭ ئەڭ چوڭ يەرئىگىسى ۋە ھىندىستاندا تىجارەت قىلدىغان مەشھۇر راشىدىن ھاجىنىڭ بالىسى سىراجىدىن. دادىسى بۇنى تۈركىيەگە ئوقۇغىلى ئەۋەتكەن ئىكەن. 49 - يىلى قايتىپ كەلگەن» دىدى. بىر دىن خاتىرىلىدىم. بىز 1947 - يىلى داممو دىن كەشمىرگە قايتىپ كەلگىنىمىزدە ئۆيىمىزگە كېلىپ دادام بىلەن كۆرەشكەن ئىدى. دادام بىزگە ئۇنى «بۇ ئەھمەق بالا تۈركىيەگە مۇھەممەد رىزا لار بىلەن ئوقۇشقا كەتكەن ئىدى. كۈنەلمىدىم دەپ، مەكتەپتىن قېچىپ كېيتتۇ» دەپ تونۇشتۇرغانىدى. تۈركىيە كەلگەندىن كېيىن، مۇھەممەد رىزا ئاكامنىڭ رەسىم ئالبۇمىدا سىراجىدىننىڭ مۇھەممەد ئىمىن بۇغرانىڭ

Türkiye'ye getirip okuttuğu Doğu Türkistanlı gençler ile çektirdiği resmi görünce olay tekrar gözümde canlandı. Demek biçarenin kaderi onu bu dünya cehennemine yani Bozyer'deki "Meydan"a sürüklemişti. Daha sonra duyduğuma göre yukarıdan onay gelene kadar yani bir ay sonra Sıraceddin o mağarada ölmüş. Görevliler ise mağaranın ağzını kapatıp onu öldüğü yere gömmüşler. Bozyer'dekilerin çoğunun akıbeti yukarıdakinden farklı değildi. "Özel mülkiyeti kamu mülkiyetine dönüştürme" ve "halk yemekhaneleri" gibi zulümler yetmezmiş gibi "demir çelik eritme" diye saçma bir faaliyet başladı. Bütün memlekette herkese demir çelik eritme vazifesi verildi. Aslında bunda amaç şuydu; ağır sanayisi berbat bir durumda olan Çinliler bu sorunu halletmelerinin tek yolunun bütün güç ile demir çelik üretimini arttırmak diye düşündüler ve bu işi de halkın sırtına yüklediler. Bundan önce hükümet "Amerika'ya direniş, Kore'ye yardım" sloganı ile halkın evindeki dökme kazan ve bakır tencereler "yardım" diye zorla toplanmıştı. Halk yine kazan kepçeye el koyacaklar diye korkmaya başladı. Fakat bu sefer her bölgenin kendi başına demir eritme ocakları yapıp kendileri hammadde bulup demir ve çelik üretmesi gerekiyordu. Mesela bizim hastanedeki doktorları gruplara ayırıp her grup sırayla kendi işini bırakıp bir ay bu işi yapıyordu. İdarenin arkasına kendimiz büyük bir

تۈركىيەگە ئېلىپ كېلىپ، ئوقۇتقان شەرقىي تۈركىستانلىق ياشلار بىلەن چۈشكەن رەسمىي كۆرگىنىدە بۇ ۋەقە تەكرار كۆز ئالدىغا كەلدى. دېمەك بىچارە نىڭ تەقدىرى ئۇنى بۇدۇنيا نىڭ جەھەنمىگە يەنى «بوز يەر دىكى مەيدان» غا سۆرەپ كەلگەن ئىكەن. كېيىن، ئاڭلىسام «يۇقىرىدىن» ئۇچۇر كېلىپ بولغىچە يەنى، بىر ئايدىن كېيىن، سىراھىدىن ھېلىقى گەمسىدە ئۆلۈپ كېتىپتۇ. تەشكىلدىن ئادەم كېلىپ، گەمىنىڭ ئاغزىنى ئېتىپ كۆمۈپ قوياپتۇ. بوز يەر مەيداندىكىلەرنىڭ كۆپچىلىگى ئاقۋەتلىرى يۇقىرىقىدىن بەك پەرقلق ئەمەستى.

«خوسۇسى مۈلكچىلىكنى ئومۇمىي مۈلكچىلىككە ئۆزگەرتىش» ۋە «جامائەت ئاشخانىسى» غا ئوخشاش زۇلۇملار ئاستىدا قالغان خەلققە بۇنى ئاز دەپ، «پولات - تۆمۈر ئېرىتىش» دولقۇنى دېگەن تەلۋىلارچە بىر پائالىيەت باشلىتىلدى. بۇنىڭدا پۈتۈن مەملىكەتتە ھەر ساھادا پولات - تۆمۈر ئېرىتىش ۋەزىپىسى قويۇلدى. ئەسلىدە بۇنىڭدىكى مەخسەد، ئېغىر سانائىتى بەربات بولغان خىتاي بۇنى ھەل قىلىشنىڭ بىردىن بىر چارىسى دەرھال پۈتۈن كۈچ بىلەن پولات - تۆمۈر ئىشلەپ چىقىرىشنى ئاشۇرۇشتىن ئىبارەت دەپ ھېساپلانغان ۋە بۇنى خەلققە ئارتقان ئىدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى، ھۆكۈمەت «ئامېرىكا قارشى تۇرۇپ، چاۋشەن (كورىيە) گە ياردەم قىلىش» دېگەن شۇئارنى چىقىرىپ، خەلقنىڭ ئۆيىدىكى چۆيۈن قازان ۋە مىس چوگۇنلىرىنى «ياردەم» دەپ مەجبۇرى يېغىۋالغانىدى. خەلق يەنە قازان - چوگۇمىزنى تارتىۋالدىغانغا ئوخشايدۇ دەپ ئەنسىرەشكە باشلىدى. لېكىن، بۇ قېتىم جايلار ئۆز ئالدىغا تۆمۈر ئېرىتىش ئوچاق (پىچ) لىرىنى ياساپ، ئۆزلىرى خام ماددا تېپىپ پولات - تۆمۈر ئىشلەپ چىقىشلىرى لازىم ئىدى. مەسلەن؛ بىزنىڭ دوختۇرخانىدىكى دوختۇرخانىلارنى گۇرۇپپالارغا ئايرىپ، نۆۋەت بىلەن ھەر گۇرۇپپا كەسپى ئىشنى توختىتىپ، بىر ئاي بۇنىڭغا ئايرىلغان. ئىدارىنىڭ ئارقىسىغا ئۆزىمىز چوڭ بىر

hadde ocağı yaptık. Araba bazende at arabası ile dağdan demir cevheri ve taş kömürü taşıdık. Birkaç ay çalışmamıza rağmen bir sonuç elde edemedik. Bir sürü emek ve sermaye boşa gitti. Hatta köylerde çiftçileri bile “demir çelik eritme” işinde kullandılar. Köylerdeki sonuç daha kötü oldu. Hiçbir şey üretilmemesinin yanında çiftçiler çok zarar etti. Ocaklar için köylerdeki ağaçları hatta meyve ağaçlarının hepsini yakıp bitirdiler. Dağdan cevher ve taş kömürü taşımak için kullanılan at ve eşeklerin çoğu öldü. Sonuçta hasat edilen tahıl azaldı. Tarihinde hiç açlık görmemiş yurdumuzun çoğu bölgelerinde açlık baş gösterdi. Daha sonra öğrendiğimize göre (gerçekleştiği zaman bu tür haberlere çok sıkı sansür uygulandığı için) Bay ilçesinde büyük bir açlık baş gösterip, binden fazla kişi ölmüş. Bay ilçesinin parti yöneticisi (sekreteri) eleştirilmekten korkup, o yılın mahsulatını merkeze hedefi aştık diye rapor etmiş. Buna göre merkez Bay ilçesinin fazla mahsulatını “devlete satmasını” istemiş. Onun için ambarlardaki mahsulatın hepsi devlete satıldığı için açlık baş gösterdiğinde ilçenin ambarlarında hiçbir şey kalmamıştı. Anlatıldığına göre bu açlık Çin’de de çok ağır olmuştu. Böylece Çinliler kitleler halinde kaçıp, bize doğru göç etmeye başladılar. Bunların bir kısmını hükümet organize etmiş olsa da çoğu düzensiz bohçasını sırtlayıp çıkanlardı. Bu durum halkımız için yeni bir felaket oldu.

خۇمدانغا ئوچاق ياساپ چىقتۇق. ماشىنا بىلەن بەزىدە ھارۋا بىلەن تاغدىن تۆمۈر رودىسى ۋە تاش كۆمۈر توشۇدۇق. بىر قانچە ئاي ئىشلەپمۇ بىر نەرسە چىقىرىلمىدۇق. نۇرغۇن كۈچ ۋە ئىقتىساد بىكارغا كەتتى. ھەتتا يېزىلاردا دېھقانلارنىمۇ بۇ يول بىلەن «پولات - تۆمۈر» ئېرىتكىلى سالىدى. يېزىلاردا نەتىجە تېخىمۇ ئېغىر بولدى. ھېچ بىر نەرسە چىقىرىلمىغاننىڭ سىرتىدا دېھقانلار كۆپ زىيان تارتتى. يېقىلغۇ ئۈچۈن، يېزىلاردىكى دەل - دەرەخلەرنىڭ ھەتتا مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگىدەك قالاپ تۈگەتتى. تاغدىن رودا ۋە تاش كۆمۈر توشۇشتا ئىشلەتكەن ئات - ئىشەكلەرنىڭ تولىسى ئۆلدى. نەتىجىدە دېھقانچىلىق مەھسۇلاتى ئازىيىپ كەتتى. تارىختىن بېرى ئاچارچىلىق يۈز بەرمىگەن يۇرتىمىز كۆپلىگەن جايلاردا ئاچارچىلىق يۈز بەردى. كېيىنچە ئاڭلىشىمىزچە (ئۆز ۋاقتىدا ھۆكۈمەتنىڭ بۇ خىل خەۋەرلەرنى قاتتىق قامال قىلغانلىقىدىن) باي ناھىيىسىدە قاتتىق ئاچارچىلىق يۈز بەرىپ، مىڭدىن ئوشۇق كىشى ئۆلگەن ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە باي نىڭ پارتىيە شۇجىسى (سېكرىتارى) نەقىتكە ئۇچراشتىن قورقۇپ، مەركەزگە ئۇيلىنىڭ دېھقانچىلىق مەھسۇلاتىنى نورمىدىن ئاشتى دەپ يالغان دوكلات قىلغان. بۇنىڭغا قاراپ، مەركەز باي ناھىيىسىگە ئارتۇق ئاشلىقنى «دۆلەتكە سېتىپ بېرىش» ۋەزىپىسى تاپشۇرغان. ئۇنىڭ ئۈچۈن، ئامبارلاردىكى بارلىق ئاشلىقنىڭ ھەممىسىنى دۆلەتكە سېتىپ بەرگەنلىكتىن ئاچارچىلىق يۈز بەرگەندە ناھىيىنىڭ ئاشلىق ئامبارىدا ھېچ ئاشلىق قالمىغان. ئېتىشلارغا قارىغاندا، بۇ ئاچارچىلىق خىتاي ئىچىدە بەك ئېغىر بولغان. شۇنىڭ بىلەن ناھايىتى كۆپ ساندا خىتاي ئاچارچىلىقتىن قېچىپ چىقىشقا باشلىدى. بۇلاردىن بىرقىسمى ھۆكۈمەت ئۆزى تەشكىلەپ ئېلىپ چىققان بولسىمۇ كۆپ قىسمى قالايمىقان ھالدا كۈدە كەپسىنى يۈدۈپ قېچىپ چىقتى. بۇ ئەھۋال خەلقىمىز ئۈچۈن يەنە بىر ئاپەت بولۇپ ئوتتۇرىغا چىقتى.

Karınca gibi her yerden çıkan bu davetsiz “misafir”ler toplum düzenini bozmakla kalmayıp halkımızın dediği gibi “b... konan sinek” gibi bir hal aldı.

Hüküm İlan Etme Safhası

Yukardaki gibi hareketlerde tutuklanan kişiler toplantı meydanında bağlanıp götürüldükten sonra onları birdaha kimse görmüyordu. Ne halde olduklarını kimse bilmiyordu. Yakınları ile görüştürülmüyorlardı. Bu sırada tutuklanan kişinin işkence ile “suçunu kesinleştirme” safhası başlıyordu. İşte bu Çin komünistlerinin sözde adaletiydi. Suçlanan kişinin kendini savunma hakkı yoktu. Gelişme ve medeniyette en geri kalmış devletlerde bile zanlının kendini savunma yani avukat tutup, kendini aklama hakkı vardır. Hatta sorulara cevap vermeden susma hakkını kullanma, karara itiraz etme hakkı vardır.

Fakat proleterya diktatörlüğündeki Çin komünist hâkimiyetinin lugatında bu kelimelerin hiçbiri yoktu. Tutuklanan kişinin bu sırada başka biriyle görüşmeye, derdini anlatmaya, suçsuzluğunu kanıtlamak için başka birini şahit göstermeye hakkı yoktu. O biçarenin şahidi daracık işkence hücrelerinde atılan dayak, duvara sıçrayan kanlardı!

“Halk adliyesi” mensupları yukarıdaki gibi adaletle verdikleri hükümleri yazıp mahkûmun eline tutuşturup gidiyordu. Ertesi gün sokaklara hüküm ilanı yapıştırılıyor veya ikinci bir hareketin başlangıcına kadar gizlenip, büyük hüküm ilan

چۈملىدەك ھەر تەرەپكە تارقالغان بۇچاقىرىلمىغان ئاچ «مېھمان» لارچەمىيەت تەرتىۋىنى بوزۇپلا قالماستىن خۇددى خەلقىمىزنىڭ ئېتىقىدەك «... قا قونغان چۈن» دەك ھالەتنى شەكىللەندۈردى.

ھۆكۈم ئېلان قىلىش باسقۇچى: -

يۇقىرىقىدەك ھەرىكەتلەر دە قولغا ئېلىنغان كىشىلەر يېغىن مەيدانىدىن باغلاپ ئېلىپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلارنى ھېچ كىم كۆرمەيدۇ. نەردە، نېمە ئەھۋالدا ئىكەنلىكىنىمۇ ھېچكىم بىلمەيدۇ. يېقىنلىرىنى كۆرۈشتۈرمەيدۇ. بۇجەرياندا قولغا ئېلىنغان كىشىنى يەنە قىين - قىستاق ئارقىلىق «جىنايىتىنى بىكتىش» باشلىنىدۇ. مانا، بۇ خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ ئاتالمىش «ئادىتى». ئىپپلانغان كىشىنىڭ ئۆزىنى ئاقلاش ھەققى يوق. دۇنيادا تەرەققىيات ۋە مەدەنىيەتتە ئەڭ ئارقىدا قالغان دۆلەتلەردىمۇ جىنايەتچىنىڭ ئۆزىنى مۇداپىئە قىلىش يەنى، ئاۋكات (ئادۋكات) تۇتۇپ ئۆزىنى ئاقلاش ھەققى بار. ھەتتا سوراقچىنىڭ سوراقلارغا جاۋاب بەرمەسلىك ھۆكۈمگە ئېتىراز قىلىش ھەققى بار.

ئەمما، «پورۇلتارىئات دېكتاتورلۇقىدىكى» خىتاي كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ لوغىتىدە بۇ سۆزلۈكنىڭ ھېچبىرسى يوق. قولغا ئېلىنغان كىشىنىڭ بۇ مەزگىلدە باشقا بىرسى بىلەن كۆرۈشۈشكە، دەردىنى ئاڭلىتىشقا، ئۆزىنىڭ گوناھسىزلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن باشقا بىرسىنى گۇۋاھلىقا كۆرسىتىش ھەققى يوق. ئۇ بىچارىنىڭ گۇۋاچىسى، كاتەنەك ئارقىناش ھوجەرلىرىدىكى سۇنغان تايماقچىلار، نامغا چاچرىغان قانلار!....!

«خەلق ئەدلىيە» مەنسۇپلىرى يۇقىرىقىدەك ئادىتى بىلەن چىقارغان ھۆكۈمنى يېزىپ مەھكۈمنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ كېتىدۇ. ئەرتىسى رەستىگە «ھۆكۈم ئېلان» يېپىشتۇرۇلىدۇ. ۋە ياكى ئىككىنچى بىر ھەرىكەتنىڭ باشلىنىشىغىچە ساقلاپ، «ھۆكۈم ئېلان قىلىش چوڭ يېغىنى» ئېچىپ، ئېلان

toplantısı yapıp açıklanıyordu. Bu toplantıları diğerlerinden ayıran husus, toplantı yapılan yerin etrafını askerler kuşatıyor ve öndeki birkaç sırada silahlı askerler duruyordu.

Onun arkasında başka yerlerden “meselesi olan” “cin şeytanlar” diye adlandırılıp mücadele edilen kişiler ve onların arkasında değişik yerlerden emir ile getirilmiş “devrimci kitle” duruyordu. (Bu toplantıların başka çeşitlerini yukarıda anlatmıştım). Hakkında hüküm ilan edilecek kişilerin sahneye çıkarılışı gösterişli bir şekilde oluyordu. Her bir “suçluyu” ikişer asker sürükleyip boynuna “devrim karşıtı”, “etnik milliyetçi”, “yurtdışına bağlanan unsur” gibi yazı yazılan tahta asılı halde hızlıca sahneye çıkarıp sıraya diziyordu. Bunların eli arkadan, boyunları ise domuz bağı ile bağlıydı. Bir asker arkada, bir asker yanında durup ensesine bastırıp başını öne eğiyor, arkadaki diğer asker boynundaki domuz bağını çekip meydandakilere yüzünü gösteriyordu. Biçare bu işkenceye dayanamayıp takattan kesildiğinde arkadaki asker beline tekme atıp sarsıyordu. Böylece sözde mahkeme reisi hükmü açıklamaya başlıyordu. Hükmü okunan kişi sahneye nasıl çıkarılırsa yine o şekilde debdebe ile götürülüyordu. Ölüm cezası verilecek kişilerin hüküm açıklaması en son yapılıyordu. Mahkeme reisinin sözü biter bitmez birisi koşarak gelip bir metre uzunluktaki dar bir tahtaya Çince büyük harflerle “ölüm” yazılmış bir tahtayı arkadan ensesine dik olarak takıyordu. Bazen

قىلىنىدۇ. بۇنداق يېغىنلارنىڭ باشقا يېغىنلار دىن ئوخشىمايدىغان يېرى، يېغىن ئەتراپىنى ئەسكەرلەر قورشاپ تۇرىدۇ ۋە ئالدىنقى سەپتە بىرقانچە قاتاردا قوراللىق ئەسكەرلەر تۇرىدۇ.

بۇنىڭ ئارقىسىدا باشقا ئورۇنلاردىكى «مەسلىسى بار» كىشىلەر، «جىن شەيتان» لاردەپ ئات قويۇپ كۈرەش قىلىنىۋاتقان كىشىلەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا ھەرقايسى جايلاردىن بۇيرۇق بىلەن ئېلىپ كېلىنگەن «ئىنقىلابى ئامما» تۇرىدۇ. (بۇ يېغىنلارنىڭ باشقا كۆرۈنۈشلەرنى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۈم). ھۆكۈم قىلىنىدىغان كىشىلەرنى سەھنىگە ئېلىپ چىقىشتا ھەيۋەت بىلەن ھەرىس «جىنايەتچى» نى ئىككىدىن ئەسكەر يالاپ، بۇ يىغىنغا ئەكىسلىتىشقا چىقىپ، «يەرلىك مىللەتچى»، «چەتتە باغلانغان ئۇنسۇر» دىگەنلەرگە ئوخشاش خەت يېزىلغان تاختا ئېسىلغان ھالەتتە يۈرگۈزۈلۈپ، پېتى ئېلىپ چىقىپ قاتار قىلىپ، تىزىلىدۇ. بۇلارنىڭ قولىنى ئارقىسىغا ۋە بوينىغا سىرتىماق سېلىپ باغلانغان. بىر ئەسكەر ئارقىسىدا بىر ئەسكەر يېنىدا تۇرۇپ بىردەم گەزگىسىدىن چىڭ تېشىپ دۇڭغا يېتىپ تۇرسا بىردەم ئارقىسىدىكى ئەسكەر بوينىدىكى سىرتىماقنى تارتىپ، مەيداندىكىلەرگە يۈزىنى كۆرسىتىدۇ. بىچارە بۇ ئازاپتىن قىلىنىپ، تولغۇنۇپ بىتاقەت بولۇپ كەتسە، ئارقىسىدىكى ئەسكەر بېلىگە تېشىپ دۈكۈشلەپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئانالىمىش ئەدلىيە باشلىقى ھۆكۈم نامىنى ئوقۇشقا باشلايدۇ. ھۆكۈم نامىنى ئوقۇلۇپ بولغانلارنى سەھنىگە قانداق ئېلىپ چىققان بولسا يەنە شۇنداق ھەيۋەت بىلەن يۈگۈرتۈپ ئەكرىپ كېتىدۇ. ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدىغان كىشىنىڭ ھۆكۈم نامىنى ئەڭ ئاخىرىدا ئوقۇلىدۇ. ئەدلىيە باشلىقىنىڭ سۆزى تۈگەر- تۈگمەس بىرسى يۈگرەپ كېلىپ، بىر مېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى تار بىرتاختىغا خىتايچە چوڭ قىلىپ «ئۆلۈم» دىگەن خەت يېزىلغان بىرتاختىنى ئارقىسىدىن گەزگىسىگە تىك قىلىپ، تاقاپ قويىدۇ. بەزىدە

mahkûmu orda sahnenin başka bir tarafına götürüp ensesinden vurarak infaz ediyorlardı. Bazen de mahkûmu arabaya koyup, sokaklarda ibreti âlem yaptıktan sonra şehir dışında bir meydanda kurşuna diziyorlardı. Başkalarına ibret olsun diye ceset akşama kadar meydana kalıyordu. Bütün hareketlerin sonunda bu tür manzaralar sıradanlaşmıştı.

İşte Çin komunist yönetiminde insanın değeri ve “insan hakları” düşüncesi buydu. Türkiye’ye geldikten 2-3 yıl sonra buradaki komunistlerin gösteri ve anarşilerini gördük. Bunlar sürekli “Türkiye’de insan hakları yok” gibi sloganlar atıyordu. Ve bazıları bunların çaldığı nameye bakıp oynuyordu. Bir gün buradaki tanıdıklarla bu konuda konuşurken İklimnisa Hanım Türkiye’deki şu solcuları toplayıp Doğu Türkistan’a götürüp 2-3 ay durdurup geri getirsek nerede insan hakları var nerede yok kendi gözleri ile görüp düzeliş gelirlerdi diyerek vatanımızdaki dehşetli günleri hatırlatmıştı.

Hapis, Emek İle Dönüşüm ve Yeni Hayat Kampları

Evvla komunistler gelmeden önce Hoten’deki bir hapishaneyi tarif edeyim. 1948 yılında Hoten’e geldiğim günlerde Durmuş Muhammed Ahun abi hapisteydi. 1946 yılında Mehmet Emin Buğra

مەھكۈمنى شۇ يەردىلا سەھنىنىڭ بىر تەرەپىگە ئېلىپ كېلىپ، ئارقا مېڭىسىگە ئېتىپ ئولتۇرىدۇ. بەزىدە مەھكۈمنى ماشىنىغا سېلىپ رەستىدە سىزايى قىلىپ بولۇپ، شەھەر تېشىدىكى مەيدانغا ئېلىپ چىقىپ ئاتىدۇ. باشقىلارغا ئىبرەت قىلىمىز دەپ، جەسەتتىنى ئاقشامغىچە ئۇچۇق مەيداندا قالىدۇ. ھەربىر ھەرىكەتنىڭ ئاخىرىدا خەلق بۇنداق مەنزىرىلەرنى كۆرۈشكە ئادەتلىنىپ قالغان ئىدى.

مانا، خىتاي كوممۇنىست ھاكىمىيىتىدە ئىنساننىڭ قىممىتى ۋە ئىنسان ھەقىقىتى، چۈشەنچىسى. تۈركىيىگە كېلىپ 2 - 3 يىلدىن كېيىن، بۇ يەردىكى كوممۇنىستلارنىڭ نامايىش ۋە قالايمىقانچىلىقلىرىنى كۆردۈك. بۇلار ھەدەپ، «تۈركىيەدە ئىنسان ھەقىقىتى يوق...» ۋاھا كازا دەپ جارىسالاتتى ۋە بەزىلەر بۇلارنىڭ دېيىشىغا قاراپ ئۈسۈل ئويىناپ كېتەتتى. بىر كۈنى، بۇ يەردىكى تونۇش - بىلىشلىرىمىز بىلەن بۇ ھەقتە پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپ، ئىقىلىم نىساخان، «تۈركىيەدىكى شۇ سولچىلارنى يېغىپ شەرقىي تۈركىستانغا ئاپىرىپ، 2 - 3 ئاي تۇرغۇزۇپ كەلسە، نەردە ئىنسان ھەقىقىتى بار نەردە يوقلىقىنى ئۆز كۈزى بىلەن كۆرۈپ، كالىسى ئوڭلىنىپ كېلەتتى» دەپ، ۋەتەننىمىزدىكى دەھشەتلىك كۈنلەرنى ئەسلەتكەندى.

تۇرما، ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى ۋە يېڭى ھايات مەيدانى

ئالدى بىلەن كوممۇنىستلار كېلىشتىن بۇرۇنقى خوتەندىكى بىر تۇرمىنى ئاڭلىتىپ بىرەي. 1948 - يىلى خوتەنگە كەلگەن كۈنلىرىمىزدە تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكام تۇرمىدا ئىكەن. 1946 - يىلى مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا

Hoten'e seçim için gelmişti. Seçimi onun taraftarları yani Doğu Türkistan milliyetçileri kazanmıştı. Mehmet Emin Buğra geri döndükten sonra milliyetçi Çin yönetimi seçimi geçersiz ilan edip, seçimde kazanan vekilleri ve başka yakınlarını hapse atmıştı. Durmuş Muhammed abim de onlarla birlikte tutuklanmıştı. Biz onu hapiste ziyarete gittik. O zamanlarda Hoten'de bir tane hapishane vardı. Şehrin ortasındaki eski bir saray (kervansaray) içinde sekiz hücreli tek katlı bir yapı idi. Büyük kapısı kara tahtadan üzerinde demir kakılmış sıradan bir kapıydı. Dışardaki iki silahlı yerel polisten birisi bizi içeri aldı ve Durmuş Muhammed abimi bir hücreden alıp geldi. Bir saate yakın konuştuk. Biraz yiyecek ve giyecek birşeyler getirmiştik, onları verip geri döndük. Sağlığı ve morali iyiydi. Bu olaydan tahminen 4-5 yıl sonra Durmuş Muhammed abimi komunistler tutuklayıp hapse attılar ama bu yerdeki durum tamamen farklı olup, tasavvur edilmeyecek kadar dehşetli idi. Şimdi Çin komunistlerinin hapishanesini anlatayım;

Bizim aileden hapse atılanlar Durmuş Muhammed Ahun abim, Abdulhamit Ahun abim ve Bibi Meryem ablamın (Hazretimin ablası) oğlu Abdülehat Ahun (şimdi Abdülehat Mahdum hacim diyoruz) ve kültür devrimi sırasında Bibi Meryem Hanım ablam. Bunlardan Durmuş Muhammed Ahun abim ile Abdulhamit Ahun abimin tutuklanma nedenlerini yukarıda kısaca anlatmıştım. Abdülehat Ahun'un

خوتەنگە سايلام ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كەلگەن. سايلامدا ئۇنىڭ تەرەپتارلىرى، يەنى شەرقىي تۈركىستان مىللەتچىلىرى قازانغان. مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا قايقاندىن كېيىن، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى خوتەندىكى سايلامنى بىكار قىلىپ، ئۇنىڭ سايلامدا قازانغان ۋە كىلىرىنى ۋە باشقا يېقىنلىرىنى قاماققا ئالغان ئىكەن. شۇ قاتاردا تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكامنىمۇ قاماققا ئېلىنىپتۇ. بىز ئۇنى تۇرمىدا كۆرگىلى باردۇق. ئۇچاغدا خوتەندە بىرلا تۇرما بولۇپ، شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كونا بىر ساراي (كارۋان سارايى) ئىچىدە 8 ھۆججەتلىك بىر قاتلىق ئىمارەتتىن ئىبارەت ئىدى. چوڭ دەرۋازىسى قارا تاختا تۆمۈر قېقىلغان ئادەتتىكى بىرىنچى ئىدى. تاشقىرىدىكى ئىككى قوراللىق يەرلىك ساقچىنىڭ بىرسى بىزنى ئىچكىرىگە ئالدى ۋە تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكامنى بىر ھۆججەتلىك ئېلىپ چىقتى. كۆرۈشۈپ، بىرسائەتتەك سۆزلەشتۈق. بىر ئاز يېمەك ئىچمەك ۋە كىيىم كېچىك ئېلىپ چىققان. ئۇلارنى بېرىپ قايتىپ چىقتۇق. سالامەتلىكى ۋە رۇھى ئەھۋالى ياخشى ئىدى. بۇھادىسىدىن تەخمىنەن 4 - 5 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكام كوممۇنىستلار قولغا ئېلىپ قامدى. ئەمما، بۇ يەردىكى ئەھۋال تامامەن باشقىچە بولۇپ تەسەۋۋۇر قىلىپ بولمايدىغان دەرىجىدە دەھشەتلىك ئىدى.

ئەمدى، خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ تۇرمىسىنى ئاڭلىتاي؛

بىزنىڭ ئىچىمىزدىن تۇرمىغا سۇلانغانلار، تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكام، ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام ۋە بۇمەرەم خان ئاچام (ھەزرىتىمنىڭ ئاچىسى) نىڭ ئوغلى ئابدۇلئەھەد ئاخۇن (ھازىر ئابدۇلئەھەد مەخسۇم ھاجىم دەيمىز) ۋە مەدەنىيەت ئىنقىلابى جەريانىدا ئانىسى بۇمەرەم خان ئاچام. بۇلاردىن تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكام بىلەن ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكامنىڭ قولغا ئېلىش سەۋەپلىرىنى يۇقىرىدا قىسقىچە سۆزلەپ ئۆتتۈم. ئابدۇلئەھەد ئاخۇننىڭ

“suçu” Kaşkar’da otururken Mehmet Emin Buğra’nın kitabı “Doğu Türkistan Tarihi”ni saklamaktı. Bu kitabı diğer arkadaşları ile birlikte okumak ve elle çoğaltıp dağıtmaktı. Bibi Meryem Hanım ablam Hoten’de evinde Kuran okurken farkedilip, kızıl muhafızlar tarafından polise teslim edilmişti. Tabi ki bunlara verilen cezanın sebeplerinin başında “geçmişi devrim karşıtı aile”, “pantürkist”, “Mehmet Emin Hazretin yakın akrabası” olmak geliyordu. Onlara 20 yıl hapis cezası verilip Keriye ilçesinin Taklamakan çölü boyundaki bütün Doğu Türkistan’ca meşhur ölüm çukuru olan “Emek ile dönüşüm kampına” gönderildiler. Akralar Hoten’den 250 kilometre uzaklıktaki bu çukuru 5-6 ayda bir kere sırayla gidip ziyaret etti.

Komunistler gelir gelmez Şing Si Sey zamanında Rusların ticaret işlerini kontrol idaresi yaptıkları (aslında Hoten’deki KGB merkezi imiş) yeri hapishaneye çevirdiler. Ondan sonraki 6 ay içinde il ve ilçe polis müdürlüklerinin içinde birer tane hapishane yaptılar. Hapishane esasen komunistlerin hüküm verilinceye kadar zanlıları tuttukları, aslında işkencehaneden ibaret bir yerdi. Bir yılda bütün hapishaneler ağzına kadar doldu. 1974 yılına kadar bu hapishanelerden siyasi mahkûmların ölüsü çıktı, dirisi çıkmadı.

Komunistlerin hapishanesi sanki eski zaman efsanelerindeki zindanların aynısı ve filimlerdeki faşistlerin çukurlarından farksızdı.

«جىنايىتى» قەشقەردە ئوقۇۋاتقان چېغىدا مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا يازغان « شەرقىي تۈركىستان تارىخى» نى ساقلىغان، بۇ كىتابنى باشقا ساۋاقداشلىرى بىلەن بىرلىشىپ ئوقۇغان ۋە قول بىلەن يېزىپ كۆچۈرۈپ كۆپەيتىپ تارقىتىشقا ئىشەنچى ئىدى. بۇ مەزمۇن خان ئاچماننى خوتەندە ئۆيىدە قۇرئان ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قىلىپ، «قىزىل مۇھاپىزەتچىلار» تۇتۇۋېلىپ ساقچى ئىدارىسىگە تاپشۇرۇپ بەرگەن. تەبىئىكى، بۇلارنىڭ ھۆكۈم نامىسىنىڭ بېشىدا «كېلىپ چىقىشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن»، «پانتۇركىست مۇھەممەد ئىمىن ھەزرەتنىڭ يېقىن تۇغىنى...» دېگەن ئىبارىلەر بار ئىدى. بۇلارغا 20 يىللىق تۇرما جازاسى بېرىلىپ كېرىيە ناھىيىسىنىڭ تەكلى ماكان چۆلى بويىدىكى شەرقىي تۈركىستان بويىچە مەشھۇر ئۆلۈم لاگېرى بولغان «ئەمگەك» بىلەن ئۆزگەرتىش ئەتىرىدى، گە ئاپىرىپ قويدى. توغقانلار خوتەندىن 250 كىلومېتىر ئۇزاقلىقتىكى بۇ لاگېرغا 5 - 6 ئايدا بىر قېتىم نوۋەت بىلەن بېرىپ، يوقلاپ تۇراتتى.

كوممۇنىستلار كېلىپلا دۇكۋاغدىكى شېكسىسەي زامانىسىدا روسلار تىجارەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ئىدارىسى قىلغان (ئەمەلىيەتتە بۇ ك.گ. ب نىڭ خوتەندىكى ئىش ئورنى ئىكەن) جاينى تۇرما قىلدى. ئۇندىن باشقا 6 ئايغا قالماي ۋىلايەتلىك ۋە ناھىيىلىك ساقچى ئىدارىسىدە بىردىن تۇرما ياسىدى. تۇرما دېگەن كوممۇنىستلارنىڭ قولغا ئالغانلارنى ئۆي كەسكەنگە قەدەر (ھۆكۈم ئېلان قىلىنغانغا قەدەر) سۇلايدىغان ئەسلىدە ئىسكەنجە (قىيىناپ - قىستايدىغان) ئورنىدىن ئىبارەت. بىرىلدا بۇ تۇرمىلارنىڭ ھەممىسى لىق تولىدى. سىياسى جىنايەتچىلاردىن بۇ تۇرمىلارغا ئېلىنغانلاردىن 1974 - يىلىغا قەدەر تاشقىرىغا ئۆلۈمگى چىقتى تېرىگى چىقىمىدى.

كوممۇنىستلارنىڭ تۇرمىسى خوددى قەدىمكى ئەپسانىلەردىكى زىنداننىڭ ئۆز ئەينىسى ۋە فىلىملەردىكى فاشىستلارنىڭ لاگېرلىرىدىن ھېچ پەرقسىز.

Bunlar hakkında yazdıklarımın, içerisindeki durumu dayımlardan duyduklarım, dışarısının görünüşü ise sürekli onları ziyarete gittiğimizde gördüklerimizden ibarettir.

Hapishanedekiler için belirlenmiş bir görüş günü yoktu. Onların yakınları fırsat buldukça hergün gelip, hapishane kapısının 100 metre uzağında bekliyordu. Gardiyanlardan birisi gelip, “filan kişinin akrabası var mı?” diye bağırdığında o kişi kapının önüne gelip kendini gösteriyor ve görüşme fırsatı yakalıyordu. Çoğunlukla o kişiyi içeri almadan hapisteki yakınına getirdiği yemek ve giyecekleri “biz iletiriz, görüşmek için başka bir zaman gel” diye alıyorlardı. Daha sonra Abdulhamit Ahun abim ve Mahdum’un anlattıklarına bakılırsa yakınlarına yemekleri hiç vermemişler.

Hapse atılanlar önceki safhalarda işkence görüp, baskı ve zülüm ile ağır fiziki ve psikolojik azap görüp “suçu” kesinleşmiş olsa da, insaniyet kalıbından çıkan bu azap hapishanede de devam etti. Bunların yattığı koğuşlar iki çeşit olup, biri 4-5 kişilik, boyu ayakta durmanın veya ayağı uzatmanın mümkün olmadığı hücrelerdi. Yere çeltik posası serilmiş, örtünmek için başka birşeyin olmadığı, ışık girecek hiçbir yeri olmayan bir delikti. Günde bir defa tuvalete çıkış saati var olup, tuvaletin önüne koyulan tahta kaptaki suda el ve yüz yıkanıyordu. Sona kalan biçare kapkara çamur gibi bu suda elini yüzünü yıkamaya mecbur kalıyordu. İkincisi tek kişilik hücre olup,

بۇلار ھەققىدە توۋەندە يازغانلىرىمنىڭ ئىچكى كۆرۈنىشى تاغلىرىمدىن ئاڭلىغانلىرىم تاشقى كۆرۈنىشى بولسا بىز ھەر دائىم ئۇرنى يوقلاب بارغاندا كۆرگەنلىرىمىز دىن ئىبارەت.

تۇرمىدىكىلار بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن بەلگىلەنگەن بىر كۈن يوق. ئۇلارنىڭ يېقىنلىرى ۋاقىت تاپسلا ھەر كۈن كېلىپ، تۇرما دەرۋازىسىدىن 100 مېتىر نېرىدا ساقلاپ تۇرۇدۇ. تۇرما ساقچىلىرىن بىرسى چىقىپ «پالانىنىڭ توغقىنى بارمۇ؟» دەپ چاقىرغاندىلا ئۈكشى دەرۋازە ئالدىغا كېلىپ ئۆزىنى مەلۇم قىلىدۇ ۋە كۆرۈشۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدۇ. كۆپىنچە ئۈكشىنى ئىچكىرىگە ئالماي، تۇرمىدىكى يېقىنىغا ئېلىپ كەلگەن يىمەك ۋە كىيىم - كېچىكلەرنى «بىز يەتكۈزۈپ بېرىمىز. كۆرۈشۈش ئۈچۈن باشقا بىر زامان كەلگىن» دەپ ئېلىپ قالىدۇ. كېيىنچە، ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام ۋە مەخسۇمنىڭ ئېتىپ بېرىشىگە قارىغاندا بۇلار دىن يىمەكنى ھېچ بەرمەيدىكەن.

تۇرمىغا سۇلانغانلارنىڭ ئالدىنقى باسقۇچلاردا ئىسكەنجە كۆرگەن، قىناپ - قىستاپ ئېغىر جىسمانى ۋە روھىي ئازاپ كۆرۈپ «جىنايىتى» بىكىتىلىپ بولغان بولسىمۇ ئىنسانىيەت قېلىپىدىن چىققان بۇ ئازاپ تۇرمىدىكىمۇ يەنە داۋام قىلغان. بۇلار ياتقان كامپىرلار 2 خىل بولۇپ، بىرخىلى 4 - 5 كىشىلىك، بويى ئادەم ئۈرە تۇرسا بېشى تاقىشىدىغان، يانتاسا پۈتتى ئازادىراق سۇنۇغىلى بولمايدىغان ھوجرىلار. يەرگە پالال سېلىنغان، يوتقان كۆرپە دىگەن نەرسە يوق. يۇرۇق كىرىدىغان ھېچ بىر جاي يۇق. كۈندە بىر قېتىم ھاجەتكە چىقىش سائىتى بولۇپ، ھاجەت خانىنىڭ ئالدىدا قويولغان بىر ياغاچ توڭدىكى سۇدا يۈز قولىنى يۇيۇدۇ. ئاخىرىدا قالغان بىچارە قاپ - قارا لاۋىغا ئايلىنغان بۇ سۇدا يۈز قولىنى يۇيۇشقا مەجبۇر. ئىككىنچى خىلدىكىسى، بىر كىشىلىك ھوجرا

buna emekliyerek girilebiliyordu. Ayağını uzatarak yatmak mümkün değildi. Yere serilmiş hiçbir şey yoktu, zemin ise kiremitten ibaretti. Ayaklar göğüse kadar çekilip yatılıyordu. Mahkûm tuvaletini hücrenin kenarına konan bir lazımlığa yapıp, lazımlık dolduğunda (gerçekte haftada bir) kendisi boşaltıyormuş ve bu vesile ile başına çuval geçirilip 5 dakikalığına dışarıya çıkarılıyormuş. Durmuş Muhammed Ahun abimin böyle bir hücrede bir yıl yattığını daha sonra Abdulhamid Ahun abime Keriye'deki kampa gönderildiğinde anlatmış. Abdulhamit Ahun abim ile Mahdum birinci tip koğuşta bir iki ay yattıktan sonra Balamas kampına gönderilmiş. Yemek günde iki öğün tam pişmemiş mısır ekmeği veya soğuk mısır çorbasından ibaret olup çok kötü ve o da karnı doyuracak kadar değildi. Hastalandığında tedavi diye birşey yoktu. Hastalığı ilerlediğinde akrabalarını çağırıp evde tedavi edip, bu zamana kadar hapishaneye geri getireceklerine dair yazılı kefaletname alıp çıkmasına izin veriliyordu. Dayak ve hakaret her zaman yağmur gibi yağıyordu. Gardiyanlardan biraz yumuşak davranan çıkarsa "sınıfsal düşmanlığı yetersiz" diye sorguya alınıyordu.

Emek ile Dönüşüm Kampı

Komunistlerin gelişinden 2-3 yıl geçmeden bütün hapishaneler doldu. Onun için Doğu Türkistan'ın birkaç yerinde geniş kapsamlı cezalandırma kampları açıldı. Bunları "emek ile dönüşüm kampı" veya "emek ile dönüşüm meydanı" diye adlandırdılar. Halkımız bunları Çince ismi ile "Logeyduy" diye adlandırdı. 1954 yılından itibaren hapis cezası

بۇنىڭغا كىرىشتە ئۆمۈلەپ كىرىدۇ، يانتقاندا پۇتنى سۇنۇش مۇمكىن ئەمەس. تېگىگە ھېچ نەرسە سېلىنمىغان پىششىق قىشتىن ئىبارەت. تىزىنى كۆكسىگە تىرەپ ياتىدۇ. ھاجىتىنى ھوجرىنىڭ بولۇڭىدا قويۇلغان بىر كۆزىغا قىلىپ، بۇ كۆزىغا توشۇپ كەتكەندە (ئادەتتە ھەپتىدە بىر قېتىم) ئۆزىگە تۆككىلى سالىدىكەن ۋە بۇمۇناسۋەت بىلەن تاشقىرىغا بېشىغا تاغار كىلدۈرۈپ، 5 مىنۇت چىقىرىدىكەن. تۇردى مەھەممەد ئاخۇن ئاكام بۇخىل كامىردا بىرىل يانتقانلىقىنى كېيىنچە ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكامغا كېرىپە دىكى لاگىرغا يۆتكەپ ئېلىپ كەلگەندە سۆزلەپ بەرگەن ئىكەن. ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام ۋە مەخسۇمنى بىرىنچى خىلىدىكىدە 1-2 ئاي يانتقاندىن كېيىن، بالاماس مەيدان (لاگىر) غا يۆتكىگەن. تاماق كۈندە 2 ۋاخ خام زاغرا ۋەيا چالا پىشقان سوغاق ئوماچتىن ئىبارەت بولۇپ ناھايىتى ناچار ۋە بۇمۇ تويغىدەك ئەمەس. كېسەل بولۇپ، قالسا داۋالاش دىگەن گەپ يوق. كېسلى ئېغىرلاشقاندا توغقانلىرىنى چاقىرىپ، ئۆيىدە داۋالاش شۇ مۇددەت ئىچىدە تۇرمىغا ئەكىرىپ تاپشۇرۇشقا تىلىدىن كېسلىك خەت ئېلىپ چىقىرىدۇ. ھەر زامان تاياق ۋە تىل - ھاقارەت يېغىپ تۇرغان. ساقچىلار دىن بۇلارغا ئازراق يۇمشاق مۇئامىلە قىلغانلار بولسا (سېنى ئۆچۈمەنلىكى يېتەرلىك ئەمەس) دەپ جاۋابكارلىققا تارتىلغان.

ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش ئەترىدى

كومۇنىستلار كېلىپ 2، 3 يىلغا قالماي پۈتۈن تۇرمىلار توشاپ كەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، شەرقىي تۈركىستاننىڭ بىرقانچە يېرىدە كەڭ كۈلەملىك جازالاگىرلىرى قۇرۇلدى. بۇلارغا ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش ئەترىدى ۋەيا ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى دەپ نام بېرىلدى. خەلقىمىز بۇلارنى خىتايچە ئىسمى بىلەن «لوگەيدۇي» دەپ ئاتايدۇ. 54 - يىلدىن باشلاپ، ئۆي

verilen mahkûmların hepsini bu yerlere gönderdiler. İlk başlarda bunları askerler kontrol ettiği ve askeri düzen ile yönetildiği için kamp diye adlandırdılar. Daha sonra polis teşkilatının kontrolüne geçtiği için meydan diye adlandırdılar. Keriye ilçesinin Taklamakan çölü boyundaki “Tokoçak Logeyduyu” hakkında biraz bilgi vereyim çünkü burda bizden dört kişi vardı. Akrabalar sırayla yılda 2-3 kere Keriye’ye gidip, onları ziyaret ederlerdi. Bir keresinde İklmnisa Hanım bizimle ziyarete giderken yolunu kaybedip (çölde) hırsıza denk gelip zor kurtulmuştu.

Bu ceza kampı Keriye’nin insan yaşıyan kısmından 10 kilometre uzaklıkta Keriye nehrinin ayağında tahminen 10 bin dönüm gelen, bir tarafı bataklık-sazlık, öbür tarafı uçsuz bucaksız Taklamakan çölü olan bir yerdi. Hiçbir canlının kaçması mümkün değildi. Silahlı muhafızların nezareti altında mahkûmlar burada gece gündüz dayanılmaz acılar altında ağır işlerde çalıştırıldılar. Onlar önce Keriye nehrine set çekip, kum tepelerini akıtıp yüzbin dönüm tarım alanı açtılar. Kendileri için kum tepelerinin üstüne hasırdan çadır ve gardiyanlarına evler yaptılar. Bozyer’i ekip mahsul aldılar. Ocak inşa ederek çölden getirdikleri yabancı dikenleri yakıt olarak kullanıp kiremit yaptılar. 2-3 yıl içinde bu meydan mahkûmların kanı ve teri bedeline devlete hububat ve inşaat malzemesi (kiremit) temin eden bir kaynağa dönüştü. Fakat mahkûmların hali perişan bir haldeydi. Yemekleri kötü ve yetersizdi. Giyecekleri ailelerin yılda 2 kez

توختالغان مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسىنى بۇ يەرلەرگە ئېلىپ كەتتى. دەسلەپتە بۇلارنى ھەربىي قىسىملار ئۆتكۈزۈۋېلىپ ھەربىي تۈزۈم بىلەن باشقۇرغانلىقتىن ئەترەت دەپ ئاتالغان. كېيىنچە ساقچى نازارىتى ئۆتكۈزۈۋېلىپ «مەيدان» دەپ ئاتىدى. خوتەننىڭ كېرىيە ناھىيىسىنىڭ تەكلىماكان چۆلى بويىدىكى «توقۇچاق لوگەيدۇي» توغرىسىدا بىر ئاز سۆزلەپ ئۆتەي. چۈنكى، بىزدىن بويەردە 4 كىشى بار ئىدى. توغقانلار نۆۋەتلىشىپ يىلدا 2 - 3 قېتىم كېرىيەگە بېرىپ، ئۇلارنى يوقلاپ كېلەتتى. بىر قېتىمدا ئىقلىمىنساخان بىزنىڭكىلارنى يوقلاپ بارغاندا مەيدانغا كېتىۋېتىپ، يولدا (چۆلدە) ئېزىقىپ، ئوغرىغا يولۇقۇپ، ئاران قۇرۇلغانىدى.

بۇجازا لاگىرى كېرىيەنىڭ ئادەم يەرلەشكەن جايىدىن 10 كىلومېتىر يېراقلىقتا كېرىيە دەرياسىنىڭ ئاياغىدا تەخمىنەن 10000 مۇكېلىدىغان بىر جاي، بىر تەرەپ پاتاق سازلىق ئۇيىر تەرەپ چەكسىز كەتكەن تەكلىماكان قۇملۇقى. ھېچقانداق بىر جانلىقنىڭ كېچىپ ئۆتۈشى مۇمكىن ئەمەس. قوراللىق مۇھاپىزەتچىلارنىڭ نازارىتى ئاستىدا مەھبۇسلار بۇ يەردە كېچە - كۈندۈز چىدىغۇسىز رۇھىي ئازاپ ئاستىدا ئېغىر ئەمگەككە سېلىندى. ئۇلار ئالدى بىلەن كېرىيە دەرياسىنى تومساپ قۇم دۆۋىلىرىنى ئېقىتىپ، يۈزىنىڭ موغا يېقىن تېرىلغۇ يەر ئاچتى. ئۆزلىرىگە توقۇلغان قۇمۇشتىن قۇم دۆۋىلىرى ئۈستىگە كەپپە ۋە نازارەتچىلەر ئۈچۈن، ئىمارەتلەر ياسىدى. بوز يەرلەرنى تېرىپ ئاشلىق ھاسىل قىلدى. خومدان ياساپ، چۆلدىن يانتاق چېپىپ ئېلىپ، چىقىپ پىششىق قىش ياسىدى. 2 - 3 يىل ئىچىدە بۇ مەيدان مەھبۇسلارنىڭ قان - تەر بەدىلىگە دۆلەتنى ئاشلىق ۋە قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرى (پىششىق قىش) بىلەن تەمىنلەيدىغان مەنبەگە ئايلاندى. ئەمما، مەھبۇسلارنىڭ ھالى ناھايىتى يامان ئىدى. تاماقلرى ناچار ۋە يېتەرسىز ئىدى. كىيىم - كېچەكلىرى يىلدا ئىككى قېتىم ئايلاندى.

getirdiklerinden ibaretti. Kısacası onlar şimdi bizim tahmin bile edemeyeceğimiz kadar acıklı bir durum içindeydiler. Bizimkiler onları ziyaretten geldiğinde, akrabalar akşam bir yerde toplanıp “logeyduy”dakilerin acıklı halini dinleyip, günlerce canımız sık-kın yaşardık. Bir keresinde İklîmnisa Hanım onlara yazlık giyecek ve ekmek götürüp geri geldiğinde şunları anlatmıştı. “Önce Abdulhamid Ahun abim ile görüştüler. İlk başta onu hiç tanıyamadım. Yüzü simsiyahtı ve çok zayıflamıştı. Başında yırtık bir kalpak vardı, üstündeki ceketin kirlenmiş astarının pamukları dışarı çıkmıştı (geçen kış bizim götürdüğümüz ceket). Ayağındaki bez ayakkabıdan parmakları çıkmıştı ve bir ip ile bağlanmıştı. Gardiyanın birkaç dakika yokluğundan faydalanıp bana, gündüzleri 12 saat tarlada çalışıp, akşamı 4 saat “günlük emeği değerlendirme”, “zihniyet değiştirme” eğitimleri ve “dönüşüm durumu yetersiz olanları ortaya çıkarıp mücadele etme” toplantıları gibi psikolojik ve fiziki azaplara takatinin kalmadığını söyleyip, sağlığı kötüleştiğinden “buradan sağ çıkamayacağım gibi duruyor” diyerek ümidini yitirdiğini anlatmıştı. Hakikaten çok sayıda mahkûmun bu zulümlere dayanamayıp askerler tarafından vurulacaklarını bilerek kaçmaya çalışırken vurularak öldürüldüğünü biliyoruz.

Abdulhamid Ahun abime verilen ceza aslında 8 yıl imiş, çalışma kampına çıkarılmadan önce evdekiler ziyareti-ne geldiğinde elbiselerini yıkamaları için vermişti. Kapıdaki

ئېلىپ كېلىدىغانلىرىدىنلا ئىبارەت ئىدى. قىسقىسى ئۇلار ھازىر بىز تەسەۋۋۇر مۇ قىلالمايدىغان ئىنتايىن ئىچىنشىلىق بىر شارائىت ئىچىدە ئىدىلار. بىزنىڭكىلەر ئۇلارنى يوقلاپ قايتىپ كەلگەندە توغقانلار ئاخشىمدا بىر يەرگە جەم بولۇشۇپ، لوگەي دۇي دىكى رىنىڭ ئىچىنشىلىق ئەھۋالىنى تىڭشاپ، كۈنلەرچە بىئارام بولاتتۇق. بىرقېتىمدا ئېقىلمىنساخان ئۇلارغا يازلىق كىيىم - كېچەك ۋە نان - توقاچ ئېلىپ بېرىپ قايتىپ كەلگەندە شۇلارنى سۆزلەپ بەرگەن؛ ئالدى بىلەن ئابدۇلھىمىت ئاخۇن ئاكام بىلەن كۆرۈشتۈردى. دەسلەپتە قاراپ ئۇنى ھېچ تونۇيالمدىم. چىرايى قاپقارا ئۆزى قاتتىق ئۇرۇقلاپ كەتكەن. بېشىدا يېرتىق بىر تەلپەك بىلەن ئۈستىدىكى چاپاننىڭ مازلىرى چىقىپ تۇراتتى (ئۆتكەن قىشتا بىز ئاپىرىپ بەرگەن). ئايىغىدىكى لاتا خەيدىن ئاياغ بارماق ئۈچلىرى چىقىپ تۇرغان ۋە بىر شانۇدا باغلىۋالغانىدى. كۆزۈتسپ تۇرۇۋاتقان ئەسكەرنىڭ بىرقانچە مىنۇت يوقلىقىدىن پايدىلىنىپ ئۇ، كۈندۈى 12 سائەت ئېتىزدا ئەمگەك قىلىپ، ئاخشىمى 4 سائەت (كۈنلۈك ئەمگەك كىنى باھالاش)، مەپكۈرە ئۆزگەرتىش، ئۆزگىنىشلىرى ۋە «ئۆزگىرىشتە پۈزۈتسىيەسى ياخشى بولمىغانلارنى تارتىپ چىقىرىپ كۈرەش قىلىش» يېغىنلىرىغا ئوخشاش رۇھى ۋە جىسمانى ئازاپلارغا چىداش تاقىتى قالمىغانلىقىنى ئېيتىپ، سالامەتلىكى بۇزۇلغانلىقتىن «بۇيەردىن ساق چىقالمايدىغانغا ئوخشاي مەن» دەپ، ئۈمىدىسىز بىر ھالەتتە قالغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەن. ھەقىقەتەن نۇرغۇن مەھبۇسلا بۇ زۇلۇملارغا تاقەت قىلالماي قاچقاندا ساقچىلار تەرەپىدىن ئېتىپ ئۆلتۈرۈشنى بىلىپ تۇرۇپ، قاچقان ۋە ئۆلتۈرۈلگەنلىكى مەلۇم ئىدى.

ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكامغا ئەسلىدە 8 يىللىق ئۆي توختىغان ئىكەن. كېرىيە لوگەيدۇيگە يۆتكەش ئالدىدا ئۆيدىكىلىرى ئۇنىڭ بىلەن كۆرەشكىلى كەلگەندە ئۇ كىيىم - كېچەكلىرىنى يۇيۇپ ئەكەپ بېرىش ئۈچۈن بەرگەن. ئېشىك

gardiyân bunları kontrol ederken Abdulhamid Ahun abimin pantolonunun dizine yazdığı bir beyiti farketmiş. Bu Tatar şair Togay'ın şu iki dizesi imiş

Yıldızlar parıldar, karardığında gökteki çatım

Rabbim gelir yâdıma, karardığında bahtım

Böylece onun daha önceki cezası iptal edilip “hapishanede yatmasına rağmen zihniyeti değişmemiş” denilerek suç eklenip cezası 20 yıla çıkarılıp çalışma kampına gönderilmiş. İklimnisa Hanım'ı bu sefer Durmuş Muhamed Ahun abimle görüştürmemişler. Daha sonra onun hastalanıp yattığı haberi geldi ve 1 ay geçmeden ölüm haberini aldık. Eşi Saaded Hanım binbir güçlükte kabrini de olsa görüp geleceğim diye gittiğinde gardiyanlar ona bir kum yığını gösterip “Durmuş Muhammed'i oraya gömdük” demişler. Kumun içinden bir cübbenin parçası çıkıp duruyormuş. Bu Durmuş Muhammed Ahun abimin sürekli giydiği cübbenin parçası idi. Naaşı başka yere defin etmeye izin vermediler. 5 yıl sonra Durmuş Muhammed Ahun abimin bu feci ölümünün ayrıntısı öğrendik. Benim Hoten tıp fakültesinde talebem olan Dursun Niyaz mezun olduktan sonra Keriye ilçe devlet hastanesine tayin olmuştu, o ilçeden çalışma kampına hastalık önleyici aşı yapmak için gittiğinde tesadüfen Durmuş Muhammed Ahun abimi görmüş. Çölden yabancı diken taşırken, ayağına diken girmiş ve yaralanmış. Tedavisi yapılmayan bu yara giderek kötüleşmiş. Gardiyanlar “tembellik yapıyorsun,

ئالدىدىكى ساقچى بۇ نەرسىلەرنى ئاختۇرغاندا، ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكىمنىڭ بىرىشتىنىنىڭ تىزىغا يازغان 2 قور شېئىرنى كۆرۈپ قالدۇ. بۇ تاتار شائېرى توقاي نىڭ شۇ 2 كۈبلىت شېئىرى ئىدى؛

يالتىراپ يۈلدۈز يانادۇر تۇن قارا بولغانسېرى

يادىمە تەڭرىم كېلەدۇر بەختىم قارا بولغانسېرى

شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ بۇرۇنقى ھۆكۈمى بىكار قىلىنىپ، «تۇرمىدا يېتىپمۇ ئەكسىيەتچىل مەپكۈرىسىنى ئۆزگەرتىمگەن» دېگەن جىنايەت قوشۇلۇپ، جازاسى 20 يىلغا چىقىرىلىپ لوگەيدۇيىگە ئەۋەتىلگەن. ئېقىلم نىساخاننى بۇ قېتىم بارغاندا تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكىم بىلەن كۆرەشتۈرمىگەن. كېيىنچە ئۇنىڭ كېسەل بولۇپ يېتىپ قالغانلىق خەۋىرى كەلدى ۋە بىر ئاي ئۆتمەي ئۆلۈم خەۋىرىنى ئالدى. ئايالى سادەت خانىم تەسلىكتە قەۋىرىنى بولسىمۇ كۆرۈپ كېلەي دەپ بارغاندا، ساقچىلار ئۇنىڭغا بىر قۇم دۆۋىسىنى كۆرسىتىپ، «تۇردى مۇھەممەتنى شۇ يەرگە كۆمگەن» دېگەن. قۇم ئىچىدىن بىر بەقەسەم پارچىسى چىقىپ تۇراتتى. بۇ تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكىم داۋاملىق كېيىپ يۈرىدىغان بەقەسەم توننىڭ پارچىسى ئىدى! جەسەتنى چىقىرىپ باشقا بىر جاىغا دەپنى قىلىشقا رۇخسەت قىلىنمىدى. 5 يىلدىن كېيىن، تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكىمنىڭ بۇ پاجىئەلىك ئۆلۈمىنىڭ جەريانىنى مەلۇم بولدى. مېنىڭ خوتەن تىببى مەكتەپتىن ئوقۇغۇچىم بولغان تۇرسۇن نىياز مەكتەپ پىتۇرگەندىن كېيىن كېرىيە ناھىيلىك دۇختۇرخانىغا تەقسىم بولغان. ئۇ ناھىيىدىن لوگەيدۇيىگە كېسەللىكتىن مۇداپىئە ئۈكۈلى سېلىش ئۈچۈن كەلگەندە تەسادىپ، كېسەل ياتقان تۇردى مۇھەممەد ئاخۇن ئاكىمنى كۆرگەن. چۆلدىن يانتاق ئېلىپ چىقىش جەريانىدا پۇتغا تىكەن كىرىپ يارىلانغان. بۇ يارىسى بارغانسېرى يامانلىشىپ كەتكەن. ساقچىلار «ھۇرۇنلۇق قىلىسەن،

diken battı diye hastalanıp yatılır mı?” diye onu zorla çalıştırmaya devam etmişler. Kısa süre sonra ayağı kangren olup, ölmüş. O zaman dursun Niyaz’a mahkûmlardan biri “bu Doktor Yakup Hacının akrabası” demiş. Daha sonra Dursun Niyaz bunlara bana anlatmıştı.

Çalışma kampında Abdulhamit Ahun abim ve Abdulehat Mahdum’ların (Bibi Meryem Hanım ablamın bir gözü göremez hale geldiği için ev hapsine çıkarmışlardı) 20 yıllık cezası dolmuş olsa da onları serbest bırakmadılar “Yeni hayat meydanı” denen ikinci bir kampa koyup, cezası dolan kişileri biraz daha serbest olan o yere gönderdiler. Yine bunlar “bir süre deneme” bahanesi ile siyasi düşmanlarını ölene kadar hapiste tutmak amacındaydılar. Ben yurttan ayrılıncaya kadar yani 1976 yılına dek Abdulhamit Ahun abim ile Mahdum hala sözde “yeni hayatta” idiler. İşte bunlar komunistlerin zindanlarından kısa bir görünüm.

Bugün bu satırları yazarken birden İngilizlerin hapishanesi aklıma geldi. Bunu sizlere anlatmak istedim.

1942 yılında haziran olsa gerek Hindistan’da (şimdi Pakistan) İngiliz hükümeti babamı tutuklayıp, Mehmet Emin Buğra ile Peşaver Merkez Hapishanesi’ne koydu. Ayrıntılı anlatmak için konuya baştan başlayacağım.

2. dünya savaşının başlaması ile birlikte Doğu Türkistan’daki güç dengesinde büyük değişiklikler oldu. Bunun için Mehmet Emin Buğra

ئىكەن كىرگەنگىمۇ كېسەل مەن دەپ ياتامسەن» دەپ زورلۇق بىلەن ئىشقا سالغان. ئۇزۇنغا قالماي پۈتۈن پۈتى سېسىپ كېتىپ ئۆلۈپ كەتكەن. شۇ چاغدا تۇرسۇن نىيازغا مەھبۇسلارنىڭ بىرى (بۇ دوختۇر ياقۇپ ھاجىمنىڭ توغقىنى، دېگەن ئىكەن. كېيىنچە، تۇرسۇن نىياز بۇلارنى ماڭا كېلىپ سۆزلەپ بەرگەندى.

لوگەيدۈيدە ساق قالغان ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام ۋە ئابدۇلشەھەت مەخسۇملارنىڭ (بۇمەرەم خان ئاچامنىڭ بىر كۆزى كۆرمەس بولۇپ قېلىپ، ئۆيىدە نازارەت ئاستىدا چىقىرىۋەتكەن) 20 يىللىق جازاسى توشقان بولسىمۇ ئۇلارنى قويۇۋەتمىدى. «يېڭى ھايات مەيدانى» دېگەن 2 - خىل بىر لاگىر قۇرۇپ، بىر ئاز كەڭ چىلىك شارائىتتا جازا مۇددىتى تۈگىگەن كىشىلەرنى بۇيەرگە يۆتكىدى. بۇنىڭ بىلەن كوممۇنىست ھاكىمىيىتى بۇلارنى «يانا بىرمەزگىل سىناش» دېگەن باھانا بىلەن سىياسى دۈشمەنلىرىنى ئۆلگىچە ھەپسىدە تۇتماقتا ئىدى. مەن يۇرتتىن ئايرىلغىچە يەنى 1976 - يىلىغىچە ئابدۇلھىمىد ئاخۇن ئاكام بىلەن مەخسۇم تېخى ئاتالمىش «يېڭى ھاياتتا» ئىدى! مانا بۇلار كوممۇنىستلارنىڭ زىندانلىرىدىن قىسقىچە بىر كۆرۈنۈش.

بۈگۈن بۇ سەتىرلارنى يېزىپ ئولتۇرۇپ، بىردىن ئىنگىلىزلارنىڭ تۇرمىسى ئېسىمگە كېلىپ، بۇنى سىلەرگە ئاڭلاتقۇم كەلدى.

1942 - يىلى 6 - ئاي بولسا كېرەك ھىندىستاندا (ھازىرقى پاكىستان) ئىنگىلىز ھۆكۈمىتى دادامنى قولغا ئېلىپ، مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا بىلەن پىشاۋۇر مەركىزى تۇرمىغا قامدى. بۇ ۋەقەنى تەپسىلى سۆزلەش ئۈچۈن، سۆزنى باشتىن باشلايمەن؛

ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى باشلىنىپ، شەرقىي تۈركىستاندىكى كۈچ تەكپۈرلۈكلىكىدا زور ئۆزگىرىش بولدى. بۇنىڭ ئۈچۈن، مۇھەممەد ئىمىن بوغرا

Milli mücadele hareketine bu duruma göre yön vermek için Afganistan'dan Hindistan (şimdi Pakistan)'ın Peşaver şehrine geldi. Hindistan'daki İngiliz hükümeti Mehmet Emin Buğra'nın Hindistan'da bulunup faaliyet göstermesine izin vermeyerek, Çin'e gitmeye zorladı. Mehmet Emin Buğra bunu red ettiği için tutuklandı. Babamı da onun Hindistan'daki temsilcisi diye aynı gün tutukladılar. Ben bundan habersiz okuldan geldiğimde avluda matbaada daha yeni basılmış haritalar, gazeteler, kâğıtlar dağılmış ve evdekilerin hepsi endişe içindeydi. Polisler gelip evi arayıp babamı "sizi merkezden bekliyorlar" diye birlikte götürmüşler. Ben de bunları görüp çok korkmuştum. Akşam Keşmir'den Mehmet Kasım Damolla Hacı (Doğu Türkistanlılar derneğinin başkanı) geldi ve durumu bize izah etti. Ertesi gün Ravalpindi gazetelerinde "Çin Türkistanı'nın lideri Muhammed Emin Buğra Peşaver'de ve onun adamı Abdulkerim Hacı Ravalpindi'de tutuklandı. Abdulkerim Hacı'nın evinde çok sayıda Çin Türkistanı'nın haritası çıktı diye haberler yazıldı.

Akşam polis merkezine babamı görmeye gittik. O sırada babamı Peşaver'e götürmeye hazırlanıyorlarmış. Babamı eline ve boynuna kelepçe takılmış halde bir polis alıp geldi. Ben koştuğum gibi babama sarıldım. Polis müdürü yanıma gelip "korkma baban yakında geri gelecek" dedi ve babamı alıp gitti. Ben Mehmet Kasım Damolla Hacımdan babama niye kelepçe taktılar diye sordum. Damollam polis tutukluları bir yerden bir yere götürürken böyle yapar

مىللىي مۇجادىلە ھەرىكىتىنى بۇ ۋەزىيەتكە ماشلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئافغانىستاندىن ھىندىستان (ھازىرقى پاكىستان) نىڭ پىشاۋۇر شەھىرىگە كەلدى. ھىندىستاندىكى ئىنگلىز ھۆكۈمىتى مۇھەممەد ئىمىن بوغرانى ھىندىستاندا تۇرۇپ پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا روخسەت قىلماي خىتاي ئىچىگە كېتىشكە زورلىدى. مۇھەممەد ئىمىن بوغرا بۇنى رەد قىلغانلىقتىن قولغا ئالدى. دادامنى ئۇنىڭ ھىندىستاندىكى ۋەكىلى دەپ، شۇ كۈنى قولغا ئالدى. مەن بۇ ئىشلاردىن خەۋەرسىز مەكتەپتىن كەلسەم ھويلىنىڭ ئىچىدە شىفىگىراپتا تېخى يېڭى بېسىلغان خەرىتىلەر، قەغەزلەر، گېزىتلەر چېچىلىپ كەتكەن ۋە ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئەندىشە ئىچىدە ئىدى. پولس (ساقچى) لار كېلىپ ئۆيىمىزنى ئاخشۇرۇپ، دادامنى « سىزنى پولستىن چاقىرىدۇ » دەپ بىرگە ئېلىپ كېتىپتۇ. مەنمۇ بۇلارنى كۆرۈپ بەك قوقۇپ كەتتىم. ئاخشىمى كەشمىردىن مەتقاسم ھاجىم دامۇللام (شەرقىي تۈركىستانلىقلار ئۇيۇشمىسىنىڭ باشلىقى) كەلدى ۋە ئەھۋالنى ئاڭلاتتى. ئەرتىسى راۋالپىندىن گېزىتلىرىدە «چىن تۈركىستاننىڭ لىدىرى مۇھەممەد ئىمىن بوغرا پىشاۋۇردا ۋە ئۇنىڭ ئادىمى ئابدۇلكىرىم ھاجى راۋالپىندىدا قولغا ئېلىندى. ئابدۇلكىرىم ھاجىنىڭ ئۆيىدىن نۇرغۇن ساندا چىن تۈركىستان خەرىتىسى چىقتى » دېگەن خەۋەر بېسىلدى.

ئاخشىمى پولس ئىدارىسىغا دادامنى كۆرگىلى باردۇق. بۇچاغدا دادامنى پىشاۋۇرغا ئېلىپ ماڭغىلى ھازىرلانغان ئىكەن. دادامنىڭ قولغا ۋە پۇتغا چىتە سېلىنغان ھالدا بىر پولس يېتىلەپ ئېلىپ چىقتى. مەن يېغلىغان پېتى يۈگۈرۈپ بېرىپ دادامغا ئېسىلدىم. پولس باشلىقى يېنىمغا كېلىپ، « قۇرقما داداڭ يېقىندا قايىتىپ كېلىدۇ » دىدى ۋە دادامنى ئېلىپ ماڭدى. مەن مەتقاسم ھاجىم دامۇللامدىن «دادامغا نېمىشقا چىتە سالىدۇ؟» دەپ سۆزۈدۈم. دامۇللام « پولس قولغا ئېلىنغانلارنى بىرىدىن بىرىگە يۆتكەشتە مۇشۇنداق ئېلىپ ماڭىدۇ.

korkacak bir şey yok. Biz yarın Peşaver'e gideceğiz dedi.

Böylece bizde 1 ay sonra Peşaver'e taşındık. Ertesi sabah erkenden babamı görmeye Peşaver Merkez Hapishanesi'ne gittik. Bizi büyük bir demir kapıdan içeri sokup, sandalye konulmuş geniş bir odaya aldılar. Burası siyasi mahkûmların aileleri ile görüştürüldükleri yer imiş. Yarım saat sonra önce Hazretim (Mehmet Emin Buğra) ve biraz sonra babam içeri girdi. Her ikisi mütebessim bir halde bizimle görüştüler. Elbiseleri temiz ve sıhhatleri iyiydi. Başımızda gardiyan yoktu. Bir saat kadar rahat rahat konuştuk. Babamın dediğine bakılırsa yattıkları yer bir otel gibiymiş. Hazretim birinci sınıf ve babam ikinci sınıf hücrede kalıyorlarmış. Hücre içinde tuvalet ve banyo varmış, yemekleri günde 3 öğün (sınıfına göre) gayet iyiymiş. Haftada iki kere elbiselerini yıkayıp ütüleyip veriyorlarmış. 15 günde bir doktor gelip, sağlık durumlarını kontrol ediyormuş. Ayda bir kere hapishane yönetiminden biri gelip, bir şikayet ya da talepleri olup olmadığını soruyormuş. İstedikleri zaman aileleri ile görüşmelerine izin veriliyormuş. Günlük gazete getirip veriyorlarmış. Hazretim kaldığı odada radyo bile varmış. Babam bize yemek falan getirmeyin, burda yemeklerimiz artıyor. "Sık sık görüşmeye gelin. Hükümetin bizi "savaş sırasında tehlikeli siyasetçileri tutuklama" kanununa esasen hapsedtiklerini söylediler. Biz duruma itiraz edip, hükümete dilekçe verdik. Siz de

قورقۇدىغان بىرىش يوق. بىز ئەنە پىشاۋۇرغا بارىمىز دىدى.

شۇنداق قىلىپ، بىر ئايدىن كېيىن، بىزمۇ پىشاۋۇرغا كۆچۈپ باردۇق. ۋە ئىرتىسى ئەتىگەن دادامنى كۆرگىلى پىشاۋۇر مەركىزى تۇرمغا باردۇق. بىزنى يوغان بىرتۆمۈر دەۋرۋازىدىن ئىچكىرىگە ئەكىرىپ، ئازادە ئارامى ئۈستەل قويۇلغان بىر ئۆيگە باشلىدى. بۇ سىياسى مەھبۇسلارنى ئائىلىسى بىلەن كۆرۈشتۈرىدىغان ئورۇن ئىكەن. يېرىم سائەتتىن كېيىن، ئالدى بىلەن ھەزرىتىم (مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا) ۋە بىر ئاز دىن كېيىن دادام كىردى. ھەر ئىككىلىمىز كۆلۈمىسىرىگەن ھالدا كېلىپ بىز بىلەن كۆرۈشتى. ئۈستى باشلىرى پاكىزە ۋە ئازادە، سالامەتلىكلىرىمۇ ياخشى ئىدى. يېنىمىزدا بىزنى كۆزىتىپ تۇرغان يوقتى. بىر سائەتقا قەدەر كەڭ - كۈشادە سۆزلەشتۈق. دادامنىڭ ئېتىشىغا قارىغاندا، بۇلار ياتقان جاي خۇددى بىر مېھمان خانە ئىكەن. ھەزرىتىم بىرىنجى كىلاس (دەرىجە) ۋە دادام ئىككىنجى كىلاس ئۆيدە تۇرىدىكەن. ئۆي ئىچىدە ھاجەت خانە ۋە مۇنچا بار يېمەكلىرى كۈندە 3 ۋاخ (دەرىجە بويىچە) ئالى سۈپەتلىك. ھەپتىدە ئىككى قېتىم كىيىم - كېچەكلىرىنى يۇيۇپ دەماللاپ بېرىدىكەن. 15 كۈندە بىر قېتىم دوختۇر كىرىپ سالامەتلىكىنى تەكشۈرۈپ تۇرىدىكەن. ئايدە بىر قېتىم تۇرما رەھبەرلىكىدىن ئادەم كىرىپ، ھەر قانداق بىر شىكايەت ۋە تەلەپتىكىز بارمۇ؟ دەپ سوراپ تۇرىدىكەن. خالىغان چاغدا ئائىلىسىنى چاقىرتىپ كۆرۈشۈشكە روخسەت قىلىنىدىكەن. كۈنلۈك گېزىتە ئەكىرىپ بېرىدىكەن. ھەزرىتىم تۇرغان ئۆيدە رادىئومۇ بار ئىكەن. دادام بىزگە يېمەك بىرنەرسە ئېلىپ كەلمەڭلا. بۇيەردە يېمەك - ئىچمەكلىرىم ئېشىپ قالىدۇ. ۋاقىتلىق كۆرۈشكىلى كېلىپ تۇرۇڭلا. ھۆكۈمەت بىزنى ئورۇش مەزگىلىدە خەتەرلىك سىياسەتچىلارنى تۇتۇپ تۇرۇش، قانۇنغا ئاساسەن قامغانلىقىنى ئېيتتى. بىز نارازىلىق بىلدۈرۈپ ھۆكۈمەتكە ئەر ز بەردۇق. سىلەر

bunu söyleyin” dedi.

İşte bu komunistlerin “insanlık düşmanı”, “yavuz emperyalist” ve benzeri olmak ile suçladıkları İngilizlerin hapishanesinin kısaca bir görünüşü!

Dammu’da 5 Yıl

6 ay sonra Hazretim Çin hükümetinden gelen teklif üzerine, Çin’e gitti. Babam Çin’e dönmeyi reddettiği için Hükümet savaş bitene kadar Hindistan’ın merkezi eyaletinin bir ilçesi olan “Dammu” denen yerde nezaret altında duracaksınız diye bilgi verdi. Babam eve döndü. Yol masrafı ve diğer bütün giderler hükümet tarafından karşılandı. Dammu Hindistan’ın küçük bir kasabası olup, Hindu nüfus çoğunlukta ve müslümanlar azınlıktaydı. Bizim için hazırladıkları 5 odalı bir eve yerleştik. Evin kirası, tedavi masrafları ve abim ile ikimizin okul masraflarının yanında babama ayda 70 rupi maaş veriliyordu. Daha sonra bu miktar yetmedi diye dilekçe verince tutar 100 rupiye çıktı. Dammudaki 5 yılımız vatan hasreti hariç huzur içinde geçti. Hükümet babamı 2 kere eyalet merkezindeki hastanede tedavi etti. Yeni takma diş taktılar. Biz devlet okulunda İngilizce okuduk. Bugünkü İngilizce seviyem işte o zamanki eğitimin neticesi. 2. Dünya savaşı bittikten sonra hükümet bize istediğimiz yere gitmeye izin verdi. Biz vatanımıza döneceğiz diye Keşmir’e geldik. Keşmir’e kadar yol masraflarını da hükümet karşıladı. 2. Dünya savaşının bitmesi ile

بۇنى سۆيىلەپ بېرىڭلا، دىدى. مانا بۇ كومۇنىستلارنىڭ «ئىنسانىيەتنىڭ دۇشمىنى»، «ياۋۇز جاھانگىر» ۋە ھاكازا دەپ تەشۋىق قىلىدىغان ئىنگىلىز ھۆكۈمىتىنىڭ تۇرمىسىنىڭ قىسقىچە بىر كۆرۈنۈشى!

دەممۇ دا 5 يىل

6 ئايدىن كېيىن، ھەزرىتىم خىتاي ھۆكۈمىتىدىن تەكلىپ كېلىپ، خىتاي ئىچىگە كەتتى. دادام خىتايغا كېتىشنى رەد قىلغانلىقتىن ھۆكۈمەت ئۇرۇش تۈگىگەچە ھىندىستاننىڭ مەركىزىدىكى ئۆلكىسىنىڭ بىرناھىيىسى بولغان «دەممۇ» دېگەن جايدا نازارەت ئاستىدا تۇرىدۇ، دەپ ئوختۇردى. دادام ئۆيىگە چىقتى. يول راسخۇدى باشقا پۈتۈن چىقىمىلار ھۆكۈمەت تەرەپىدىن بېرىلدى.

دەممۇ ھىندىستاننىڭ كىچىك بىرناھىيىسى بولۇپ، ھىندۇ نوپۇسى كۆپ مۇسۇلمانلار ئاز ئىدى. بىزگە ھازىرلاپ قويغان 5 ئېغىزلىق بىر ئۆيىگە يەرلەشتۈق. ئۆي كىراسى، داۋالنىش راسخۇدى ۋە بىز ئىككىمىزنىڭ ئوقۇش راسخۇدىدىن باشقا دادامغا ئايدا 70 رۇپىيە تۇرمۇش راسخۇدى بېرىلەتتى. كېيىنچە، بۇنى يەتمىدى دەپ ئەرز قىلىپ، بۇ 100 رۇپىيىگە چىقتى. دەممۇدىكى 5 يىلىمىز ۋەتەن ھەسرەتتى بىلەن بولسىمۇ خاتىرجەم ئۆتتى. ھۆكۈمەت دادامنى ئىككى قېتىم ئۆلكىلىك مەركىزى دوختۇر خانىسىغا ئاپىرىپ داۋالدى. يېڭى سۈنشى چىش سالدۇرۇپ بەردى. بىز دۆلەت قارىمىغىدىكى ئىنگىلىزچە مەكتىبىدە ئوقۇدۇق. بۇگۈنكى ئىنگىلىزچە سەۋىيەم مانا شۇچاغدىكى ئوقۇغان ئوقۇشمنىڭ نەتىجىسى. 2 - دۇنيا ئۇرۇشى تۈگۈگەندىن كېيىن، ھۆكۈمەت بىزنى خالىغان جايغا بېرىپ تۇرۇڭلا دەپ رۇخسەت قىلدى. بىز ۋەتەنگە قايتىمىز دەپ كەشمىرگە كەلدۇق. كەشمىرگىچە يول راسخۇدىنىمۇ ھۆكۈمەت بەردى. ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ تۈگىشى بىلەن

birlikte aynı anda Hindistan ve Pakistan'ın bağımsızlık mücadelesi şiddetlenip iç savaş başladı. Biz Keşmir'de de uzun durmadık.

Böylece 14 yıl sonra yine o zor ve tehlikeli yol yani Tibet'in Ladak yolu ile vatanımıza dönmek için Ladak'a geldik. Ladak'ta yolculuk için at kiralamak kolay olmadı. Hoten'den gelen atçılar, Hacı'nın çocuklarının saçları uzunmuş ve kısa ceket giyiyorlarmış. Şimdiki yönetim böylelerine iyi gözle bakmıyor, bize sorun çıkarırlar diye at kiralamamışlar. Onun için ikimiz saçımızı kestirmeye mecbur olduk. Vatandan ayrıldığımızda 3 yaşında imişim. Orada bizi neler bekliyor bilinmez. Endişe ve merak içinde başı bulutlara değen karlı dağların arasından gidiyorduk.

تەڭ ھىندىستان ۋە پاكىستاننىڭ مۇستەقىللىق ماجىراسى شىددەتلىنىپ، ئىچكى ئۇرۇش باشلىنىپ كەتتى. بىز كەشمىردىمۇ ئۇزاق تۇرالمدۇق.

شۇنىڭ بىلەن 14 يىلدىن كېيىن، يەنە شۇ مۇشەققەتلىك ۋە خەتەرلىك يول يەنى، تىبەتنىڭ لاداخ يولى بىلەن ۋەتەنگە قايتىش ئۈچۈن لاداخقا كەلدۇق. لاداختىن يولغا ئات كىرا قىلىشۇمۇ ئاسان بولمىدى. خوتەندىن چىققان ئانچىلار ھاجىمنىڭ بالىلىرىنىڭ چېچى بار ئىكەن، قىسقا چاپان كىيىدىكەن. ھازىر بىزدە ھۆكۈمەت بۇنداقلارنى ياخشى كۆرمەيدۇ. بىزگە كاشلىسى كېلىدۇ... دەپ ئات كىرا قىلغىلى ئۈنىمىغانمىش! شۇنىڭ بىلەن ئىككىمىز چېچىمىزنى چۈشۈرۈپتەشكە مەجبۇر بولدۇق. ۋەتەندىن ئايرىلغاندا 3 ياشتا ئىكەنمەن. ئۇ يەردە بىزنى لار نېمىلەر كۈتۈتۈدۇ بىلىنمەس. ئەندىشە ۋە ھەيرانلىق ئىچىدە ئاسمانغا تاقاشقىدەك ئىگىز قارلىق تاغلارغا قاراپ مېڭىپ كەتكەن ئىدۇق. ۱۹۴۷.

İki hafta sonra Karakurum dağıny geçtik. İki ÷lke sınırı belirleyen taşın yakınlarında dinlenmek için durduk. Ben atımdan inip sınır taşının yanına gittim. Yerden bir metre yükseklikte sivri dört köşeli bir taş. Taşın Hindistan tarafına İngilizce British India yazısı oyulmuştu. Diğer taraındaki yazı silik bir çince yazı idi. Demekki vatan toğrağına ayak basmıştık. Durduğum yerden Hindistan tarafına bir baktım. Aşağıda dumanlı dağ zirveleri uzaklarda bulutların arasında 14 yılımızı geçirdiğimiz yerler kalmıştı... İçimden Allah bir daha bu sınırdan geçmeyi nasip etmesin diye geçirdim. Birden bu zorlu gurbet ve misafirlik hayatımız aklıma geldi. Keşmir, Mekke, Afganistan, Ravalpindi, Peşaver ve Dammu ve yine Keşmirdeki heraçıdan zor günlerimiz. Anne ve babamın bir taraftan yoklukta geçim ve biz ikimizi okutma derdi. Bir taraftan hükümetin siyasi takip ve baskıları. Bunlar hiç unutulmaz olaylardı. Mekke'den geri dönüp (Hazretim'in vatan mücadelesini devam ettirme ümidi ile çağırması dolayısıyla) Afganistan'a geldiğimizde vatandan çıkarken yanıımıza aldığımız para esasen bitmişti. Ravalpindi'ye gelir gelmez babam Toka Hacı'nın çorap atölyesine girip bu işi öğrendi. Bunu evde akşamları anneme öğretti ve evimize el ile kullanılan çorap örme makinesinden bir tane aldık. Ravalpindi'nin 60-50 derecelik sıcaklığında annem her gün gece yarısına kadar çalıştı, babam da ertesi sabah bunlara ütöyleyle etiket basıp dükkânlarla toptan sattı. Bu durum 7-8 yıl devam etti... Ondan sonraki

2 ھەپتىدىن كېيىن قاراقورۇم تېغىدىن ئاشتۇق. قاراقورۇمدا چېگرا تېشى يېقىنلىرىدا دەم ئېلىشقا توختىدۇق. مەن ئاتتىن چۈشۈپ چېگرا تېشى يېنىغا كەلدىم. يەردىن بىر مېتىر ئىگىز چىقىپ تۇرغان ئۇچلۇق تۆت چاسا بىرقورام تاش. ئۇنىڭ ھىندىستان تەرەپىگە ئىككىلىرىچە BirtishIndia دېگەن خەت ئويولغان، ئۇبىر تەرەپىدىكى يېزىق ئۆچۈپ كەتكەن چۈگۈمە چ خىتايچە يېزىق ئىدى. دېمەك ۋەتەن توپرىغىغا قەدەم باسقان ئىدۇق. تۇرغان يەردىن ھىندىستان تەرەپىگە بىر قارىدىم. تۆۋەندە تۇمان باسقان تاغ چوققىلىرى يېراقلاردا بۇلۇتلار ئاستىدا 14 يىلنى ئۆتكۈزگەن جايلار قالدى.... ئىچىمدە خۇدايىم يەنە بىر قېتىم بۇ چېگىرادىن ئۆتكىلى نىسىپ قىلمىسۇن دېدىم. بىردىن بۇ ئېغىر مۇھاجىرلىق ۋە مۇساپىرەتچىلىك ھاياتىمىز ئېسىمگە كەلدى.... كەشمىر، ھەرەم، ئافغانىستان، راۋالپىندى، پىشاۋۇر ۋە دەممۇ ۋە يەنە كەشمىر دىكى ھەرتەرەپلىمە مۇشەققەتلىك كۈنلىرىمىز. دادام ۋە ئانامنىڭ بىر تەرەپتىن يوقسۇللىقتا جان بېقىش ۋە بىز ئىككىمىزنى ئوقۇتۇش دەردى، يەنە بىر تەرەپتىن ھۆكۈمەتنىڭ سىياسى تەقىبى ۋە بېسىمى. بۇلار ھېچ ئۇنۇتۇلماس بىر ھادىسىلەر ئىدى. ھەرەمدىن قايتىپ (ھەزرىتىمنىڭ ۋەتەن مۇجادىلىسىنى داۋام قىلىش ئۈمىدى بىلەن چاقىرىپ) ئافغانىستانغا بارغىنىمىزدا قولۇلىمىزدا ۋەتەندىن ئېلىپ چىققان ئىقتىساد ئاساسەن تۈگۈگەن ئىدى. راۋالپىندىگە قايتىپ كېلىپلا دادام توقا ھاجىمنىڭ پايپاق توقۇش ئىشخاسىغا كىرىپ بۇ ھۆنەرنى ئۆگەندى. بۇنى ئۆيدە كېچىلىرى ئانامغا ئۆگەتتى ۋە ئۆيىمىزدە قول بىلەن چۆرۈپ پايپاق توقۇيدىغان ماشىنىدىن بىرنى ئالدىق. راۋالپىندىنىڭ 50 - 60 دەرىجىلىك ئىسسىغىدا ئانام ھەر كۈن يېرىم كېچىگىچە ئىشلەيدۇ، دادام ئىرتىسى سەھەردە بۇلارغا دەزمال سېلىپ ماركا چاپلاپ دۇكاندارلارغا توپتىن ئۆتكۈزىدۇ. بۇ ھال 7 - 8 يىل داۋام قىلدى..... ئۇندىن كېيىنكى

olayların bir kısmını hatıramın önceki bölümlerinde anlatmıştım.

Dammu'dan geri dönüp Keşmir'de 7-8 ay kadar durduk. Bu arada ben 10. Sınıfta okumaya devam edip lise diplomamı aldım. Abim üniversiteye hazırlandı. Hazretim Çin'e gider gitmez babama Mehmet Kasım Hacı'm'da kalan "Doğu Türkistan Tarihi"nin basılmış nüshalarını ve el yazmasını bir yolunu bulup yanında getirmesi için mektup yazmıştı. Bu çok zor bir siyasi görevdi. Çünkü İngiliz istihbaratı babamı izliyordu. Vatanımızdaki milliyetçi Çinliler bu kitabın basılmasını ve vatana girişini yasaklamıştı. Kitap 1941 yılında Keşmir'e basılmak üzere gönderilmiş olsa da bunu yapacak kimsenin olmamasından dolayı basılamamıştı. Babam bu konuya el attı. Hatta kitabın daha çabuk baskıdan çıkması için hatalı yazılan yerlerini, (taş baskının) taş dizilen tahtalarını akşam eve getirirdi. Annem geceleri oturup bu taş baskıları düzeltiyordu. Bir olayı hiç unutmuyorum. Babam çok yağmur yağan bir akşam matbaaya gitmişti. Üstü başı sıırsıklam bir halde geri geldi. Babamın anlattığına göre matbaaya varmasına çok az kala arkasında takip eden birisini farketmiş. Derhal geri döndüğünde o adam arkasından geliyormuş. İstihbarat ajanlarının babamı sürekli takip ettiklerini öğrenmiştik. Biz hemen kitabın el yazmasını saklamanın telaşında, endişe içinde kalmıştık.

Bu kitabın macerası bununla bitmedi. Ladak'ta bizim kirala-
dığımız atçılar önce "Keşmir'de basılan şu karşıt (kanunsuz) kitap

ھادىسىلەرنىڭ بىر قىسمىنى خاتىرەمنىڭ يوقىرىقى قىسىملىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۇم دەممۇ دىن قايتىپ كەشمىردە 8 - 7 ئايدەك تۇردۇق. بۇ ئارادا مەن 10 - سىنىپتا ئوقۇشنى داۋام قىلىپ شاھادەتناممە ئالدىم. ئاكام يۈنۈەر سىستىگە ھازىرلىق قىلدى. ھەزرىتىم خىتاي ئىچىگە بېرىپلا دادامغا مەنقا سىم ھاجىمنىڭ قولىدا قالغان (شەرقىي تۈركىستان تارىخى) نى باستۇرۇش ۋە بۇ كىتابنىڭ قول يازمىسىنى بىر ئامال قىلىپ بىرگە ئېلىپ كېلىشنى تاپىلاپ خەت يازغىلى توردى. بۇ زور بىر سىياسى مەسىلە ئىدى. چۈنكى ئىككىلىز مەخپى ساقچىلىرى دادامنى ماراپ يۈرمەكتە ئىدى. ۋەتەندىكى مىللەتچى خىتايلار بۇ كىتابنىڭ بېسىلىشى ۋە ۋەتەنگە كىرىشىنى مەنئى قىلغانىدى. بۇ كىتاب 1941 - يىلى كەشمىرگە بېسىش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن بولسىمۇ بۇنىڭغا قول تىقىپ ئىشلەيدىغان ئادەم يوقلىقىدىن تۇرۇپ قالغان. دادام بۇنىڭنى قولغا ئالدى. ھەتتا كىتابنىڭ تېزىرەك نەشىردىن چىقىشى ئۈچۈن خانى يېزىلىپ قالغان جايلارنى (ناش مەتبەئەنىڭ) تاش تاختىسىنى ئاخشىمى ئۆيىگە ئېلىپ كېلەتتى ئانام كېچىلىرى ئۆلتۈرۈپ بۇ تاش تاختىلارنى سۈرۈپ ئۆچۈرۈپ بېرەتتى. بىر ۋەقە ھېچ ئېسىمدىن چىقمايدۇ: دادام قاتتىق يامغۇر يېغىۋاتقان بىر ئاخشىمى مەتبەئەگە كەتكەن ئىدى، ئۈستى بېشى ھۆل ئەندىشلىك ھالدا قايتىپ كەلدى. دادامنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا مەتبەئەگە ئاز قالغاندا ئارقىسىدىن تەقىپ قىلىپ كېلىۋاتقان بىرىسىنى سېزىپ قاپتۇ. دەرھال ئارقىسىغا قايتقاندىمۇ ئۇ ئادەم ئارقىسىدىن كېلىۋاتامش. مەخپى ساقچىلارنىڭ دادامنى ھەر دايم تەقىپ قىلىۋاتقانلىقى مەلۇم بولۇپ قالغانىدى. بىز دەرھال كىتابنىڭ قوليازمىسىنى بىر يەرگە يوشۇرۇشنىڭ غېمىدە كۆپ ئەندىشە قىلغان ئىدۇق....

بۇ كىتابنىڭ ماجىراسى بۇنىڭ بىلەن تۈگىدى. لاداختا بىز كىرا قىلغان ئانچىلار ئالدى بىلەن (كەشمىردە بېسىلغان ھېلىقى ئەتكەس) (قانۇسز) كىتاب

üzerinizde bulunursa sınırda sorun çıkar” diye ikaz ettiler. Babam kitaptan 5 tane ve el yazmasını götürmezsek olmaz dedi. Bunlardan 3 tanesini yükümüzü taşıyan atın eyeri arasına koyup diktik. 2 tanesini tanıdık bir tüccardan rica edip, onun mallarının arasına koyduk. El yazmasını annemin elbislerinin içine dikip üstüne kalın bir pamuk palto giydirdik.

Karakurum’dan yola çıkıp 8-10 gün sonra Şeydullah sınır karakoluna geldik. Askerler tüccarın mallarını kontrol ederken 2 tane kitabı bulup, çok kızdılar. O adam biraz para vererek işini halletti. Atın üstündeki eyere sakladıklarımızı farketmediler. Kontrollerden sağ salim geçtik. Sınıra yaklaştığımızda annemi taşıyan at suda ayağı takılıp düştü. Annem de suya düştü. Annemin sırtına sakladığımız kitap ıslanmasın diye kuytu bir yerde annemin üstündekileri çıkarıp kuruttuk. Allah’tan kitaba su geçmemişti. Sınırdakiler bu durumda iki büklüm kalan annemin bu haline acıyıp hemen insan olan bir yere gidip ateş yakıp kurutun diye bizi sınırdan hızlıca geçirdiler. Yani bu zorluklara ve maceralara göğüs geren babam ve annemin sayesinde “Doğu Türkistan Tarihi”nin el yazması sağ salim vatana ulaşmıştı....

دائىمىيلىرىدىن چىقىپ قالسا چىگىرادا خاپاسالدىۇ دەپ ئاگاھلاندىۇرۇپ قويدى. دادام بۇ كىتاپتىن 5 دانە ۋە قوليازمىسىنى ئېلىپ كەتمەي بولمايدۇ دەپ بۇلارنىڭ 3 دانىسىنى يۆكۈمۈزنى ئارتىدىغان ئاتنىڭ توقام ئارىسىغا قويۇپ نىكۈەتتۇق. 2 دانىسىنى تونۇش بىر تىجارەتچىگە يالۇرۇپ ئۇنىڭ ماللىرى ئارىسىغا قويدۇق. قوليازمىسىنى ئانام ئۇچىسىغا تېگىپ ئۈستىگە قېلىن بىر پاختىلىق چاپان كېيۋالدى.

قارا قۇرۇمدىن مېڭىپ 8 - 10 كۈندىن كېيىن شەيدۇللاچىگىرا پونكىتىغا كەلدۇق. ئەسكەرلەر ھېلىقى تىجارەتچىنىڭ مېلىنى ئاخشۇرۇش جەريانىدا 2 دانە كىتاپنى تېپىۋېلىپ قاتتىق كايىپ كەتتى. ئۇ كىشى رىشۋەت بىلەن ئىشنى ھەل قىلدى. ئاتنىڭ ئۈستىدىكى توقامغا يۇشۇرغانلىرىمىزنى كۆرمىدى، سالامەت ئۆتكۈزۈپ كەتتۇق. چىگىرىغا يېقىن قالغاندا ئانام مىنگەن ئات سۇدا پۇتلىشىپ يېقىلىپ ئانام سۇغا پىشىلىپ كەتكەنىدى. ئانامنىڭ ئۇچىسىغا تېگۋالغان كىتاپنىڭ ھۆل بولۇپ كېتىشىدىن قورقۇپ بىردالدا ئانامنىڭ ئۈستى بېشىنى چىقىرىپ بىر ئاز قۇرۇتتۇق. ياخشى كىتاپقا سۇ ئۆتمەپتۇ. چىگىرىدا بۇ ۋەزىيەتتە (سۇغا چۈشۈپ كېتىپ) ئېگىشىپ قالغان ئايالغا ئىچىنى ئاغرىتىشىپ دەرھال ئادەم بار جايغا كېتىپ ئۆت قالاپ قورۇتۇڭلار دەپ بىزنى تېزىرەك ئۆتكۈزۈۋەتتى. يەنى بۇ ماجىرا ۋە زورلۇقلارغا بەرشداشلىق بەرگەن دادام ۋە ئانامنىڭ سەۋەبى بىلەن «شەرقىي تۈركىستان تارىخى» نىڭ قوليازمىسى ساق سالامەت ۋە تەنگە يىتىپ كەلگەن ئىدى.....

Şimdi hatırama kaldığım yerden devam edeceğim:

Komunist hâkimiyetin yurdumuzdaki zulmü günden güne artarak devam ediyordu. Her gün Mao'nun yeni bir "en önemli talimatı" ilan edilip halkın üstüne yine baskı kuruluyordu (Komunistler Mao'nun talimatlarını en önemli talimat diye adlandırıyorlardı). Mao'nun "her etnik gruptan insanların kurtarıcılığı" tamamen kâğıt üstünde kaldı. Halkımıza uygulanan etnik ayrımcılık milliyetçi Çin (Gomintang) devrinden de kötüleşti. Hepsinden vahim olanı dini ve milli varlığımızı yok etmek için yaptıkları tecavüzler idi. Komunistler bunu ustalık ile bazen gizli, bazen de açıktan yürüttüler. Bunlara karşı yurdumuzun değişik bölgelerinde ortaya çıkan bazen dağınık bazen de organize direnişler meydana geldi. Yani halkımız tecavüzcüler önünde hiçbir zaman diz çökmedi, hep isyan etti. Aşağıda bunlardan Hoten'de meydana gelenlerden bir kısmını anlatacağım.

ئەمدى، خاتىرە نى قالغان يېرىدىن باشلايمەن:

كوممۇنىست ھاكىمىيەتنىڭ يۇرتىمىزدىكى زۇلۇمى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ داۋام قىلماقتا ئىدى. ماۋنىڭ ھەركۈنى يېڭى بىر «ئەڭ ئالىي يوليۇرۇق» ئېلان قىلىنىپ خەلق ئۈستىگە يەنە بىر بېسىم چۆكمەكتە ئىدى (كوممۇنىستلار ماۋنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ئەڭ ئالىي يوليۇرۇق دەپ ئاتايتتى). ماۋنىڭ «ھەر مىللەت خەلقىنى قونقازغۇچى، لىقى پەقەت قەغەز ئۈستىدىلا قالدى. خەلقىمىزغا بولغان مىللىي زۇلۇم ۋە مىللىي كەمسىتىش مىللەتچى خىتاي (گومىنداڭ) دەۋرىدىكىدىنمۇ ئېشىپ چۈشتى. ھەممىدىن ئېغىر بولغىنى دىنىمىز ۋە مىللىي مەۋجۇدىيەتمىزنى يوقىتىش ئۈچۈن قىلغان تاجاۋۇزى ئىدى. بۇنى كوممۇنىستلار ئۈستىلىق بىلەن يۈشۈرۈن ۋە بەزىدە ئاشكارا يۈرگۈزدى. بۇلارغا قارشى يۇرتىمىزنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بەزىدە تارقاق بەزىدە تەشكىلىك ھالدا قارشى كۆتۈرۈلىشلەر مەيدانغا كەلدى. يەنى، خەلقىمىز تاجاۋۇزچىلارنىڭ ئالدىدا ھېچ قاچان تىز پۈكۈپ تۇرمىدى، ئىسيان كۆتەردى. تۆۋەندە، بۇلاردىن خوتەندە يۈز بەرگەنلىرىدىن بىرقىسمىنى ئاڭلىتىپ ئۆتمەن؛

Atçuy İnkılabı

Hoten’de ortaya çıkan Atçuy silahlı inkılabı, komünist Çin hâkimiyetinin Doğu Türkistan’da rejimini sağlamlaştırmaya başladığı bir sırada istilacıların kendilerini güvende hissetmeye başladığı ortamda gerçekleşen komünist rejime karşı Türkistan’daki ilk ciddi, silahlı ayaklanmaydı. İnkılap kısa sürede komünistleri ciddi bir şekilde sarstı ve bunun etkisi yıllarca sürdü. Hükümet sonraki 22 yıl içinde yüz veren rejime karşı her türlü dini ve milli hareketi “Atçuy isyanının kötü etkisi”, “Eminin kuyruklarının yönlendirmesi” diye izah etti. Bu hadiselerin bizim ailemize ve akrabalarımıza olan etkisi ağır oldu. Onun için bunları size biraz ayrıntılı anlatacağım:

15 Kasım 1954 tarihinde sehre yakın Hoten yeni şehir tarafından bir patlama sesi duyuldu. Hiçkimse bunun bir ayaklanma olabileceğini hayal bile etmemişti. Sabah babam dükkâna gitmişti, çok geçmeden geri geldi. Çok endişeliydi ve suratı solmuş halde, “sokaklar asker dolmuş, dükkânları açmayın diyip kovdular. Birşeyler olmuş gibi”, diye geldi. Ne olduğunu anlamadım ama sıkıntılı bir durum olduğu açıktı. Hepimizi bir endişe kapladı. Öğleden sonra askerler kışlarına döndü ve halk sokağa çıktı ve durum

ئاتچۇي ئىنقىلابى

خوتەندە يۈزبەرگەن ئاتچۇي قوراللىق ئىنقىلابى، كوممۇنىست خىتاي ھاكىمىيىتى شەرقىي تۈركىستاندا ئەمدى مۇستەھكەملىنەي دەپ تۇرغان بىر چاغدا، مۇستەملىكىچىلارمۇ خېلى خاتىرجەم بولۇپ قالغان بىر پەيتتە يۈز بەرگەن كوممۇنىست ھاكىمىيىتىگە قارشى شەرقىي تۈركىستاندا تۇنجى قېتىملىق جىددى قوراللىق قوزغىلاڭ ئىدى. ئىنقىلاب ئۈزى قىسقا بولسىمۇ كوممۇنىستلارنى قاتتىق ئالاقىزادە قىلىۋەتتى ۋە بۇنىڭ تەسىرى يىللەرچە داۋام قىلدى. يەنى، ھۆكۈمەت بۇ 22 يىل ئىچىدە يۈز بەرگەن رېژىمگە قارشى ھەر قانداق بىر دىنى ۋە مىللىي ھەرىكەتنى «ئاتچۇي ئىسيانىنىڭ قالدۇرغان تەسىرى»، «ئىمىنىڭ قۇيرۇقلىرىنىڭ قۇترىشى» دەپ ئاتاپ كەلدى. بۇ ھادىسىلەرنىڭ بىزنىڭ ئائىلىمىزگە توغقانلىرىمىزگە بولغان تەسىرى ئېغىر بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇلارنى سىلەرگە بىر ئاز تەپسىلىي ئاڭلىتىمەن:

1954 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى كېچىدە سەھەرگە يېقىن خوتەننىڭ يېڭى شەھەر تەرىپىدە بىر پارتلاش ئاۋازى تۇيۇلدى. ھېچكىم بۇنىڭ بىر قوزغىلاڭ ئىكەنلىكىنى خىيالىغۇ كەلتۈرمىدى. ئەتىگەن دادام دۇكانغا كەتكەن ئۇزاققا قالماي قايتىپ كەلدى. ناھايىتى ئەندىشىلىك ۋە چىرايى تاترىپ كەتكەن ھالدا «كۇچا ئەسكەرگە تولاپ كېتىپتۇ! دۇكاننى ئاچماڭلار دەپ ھەيدىۋەتتى. بىرىش بولغانغا ئوخشايدۇ» دەپ كەلدى. نېمە بولغانلىقىنى ئوقالمىدۇق. ئەمما، بىر تەسلىك بولغانلىقى ئېنىق ئىدى. ھەممىز بىر ئەندىشە ئىچىدە قالدۇق. چۈشتىن كېيىن، ئەسكەرلار سېپىلىگە قايتىپ، ئادەملەر رەستىگە چىقتى ۋە ئەھۋال

yavaş yavaş açığa çıkmaya başladı. Hükümet toplantı yapıp “din kisvesine bürünmüş devrim karşıtları isyan çıkarıp Atçuy’daki hapishaneye baskın yapmış olsalar da hepsi ele geçirildi ve isyan bastırıldı” diye açıklama yaptı.

Olay şöyle gelişmişti: Milletin komunistlere olan nefreti günden güne artmaktaydı. Özellikle dini ve milli alandaki zulmün hergün bir yenisinin uygulanmaya başlanması halkı canından bezdirmişti. Komunistler dini faaliyetleri yasakladıkça halk ona daha fazla yapışmaya başladı. Gizli olarak yapılan dini sohbetler tasavvur edilmez bir hızla yayıldı. Bir zaman geldi dindar olmayan insan kalmamış gibi bir durum ortaya çıktı. (Atçuy inkılabından sonra Hoten Komünist parti merkez komitesinin bir toplantısında, inkılap arefesinde Hoten ve Yarkent’teki Abdulhamit Damollam’ın müridlerinin sayısı kırk bine ulaştı diyerek hükümetin bu konuda ne kadar çaresiz kaldığını ortaya koymuştu. Bu halette Abdulhamit Damollam (Kara-kaş’tan) Fethettin Mahsum (Hoten’den) olmak üzere bir kısım dini ve milli aydınlar birleşip “Teşkili Necat” isimli bir teşkilat ve “şura” adı altında inkılaba önderlik edecek organı kurmuşlar. Hiç silahı olmayan bu teşkilat üye sayısının çokluğuna güvenip öncelikle şehir dışındaki savunma bakımından çok güçlü olmayan Atçuy hapishanesine hücum edip ordaki silahları ele geçirip, ondan sonra Hoten garnizonunu ele geçirme planı ile harekete başlamış. Bunların planının hayata geçmesi ile birlikte o gece Hoten şehrinin dört tarafında saklanıp duran fedailer

بارغانسېرى ئايدىڭلاشقىلى باشلىدى. ھۆكۈمەت مەجلىس ئېچىپ (دنىي تونغا ئورۇنۇۋالغان بىرقىسىم ئەكسلىتىش ئىسيان چىقىرىپ ئاتچۇي دىكى تۇرماغا بېسىپ كىرگەن بولسىمۇ ھەممىسى قولغا چۈشۈرۈلدى ۋە ئىسيان باستۇرۇلدى، دەپ ئۇختۇردى.

ۋەقەنىڭ جەريانى مۇنداق: مىللەتنىڭ كوممۇنىستلارغا قارشى بولغان ھىسسىياتى كۈندىن كۈنگە ئاشماقتا ئىدى. بولۇپمۇ دىنى ۋە مىللى زۇلۇمنىڭ ھەر كۈن بىر يېڭىسىنىڭ يولغا قويۇلۇشى خەلقىمىزنى جېنىدىن بەزدۈردى. كوممۇنىستلار دىنى پائالىيەتنى چەكلىگەنسېرى خەلق ئۇنىڭغا شۇنچە يېپىشقىلى باشلىدى، مەخپى ھالدا توپلىنىدىغان دىنىي يىغىلىشلار تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز بىر سۈرئەت بىلەن يېيىلىپ كەتتى. بىر چاغدا ئىشانغا سۈپى بولمىغان ئادەم قالمىغاندەك بىر ۋەزىيەت بارلىققا كەلدى. (ئاتچۇي ئىنقىلابىدىن كېيىن، خوتەن پارنىيە كومىتېتى بىر قېتىملىق يېغىنىدا ئىنقىلاب ئەرىپىسىدە خوتەن ۋە يەر كەندە ئابدۇلھىمىت داموللامنىڭ مۇرىدىلىرىنىڭ سانى 40 مىڭغا يېتىپ بارغان دەپ، ھۆكۈمەتنىڭ نەقەدەر بېخۇنلاشقانلىقىنى ئۇنتۇرغا قويغان). بۇ ھالەتتە ئابدۇلھىمىد داموللام (قارىقاشتىن)، پەتھىددىن مەخسۇم (خوتەندىن) قاتارلىق بىر قىسىم دىنى ۋە مىللى زىيالىلار بىرلىشىپ، «تەشكىلى نىجات» دېگەن بىر تەشكىلات ۋە «شۇرا» ئىسمى بىلەن ئىنقىلابقا رەھبەرلىك قىلىش ئورگىنى قۇرۇپ چىقىدۇ. ھېچ قورالى بولمىغان بۇ تەشكىلات ئەزالىرىنىڭ سان جەھەتتىكى كۆپلىكىگە تايىنىپ ئالدى بىلەن شەھەر تېشىدىكى مۇداپىئە جەھەتتە ئانچە كۈچلۈك بولمىغان ئاتچۇي تورمىسىغا ھۇجۇم قىلىپ ئۇچايدىكى قوراللارنى قولغا چۈشۈرۈپ، ئاندىن خوتەن گارنىزونىنى قولغا چۈشۈرۈش پىلانى بىلەن ھەرىكەت باشلىغان. بۇلارنىڭ پىلانى ئەمەلگە ئېشىشى بىلەن شۇ كېچە خوتەن شەھىرىنىڭ تۆت ئەتراپىدا ساقلاپ ياتقان پىدا ئىلار

şehre baskın yapacaklarmış.

Plana uygun Atçuy hapishanesine yapılan ani hucüm neticesinde hapishane kısa bir sürede halledilmişti. 20'ye yakın silahlı gardiyan öldürülmüş ve silahları ele geçirilmişti. Şimdi sıra hapisten kurtulanlarla birlikte Hoten sur içindeki garnizona hucüm etmeye gelmişti. Ama mücahitlerin içinde araba kullanmayı bilen şoför bulunmadığından hapiste 1 yıl ertelenmiş idam cezasına çarptırılan milliyetçi Çin hükümetinin yüzbaşı rütbesindeki bir Çinli "bende size katılacağım, arabayı ben kullanırım" diye 50 kadar mücahidi alıp Şorvag yoluyla yeni şehre doğru yola çıkmış. Bu münafık surlara yakınlaştıklarında arabayı hızlandırıp, acı acı korna çalıp bağırarak nöbetçi askerlerin dikkatini çekmiş. Bunu gören mücahitlerin bir kısmı arabadan atlayıp kaçmış. Kalanları Çinli şoför arabayı sürdüğü gibi surların önüne götürmüştü. Kısa bir çatışmadan sonra mücahitlerin hepsi şehit olmuş ve böylece inkılap mağlup olmuş.

Sabah namazı ezanı ile garnizonun ele geçirilmesi planlanmış. Şehir etrafında (Yurunkaş ve Karakaş köprülerinin başında) toplanan inkılapçılar belirlenen bir vakitte işaret verilmediği için kendiliğinden çekilmişler. Bunlardan Hoten telgraf idaresini kuşatanlar en son çekildikleri için bunların komutanı Bahattin hacım ve bir kaç mücahid ele geçirilmiş ve böylece bütün teşkilat ifşa olmuş. (Bunların elinde telgraf

شەھەرگە بېسىپ كىرمەكچى بولغان.

پىلان بويىچە ئانچۇي تۇرمىسىغا قىلىنغان تۇيۇقسىز ھۇجۇم نەتىجىسىدە تۇرما قىسقا بىر ۋاقىتتا بىر تەرەپ قىلىنىپ، 20 گە يېقىن قوراللىق ساقچىلار ئۆلتۈرۈلدى ۋە قوراللىرى قولغا چۈشۈرۈلدى. ئەمدى نۆۋەت تۇرمىدىن قېتىلغانلار بىلەن خوتەن سېپىل ئىچىدىكى گارنىزونغا ھۇجۇم قىلىشقا كەلگەندى. ئەمما، مۇجاھىدلار ئىچىدە ماشىنىنى قوللىنالايدىغان شوپۇر بولمىغانلىقتىن تۇرمىدا بىرىل كېچىكتۈرۈپ ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان گومىنداڭنىڭ نەنجىڭ دەرىجىلىك بىرخىتاي مەن سىلەرگە قېتىلمەن ماشىنىنى مەن ھەيدەپ بېرىي، دەپ 50 دەك مۇجاھىدىنى ئېلىپ، شۇرۇاغ يولى بىلەن يېڭى شەھەرگە قاراپ ماڭدۇ. بۇ مۇناپىق سېپىلگە ئاز قالغاندا ماشىنىنى ناھايىتى تېز ھەيدەپ، قاتتىق سىگنال چېلىپ تۇرۇپ، پوستتىكى ئەسكەرنىڭ دىققىتىنى قوزغۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن بىر قىسىم مۇجاھىدلار ئۆزىنى ماشىنىدىن تاشلاپ قاچىدۇ. قالغانلىرىنى شوپۇرخىتاي ماشىنىنى ھەيدىگەن پېتى سېپىلنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ توختايدۇ. قىسقا بىر ئېتىش بىلەن مۇجاھىدلاردىن ھېچكىم ساق قالمايدۇ ۋە ئىنقىلاب مەغلۇپ بولىدۇ.

بامدات نامىزىغا ئەزەن ئوقۇش بىلەن تەڭ گارنىزۇننى قولغا چۈشۈرۈشنى تاماشا پىلان قىلىنغان ئىكەن. شەھەر ئەتراپىغا (يۇرۇنقاش كۆرۈكى ۋە قارىقاش كۆرۈكى بېشىدا) توپلانغان ئىنقىلابچىلار بەلگىلەنگەن بۇ ۋاقىتتا بەلگە بېرىلمىگەنلىكتىن ئۆزلىكىدىن چېكىنىدۇ. بۇلاردىن خوتەن ھاۋا تىلگىراپ ئىدارىسىنى قورشاپ ياتقانلار ئەڭ ئاخىرىدا چېكىنگەنلىكتىن بۇلارنىڭ باشلىقى باھاۋۇددىن ھاجىم باشلىق بىر قىسىم مۇجاھىتلار قولغا چۈشۈپ كېتىدۇ ۋە پۈتۈن تەشكىلات پاش بولۇپ قالىدۇ. (بۇلارنىڭ قولىدىكى ھاۋا تىلگىراپ

istasyonu ele geçirildikten sonra Birleşmiş Milletler, Türkiye ve İslam devletlerine gönderilecek telgraf metni varmış.)

Böylece Atçuy İnkılabı mağlub oldu. O gün Çin askerlerinden kaç kişi öldü, mücahitlerin kaçış şehit oldu bunu hiçkimse bilmiyor, bilmesi de mümkün değil. Çünkü hükümet bunları çok gizli tuttu. Ondan sonra Lop, Karakaş, Kargalık ve Yarkent'te "isyancıları temizleme"den ibaret geniş kapsamlı bir tutuklama hareketi başladı. "1932 yılında Emin'in isyanına katılanlar, sofu Abdulhamit Damolla'nın müritleri ve Emin'in yakınlarını" esas hedef yaptılar. Bu sırada tutuklanıp hapse atılanların tahmini sayısı 1.500 kişiye ulaştı. Bu konudaki diğer gelişmeleri hatıramın ilgili yerlerinde yazmıştım.

Fahrettin Mahsum 2 yıl saklandığı yerden bir hainin ihbarı ile ele geçirildi ve bir Mayıs 1958 tarihinde Hoten'de komünist hükümet tarafından depdebeli bir hüküm ilan etme kongresi yapıp, orda kurşuna dizilip şehit edildi. O gün infaz meydanındaki komünist hâkimiyetin gövde gösterisi ve kötü niyeti yıllarca aklımdan çıkmadı. Mahsum'un suratında korkudan eser yoktu. Dudağı sıkıca kapalı ve şişik idi. (Sonradan öğrendiğime göre Mahsum düşmana boyun eğmeyip, slogan attığından halkın önünde de bağırmasın diye cellatlar dudağını dili ile birlikte dikmişler.) Bir saat geçmeden sanki bu kâfirlere Allah'ın gazabı

ئىستانسىنى قولغا ئالغاندىن كېيىن، بىرلەشكەن مىللەتلەر تەشكىلاتىغا، تۈركىيەگە ۋە ئىسلام دۆلەتلىرىگە يوللىماقچى بولغان تىلگراپىنىڭ تېكىستى بار ئىكەن).

شۇنىڭ بىلەن ئاتچۇرى ئىنقىلابى مەغلۇپ بولدى. شۇ كۈنى خىتاي ئەسكەرلىرىدىن قانچىسى ئۆلدى، مۇجاھىدلاردىن قانچىسى شېھىت بولدى بۇنى ھېچكىم بىلمەيدۇ ۋە بىلىشمۇ مۇمكىن ئەمەس چۈنكى، ھۆكۈمەت بۇلارنى قاتتىق مەخپىي تۇتتى. ئۇندىن كېيىن، خوتەن، لوپ، قارىقاش، گۇما، قارغىلىق ۋە يەركەن قاتارلىق جايلاردا «ئىسيانچىلارنى تازىلاش» دىن ئىبارەت كەڭ كۆلەملىك تۇتقۇن باشلاندى. بۇنىڭدا، «1932 - يىلى ئىمىنىڭ ئىسيانغا قاتناشقانلار، ئىشان ئابدۇلھېمىت دامۇللانىڭ مۇرىتلىرى ۋە ئىمىنىڭ يېقىنلىرى» نى ئاساس قىلدى. بۇجەرياندا قولغا ئېلىنىپ تۇرمىغا تاشلانغانلارنىڭ تەخمىنى سانى 1500 كىشىگە بارىدۇ. بۇ ھەقتىكى باشقا ئەھۋاللەرنى خاتىرىمىنىڭ مۇناسىۋەتلىك جايلىرىدا يازدىم.

پەتھىدىن مەخسۇم 2 يىل يۇشۇرۇنۇپ ياتقان جايدىن بىرخائىن نىڭ مەلۇم قىلىشى بىلەن قولغا چۈشتى ۋە 1958 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى خوتەندە كوممۇنىست ھاكىمىيىتى تەرىپىدىن چوڭ داغدۇغ قىلىپ ھۆكۈم ئېلان قىلىش يېغىنى ئېچىپ نەق مەيداندا ئېتىپ شېھىت قىلىندى. شۇ كۈنى جازا مەيدانىدىكى كوممۇنىست ھاكىمىيىتىنىڭ ھەيۋىسى ۋە ياۋۇز ئەپتى يىللەرچە ئىسمىدىن چىقمىدى. مەخسۇمنىڭ چىرايدە قۇرۇق ئەسىرى يوقتى. كالىپۇكىنى مەھكەم يۇمۇلغان ۋە ئىششىغان ھالەتتە ئىدى. (كېيىن ئوقۇشۇمچە مەخسۇم دۈشمەنگە بويۇن ئەگمەي ۋاقراپ شۇئار توۋۇلاپ تۇرغانلىقتىن خەلق ئالدا يەنە توۋۇلمىسۇن دەپ، جاللاتلار كالىپۇكىنى تىلى بىلەن قوشۇپ تىكسۇتقان ئىكەن....). بىرسائەت ئۆتمەي، خوددى بۇ كاپىرلارگە خۇدانىڭ غەزىبى

gelmiş gibi Hoten'de daha önce görülmemiş derecede şiddetli bir kum fırtınası çıkıp arkasından buz yağmaya başladı.

Abdulhamit Damollam bir süre kaçıp saklandıktan sonra Karakaş'ın Yava denilen kentinde kendisini 4 yıl bir sığınakta saklayan adamı tarafından yakalatıldı ve 1959 yılında şehit edildi.

İnkılap liderlerinin, dünyada eşi benzeri olmayan komunistlerin katı rejimi altında 4-5 yıl saklanabilmiş olmaları halkın onlara olan gönül bağının ne kadar güçlü ve derin olduğunun göstergesidir. Bu konuyu ayrıntılı olarak anlatabilmek için ayrı bir kitap yazmak gerekir. Burada bir iki tanesini kısaca anlatacağım:

Hükümet açık gizli bütün istihbarat mekanizmalarını faaliyete geçirdi. İnkılabın üzerinden 3-4 yıl geçmiş olmasına rağmen Fethettin Mahsum ve Abdulhamit Damollam'ı ele geçirememişti. Bu da yetmezmiş gibi halk içinde komunistleri delirtecek sözler yayılmaya başlamıştı. Örneğin bunların yerini öğrenip tutuklamaya giden askerler kapıyı açıp girdiğinde evden bir duman yükselip, bacadan çıkıp gitmiş. Yani onlar dumana dönüşüp askerlerin gözünün önünden kaybolmuş. Fethettin Mahdum ve Abdulhamit Damollam'a ateş edildiğinde kurşun onlara isabet etmemiş ve görünmez olabiliyorlarmış. Abdulhamit Damollam'ın Karakaş'ta bir evde olduğu haberini alıp çok sayıda silahlı asker muhtarı da yanlarına alıp evi kuşatmışlar. "Teslim ol yoksa ateş ederiz" diye bağırmaya başladıkları anda bir güvercin uçarak evden çıkmış ve bir süre sonra gözden kaybolmuş. Askerler evi basıp

كەلگەندەك خوتەندە كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە بوران چىقىپ ئارقىسىدىن مۇز يېغىپ كەتتى.

ئابدۇلھىمىد دامۇللام يۇشۇرنۇپ ياتقاندىن كېيىن، قارىقاشنىڭ ياۋا دېگەن كەنتىدە 4 يىل گەمىدە ساقلىغان ئادەم تۇتۇپ بەرگەن. 59 - يىلى شېھىت قىلىندى.

ئىنقىلاب رەھبەرلىرىنىڭ دۇنيادا باشقا بىر مىسالى بولمىغان مۇستەبىت كوممۇنىستلارنىڭ قاتتىق رىئىزىمى ئاستىدا 5 - 4 يىل يوشۇرنۇپ يۈرەلگەنلىكى خەلقنىڭ ئۇلارغا بولغان ھىساڭلىقىنىڭ نەقەدەر چوڭقۇرلىقىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ھەقتە تەپسىلىي يېزىش ئۈچۈن، ئالاھىدە بىر كىتاب يېزىش كېرەك. مەن بۇ يەردە بۇلاردىن قىسقىچە بىر ئىككىسىنى مىسال قىلىپ سۆزلەپ بېرىمەن:

ھۆكۈمەت پۈتۈن مەخپىي ۋە ئاشكارا چارلاش ھۈنەرلىرىنى ئىشقا سالغان. ئىنقىلاب يۈز بەرگىلى 3 - 4 يىل بولغان بولسىمۇ پەتھىدىن مەخسۇم بىلەن ئابدۇلھىمىد دامۇللامنى قولغا چۈشۈرەلمىدى. بۇنى ئاز دەپ خەلق ئىچىدە كامۇنىستلارنىڭ جېنىنى چىقىرىدىغان ئاجايىب سۆزلەر تارقالغىلى باشلىدى. مەسىلەن: بۇلارنىڭ بار جايىدىن خەۋەر ئىلىپ، ئۇلارنى تۇتقىلى بارغان ئەسكەرلار ئىشكىنى ئېچىپ كىرگەندە ئۆي ئىچىدىن بىر تۇتۇن ئۆرلەپ تۇرۇشتىن چىقىپ كېتىپتۇ! (يەنى ئۇلار تۇتۇنگە ئايلىنىپ ئەسكەرلارنىڭ كۆزى ئالدىدا غايىپ بولۇپ كېتىپتۇ). پەتھىدىن مەخسۇم بىلەن ئابدۇلھىمىد دامۇللامغا قارىتىپ ئوق ئاتسا ئۇلارغا ئوق تەگمەيدىكەن ۋە كۆزدىن غايىپ بولىدىكەن. ئابدۇلھىمىد دامۇللامنىڭ قارىقاشتا بىر ئۆيدە بارلىقىنى خەۋەر ئېلىپ، نۇرغۇن قوراللىق ئەسكەرلار دادويجاڭنى بىرگە ئېلىپ ئۆيىنى قورشاپ (تەسلىم بولمىساڭ ئوق چىقىرىمىز، دەپ ۋاقىرىشىغا بىر ياۋا كەپتەر ئۆيىدىن ئۈچۈپ چىقىپ بىردەمدىن كېيىن كۆزدىن غايىپ بولاپتۇ. ئەسكەرلار ئۆيگە بېسىپ

girdiklerinde sofrada daha soğumamış bir kap mısır çorbasından başka bir şey bulamamışlar. Bu olayı kendi gözleri ile gören filanca yetkili bir arkadaşına anlatmış....ve buna benzer sözler

Bu olaydan 3 yıl sonra “sosyalist terbiye hareketi” sırasında tedavi heyeti ile birlikte Karakaş’ın Yava denilen bölgesine gönderildim. Orada 3 ay kadar gündüz doktorluk yapıp, akşamları fakir çiftçilerden “sosyalist terbiye” alıyordum. Bir gün Yava’da Abdulhamit Damollam’ı 4 yıl saklayıp, sonra kendi eliyle teslim eden kişiyi “ziyaret” etmeye götürdüler. Öncelikle sığınağı gösterdiler. Bu sığınak adamın evinin arka bahçesinde olup, Karakaş’ın Taklamakan çölünün sınırındaydı. Tahminen bir kilometre etrafında başka bir ev yoktu. Evin 100 metre ilerisinde Taklamakan’ın geçit vermez çölü başlıyordu. Evin arkasında koyunlar için yapılmış bir ağıl vardı. Sığınak bu ağılın altındaydı. Ağılın yanına büyük bir gölet kazıp bunu su ile doldurmuş. Hava almak için sığınak içinden uzun bir kamışı göletin su seviyesine çıkarıp bırakmıştı. Ağılda devamlı 4-5 koyun mevcuttu. İşte kimsenin aklına gelmeyecek bu yerde Damollam 4 yıl saklanmıştı. Yöneticilerimiz akşam toplantı yapıp, o kişiyi çağırıp bize “açıklama” yaptırdı. Onun dediklerine bakılırsa, o Abdulhamit Damollam’ın sadık müritlerinden biri olduğu için onu saklama görevini üzerine alıp son derece gizli bir şekilde hatta oğluna ve karısına bile farketirmeden yukarıdaki gibi bir sığınak inşa edip, bir gece yalnız başına Damollam’ı getirip bu sığınağa

كىرىم، ئۆيدە دەستخانا تېخى سوۋۇمغان بىر ئاياق ئوماچتىن باشقا بىرنەرسە تاپالماپتۇ. بۇ ۋەقەنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن پالانى دادويىجاڭ بىرسىگە دەپ بېرىپتۇ.... ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش سۆزلەر.

بۇ ۋەقەدىن 3 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، مېنى «سوتسىيالىستىك تەربىيە ھەرىكىتى» دە داۋالاش ئەترىدى بىلەن قارىقاشنىڭ ياۋا دېگەن جايغا ئەۋەتتى. بۇ يەردە 3 ئايدەك كۈندۈزى دوختۇرلۇق قىلىپ ئاخشاملىرى كەمبەغەل دېھقانلاردىن «سوتسىيالىستىك تەربىيە» ئالىمەن. بىر كۈنى ياۋادا ئابدۇلھەمىد دامۇللام 4 يىل يۇشۇرنۇپ ياتقان گەمىنى «ئېكسكۇرسيە» قىلىشقا ۋە دامۇللامنى 4 يىل ساقلاپ، كېيىن ئۆزى تۇتۇپ بەرگەن كىشىنى «زىيارەت» قىلىشقا ئېلىپ باردى. ئالدى بىلەن ھېلىقى گەمىنى كۆرسەتتى. بۇ يەر ھېلىقى كىشىنىڭ ھۆيلىسىدا بولۇپ قارىقاشنىڭ تەكلىماكان چۆلىگە تۇتىشىدىغان بىر جايدا ئىدى. تەخمىنەن بىر كېلومېتىر ئەتراپىدا باشقا ئۆي يوقتى. ئۆيدىن 100 مېتىر ئۇ تەرەپتە تەكلىماكاننىڭ پايانسىز چۆلى باشلىناتتى. ئۆينىڭ ئارقىسىدا قوي ئېغىلى بولۇپ، گەمە بۇ ئېغىلنىڭ ئاستىدا ئىكەن. ئېغىلنىڭ يېنىدا چوڭ بىر كۆلچەك كولاپ داۋاملىق سوتۇشقۇزۇپ تۇرىدىكەن. ھاۋا ئېلىش ئۈچۈن گەمە ئىچىدىن ئۇزۇن بىر قومۇش نەيچىنى كۆلچەكنىڭ سۇ سەۋىيىسى بىلەن تەڭ يەردىن چىقىرىپ قويغان. ئېلىقىدا داۋاملىق 5 - 4 قوي ئۈزۈلمەيدىكەن. مانا، ھېچكىمنىڭ ئەقلىگە كەلمەيدىغان بۇ جايدا دامۇللام 4 يىل ساقلىنغان. باشلىقلىرىمىز ئاخشىمى مەجلىس ئېچىپ ئۇ كىشىنى چاقىرىپ بىزگە «دوكلات» بەرگۈزدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قارىغاندا؛ ئۇ ئابدۇلھەمىد دامۇللامنىڭ سادىق مۇرىدىلىرىدىن بىرى بولغانلىقتىن دامۇللامنى ساقلاشنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ ناھايىتى مەخپىلىك بىلەن ھەتتا ئوغلى ۋە ئايالىغىمۇ تۇيغۇزماي يوقىرىقىدەك بىرگەمە ياساپ بىر كېچىدە ئۆزى يالغۇز دامۇللامنى ئېلىپ كېلىپ بۇ گەمدە

saklamıştı. Bu arada hükümet şüphelenmesin diye kendisi fakir çiftçi olduğu için “aktifler” arasına katılmış. “Ailen şüphelenmedi mi?” diye sorulduğunda hayır diye cevap verip, “hatta Damollam’a yemek taşıdığını farketmesinler diye her zaman kendi yemeğinden biraz arttırıp evdekiler uyuya kaldığında ot vermeye ağıla girermiş gibi yapıp ağıldaki sığınağın deliğinden Damollam’a yemek veriyordum” demişti. Damollam’ı teslim etme olayını anlatırken “2 yıl geçtikten sonra hükümet onun müritlerinin en fazla olduğu bu yerde saklandığı istihbaratını aldıktan sonra merkezden özel ekipler gelip Yava köyünde çalışmaya başladığında ben “Damollam ne yapacağız? Hükümet bir şeyler hissetmiş gibi duruyor, kendimiz teslim olursak kolaylık sağlayacaklarmış” dedim. O “hayır bu mümkün değil. Sen ihbar edip teslim etmedikten sonra beni hiçkimse bulamaz. Eğer sen beni teslim edersen ben şehit olurum ama sen Abdurrahman Paşa şiirlerindeki ipek elbiseye imanını satan İsmail’in hain diye lanetlendiği gibi halk dilinde ta kıyamete kadar lanetleneceksin” dedi. Vakit geçtikçe özel ekibin teşvik ve tehditleri arttı. Yava’nın her yerine “itiraf edenlere genişlik, inat edenlere katı muamele” denen ilanlar yapıştırıldı. Ben de gitgide korkmaya başladım ve başka biri farkedip ihbar etse benim başım da gidecek diye düşünmeye başladım. Bir gün toplantıda “Abdulhamit’i kimin sakladığını biliyoruz ama o kişinin kendisinin gelmesini bekliyoruz. Kendi gelirse büyük ödül kazanacak”

ساقلىغان. بۇ ئارىدا ھۆكۈمەت گۇمانلىنىپ قالمىسۇن دەپ ئۆزى كەمبەغىل دېھقان بولغانلىقتىن «ئاكتىپلار» قاتارىغا قوشۇلغان. «ئائىلىڭىز گۇمانلانمىدىمۇ؟» سورىغاندا ياق دەپ جاۋاب بېرىپ «ھەتتا دامۇللامغا يېمەك تۇشۇغانى سېزىپ قالمىسۇن دەپ ھەردائىم ئۆزۈمنىڭ يېمىكىمدىن بىر ئاز ئاشۇرۇپ قويۇپ، ئۆيدىكىلەر ئوخلاپ قالغاندا قويغا ئوت بېرىشكە ئېغىلغا كىرگەندەك قىلىپ ئېغىلدىكى گەمىنىڭ تۇشۇكىدىن دامۇللامغا يېمەك سۇنۇپ بېرەتتىم» دېگەن. دامۇللامنى تۇتۇپ بېرىش جەريانىنى ئاڭلىتىپ كېلىپ: «2 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ھۆكۈمەت ئۇنىڭ مۇرىدىلىرىنىڭ ئەڭ كۆپ بولغان بۇ يەردە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان دېگەن ئاخباراتقا ئىگە بولغاندىن كېيىن، مەركەز دىن مەخسۇس خىزمەت گۇرۇپپىسى كېلىپ ياۋا گوڭشىدە ئىش باشلىغاندا مەن دامۇللامغا قانداق قىلىمىز؟ ھۆكۈمەت بىرنەرسە سېزىپ قالغان ئوخشايدۇ، ئۆزىمىز مەلۇم قىلساق ھۆكۈمەت كەڭچىلىك قىلىدىكەن دېسەم، ئۇ ياق بۇمۇمكىن ئەمەس. سەن مەلۇم قىلىپ مېنى تۇتۇپ بەرمىسەڭ مېنى ھېچكىم تاپالمايدۇ. ئەگەر سەن مېنى تۇتۇپ بەرسەڭ، مەنغۇ شېھىت بولىمەن ئەمما، سېنى، تا قىيامەتكىچە خەلق خوددى ئابدراھمان پاشا قوشاقلىرىدىكى «كىمخاپ تونغا ئىماننى ساتقان ئىسمائىل بەدرەك» دەپ لەنەتلىگىنىگە ئوخشاش قوشاقلىرىدا سېنى تا قىيامەتكىچە لەنەتلەيدۇ دېدى. زامان ئۆتكەنسىرى «خىزمەت گۇرۇپپا» تەشۋىقى ۋە قورقۇتۇشلىرى ئارتتى. ياۋانىڭ ھەر يېرىگە ئىقرار قىلغانلارغا كەڭچىلىك - جاھىللىق قىلغانلارغا قەتئىلىك» دېگەن شۇئارلار چاپلىنىپ كەتتى. مەنمۇ بارغانسىرى قورقۇشقا باشلىدىم ۋە باشقا بىرسى سىزىپ قېلىپ دەپ قويسا مېنىڭ بېشىم كېتىدىكەن دېگەن تونۇشقا كەلدىم. بىر كۈنى مەجلىستە ئابدۇلھەمىتى كىمىنىڭ ساقلىغانلىقىنى بىلىمىز، ئەمما ئۇ كىشىنىڭ ئۆزىنىڭ مەلۇم قىلىشىنى كۈتمىز. مەلۇم قىلسا چوڭ مۇكاپاتقا ئىگە بولىدۇ،

dendikten sonra özel ekibe gidip ihbar ettim. Parti ve hükümet bana genişlik sağladı ve beni 70 yuan yüksek mükâfat ile ödüllendirdi.

Atçuy inkılabı en vahşi yöntemler kullanılarak bastırılıp, inkılapta aktif rol alanların hepsine ya ölüm cezası ya da ağır çalışma altında müebbet hapis cezası verildi. Harekete katılmasada haberi olanlar da 10 ila 20 yıl hapis yattı. Bunların çoluk çocukları “devrim karşıtı unsur ailesi” denen suçlama ile çöldeki Bozyer’lere sürgün edildiler. Bununla da yetinmeyip Hoten’deki önemli inşaat faaliyetleri durduruldu. Sonuçta Hoten’de 20 yıl hiçbir fabrika kurulmadı. Demiryolu ve petrol çıkarma işleri durduruldu. Hoten’den hiçkimse askere alınmadı ve üniversite epey uzun bir süre öğrenci kabul etmedi.

1957 yılının Ağustos ayında “devrim karşıtı ayaklanma” sergisi açılmıştı. İdareden bizi de sıraya dizip bunları göstermeye götürdüler. Sergi 1-2 metre uzaktan gezilecek şekilde dizayn edilmişti. Bunlar büyük ve elde çizilmiş resimlerden ibaret idi. Devrim karşıtlarının çaldığı silahlar diye birkaç askeri silah, 2-3 tane el bombası koyulmuştu. Ondan başka matbaada basılan bir sürü materyaller, el yazması mektup – yazışmaları uzağa dizmişlerdi. Önceki gün sergiyi gezenler ay yıldızlı bayrağın olduğunu anlatmışlardı. Fakat sergiyi görmeye gelenler bu bayrağın önünde uzun durakladıkları için ertesi günden itibaren

دېگەندىن كېيىن، مەن ئۆزۈم نەشكىلىگە بېرىپ مەلۇم قىلدىم. پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت ماڭا كەڭچىلىك قىلدى ۋە 70 كۆي ئالى مۇكاپات بىلەن مۇكاپاتلىدى.....

ئاتچۇي ئىنقىلابىنى ئەڭ دەھشەتلىك ئۇسۇل قوللىنىپ بېسىقۇرۇپ، ئىنقىلابتا پائال رول ئالغانلارنىڭ ھەممىسىگە ئۆلۈم جازاسى ۋەيا ئېغىر جىسمانىي ئەمگەك ئاستىدا مۇددەتسىز قاماق جازاسى بېرىلدى. خەۋرى بولۇپ ھەرىكەتكە قاتناشمىغانلارمۇ 10 - 20 يىل تۇرمدا ياتتى. بۇلارنىڭ بالاجاقلىرى «ئىنقىلابقا قارشى ئۇنسۇر ئائىلىسى» دېگەن قالدپاق ئاستىدا چۆلدىكى «بوز يەر» لەرگە سۈرگۈن قىلىندى. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي خوتەننىڭ ئاساسىي قورۇلۇشىنى توختاتتى. نەتىجىدە، 20 يىلغىچە خوتەندە ھېچبىر سانائەت زاۋىتى (فابرىكىسى) قورۇلمىدى، تۆمۈريول ۋە نىفىت چىقىرىش قورۇلۇشلىرى توختۇلدى، خوتەنلىكتىن ئەسكەر ئېلىنمىدى، ۋە ئالى مەكتەپكە خېلى ئۇزۇن بىرمەزگىل خوتەندىن بالايلىنىمىدى.

1957 - يىلى 8 - ئايدا ھۆكۈمەت خوتەندە ئەكسىل ئىنقىلابى توپىلاڭ كۆرگەزمىسى، ئاچقاندى. ئىدارىدىن بىزلارنى قاتار قىلىپ تىزىپ بۇلارنى كۆرگىلى ئېلىپ كەلدى. كۆرگەزمە 1 - 2 مېتىر ئۇزاقتىن تۇرۇپ كۆرەلەيدىغان قىلىپ ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئىكەن. بۇلار كۆپىنچە چوڭ قىلىپ قولدا سىزىلغان رەسىملاردىن ئىبارەت ئىدى. ئەكسىل ئىنقىلابچىلار بۇلغان قوراللار دەپ بىرقانچە ئەسكىرى مىلىتىق، 2 - 3 دانە قول بومبىسىمۇ قويۇلغان ئىدى. ئۇندىن باشقا شىپىگرافتا بېسىلغان نۇرغۇن ماتېرىياللەر، قول يازما خەت - چەكلەر نى يېراقتراق تىزىپ قويغان ئىكەن. ئالدىنقى كۈنى كۆرگەزمىنى كۆرگەنلار ئاي يۇلدۇزلۇق بايراقنىڭ بارلىقىنى ئېيتقاندى. ئەمما، كۆرگەزمىنى كۆرگىلى كەلگەنلار بۇ بايراق ئالدىغا ئۇزۇن تۇرۇۋالغانلىقتىن ئەرتىسىدىن باشلاپ

bayrağı kaldırmışlardı. Benim gözüme ilk ilişen sipigrafta büyükçe basılmış “Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti’nin 2. Anayasası” oldu. Onun yanındaki yazılarda “gençlere hitap”, “gençlik yapılanmasının nizamnamesi” gibi materyalleri farkettim. Bazı kişiler bunlara dikkatle bakıp önünde biraz uzun kaldığında polisler “okumayın görmeniz yeterli” diye uzaklaştırıyordu. Ondan başka bu materyaller içinde “şura üyeleri” ve “Doğu Türkistan Cumhuriyeti Hükümet üyelerinin” listesinin de ele geçirildiği anlaşılıyordu.

Çin komunistleri bu tür terör ve korkutma yöntemleri ile halkımızın direnme gücünü yok edeceğini sandı. Ama Hoten’de ve Doğu Türkistan’ın diğer yerlerinde inkılaplar devam etti. Örneğin 1956 yılında Hoten Lop’ta Abdulkadir Damollam önderliğinde, Ocak 1957 de Hatice hanım önderliğinde Balamas’ta isyanlar çıktı. Bunlardan başka Hoten’de “Uçkunlar teşkilatı”, Karakaşta “Doğu Türkistan Partizanları” gibi gizli teşkilatlar kurulup, faaliyet gösterirken açığa çıktılar ve hepimizin bildiği gibi halkımızın milli kurtuluş mücadelesi günümüzde de devam ediyor.

Kültür Devrimi

Tam adı “proleteryanın büyük kültür devrimi” bunu insanlık tarihinin en büyük katliamlarından biri desek abartmış

بايراقنى ئېلىۋەتكەن ئىكەن. مىنىڭ بىرىنچى بولۇپ كۆزۈمگە چۈشكىنى شىپىگرافتا يوغان قىلىپ بېسىلغان: «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتىنىڭ 2 - ئاساسىي قانۇنى» بولدى. ئۇنىڭ يېنىدا يېزىلاردىكى «ياشلارغا قارىتا بايانات»، «ياشلار تەشكىلاتىنىڭ نىزامنامىسى» دېگەن ماتېرىيالنى پەرق ئەتتىم. بەزىلەر بۇلارغا دىققەت قىلىپ قاراپ ئالدىدا ئۇزاقراق تۇرۇپ قالسا ساقچىلار، «ئوقۇماڭلار! كۆرسەڭلارلا بولىدۇ» دەپ ھەيدەپ تۇراتتى. ئۇندىن باشقا بۇ ماتېرىياللار ئىچىدە «شۇرا ئەزالىرى» ۋە «شەرقىي تۈركىستان ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ھۆكۈمەت ئەزالىرى» نىڭ تىزىملىكىمۇ قولغا چۈشكەنلىكى مەلۇم.

ختاي كوممۇنىستلىرى بۇخىل تېرور ۋە قورقۇتۇش بىلەن خەلقىمىزنى قارشى تۇرۇش كۈچىنى يوقىتىمىز دەپ ئۆيلىدى. ئەمما، خوتەندە ۋە شەرقىي تۈركىستاننىڭ باشقا جايلىرىدا ئىنقىلابلار داۋام قىلدى. مەسىلەن خوتەندە: 56 - يىلى لۇپتا ئابدۇقادىر دامۇللام باشچىدا، تەۋە ككۇلدا شۇ يىلى باقى دامۇللام باشچىلىقىدا، 57 - 1 - ئايدا خەدىجە خان باشچىلىقىدا بالاماستا ئىسيانلار مەيدانغا كەلدى. بۇلاردىن باشقا خوتەندە «ئۇچقۇنلار تەشكىلاتى»، «قارىقاشتا» «شەرقىي تۈركىستان پارتىزانلىرى» گە ئوخشاش بىرقانچە مەخپىي تەشكىلاتلىرى قورۇلۇپ يەرئاستى پائالىيەتلەر ئېلىپ بېرىش جەريانىدا پاش بولۇپ قالدى. ۋە ھەممىزگە مەلۇم بولغىنىدەك خەلقىمىزنىڭ مىللىي ئازاتلىق كۈرەشلىرى بۈگۈنمۇ داۋام قىلماقتا

مەدەنىيەت ئىنقىلابى

تولۇق ئانىلىشى «پۇرۇلتارىقات مەدەنىيەت زۇر ئىنقىلابى». بۇنى ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئەڭ چوڭ قەتلىئاملىرىدىن بىرى دېسەك، مۇبالىغە

olmayız. Çin komünistlerinin resmi açıklamalarında bu felakette ölenlerin (öldürülen) sayısı yarım milyon ancak, bağımsız kaynaklar gerçek sayının 3 milyon civarında olduğunu söylüyor. 1960 sonbaharında beni Sağlık bakanlığında Uygur geleneksel tıbbı hakkındaki eski eserleri tercüme etme işi için Urumçi'ye göndermişlerdi. 6 ay geçtikten sonra "sosyalist terbiye hareketi" başlayıp idaremden harekete Hoten'de katılacak diye beni geri çağırdılar ve Karakaş'ın Yava denen yerindeki hizmet ekibine dâhil ettiler. Bu yerde bir taraftan merkezi tedavi ekibinde doktorluk yapıyordum diğer taraftan harekete katılıp, fakir çiftçi ve alt orta sınıf çiftçilerden öğrenip, yani tarlada çalışıp, "sosyalist terbiye" alıyordum.

Bir ay geçmeden bir gün etraftaki duvarlara asılan Çin komünist partisinin Mao dışındaki liderlerinin resimleri indirildi. Bu kültür devriminin benim olduğum yere gelen ilk rüzgârı idi. Ertesi gün "sosyalist terbiye hizmet grubunun" lağvedildiği ve Hoten'e dönmemiz gerektiği doğrultusunda talimat geldi ve Hoten'e döndük. Hoten'e gelip şehrin dazıbavlar (duvar gazetesi) ile kaplandığını gördüm.

Her yere "Kahrolsun Liy, Ding, Tav" (Mao'nun yardımcısı ve Çinin başbakanı Liy Şav Çi, parti genel sekreteri Ding Şo Ping, ve askeri komutan Tav Cu'nun isimlerinin kısaltılmış halleri) yazan afişler yapıştırılmıştı. Birkaç gün sonra bölgesel parti başkanı ve Hoten il

بولماس. چۈنكى، خىتاي كوممۇنىستلىرىنىڭ رەسمىي باياناتلىرىدا بۇ پالاكەتتە ئۆلگەن (ئۆلتۈرۈلگەن) لارنىڭ سانى بىر يېرىم مىليۇن. ئەمما، بىتەرەپ كىشىلەر ھەقىقىي سان 3 مىليۇن ئەتراپىدا دەپ قارايدىكەن.

1960 - يىلى ئەتىيازدا، مېنى سەھىيە نازارىتىگە مىللىي تىبابەت ھەققىدىكى قەدىمكى ئەسەرلارنى تەرجىمە قىلىش ئۈچۈن ئۈرۈمچىگە يۆتكىگەندى. 6 ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، «سوتسىيالىستىك تەربىيە ھەرىكىتى» باشلىنىپ، ئىدارەمدىن ھەرىكەتكە خوتەندە قاتنىشىدۇ دەپ قايتۇرۇپ كەلدى ۋە قارىقاشنىڭ ياۋا دېگەن جايىدىكى خىزمەت گۇرۇپپا سىغا تەيىن قىلىندىم. بۇ يەردە بىر تەرەپتىن (مەركىزى داۋالاش ئەترىدە) دوختۇرلۇق قىلىمەن ۋە بىر تەرەپتىن ھەرىكەتكە قاتنىشىپ كەمبەغىل دېھقان ۋە تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقانلاردىن ئۆگىنىپ يەنى، جىسمانىي ئەمگەك قىلىپ، «سوتسىيالىستىك تەربىيە» ئالمەن.

بىر ئاي ئۆتمەستىن بىر كۈنى ھەرقايسى جايلارغا ئېسىلغان خىتاي كوممۇنىست پارتىيىسىنىڭ ماۋزەيدۇڭدىن باشقا مەشھۇر رەھبەرلىرىنىڭ رەسىملىرى ئېلىۋېتىلدى. بۇ مەدەنىيەت ئىنقىلابىنىڭ مەن بار يەرگە كەلگەن بىرىنچى شامىلى ئىدى. ئەرتىسى «سوتسىيالىستىك تەربىيە خىزمەت گۇرۇپپىسىنىڭ» ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقى ۋە خوتەنگە قايتىش توغرىسىدا ئوختۇرۇش كېلىپ خوتەنگە قايتتۇق. خوتەنگە كېلىپ، شەھەرنى دازىباۋ قاپلاپ كەتكەنلىكىنى كۆردۈم.

ھەر يەردە (يوقالسۇن لىيۇ، دىڭ، تاۋ) (بۇ، لىيۇ شاۋچى - ماۋنىڭ مۇئاۋىنى ۋە خىتاينىڭ رەئىس جۇمھۇرى، پارتىيە سېكرېتارى دىڭ شاۋپىڭ ۋە ئەسكىرىي قوماندان تاۋجۇ دېگەنلەرنىڭ قىسقارتىلغان ئىسىملىرى) دېگەن شۇئار لارچاپلانغان. بىرقانچە كۈندىن كېيىن، ئۆلكىنىڭ پارتىيە باشلىقى ۋاڭشىنماۋ ۋە خوتەن ۋىلايىتىنىڭ

Böylece bütün Çin'den bir milyon Hong Vi Bing yani kızıl muhafızlar Pekin'e gelip Tienenman meydanında Mao'nun önünde resmigeçit yaptılar. Böylece halkımızın dediği gibi delilerin harekete geçişi başladı.

Hoten'de de merkezden ve Urumçi'den gelen "irtibat" kısımlarının gelişi ile kızıl muhafızlar örgütlenmeye başladılar. Bunlar da buldukları yerlerde ikiye bölünüp birbirleri ile çatışmaya başladılar. Aşağıda kızıl muhafızların Hoten'deki terör faaliyetlerinin bir kısmını anlatacağım.

"Kapitalizm Yolunda Giden Yöneticilerin" Yok Edilmesi

Bundan bir süre önce bütün ülke çapında parti ve hükümet organlarına "askeri vekil" gönderilip ülke çapında askeri yönetim başlamıştı. Hükümet organlarındaki bütün yöneticileri "ortaya çıkarıp" pipen yapmaya (eleştirme, mücadele etme) başladılar. Bunların ne demek olduğunu daha önce ki "ortaya çıkarma" "mücadele etme" ve benzeri başlıklarda anlatmıştım. Ama kültür devriminin bu safhasında mücadeleye tabi tutulanlar parti ve hükümetin üst düzey yöneticileriydi. Hatta Hoten parti merkez komitesinin başkanı Ho Vang Çing (önceki bölümlerde tezek toplamaya çıkan komiser isimli başlıkta anlatılan komiser)'ı yüzüne kara sıvayıp başına külah giydirip yürümeyecek hale getirip el arabasına koyup teşhir ettiler. Merkezde bazı üst düzey yöneticilerin de "parti içinde kapitalizm yolunda giden yönetici" diye teşhir edildikleri

شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن خىتاي ئىچىدىن بىر مىليوندىن كۆپرەك خۇگۇبىڭ يەنى قىزىل مۇھاپىزەتچىلار بېجىڭغا كېلىپ تىيەنمەن مەيدانىدا ماۋنىڭ ئالدا پاراتتىن ئۆتتى. شۇنىڭ بىلەن خەلقىمىزنىڭ ئېتىقىدەك «تەلۋىلارنىڭ قۇتراپ كېتىش» ھەرىكىتى باشلاندى.

خوتەندىمۇ مەركەزدىن ۋە ئۈرۈمچىدىن كەلگەن قىزىل مۇھاپىزەتچىلارنىڭ «ئالاقە باغلاش» قىسىملىرىنىڭ كېلىشى بىلەن قىزىل مۇھاپىزەتچىلار تەشكىللەندى. بۇلار مۇ ئۆز جايلىرىدا 2 گە بۆلۈنۈپ، بىر - بىرى بىلەن ئېلىشىپ كەتتى. تۆۋەندە قىزىل مۇھاپىزەتچىلارنىڭ خوتەندىكى تېررورلۇق قىلمىشلىرىدىن بىرقىسمىنى ئاڭلىتىپ ئۆتىمەن.

«كاپىتالىزم يولىغا ماڭغان ھۆقۇقدارلارنى» يوقۇتۇش:

بۇنىڭدىن بىر مەزگىل بۇرۇن پۈتۈن، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت ئورگانلىرىغا «ھەربىي ۋەكىل» ئەۋەتىلىپ، مەملىكەت بويىچە ھەربىي ئىدارە قىلىش باشلانغانىدى. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىدىكى پۈتۈن باشلىقلارنى «تارتىپ چىقىرىپ» پېن قىلىش (تەنقىت قىلىش - كۈرەش قىلىش) باشلاندى. بۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى يوقىرىدا تارتىپ چىقىرىش، كۈرەش قىلىش ۋە ھاكازا دېگەن مەۋزۇلاردا سۆزلەپ ئۆتتۈم. ئەمما، مەدەنىيەت ئىنقىلابىنىڭ بۇ باسقۇچىدا كۈرەش قىلىنغانلار پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ بىرىنچى باشلىقلىرى ئىدى. ھەتتا، خوتەننىڭ پارتىيە كومىتېتى باشلىقى خۇاڭ چىڭ (يۇقىرىدا تېزەك تەرگىلى چىققان كومىسسىيەر دېگەن مەۋزۇدا سۆزلەپ ئۆتكەن كومىسسىيەر خۇاڭ) نىڭ يۈزىگە قارا سۇۋاپ، بېشىغا كولاكىيىدۇرۇپ، ماڭالمىسىمۇ قول ھارۋىسىغا سېلىپ سىزاي قىلدى. مەركەزدە بىرقىسىم رەھبەرلەرنىمۇ «پارتىيە ئىچىدە كاپىتالىزم يولىغا ماڭغان ھۆقۇقدار» دەپ تارتىپ چىقىرىلغانلىقى مەلۇم.

anlaşıldı. İş kontrolden çıkıp her yerde anarşi hüküm sürmeye başladı. Askeri vekiller “kendi görüşlerindeki” kollayıp karşı görüştekilere karşı silah kullanmaya başladılar. Bunların her ikisi de Mao'nun dışındaki liderler konusunda birbirlerine düştüler. Hoten'deki 2 taraf Hon Er Si yani 2. Kızıl kumandanlık ve Len Zung yani birleşmiş memurlar teşkilatı olup, yukarıda anlattığım gibi kendilerini kollayan askeri kısmın cephaneliğini “çalıp” silahlanarak resmen savaşmaya başladılar. Şehri ikiye bölüp paylaştılar. Bizim eski şehirdeki evimiz ikisinin tam ortasında kaldı. Biz bir akşam canımızı zor kurtarıp, evi ve içindeki eşyaları öylece bırakıp köye kaçtık. 2-3 ay sonra ortalık sakinleşti ve biz de şehre geri geldik. Evimiz tamamen harap bir haldeydi. Bir kısmı yıkılmış ve yakılmıştı. Sanki savaştan çıkmış gibiydi. Etrafındaki çamur koruma duvarları yıkılmıştı. Evin içindeki eşyalar hatta sakladığımız kışlık sebze ve kömürler bile çalınmıştı. Evin altını siper yapmak için köstebek gibi kazıp tamamen oturulamaz hale getirmişlerdi. Bunları kim veya hangi taraf yaptı suçu hiçkimse üstlenmedi. Çaresizlik içinde, patlama sonucu etrafa saçılmış olan kapı ve pencereleri, yıkılan duvarları toparlayıp, etrafını kapatıp bir süre bu harabede yaşadık. Köydeki akrabalar gelip evin etrafına çamurdan duvar ördüler. İklimnisa Hanım ile ikimiz gölden çuvallarla toprak taşıyıp çukurları doldurduk. Gölden çamur çıkarıp 8 bin

بولدى. ئىش كونترولدىن چىقىپ كېتىپ، ھەريەردە ئانارشى مەيدانغا چىقتى. ھەربىي ۋە كىلىلەر «ئۆز كۆز قاراشىدىكى» لارنى قوللاپ، قارشى كۆز قاراشىدىكىلارغا قارشى قورال ئىشلىتىشكە باشلىدى. بۇلار ھەرىكەتسىز (ماۋجۇشنى جان تىكىپ قوغدايمىز) دەپ مەيدانغا چىققان بولسىمۇ ماۋدىن باشقا رەھبەرلەرنى يوقۇتۇش ۋە يا قوغداشتا بىر- بىرىنى دۈشمەن دەپ ئېلان قىلاتتى. خوتەندىكى 2 نەرىپ (خوڭشەرسى، يەنى، 2 - قىزىل قوماندانلىق ۋە لەنزۇڭ يەنى، بىرلەشكەن كادىرلەر تەشكىلاتى) بولۇپ، يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكىنىدە ئۆزلىرىنى قوللايدىغان ھەربىي قىسىمنىڭ ياراقلىرىنى «بۇلاپ» قوراللىنىپ، رەسمىي ئۇرۇش باشلىدى. شەھەرنى ئىككىگە بۆلۈشۋالدى. بىزنىڭ كونا شەھەردىكى ئۆيىمىز ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالدى. بىز بىر ئاخشىمى جېنىمىزنى ئاران ئېلىپ، ئۆي ۋاقىمىزنى شۇنداقلا تاشلاپ، يېزىغا قېچىپ چىقتۇق. 2-3 ئايدىن كېيىن، ئالەم تىنجىدى. ۋە بىزمۇ شەھەرگە قايتىپ كىردۇق. ئۆيىمىز تامامەن ۋىران بىر ھالەتتە بىرقىسمى يېقىلغان ۋە ئوت قويۇلغان، خۇددى ئۇرۇشتىن چىققانداك بىر كۆرۈنۈشتە ئىدى. ئەتراپىدىكى ئەھۋال تامىلىرى يېقىلغان. ئۆي ئىچىدىكى نەرسە كېرەكلەر ھەتتا، ئورغا كۆمگەن قىشلىق كۆكتات ۋە كۆمۈر لىرىمىزنىمۇ بۇلاپ كەتكەن. ئۆيىنىڭ تىگىنىنى ئىستىھكام ئۈچۈن، ساچقانداك كولاپ، تامامەن ئولتۇرغۇسىز ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويغان. بۇلارنى كېم ۋەيا قايسى تەرەپ قىلدى؟ ھېچكىم ئىگە بولمىدى. چارەسىزلىك ئىچىدە پارتلاش نەتىجىسىدە ئەتراپقا چېچىلىپ كەتكەن ئىشىك دەرىزە لىرىمىزنى يېغىپ، يېقىلغان تامغا يۆلەپ، ئەتراپنى توشۇپ بىرمەزگىل بۇ خارابە ئىچىدە ياشىدۇق. يېزىدىكى توغقانلار كىرىپ، ئەتراپقا لاي نام سېلىپ بەردى. ئىقلىمىنساخان بىلەن ئىككىمىز كۆلدىن تاغاردى يۈدۈپ توپا تۇشۇپ، كاتەكلەرنى تىندۈردۇق. كۆلدىن سېغىز چىقىرىپ، 8 مىڭ

tane ham kiremit yaptık ve köyden gelen akrabalarla 2 ay içinde evi baştan inşa edip, çatısını kapattık. O günler hayatımın en zor günlerindendi. Beni bu halde gören arkadaşlarımdan biri daha sonra bunları hatırlatıp bana şöyle demişti. O gün sizi ziyarete gelmişim. Ortalık o kadar harap haldeydi ki hiç tanıyamadım. Önümdeki manzara sanki 2. Dünya savaşında harabeye dönmüş evlerin görüntüsü gibiydi. Yıkılmış damın içinde bir tahta üstünde başı ellerinin arasında endişeli bir halde oturan bir kişiyi görüp yanına geldim, bu kişi sizsiniz.

İdaremden hasarı inceleyip, yardım edeceğiz diye bir miktar para yardımı hesap edip yukarıya göndermiş olsalar da “tarihinde sorun olan düşyang (hedef)” imiş diye bu yardım onaylanmamış.

Dört Eskiye Yok Etme

Bu harekette kızıl muhafızların sloganı “dört eskiye yok etme” olsa da bu tamamen bir terör hareketine dönüştü. Herşeyden önce dinimiz ve milli varlığımıza hücum başladı. Önlerine çıkan mescid, medrese, han, hamam ve tarihi eserleri yıktılar. Büyük şehirlerde bunlardan sağ kurtulan birkaç tane olsa da köylerde hiç kalmadı. Onun arkasından Kuran ve başka bütün dini kitapları toplayıp hepsini yaktılar. Kızıl muhafızlar ev ev baskın yapıp aramada ele geçirdikleri her türlü eski kitaba zorla el koyup yaktılar. Evde Kuran saklayanlara çok ağır ceza vereceğiz diye dehşet saldılar. Aramada evinde Kuran bulunan

دائە قىش قۇيىدۇق ۋە يېزىدىكى توغقانلار ياردەملىشىپ 2 ئاي ئىچىدە ئۇيىنى باشقىدىن سېلىپ، تۆپىسىنى يېپىۋالدۇق. بۇ بىرمەزگىل ھاياتىمنىڭ ئەڭ مۇشكىل كۈنلىرىدىن ئىدى. مېنى بۇھالەتتە كۆرگەن ئاغىنىلىرىمدىن بىرىسى، كېيىنچە، بۇلارنى تەسۋىرلەپ ماڭا مۇنداق دەپ بەرگەندى: «ئۇ كۈنى سىلنى يوقلاپ كەلدىم. ئەتراپ شۇ قەدەر ۋەيران بولۇپ كەتكەنكى، ھېچ تونۇيالمىدىم. ئالدىمدىكى مەنزىرە، خۇددى كىنۇلار دىكى 2 - دۇنيا ئۇزۇشىدا ۋەيران بولغان ئۆيلەرنىڭ كۆرۈنىشى ئىدى. يېقىلۇق تام نىڭ ئىچىدە بىر ياغاچ ئۈستىدە پىشانىسىنى تۇتۇپ، غەمگىن ئۆلتۈرۈلگەن بىر كىشىنى كۆرۈپ يېنىغا كەلسەم، بۇ سەل ئىكەنلە».

ئىدارە دىن زىياننى تەكشۈرۈپ، ياردەم قىلىمىز دەپ، بىر مەقتار ياردەم پولى ھېساپلاپ يۇقىرىغا يوللىغان بولسىمۇ مېنى «تارىخدا مەسلىھەت بېرىش» ئىكەن بۇ ياردەم پولىنى تەسلىقلىمىدى.

«تۆت كونا» نى يوقىتىش:

بۇ ھەرىكەتتە قىزىل مۇھاپىزەتچىلار نىڭ شۇئارى 4 كۈنىنى يوقىتىش بولسىمۇ ئەمەلىيەتتە بۇ تامامەن بىر تېرور ھەرىكىتى بولۇپ چىقتى. ھەممىدىن بۇرۇن دىنىمىز ۋە مىللىي بارلىقىمىزغا ھۆجۇم باشلىدى. ئالدىغا ئۇچرىغان مەسجىد، مەردەسە، خانقا ۋە تارىخى يادىكارلىقلارنى چىقىپ تاشلىدى. چوڭ شەھەرلەردە بۇلاردىن بىرەر دانىدىن ساق قالغىلىرى بولسىمۇ يېزىلاردا ھېچ قالمىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قۇرئان ۋە باشقا ھەر قانداق دىنى كىتاپلارنى يېغىۋېلىپ، ھەممىسىنى كۆيدۈرۈۋەتتى. قىزىل مۇھاپىزەتچىلار ئۆيىمۇ ئۆي بېسىپ كىرىپ، ئاخشۇرۇپ قولغا ئۇچرىغان ھەر قانداق كونا كىتاپ بولسىمۇ زور بىلەن ئېلىپ چىقىپ، كۆيدۈرۈۋەتتى. ئۆيىدە قۇرئان يۇشۇرغانلارنى قاتتىق جازا لايىمىزدەپ دەھشەت ئارقىتىپ، ئاخشۇرۇشتا ئۆيىدىن قۇرئان چىقىپ قالغان

ve teslim etmeyi rededenleri feci şekilde döverek, bazılarının boynuna Kuran'ı asıp teşhir ettiler. Bizim eve benim olmadığım bir vakitte Kuran aramak için gelenlere evdekiler eski tıp kitaplarından birkaç tanesini vermişler. Ben sonra bunları dini kitap değil diye geri aldım.

Cenaze namazı kılmayı yasakladılar. Hatta bir süre bütün dini merasimleri yasakladılar. Dini bayram düğün, nikâh, isim koyma ve sünnet gibi dini ve milli adetlerimize “gericilik” diye zorla engel oldular. Hatta Pazar günleri yolları kesip, sakal bırakan erkeklerin sakallarını kestiler. Sarık veya doppa takan varsa başından çıkarıp şapka giymeye zorladılar. Milli şifahanedeki tabip hocaların takke ve doppalarını bırakıp Mao'nunkine benzer şapka giydiklerini görüp gülmemek için kendimi zor tuttuğumu hatırlıyorum. Çinli kızıl muhafızlardan birisi bir çiftçinin ayağındaki çarığı görüp hayran kalıp yanındakine “bu ne?” diye sormuş. O da “eski Uygurların giydiği ayakkabı” diye cevap vermiş. Ondan sonra çarık giymek “gericilik” diye yolda çarık giyenleri durdurup ayağından çıkarıp parçalayıp attıkları olaylar yaşanmıştı.

Dini ve milli örf âdetlerimizdeki törenler yasaklandı İnsanlar dini nikâhları gizli kıyarken bayram namazlarını da gizlice kıldılar. Bunlar farkedildiğinde ise cezalandırıldılar. Hatta insanların karşılaştıklarında söyledikleri selamun aleyküm bile yasaklandı. Onun yerine çince yaşasın başkan Mao manasına gelen “Mav Cu Şi veysu” sözleri söyletilmeye zorlandı, vb...

ۋە ئاپشۇرۇشنى رەد قىلغانلارنى قاتتىق ئۇرۇپ، بەزىلىرىنىڭ بويۇنغا قۇرئاننى ئېسىپ سازايى قىلدى. بىزنىڭ ئۆيىگىمۇ مەن يوق، قۇرئان ئىزدەپ كەلگەنلەرگە ئۆيدىكىلەر كونا تىبابەت كىتاپلىرىدىن بىرقانچىسىنى بېرىپتۇ. مەن كېيىن چىقىپ، بۇلار دىنى كىتاپ ئەمەس دەپ قايتۇرۇۋالدىم.

جىنازا نامىزى ئوقۇشنى مەنشى قىلدى. ھەتتا بىرمەزگىل دەپنى مۇراسىملارنىمۇ چەكلەپ قويدى. دىنى بايرام، تۆي - تۈركۈن، نىكاھ مۇراسىمى، ئات تويى ۋە خەتنە تۆيى قاتارلىق دىنى ۋە مىللىي ئادەتلىرىمىزنى «كونىلىق» دەپ زورلۇق بىلەن تۆستى. ھەتتا، بازار كۈنلىرى يول توساپ، ساقال قويغان ئەرلەرنىڭ ساقىلىنى كەستى، سەللە ۋەيا دوپپا كىيىگەن بولسا ئېلىپ تاشلىۋېتىپ شەپكە كىيىگىلى سالىدى. مىللىي شىپا خانىدىكى تېۋىپ ئاخۇنۇملىرىنىڭ توماق ۋە دوپپالىرىنى تاشلاپ، ماۋنىڭ شەپكىسىگە ئوخشاش شەپكە كىيۋالغانلىرىنى كۆرۈپ، كۆلكۈمنى يۇشۇرالمىغانلىقىم ئېسىمدە. خىتاي قىزىل مۇھاپىزەتچىلاردىن بىرسى بىردېھقاننىڭ پۇتىدىكى كالاچنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ يېنىدىكىدىن بۇنىمە دەپ؟ سوراپتۇ. ئو «كونا ئويغۇرلارنىڭ كىيىدىغان ئايىغى» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ كالاچنى «كونىلىق» دەپ، يولدا كالاچ كىيىگەن كىشىنى توختىتىپ ئايىغىدىن سالدۇرۇۋېلىپ، ئۇنى چاناپ تاشلىۋەتكەن ۋەقەلەر بولغان.

دىنى ۋە مىللىي ئورپەئادەتتىكى مۇراسىملار مەنشى قىلىندى. خەلقلەر دىنى نىكاھلىرىنى ناھايىتى مەخپىي ھالدا ئېلىپ باردى، بايرام نامازلىرىنى ئۆيلىرىدە مەخپىي قىلىشتى. بۇلار سىزىلىپ قالسا ھەر خىل جازالارغا ئۇچرىدى. ھەتتا كىشىلەر بىر- بىرلىرى بىلەن ئۇچراشقاندا «ئەسسالام ئەلەيكىم» دېيىشىنى چەكلەپ بۇنىڭ ئورنىغا «ماۋجۇشى ۋەنسۇي» يەنى، خىتايچە ياشسۇن رەئىس ماۋ دېيىشىنى ئوختۇردى ۋە باشقىلار....

Bir yıl geçmeden merkezi hükümet “kızıl muhafızlar” hareketini sonlandırdı. Böylece halkımız bu beladan kurtuldu.

Bu başıbozukluk, kara kuvvetleri (eskileri koruma taraftarları) ile hava kuvvetlerini (devrimcileri koruma taraftarları) savaşın sınırına getirdi. O zaman Mao durumun vehametinin farkına vardı ve Cu In ley’i sahneye çıkardı. O “elem mücadelesi değil kalem mücadelesi yapalım” diye ortaya çıkıp kontrolü ele aldı. Sonuçta “taraflar”ın başıbozukluğunu biraz dizginlenip partiyi düzene sokma hareketi başladı. Böylece bazı yerlerdeki parti yöneticileri eski görevlerine iade edilmiş olsa da Hoten il ve bölge parti başkanları değişti. O günlerde Pekin belediye başkanı tutuklandı. Mao’nun birinci yardımcısı ve askeri komitenin başkanı olan Lin Bi Yav hain ilan edildi ve kaçarken uçağının düşmesi sonucu öldüğü haberi yayıldı. Parti merkez komitesinde başlanan büyük temizlik ile, güç tekrar eski komünistlerin eline geçti. Böylece komünistler “safı temizleme” adı altında çuvaldızı parti ve hükümetteki milli liderlere batırıp onların elinden yetkiyi aldı. Bu arada eski “düşyang”lar ile hesabı gördüler. Bu harekette başıma gelenleri önceki bölümlerde anlatmıştım.

1985 yılında Amerika’ya kaçıp gitmiş olan bir Çinli kadın yazarın (kültür devrimi sırasında ailesinin ve kendisinin başından geçen olayları yazdığı) “Yabani kazlar” isimli kitabın neşredildiğini ve

بىرىلغا قالماي مەر كەز قىزىل مۇھاپىز تىچىلار ھەرىكىتىنى ئاياغلاشتۇردى.
شۇنىڭ بىلەن خەلقىمىز بۇ تەلۋىلەردىن قۇتۇلدى.

بۇ باش باشتاقلق قۇرۇقلۇق ئەرمىيەسى (كونىلارنى قوغداش تەرەپتارى) ھاۋا ئەرمىيەسىنى (ئىنىقلاپچىلارنى قوغداش تەرەپتارى) نى توقونۇشۇش دەرىجىسىگە ئېلىپ كەلدى. بۇچاغدا ماۋ ۋەزىيەتنىڭ يامانلىقىنى ھېس قىلىپ، جوئىنلەينى سەھنىگە چىقاردى. ئۇ ئەلەم كۆرىشى قىلماي قەلەم كۆرىشى قىلايلى، دەپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، كونترولنى قولغا ئالدى. نەتىجىدە «تەرەپلەر» نىڭ باش - باشتاقلق بىرقەدەر تىزگىنلىنىپ، پارتىيەنى تەرتىپكە سېلىش ھەرىكىتى باشلاندى. بۇنىڭ بىلەن بەزى جايلارنىڭ پارتىيە باشلىقلىرى ئەكسىگە كەلگەن بولسىمۇ خوتەن ۋىلايىتى ۋە ئۆلكىنىڭ پارتىيە باشلىقلىرى يۆتكەلدى. شۇ كۈنلەر دە بېيجىڭ شەھەر باشلىقىنى قولغا ئالدى. ماۋنىڭ بىرىنچى ياردەمچىسى ۋە ھەربىي كومىتېت رەئىسى لىنىياۋ نى «خائىن» دەپ ئېلان قىلىندى ۋە ئۇنىڭ قېچىپ كېتىش ئەسناسىدا ئايرۇپىلان چۈشۈپ كېتىپ ئۆلدى دېگەن خەۋەر تارقىتىلدى. شۇنىڭ بىلەن مەركىزى پارتىيە كومىتېتىدا چوڭ بىر تازىلاش باشلىنىپ، ھوقۇق تەكرار كونا كوممۇنىستلارنىڭ قولغا ئۆتتى. شۇنىڭ بىلەن كوممۇنىستلار «قوشۇننى تازىلاش» ھەرىكىتى نامى بىلەن تىغ ئۈچىنى پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت رەھبەرلىك ئورنىدىكى مىللىي رەھبىرى كادىرلارغا قارىتىپ، ئۇلارنىڭ ئەدەبىنى بەردى. بۇ ئارادا كونا دۇشمانلار بىلەنمۇ ھېساپلاشتى. بۇ ھەرىكەتتە ئۆزەمنىڭ بېشىغا كەلگەنلەرنى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۇم.

1985 - يىللىرى ئامېرىكاغا قىچىپ بېرىۋالغان بىرخىتاي ئايال يازغۇچىنىڭ (مەدەنىيەت ئىنقىلابى جەريانىدا ئائىلىسى ۋە ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن كۆچۈرمىشلىرىنى يازغان) «ياۋا غازلار» دېگەن كىتابىنىڭ نەشىردىن چىقىپ

batılların bundan çok etkilendiği yönündeki haberleri okudum. Bu Batılların kültür devrimi hakkında gördüğü birinci elden çıkma ilk eser olup, daha sonra bunun filmi de çekildi. Kitabın kendisini okumadım ama okuyanlardan duyduklarımaya göre komunizm Çin hâkimiyeti altında ezilmekte olan vatanımızda ailemin başından geçenler “Yabani kazlar”ınkinden daha az değil diye düşündüm. Böylece kültür devrimi denen bu kara boran 7-8 yıl içinde bütün yurdu dehşet ve felaket içinde bıraktı. 10 yıl geçtikten sonra kıyısından köşesinden “az bir kısmının hata olduğunu” kabul ettiler ve git gide kirli çamaşırlar ortaya çıkmaya başladı ve sonunda (Mao’nun ölümünden sonra) resmi ağızdan “kötü olduğu” ortaya kondu. Ama Çinli komunistler yapacağını yapmıştı. Dökülen gözyaşları ve akan kanlar daha birçok şey hiçbir zaman onarılamayacak ve her zaman hatırlanacaktı.

70’li yıllara gelindiğinde hava biraz yumuşamaya başladı. Çin içinden Hong Kong’a gidip gelmelerin başladığını duyduk. Arabistan’da akrabası olanlara mektup ve paket geldiğini öğrendik. Bir gün (1972 yılı olsa gerek) Hoten postanesinin önünde oturup insanlara mektup yazıp veren arzuhalci Pizi Niyaz Ahun idareme gelip çalıştığı yerden (idaremin haftada bir iki gün çalışanların ailelerini idarenin bostan ve tarlasında çalıştırma kuralı vardı) İklimnisa Hanımı çağırıp “size Yunus Hacım’dan mektup geldi” dedi. İklimnisa hanım korkup, “sakın mektubu burada çıkarma” diyerek onu eve

غەربتە كۆپ نەسىر پەيدا قىلغانلىقىنى ھەققىدىكى خەۋەرنى ئاڭلىدىم (بۇ غەربتىكىلارنىڭ مەدەنىيەت ئىنقىلابى توغرىسىدا تۇنجى قېتىم كۆرگەن بىرىنچىدىن قولدىن ماتېرىيال بولۇپ كېيىنچە بۇ بىر قىسىم بولۇپمۇ ئىشلىنىپتۇ). كىتابنىڭ ئۆزىنى كۆرمىدىم ئەمما، ئوقۇغانلاردىن ئاڭلىغانلىرىمغا قاراپ كوممۇنىست خىتاي ھاكىمىيىتى ئاستىدا ئېزىلىۋاتقان ۋە تىنىمىدە ئائىلەمنىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلىرى (ياۋاغازلار) نىڭكىدىن كەم ئەمەسكەن دەپ قالدۇم.

شۇنداق قىلىپ، مەدەنىيەت ئىنقىلابىدىن ئىبارەت بۇ قارا بوران 7 - 8 يىل ئىچىدە پۈتۈن يۇرتىمىز دەھشەت ۋە پالاکەت ئىچىدە قالدۇردى. 10 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئاندىن بىر بۇجىكىدىن بۇنىڭدا «ئاز بىر قىسىمى خانى بولغانلىقى» نى قوبۇل قىلشتى. ۋە بارغانسېرى مېزى چۈۈۋۈلۈپ چىقتى ۋە ئاخىردا (ماۋنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن) رەسمىي ئېغىزىدىن «يامان بولغانلىقى» ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ئەمما، خىتاي كوممۇنىستلىرى قىلىدىغىنى قىلىپ بولغانىدى. تۆكۈلگەن كۆز ياشلار ۋە ئاتقان قانلار بۇلار ھېچبىر زامان ئۇنۇتۇلمايدۇ ۋە ھەر زامان خاتىرىلىنىدۇ.

70 - يىللىرىغا كەلگەندە ۋەزىيەت بىر ئاز يۇمشىغىلى باشلىدى. خىتاي ئىچىدىن شاڭگاڭغا بېرىش - كېلىش يولغا قويۇلغانلىقىنىمۇ ئاڭلىدۇق. ھەرەمدە تۇققىنى بار كىشىلەرگە خەت خالتا كەلگەنلىكىنى ئاڭلىدۇق. (72 - يىلى بولۇشى كېرەك) بىر كۈنى خوتەن پوشتاخانىە ئالدىدا ئولتۇرۇپ كىشىلەرگە خەت يېزىپ بېرىدىغان خەتچى پېزى نىياز ئاخۇن ئىدارىگە كېلىپ، ئەمگەك قىلىۋاتقان يېرىدىن (تەشكىلنىڭ ھەپتىدە بىر ئىككى قېتىم ئائىلە تەۋەلىكىلەرنى ئىدارىنىڭ كۆكتات ئېتىزىدا ئىشقا سېلىش تۈزۈمى بار ئىدى) ئىقىلىم نىساخاننى چاقىرىپ: «سەلگە يۇنۇس ھاجىمىدىن خەت كەلدى» دەيدۇ. ئىقىلىم نىساخان قورقۇپ كېتىپ، «ھەرگىز خەت بۇ يەردە چىقىرىپ سالىمىسلا!» دەپ ئۆيگە

götürmüştü. Mektubu anneme verip, mektubun geliş hikâyesini yani abimin bu mektubunun bize nasıl geldiğinin hikâyesini anlatmıştı. 1952 yılında komunistlerin sınırdışı ettiği Afgan vatandaşlarından Türkiye'ye (Ankara) yerleşen birisi Hoten Tambag'daki ablası ile mektuplaşmış, ablası bu mektupları Pizi Niyaz Ahun'a okutup ona cevaben mektup yazdırırmış. Abim ondan bunları duyup, Pizi Niyaz Ahun'un adresini alıp bizim durumumuzu, hayatta mıyız değil miyiz öğrenmesini isteyip bizim şehirdeki ve köydeki bütün akrabaların adlarını yazıp mektup göndermiş. Böylece Pizi Niyaz Ahun bu mektubu alır almaz derhal bize haber vermiş. Çünkü bu adam beni iyi tanırdı. Arabistan'a gönderilecek mektupların zarfında adres ingilizce yazılmazsa postane kabul etmiyordu. Bu adam bu mektupları alıp gelip ingilizce adres yazıp verin diye bana yalvarmıştı. Hükümet öğrenirse başım belaya girer diye kabul etmemiştim. Sadece devlet ve şehir isimlerini yazıp verdim. Bu adam da bunu kaşe yapıp, zarfa basmaya başlamıştı. Böylece Pizi Niyaz'dan başka biri bunu yapamadığı için yurtdışına mektup göndermek isteyenlerin hepsi onun yanına gelmeye mecbur kalmış ve adamın işleri açılmıştı. Bu sebepten o beni çok sevdi. Bunların hepsini annem son derece gizli tutup epey uzun süre bana söylemedi. Çünkü abimin Celaleddin Ahun aracılığıyla yazdığı ilk mektup bizim için büyük bir sorun olmuş, bizi "yurtdışına bağlanan unsur" yapmış bize yıllarca sıkıntı çektirmişti. Abimin Pizi Niyaz aracılığıyla yazdığı mektuplar 2-3'e

باشلاپ كىرگەن. خەتنى ئانامغا بېرىپ بۇ خەتنىڭ كېلىش ھىكايىسىنى ئاڭلىتىپ بېرىپتۇ. يەنى، ئاكىمنىڭ بۇ خەتنىڭ بىزگىچە يېتىپ كېلىش جەريانى مۇنداق ئىكەن: 1952 - يىلى كوممۇنىستلار ھەيدىگەن ئافغان پۇخرالىرىدىن تۈركىيە (ئەنقەرە) گە بېرىپ قالغان بىرسى خوتەن تامباغدىكى ئاچىسى بىلەن خەت ئالاقە قىلغان. ئاچىسى بۇ خەتلەرنى پېزى نىياز ئاخۇنغا ئوقۇتۇپ ئۇنىڭغا جاۋاب خەت يازدۇرىدىكەن. ئاكام ئۇنىڭدىن بۇلارنى ئاڭلاپ، پېزى نىياز ئاخۇننىڭ ئادىسىنى ئېلىپ بىزنىڭ دېرىكىمىزنى يەنى، ھاياتتىمۇ يوقمۇ بۇلارنى ئوقۇشۇپ بېرىشنى ئىلتىماس قىلىپ بىزنىڭ شەھەردىكى ۋە يېزىدىكى باشقا ئورۇتقۇنلارنىڭ ئىسىملىرىنى يېزىپ خەت يازغان. شۇنىڭ بىلەن پېزى نىياز ئاخۇن بۇ خەتنى ئېلىش بىلەن دەرھال بىزگە خەۋەر قىلغان. چۈنكى بۇ ئادەم مېنى ياخشى تونۇيتتى. (ھەرەمگە ئەۋەتىدىغان خەتلەرنىڭ لىپاپە ئۈستىگە ئىنگىلىزچە يازمىسا پوچتا خانە ئالمايتتى، بۇ ئادەم بۇنداق خەتلەرنى ئېلىپ كېلىپ ئىنگىلىزچە ئادىسى يېزىپ بەرسە دەپ ماڭا بىرقانچە قېتىم يالۋۇرۇپ كەلگەن ئىدى. ھۆكۈمەت ئۇقۇپ قالسا بېشىمغا بالا بولىدۇ دەپ ئونۇمىغان ئىدىم. پەقەت دۆلەت ۋە شەھەر ئىسمىنىلا يېزىپ بەردىم ۋە ئۇ ئادەم بۇنى نامغا قىلىپ ئويۇۋېلىپ لىپاپىگە شۇنى بېسىپ بەرگەن. شۇنداق قىلىپ پېزى نىياز دىن باشقا كىشى بۇنى بىلمىگەنلىكتىن چەت ئەلگە خەت ئەۋەتىدىغانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ قېشىغا كېلىشكە مەجبۇر قالغان ئۇنىڭمۇ بازىرى چىققان. بۇ سەۋەبتىن ئۇ مېنى ياخشى تونۇيتتى). بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئانام ناھايىتى مەخپىي تۇتۇپ، خېلى ئۇزۇن بىر مەزگىل ماڭا بىلدۈرمىدى. چۈنكى، بىرىنچى قېتىم جالالىدىن ئاخۇنۇم ئارقىلىق يازغان خېتى بىز ئۈچۈن چوڭ بىرىبالا بولۇپ بىزنى «چەت ئەلگە باغلانغان ئۇنسۇر چوڭ» قىلىپ يىللارچە خاپىلىقىنى تارتقان ئېدۇق. ئاكامدىن پېزى نىياز ئاخۇننىڭ خېتى بىلەن يازغان خېتى 2 - 3 كە

ulaştıktan sonra ancak benim haberim oldu. 20 yıl sonra bu bize “tünelin ucunda görülen ışık” gibi bir şey olmuştu. Abim bir mektubunda Türkiye hükümetine başvurup annemi yanına getirme arzusundan bahsetmişti (Annem hasta olduğu için Nurahmeti beraber gönderirsiniz demişti). Annemin yıllardan beri hasretle istediği hayali gerçekleşecek diye ben derhal mektuba cevap yazdım. Yakınlarımızdan bunu duymayan kalmadı. Abimden gelecek mektubu sabırsızlıkla beklediğimiz günler başladı. Ansızın ortaya çıkan bu durumun stres ve heyecanı benim sağlığıma kötü etki etti. Beyin damarlarımda tıkanma teşhisi ile hastaneye yattım. Urumçi’ye gidip tedavi olup geldim. Bu benim Hoten tıp fakültesinde öğretim görevlisi olarak çalıştığım zamandı. Hastalığım nedeniyle bu vazifeden alınıp istirahata çıkarıldım.

Bu durum 4 yıl kadar devam etti. Abimden gelen mektuplara göre Çinliler ne zaman izin verirse anneme pasaport verilecekti ve abim uçak bileti gönderecekti. Ama hükümetten hiç ses çıkmıyordu. Sonunda haberim yokmuş gibi abimden gelen mektupları alıp, valilikteki polis merkezine gittim. Ancak bize haber yok diyerek her defasında geri gönderdiler. Bir yıl sonra bir gün beni emniyete çağırıp, son durumu anlattılar. Türkiye Dış İşlerinin talebine binaen hükümet annemin yurt dışına çıkışına izin vermeye karar vermiş. Ama yerel hükümet bütün aile çıkıp gitsin dediği için beni “kaç kişi gideceksiniz” diye sormaya çağırmışlardı.

بارغاندىن كېيىن مېنىڭ خەۋىرىم بولدى ۋە 20 يىلدىن كېيىن، بۇ بىزگە (يۇقۇقتىن يۇرۇغلۇق كۆرەنگەن) دەك بىر ھادىسە بولغانىدى. ئاكام بىرخېتىدە، تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە ئىلتىماس قىلىپ ئانامنى ئەكەلدۈرۈش ئارزۇسىنى بىلدۈرگەن. (ئانامنىڭ كېسەلجانلىقىدىن نۇرئەھمەتنى بىرگە قوشۇپ ئەۋەتسەڭلار دېگەن) ئانامنىڭ يىللەردىن بېرى ھەسرەت بىلەن ئارزۇ قىلىپ كەلگەن خىيالى ئەمەلگە ئاشىدىغان بولدى دەپ مەن دەرھال خەتنىڭ ئۇچۇرىنى يازدىم. يېقىن يۇرۇقلىرىمىزدىن بۇلار ئاڭلىمىغان كىشىمۇ قالمايدى. تاقەتسىزلىك بىلەن ئاكامدىن كېلىدىغان خەتنى كۈتۈش كۈنلىرى باشلىدى. تۇيۇقسىزدىن ئوتتۇرىغا چىققان بۇ ۋەزىيەت، جىددىلىك ۋە ھاياجان مېنىڭ سالامەتلىكىمگە يامان تەسىر بەردى. مېڭە قانتومۇرلىرىدىكى قېتىش دىياگنوزى بىلەن دوختۇر خانىدا ياتتىم ئۇرۇمچىگە بېرىپ داۋالانىپ كەلدىم. بۇ مېنى خوتەن تىببىي مەكتەپكە مۇئەللىملىككە بەلگىلىگەن چاغ ئىدى. كىسەللىك سەۋەبى بىلەن بۇ ئىشتىن قايتىپ چىقىپ دەم ئېلىشقا چىقىرىلدىم.

بۇ ھال 4 يىلغا قەدەر داۋام قىلدى. ئاكامدىن كەلگەن خەتلەردە ئىش تامام، قاچان خىتايىلار رۇخسەت قىلسا ئانامغا پاسپورت بېرىلمە كىچى ۋە ئاكام ئايرۇپىلان بىلىتى ئەۋەتمە كىچى.... ئەمما، ھۆكۈمەتتىن ھېچ ئۇنتۇش يوق. ئاخىرى مەن ئوقۇمىغان كىشى بولۇپ، ئانام ئاكامدىن كەلگەن خەتلەر ئېلىپ ۋىلايەتلىك ساقچىغا چىقتى. بىرمەزگىل بىزگە ئۇچۇرى يوق دېگەن جاۋابنى بېرىپ يولغا سېلىپ تۇردى. بىرىل ئۆتكەندىن كېيىن، بىر كۈنى مېنى ساقچىغا چاقىرىپ ئەھۋالنى ئېيتتى. تۈركىيە تاشقى ئىشلىرىنىڭ تەلەبىگە بىنائەن ھۆكۈمەت ئانامنى چەت ئەلگە چىقىپ كېتىشكە رۇخسەت قىلماقچى بولماپتۇ. ئەمما، ئۆلكۈلۈك ھۆكۈمەت پۈتۈن ئائىلىسى بىلەن چىقىپ كەتسۇن دېگەنلىكتىن مېنى قانچە كىشى چىقىپ كېتىشلەر دەپ سورغىلى چاقىرىغانىكەن.

Ben paramız yok hepimiz gidemeyiz dedim. Onlar “abinize mektup yazın” dediler. Abimden “o kadar para yok, sadece annem ve Nurahmet için bilet gönderdim” diye mektup geldi. Böylece aradan bir yıl kadar vakit geçti. Artık evimize emniyetten sık sık gelip soru sormaya başladılar. Karşılaştığım tanıdıkların hepsi “mübarek olsun ne zaman gidiyorsunuz?” diye sormaya başladı. Hükümetin bizi ailece gönderme niyetinde olduğu ortaya çıktı ve ailece gideceklerin listesi diye 14 kişinin adını yazıp verdim. Bir ay sonra hükümet 7 kişi (annem, ben, İklimnisa hanım, Nurahmet, Aliye, Rabia, Murat) gidecek diye cevap verdi ve emniyete gidip pasaport için form doldurduk. Ev ve başka para edecek herşeyi satıp yol hazırlığı yaptık. Abim sadece anneme bilet gönderebilmiş olsa da biz kalanlara da yetecek kadar para hazırladık. Hükümetten gelip durum hakkında bilgi alıp, çabuk yola çıkın diye sıkıştırmaya başladılar. Yolda harcamak için paramız yoktu. Yirmi yıl çalıştığım için 2 bin yuan tazminat verecek oldular. Bununla sınırda döviz alacak diye yazı verdiler.

Böylece 1 Haziran 1976 günü çocuklar ve akrabalar ile sanki bir musibet olmuş gibi gözyaşları içinde vedalaşıp emniyetten 2 kişinin refakatinde Hoten havaalanına çıktık. Fırtına çıktığı için uçak kalkamadı. Havaalanının yakınında Tuzakçı'da Âlem Hoca'nın evinde 3 gün misafir olduk. Bütün o merasim ile yola çıktıktan sonra şehre geri dönmeyi uygun

مەن بولسىمۇ يوق ھەممىمىز كېتەلمەيمىز دېدىم. ئۇلار ئاكتۇزغا خەت يېزىڭ، دېدى. ئاكامدىن ئۇنچۇلا پۇلۇم يوق پەقەت ئانام ۋە نۇرئەھمەت ئۈچۈن بىلەت ئەۋەتتىم دېگەن خەت كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئارىدىن بىر يىلدەك زامان ئۆتتى. ئەمدى ساقچى ئىدارىسىدىن ئۆيىمىزگە تولا ئادەم كېرىپ گەپ سۇراپ چىقىپ كېتىدىغان بولدى. ئالدىمغا ئۇچرىغان تۇنۇشلارنىڭ ھەممىسى ۋە مۇبارەك بولسۇن، قاچان ماڭدىغان بوللا؟ دەپ سورىغىلى باشلىدى.

ھۆكۈمەت بىزنى ئائىلەچە چىقارماق نىيىتىدە ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى ۋە ئائىلەچە كېتىدىغانلارنىڭ كېتىدىغانلىرىمىز دەپ، 14 كىشىنى يېزىپ بەردىم. بىر ئايىدىن كېيىن، ھۆكۈمەت 7 كىشىنى (ئانام، مەن، ئىقلىمىنساخان، نۇرئەھمەت، ئالىيە، رابىيە ۋە مۇرات) ماڭدۇ دەپ ئۇختۇردى ۋە ساقچى ئىدارىسىغا چىقىپ پاسپۇرت ئۈچۈن جەدۋەل توشقۇزدۇق. ئۆي ۋە باشقا يولغا يارايدىغان ھەممەنەرسىنى سېتىپ يولغا ھازىرلىق قىلدۇق. ئانامغا ئاكام بىلەت ئەۋەتسە قالغان لىرىمىزغا يەتكۈدەك پۇل راستلىدۇق. ھۆكۈمەتتىن كىرىپ بۇلاردىن مەلۇمات ئېلىپ تۇراتتى ۋە پاتراق يولغا چىقىڭلار دەپ ئالدىراتقىلى تۇردى. يولدا خەزلەشكە پۇل ئاشمايتتى. يېڭىمە يىل خىزمەت قىلغانلىقىم ئۈچۈن، 2 مىڭ كۈي چىكىنىش پۇلى بەرگەن بولدى. بۇنىڭغا چېگرىدىن چىقىشتا چەت ئەل پۇلى ئالدىم دەپ خەت قىلىپ بەردى.

شۇنداق قىلىپ، 1976 - يىلى 6 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، بالىلەر ۋە توققانلار بىلەن خۇددى بىر مۇسبەت بولغاندەك يېغى زارى بىلەن خوللىشىپ، ساقچى ئىدارىسىدىن 2 كىشىنىڭ نازارىتى بىلەن خوتەن ئايرۇپىلان ئىستانسىسىگە چىقتۇق، بۇران چىقىپ قېلىپ، ئايرۇپىلان ئۈچمىدى. ئايرۇپىلان ئىستانسىسىنىڭ يېنىدا تۇزاقچىدا ئىلەم ئاخۇنۇمنىڭكىدە 3 كۈن تۇرۇپ قالدۇق. شۇنىچە مۇراسىم بىلەن ئۇزاپ چىقىپ يەنە شەھەرگە قايتىپ كىرىشنى ئۇيغۇن

görmedim.

Urumçi'ye geldikten sonra pasaportlarımızı verdiler ve Urumçi'den bizi Pekin'e gönderdiler. Annem ile bizim biletimizin tarihi farklı olduğu için annem ile Nurahmet bir hafta önce gitti. Pekin havaalanında tesadüfen Türkiye büyükelçisi ile karşılaştık. Birkaç kişi ile yanımıza gelip "nereye gidiyorsunuz?" "Yunus Buğra'nın kardeşimisiniz?" "Zeynep Hanım nerde?" diye sordu. Ben hayatımda ilk defa etrafımdaki Çinlilerin hayran bakışları arasında heyecanla "İstanbul'a gidiyorum, Yunus Buğra'nın yanına, bu annem" dedim. Büyükelçi gülmeye başladı ve derhal annemin yanına gelip elini öptü ve "Maşallah çok iyisiniz, vizenizi biz verdik" dedi. Dediklerinin hepsini anlamamış olsam da annemin hasta olduğunu bildiği için durumunu sordu ve bize Allah'a emanet olun, iyi yolculuklar dedi. O zamanlar Çin'den yurtdışına Pakistan havayollarından başka havayolu uçmuyordu. Annem ile Nurahmet'in yolcu salonundan epey uzakta olan Pakistan uçağına bir asker ile hızla gittiklerini gördüm. Çinli polisler, yurtdışına çıkan ilk Uygur oldukları için, onları epey oyalamış ve uçak bu sebepten beklemişti. Normalde çok yavaş yürüyen Annem bir baktım Nurahmet ile aynı hızda koşar adım uçağın merdivenlerini çıkıp uçağına bindi. Arkada kalan bizler bunu görüp Allah'a şükür dedik.

كۆرمىدىم.

ئۈرۈمچىگە كەلگەندىن كېيىن پاسپۇرتلىرىمىزنى بەردى ۋە ئۈزۈمچىدىن بىزنى بېجىڭدا تاشقى ساياھەت ئىدارىسىدىن ئادەم چىقىپ قارشى ئالدى دەپ، بېجىڭغا يولغا سالدى. ئانامنىڭ بىلىتى بىلەن بىزنىڭ بىلىتىمىزنىڭ ئۈچۈش تارىخى ئوخشىمىغانلىقتىن ئانام نۇرئەھمەت بىلەن بىر ھەپتە بۇرۇن ماڭدى. بېجىڭ ھاۋا مەيدانىدا تەسادىپ تۈركىيە ئەلچىسى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق. بىرقانچى كىشى بىلەن يېنىمىزغا كېلىپ: «نەرەيە گېدىيۇرسىنىز؟»، «يۈنۇس بۇغرانىڭ قارىشىمىسىنىز؟»، «زەينەپ خانىم نەردە؟» دەپ سورىدى. مەن ھاياتىمدا بىرىنچى قېتىم ئەتراپىمدىكى خىتايلارنىڭ ھەيرانلىق بىلەن بېقىشلىرى ئارىسىدا ھاياجان بىلەن: «ئىستامبۇلغا كېتىۋىرۇم، يۈنۇس بۇغرانىڭ قېشىغا بۇ ئانام» دېدىم. باش ئەلچى (رەھمەتلىك ئادنان بولاق) كۈلۈپ كەتتى ۋە دەرھال ئانامنىڭ قېشىغا كېلىپ، قولغا سۆيدى ۋە: «ماشائىللاھ! چوق ئىسىنىز. ۋىزەنى بىز ۋەردىك» دېدى. سۆزلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئوقالمىغان بولساممۇ، ئانامنى كېسەل دەپ ئەھۋال سورىدى ۋە بىزنى «خۇداغا ئامانەت يول بۇلسۇن دېدى» دەپ تەخمىن قىلدىم. ئۇ چاغدا خىتايدىن چەت ئەلگە پاكىستان ھاۋا يوللىرىدىن باشقا ماڭىدىغان ئايروپىلان يوقتى. ئانام بىلەن نۇرئەھمەتنىڭ يولچى سالۇنىدىن خېلى يېراقتا تۇرغان پاكىستان ئايروپىلانغا بىرئەسكەر بىلەن ناھايىتى تېز كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. خىتاي پولىسى چەت ئەلگە چىقىۋاتقان بىرىنچى ئۇيغۇر بولغانلىقى ئۈچۈن بۇلارنى ئۇزۇن ھاياپ قىلىپ، ئايروپىلان ساقلاپ قالغان. ئاددەتتە ناھايىتى تەس ماڭىدىغان ئانامنى قارىسام نۇرئەھمەت بىلەن تەڭ يۈگۈرغاندەك مېڭىپ ئايروپىلانغا شۇتسىغا چىقىپ ئىچىگە كىرىپ كەتتى. قالغان بىزلار بۇلارنى كۆرۈپ «خۇداغا شۇكۇر» دېدۇق.

Bir hafta sonra geride kalan bizler de Pakistan uçağı ile Pekin vakti ile tahminen saat 4.00'da havalandık. Benim dışındakiler hayatlarında ilk defa uçağı biniyorlardı. Ben de ilk defa jet motorlu uçakta oturuyordum ve hepimiz büyük bir heyecan içindeydik. Murat'ın midesi bulanıp suratı soldu. Aliye başını kaldırmadan yatıyordu, İklimnisa hanım bunlara nazaran daha iyi durumdaydı. Hosteslerden biri yanıma geldiğinde ben Urduca "tuvalet nerde?" diye sordum. Bizimkilerin hepsi sıkışmıştı. Hostes benim Urduca konuştuğumu görüp hayran kaldı ve sohbet başladı. Bizimkileri teker teker tuvalete götürüp getirdi. Sonra hosteslerin hepsi yanıma gelip benimle konuşmaya başladılar. "Urducayı çok iyi konuşuyorsunuz, nerede öğrendiniz, Pakistan'da nerede okudunuz, hangi okula gittiniz" gibi sorular ile hasbihal ettiler. Biraz sonra kabin amiri yanıma gelip "sizi kaptan pilot kokpite davet ediyor" dedi. Ben korkuyla karışık, heyecanla onun arkasından yürüdüm. Kokpite girer girmez en önde oturan bembeyaz uniforma giymiş kapkara sakallı kaptan pilot "selamun aleyküm, benim adım Kadı Abdurrahman" dedi. Bir an elim ayağıma dolaştı. Önümde atılmış pamuk gibi duran bulutlar ve bulutlarda yürüyormuş gibi görünen dolunay duruyordu. Başımın üstünde sayısız kırmızı yeşil düğmeler, saat gibi göstergeler sağ ve sol tarafımda iki pilot... Hayatımda gördüğüm en muhteşem manzara ve unutulmaz bir hatıra iki tarafıma bakıp, zorlukla "ve aleyküm selam ben Mehmet Yakup"

بىر ھەپتىدىن كېيىن، قالغان بىزلار مۇپاكىستان ئايرۇپىلانى بىلەن بېيجىڭ ۋاقتى تەخمىنەن سائەت 4 بىلەن ئۈچۈپ كەتتۇق. مەندىن باشقىلار ھاياتىدا بىرىنچى قېتىم ئايرۇپىلانغا چىققانلار. مەنمۇ بىرىنچى قېتىم زەت مونتۇرلۇق ئايرۇپىلاندا ئولتۇرۋاتمەن ۋە ناھايىتى ھاياجان. مۇراتنىڭ كۆڭلى ئايىنىپ چىراي ئاقىرىپ كېتىپ بارىدۇ. ئالىيەمۇ بېشىنى كۆتۈرەلمەي ياتىدۇ. ئىقلىم نىساخان بۇلارغا قارىغاندا بىر ئاز ياخشى. كۆتكۈچى ئاياللاردىن بىرسى يېنىمغا كەلگەندە مەن ئۇردۇچە ئۇنىڭدىن تەرەتخانىە نەردە دەپ سوردۇم. (بىزنىڭكىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تەرىتى قىستاپ قالغان) كۆتكۈچى مېنىڭ ئۇردۇچە گەپ قىلغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە سۆھبەت باشلىنىپ كەتتى. بىزنىڭكىلارنى بىر - بىرلەپ تەرەتخانىغا ئاپىرىپ ئەكەلدى. ئۇندىن كېيىن، باشقا كۆتكۈچىلەر ھەممىسى قېشىمغا كېلىپ سۆزلىشىپ، «ئوردۇتلىنى ياخشى بىلىدىكەنسىز، نەدە ئۈگەنگەن، پاكىستاندا نەردە تۇرغان، قايسى مەكتەپتە ئوقۇغان» دېگەندەك سۇئال سوراپ ھال سوراپ كېتىشتى. بىر ئاز دىن كېيىن، باش كۆتكۈچى كېلىپ: «سېزنى باش پىلوت كاپىتىغا دەۋەت قىلىدۇ» دېدى. مەن قورقۇ ئارىلاش ھاياجان بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم. كاپىتىگە كىرىشىمگە ئەڭ ئالدىدا ئولتۇرغان ئاپپاق يۇنىفۇرما بىلەن يوغان قاپ - قارا ساقاللىق باش پىلوت «سالام ئەلەيكۇم» مېنىڭ ئىسىم قازى ئابدۇرراھمان، دېدى. مەن بىردەم تەمتىرەپ قالدىم. ئالدىمدا ئاتقان پاختىدەك تۇرغان بولۇتلار ۋە بولۇتلار بىلەن تەڭ ئۇزۇپ ماڭغاندەك تولان ئاي تۇراتتى. بېشىمنىڭ ئۈستىدە سانسىز قىزىل يېشىل نوختىلار سائەت سېتىرىلىكلىرى ئوڭ ۋە سول تەرەپىمدە يەنە ئىككى پىلوت ھاياتىمدا كۆرگەن ئەڭ مۆھتەشەم بىرمەنزىرە ۋە ئۇنۇتۇلماس بىرخاتىرە. ئىككى تەرەپىمگە قاراپ نەسلىكتە: «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، مەن مەھەممەت ياقۇپ»

Bir hafta sonra geride kalan bizler de Pakistan uçağı ile Pekin vakti ile tahminen saat 4.00'da havalandık. Benim dışındakiler hayatlarında ilk defa uçağı biniyorlardı. Ben de ilk defa jet motorlu uçakta oturuyordum ve hepimiz büyük bir heyecan içindeydik. Murat'ın midesi bulanıp suratı soldu. Aliye başını kaldırmadan yatıyordu, İklimnisa hanım bunlara nazaran daha iyi durumdaydı. Hosteslerden biri yanıma geldiğinde ben Urduca "tuvalet nerde?" diye sordum. Bizimkilerin hepsi sıkışmıştı. Hostes benim Urduca konuştuğumu görüp hayran kaldı ve sohbet başladı. Bizimkileri teker teker tuvalete götürüp getirdi. Sonra hosteslerin hepsi yanıma gelip benimle konuşmaya başladılar. "Urducayı çok iyi konuşuyorsunuz, nerede öğrendiniz, Pakistan'da nerede okudunuz, hangi okula gittiniz" gibi sorular ile hasbihal ettiler. Biraz sonra kabin amiri yanıma gelip "sizi kaptan pilot kokpite davet ediyor" dedi. Ben korkuyla karışık, heyecanla onun arkasından yürüdüm. Kokpite girer girmez en önde oturan bembeyaz uniforma giymiş kapkara sakallı kaptan pilot "selamun aleyküm, benim adım Kadı Abdurrahman" dedi. Bir an elim ayağıma dolaştı. Önümde atılmış pamuk gibi duran bulutlar ve bulutlarda yürüyormuş gibi görünen dolunay duruyordu. Başımın üstünde sayısız kırmızı yeşil düğmeler, saat gibi göstergeler sağ ve sol tarafımda iki pilot... Hayatımda gördüğüm en muhteşem manzara ve unutulmaz bir hatıra iki tarafıma bakıp, zorlukla "ve aleyküm selam ben Mehmet Yakup"

بىر ھەپتىدىن كېيىن، قالغان بىزلار مۇپاكىستان ئايرۇپىلانى بىلەن بېيجىڭ ۋاقتى تەخمىنەن سائەت 4 بىلەن ئۈچۈپ كەتتۇق. مەندىن باشقىلار ھاياتىدا بىرىنچى قېتىم ئايرۇپىلانغا چىققانلار. مەنمۇ بىرىنچى قېتىم زەت مونتۇرلۇق ئايرۇپىلاندا ئولتۇرۋاتىمەن ۋە ناھايىتى ھاياجان. مۇراتنىڭ كۆڭلى ئايىنىپ چىراي ئاقىرىپ كېتىپ بارىدۇ. ئالىيەمۇ بېشىنى كۆتۈرەلمەي ياتىدۇ. ئىقلىم نىساخان بۇلارغا قارىغاندا بىر ئاز ياخشى. كۆتكۈچى ئاياللاردىن بىرسى يېنىمغا كەلگەندە مەن ئۇردۇچە ئۈنىڭدىن تەرەتخانىە نەردە دەپ سوردۇم. (بىزنىڭكىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ تەرتى قىستاپ قالغان) كۆتكۈچى مېنىڭ ئۇردۇچە گەپ قىلغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە سۆھبەت باشلىنىپ كەتتى. بىزنىڭكىلارنى بىر - بىرلەپ تەرەتخانىغا ئاپىرىپ ئەكەلدى. ئۇندىن كېيىن، باشقا كۆتكۈچىلەر ھەممىسى قېشىمغا كېلىپ سۆزلىشىپ، «ئۇردۇتلىنى ياخشى بىلىدىكەنسز، نەدە ئۈگەنگەن، پاكىستاندا نەردە تۇرغان، قايسى مەكتەپتە ئوقۇغان» دېگەندەك سۇئال سوراپ ھال سوراپ كېتىشتى. بىر ئاز دىن كېيىن، باش كۆتكۈچى كېلىپ: «سىزنى باش پىلوت كاپىنىغا دەۋەت قىلىدۇ» دېدى. مەن قورقۇ ئارىلاش ھاياجان بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم. كاپىنىگە كىرىشىمگە ئەڭ ئالدىدا ئولتۇرغان ئاپپاق يۇنغۇرما بىلەن يوغان قاپ - قارا ساقاللىق باش پىلوت «سالام ئەلەيكۇم» مېنىڭ ئىسىم قازى ئابدۇرراھمان» دېدى. مەن بىردەم تەمتىرەپ قالىدىم. ئالدىمدا ئاتقان پاختىدەك تۇرغان بولۇتلار ۋە بولۇتلار بىلەن تەڭ ئۈزۈپ ماڭغاندەك تولان ئاي تۇراتتى. بېشىمنىڭ ئۈستىدە سانسىز قىزىل يېشىل نوختىلار سائەت سېتىرىلىكلىرى ئوڭ ۋە سول تەرەپنىمىدە يەنە ئىككى پىلوت ھاياتىمدا كۆرگەن ئەڭ مۇھتەشەم بىر مەنزىرە ۋە ئۇنۇتۇلماس بىر خاتىرە. ئىككى تەرەپىمگە قاراپ تەسلىكتە: «ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، مەن مەھەممەت ياقۇپ»

dedim. Yanındaki koltuğu gösterip oturun diye işaret yaptı. Ve böylece sohbet başladı. İçlerinden biri benim Ravalpindi'de okuduğum okulu biliyormuş. Komünistlerin zulmünden, müslümanların içler acısı halinden haberleri varmış. Uzun uzun konuştuk. Aradan bir saat geçti. Kaptan pilot “şuanda sizin memleketinizin üstüne geldik” dedi. Ben yerimden kalkıp baktım. İnsanı ürküten zulmetli bir karanlık ve ufukta mavimsi renkteki tan yerinden başka bir şey göremedim. Bahsettiğimiz hanım hostes kokpite çay getirdi. Yine sohbete devam ettik. Konu genellikle dini mevzular idi. Bu sohbetten anladım ki kaptan pilot Pakistan'ın meşhur bir dini âliminin oğluymuş. Bana “dini ilimleri nerde öğrendin” diye sordu. Ben Pakistan'da dedim. O buna daha çok sevindi. Biraz sonra “sağ tarafa bakın bu Himalayaların zirvesi” diye bana bulutların içinden çıkıp duran bir dağı gösterdi. O anda “kemerleri bağlayın” anonsu duyuldu ve hostes beni yerime götürüp kemer bağlamayı gösterdi. Bizimkiler beni merak etmişler. Ben her şey yolunda diye işaret yaptım ve yerime oturup rahat bir nefes alarak içimden “hakikaten kurtulduk” dedim. Biraz sonra baktım bizimkiler de uyuyakalmış. Derin hayallere daldım. Vatan, gözyaşları içinde kalan 2 kızım ve 4 sevgili torunum, akrabalar ve dostlar bunların hepsi sanki bir daha ulaşılamayacak kadar uzakta göründü. Bunları bir hatıra olarak yazma arzusunu tekrar hissettim...

دېدىم. يېنىمىدىكى ئۇرۇندۇقنى كۆرمىستىپ، ئولتۇرۇڭ دەپ ئىشارەت قىلدى ۋە شۇنىڭ بىلەن سۆھبەت باشلىنىپ كەتتى. ئۇلاردىن بىرسى مەن راۋالپىندىدە ئوقۇغان مەكتەپنى بىلىدىكەن. كوممۇنىستلارنىڭ زۇلمىدىن، مۇسۇلمانلارنىڭ ئېچىنىشلىك ھالىدىن خەۋەرلىرى بارئىكەن. كەڭ تاشا سۆزلەشتۈق. ئارىدىن بىر سائەتتەك ۋاقىت ئۆتتى. باش پىلۇت: «ھازىر دەل سىزنىڭ يۇرتىڭىزنىڭ ئۈستىگە كەلدۇق...» دېدى. مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ قارىدىم، كىشىنى ئۇر كىتىدىغان زۇلمەتلىك قاراڭغۇلۇق ۋە ئۇپۇقتا كۆكۈش رەڭدىكى تاڭ نۇرىدىن باشقا بىرنەرسىنى كۆرەلمەدىم. ھېلىقى كۆتكۈچى خانىم كابىغا چاي ئېلىپ كىردى. ماڭمۇ بىر ئاز جان كىردى، يەنە سۆھبەتتىمىز باشلىنىپ كەتتى. مەۋزۇ كۆپىنچە دىنىي مەمۇنلار ئىدى. بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدىكى باش پىلۇت پاكىستاننىڭ بىر مەشھۇر دىنىي رەھبىرىنىڭ ئوغلى ئىكەن. مېنى دىنىي بىلىملەرنى نەردە ئۈگەنگەن دەپ سورىۋىدى، مەن «پاكىستاندا...» دېدىم. ئۇ بۇنىڭغا تېخىمۇ سېۋىندى. بىر ئازدىن كېيىن: «ئوڭ تەرەپكە قاراڭ، بۇ ھىمالايا چوققىسى» دەپ ماڭا بۇلۇت ئىچىدىن چوقچۇيۇپ چىقىپ تۇرغان بىر تاغنى كۆرسەتتى. شۇ پەيتتە «كەمەرلىرىڭىزنى باغلاڭ دېگەن» ئاۋاز ئاڭلاندى ۋە مېنى كۆتكۈچى يېرىمگە ئاپىرىپ كەمەر باغلاشنى كۆرسىتىپ قويدى. بىزنىڭكىلەر مەندىن ئەنسىرەپ تۇرۇپتەكەن. مەن ئىشلەر جايىدا دەپ ئىشارەت قىلدىم ۋە يېرىمدە ئولتۇرۇپ راھەت بىر نەپەس ئالدىم ۋە ئىچىمدە «ھەقىقەتەن قۇتۇلدۇق» دېدىم. بىردەمدىن كېيىن، قارىسام بىزنىڭكىلەرمۇ ئوخلاپ قېپتۇ. چۇڭقۇر خىياللەرغا چۆكتۈم. ۋەتەن، يېغىلاپ قالغان ئىككى قىزىم ۋە 4 ئۇماق نەۋرىلىرىم، توققانلار ۋە دوستلار. بۇلار ھەممىسى خۇددى بىزنىڭكىچى بارالمايدىغان بىر يېراقتا قالغاندەك كۆرۈندى... مەنە، بۇلارنى بىر خاتىرە قىلىپ يېزىش ئارزۇسىنى يېڭىدىن ھېس قىلدىم.....

N

İkinci namazına İslamabad'a geldik. Hava çok sıcaktı. Daha önce hiç görmediğim pasaport ve gümrük kontrollerinin üstüne bir de yolculardan vergi alıyorlarmış onu öğrendim. Yanımda Pakistan parası olmadığından Pekin'de aldığım sterlinden (100 pound) birini uzattım. "Sadece Pakistan parası kabul ediyoruz" dediler. Ben ne yapacağımı şaşırđım, görevlilerle Urduca tartışmaya başladığım bir sırada arkamda dizilip duranlardan asil bir Pakistanlı "bu beyefendinin vermesi gereken parayı ben vereceğim" dedi. Şaşım kaldım ve ona içten dileklerle teşekkür ettim. Abim Pakistan'da sizi Gulam Muhammed Hacim karşılayacak ve Türkiye'ye yolcu edecek diye yazmıştı. Eğer kimse karşılamaya gelmezse işimizin hakikaten çok zor olacağını düşünerek, endişe içinde dışarı çıktık. Gulam Muhammed Hacim bizi karşılamaya gelmişti. Görür görmez beni tanıdı. 1948 yılında kaşkar'a gittiğimizde tanışmıştık. Rahmetli Gulam Muhammed Hacım'ın evinde bir hafta on gün kaldık. Bizi son derece samimi bir şekilde misafir etti. Ben Pakistan'dan Türkiye'ye uçak ile gitmeye paramız yetmezse eğer diye tren veya karayolu ile İran üzerinden gitmenin (abime yük olmasın diye) tereddüdü içindeydim. Abim Gulam Muhammed Hacım'dan bizi İran'a kadar uçak ile yolcu etmesini (yol parasını borç vermeyi) rica ettiği için bizi İran'a uçak ile yolcu etti. "Tahran havaalanında abinizin dostlarından birisi karşılayıp o sizi Ankara'ya yolcu edecek, siz başınıza doppa giyin karşılamaya gelen kişinin sizi tanınması kolay olur" diye

ناماز ئەسرگە ئىسلامئاباتقا كەلدۇق. ھاۋا بەك ئىسسىق ئىدى. بۇرۇن ھېچ كۆرۈپ باقمىغان پاسپورت كونتروللىقى گۇمرۇك تەكشۈرۈشلىرى... ئۇنىڭ ئۈستىگە يولچىلاردىن باج ئالدىكەن. پاكىستان پۇلى يوق يېنىمدىن بېجىڭدا تىگىشىپ بەرگەن سىتېرلىڭدىن (100 پاۋۇند) بىرنى تەڭلىدىم. ئۇلار پاكىستان پۇلى ئالمىز دەپ تۇزۇۋالدى. مەن نېمە قىلىشىمنى بىلمەيمەن ئۇلار بىلەن ئوردۇچە تاللىشىپ تۇرسام ئارقامدا تېزىلىپ تۇرغانلاردىن ئېسىل بىر پاكىستانلىق كىشى: «بۇ ئەپەندىم بېرىشىگە تىگىشلىك پۇلنى مەن بېرىمەن» دېدى. ھەيران قالدىم ۋە ئۇ كىشىگە چىن قەلبىمدىن رەھمەت ئېيتتىم.

ئاكام پاكىستاندا سىلەرنى غۇلام مەھەممەت ھاجىم قارشى ئالدى ۋە تۈركىيىگە يولغا سېلىپ قويۇدۇ دەپ يازغانىدى. قارشى ئالدىغان كىشى بولمىسا ھەقىقەن ئىشىمىز تەس بولىدىغانلىقىنى سېزىپ ئەندىشە ئىچىدە تاشقىرىغا چىقتۇق. غۇلام مەھەممەت ھاجىم ئالدىمىزغا چىققان ئىكەن. كۆرۈپلا مېنى تونۇدى. 1948 يىلى قەشقەرغا بارغىنىدا تونۇشقان ئېدۇق. مەرھۇم غۇلام مەھەممەت ھاجىمنىڭ ئۆيىدە ھەپتە ئون كۈندەك تۇردۇق. ناھايىتى سەمىمىيەتلىك بىلەن كۈتۈپ مېھمان قىلدى. مەن پاكىستاندىن تۈركىيەگە ئايرۇپىلان بىلەن كېتىش ئۈچۈن پۇلىمىز يەتمەسمىكەن دەپ، پويىز ۋە ياتاش يول بىلەن ئىران ئارقىلىق مېڭىشىنىڭ (ئاكامغا مالىيە يۈك بولماسلىق ئۈچۈن) تەرەددۇدىنى قىلغان ئىدىم. ئەمما، ئاكام غۇلام مەھەممەت ھاجىمدىن بىزنى ئىرانغا قەدەر ئايرۇپىلان بىلەن يولغا سېلىپ قويۇشنى (كىرا پۇلىنى قەرز ھېساۋىدا بېرىشنى) ئېلىماس قىلغانلىقتىن بىزنى ئايرۇپىلان بىلەن ئىرانغا يولغا سالدى. تەھران ھاۋامەيدانىدا ئاكامنىڭ دوستلىرىدىن بىرىنى قارشى ئېلىپ، ئۇ سىلەرنى ئەنقەرەگە يولغا سېلىپ قويۇدىغان بولدى سىلە باشلىرىغا دوپپا كىيۈلسا، ئالدىلىرىغا چىققان كىشىنىڭ سىلەرنى تونۇۋېلىشى ئاسان بولىدۇ دەپ

tembihledi.

Tahran'a geç geldik. Tanıdık birisi görünmüyordu. Ben hayranlık içinde etrafıma bakıp dururken birisi yanıma gelip İngilizce "siz'nin misafirimisiniz" diye sordu. Ben öyle birinin bizi misafir edeceğini bilmediğimden "hayır" dedim. O kişi gitti. Biz havaalanının ortasında kalakaldık. Uçaktan inecek başka kimse kalmadı. Biraz önceki adam yine yanıma gelip, "pasaportunuza bakabilir miyim" dedi. Ben pasaportumu uzattım o kişi "yarım saattir sizi arıyoruz, biz sizi karşılamaya geldik, buyurun" diye bize yol gösterdi. Yanımızdaki bir bavul ve bir parça halıyı başkaları aldı. Polisler onların önünde esas duruşta durup yol vermeye başladılar. Pasaport ve gümrük kontrolü yapılmadan VIP salonuna geçtik. Biraz dinlendikten sonra içlerinden yöneticileri gibi duran birisi "Biz Yunus Buğra'nın dostuyuz, siz bizim misafirimizsiniz, şimdi sizi otele yerleştireceğiz. Birkaç gün Tahran'ı gezin ondan sonra Ankara'ya yolcu edeceğiz" dedi. Çok geniş bir arabaya binip şehre doğru yola çıktık. Yolda giderken ben yöneticileri ile Farsça konuşmaya başladım. Onlar benim Farsça bildiğimi görüp hayran kaldılar ve sıcak bir sohbet başladı. İçimde Türkiye'ye uçak ile gidin derlerse paramız yetmiyor ne yapacağız diye bir endişe vardı. Onun için ben ona "Ankara'ya tren ile yolcu edin bizi" dedim. O bana "sizin uçak biletiniz rezerve edildi, yarın

جېكىلدى.

تەھرانغا كەچ كەلدۇق. تونۇش بىر كىم كۆرۈنمەيتتى. مەن ھەيرانلىق بىلەن ئەتراپىمغا قاراپ تۇرغىنىمدا بىرسى كېلىپ، ئىگىلىزچە: «سىز.... نىڭ مېھىنىمۇسىز؟» دەپ سورىدى. مەن ئۇنداق بىرسىنىڭ بىزنى مېھمان قىلىدىغانلىقىنى بىلمىگەنلىكتىن: «ياق» دېدىم. ئۇ كىشى كەتتى بىز زالىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان پېتى قالدۇق. ئايرۇپىلاندىن باشقا چۈشىدىغانلار قالمىغاندا ھېلىقى كىشى يەنە يېنىمغا كېلىپ: پاسپورتىڭىزنى كۆرۈپ باقسام» دېدى. مەن پاسپورتۇمنى ئۇزاتتىم. ئۇ كىشى: «ھە.... بىزىنى يېرىم سائەتتىن بېرى ئېزدەۋاتىمىز، بىز سىلەرنى كۆتۈۋېلىشقا چىققان، مەرھەمەت قىلىڭلار» دەپ بىزنى باشلاپ ماڭدى. يېنىمىزدىكى بىرچامدىن ۋە بىر پارچە گىلەمنى باشقىلىرى ئالدى. پولسىلار ئۇلارنىڭ ئالدىدا تىك تۇرۇپ يول بىكارلاپ تۇرغىلى باشلىدى. كونترول ۋە گۇمرۇگ تەكشۈرۈشكە كىرىمى مېھمانلارنى باشلايدىغان زالغا باشلاپ كىردى. بىر ئاز دەم ئالغاندىن كېيىن، ئۇلار ئىچىدىن باشلىققا ئوخشايدىغان بىرسى «بىز يۈنۈس بۇغرا نىڭ دوستى، سىز بىزنى مېھىنىمىز ھازىر سىزنى ھۆتەلگە يەرلەشتۈرۈپ قويۇمىز. بىرقانچە كۈن تەھراندا تاماشا قىلىڭ. ئاندىن بىز ئەنقەرگە يولغا سېلىپ قويۇمىز» دېدى. ناھايىتى ئازادە بىر ماشىنىغا ئولتۇرۇپ شەھەرگە قاراپ ماڭدۇق. يولدا كېتىۋېتىپ مەن ھېلىقى باشلىق بىلەن پارسچە سۆزلىشىشكە باشلىدىم. ئۇلار مېنىڭ پارسچە بىلىدىغانلىقىم كۆرۈپ ھەيران قېلىشتى ۋە قىزغىن سۆھبەت باشلىنىپ كەتتى. ئىچىمدا تۈركىيىگە ئايرۇپىلان بىلەن كېتىڭلا دەپ قالسا بولمىز بېشىمىز يەنى قانداق قىلامىز دېگەن ئەندىشە بار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۇنىڭغا: «بىزنى ئەنقەرگە پويىز بىلەن يولغا سېلىپ قويىڭىز ئىكەن» دېدىم. ئۇ كىشى «سىزنىڭ ئايرۇپىلان بىلىڭىزنى زاكاس قىلىپ قويدۇق، ئەتە

size teslim edeceğiz. Tahran'da bir hafta dinlenin çünkü sizi direk götürerek uçağa bindireceğiz, o güne kadar uçak yok" dedi. O yine söz arasında "şu başınızdaki şeyi giymeyin, burada bunu Yahudiler giyer" dedi. Ben bunun Uygurların milli başlığı olduğunu anlattım.

Bizi götürdükleri otel dünyanın en lüks otellerinden biri olan "Hilton" imiş. O gün İran'ı ziyaret etmek için gelen Enver Sedat da oteldeymiş. Yanyana iki odaya yerleştik. Bunları görüp bu kadar özel (VIP) ağırlanmamızın sırrı nedir diye düşünmeye başladım. Hatta sonra bunlar için para ödeyin derlerse ne yaparım diye endişe etmeye başladım. Onun için yemeğe restorana inmedik. Sadece kahvaltıya inip az birşey yiyip yukarıya çıktık. Pan Amerika havayollarının biletini getirdiler. Bu Pan Amerika havayollarının 19 Haziran tarihli 111 sefer sayılı Tahran Ankara biletiydi. "Akşam sizi pazara götüreceğiz almak istediğiniz birşey varsa alırsınız" dediler. Ben başım ağrıyor diye kabul etmedim. Kalanları götürdüler.

Ben sonunda onlardan birinin yanına gidip, bizim bu konaklama, yemek masrafları ne olacak diye sordum. "Hepsini biz ödiyeceğiz, sizinkiler pazardan hiçbir şey almayı kabul etmediler" dedi. Rabia'nın anlattığına göre onlar mağazalarda sürekli "ne almak istersiniz" diye sormuşlar. Bizimkiler biz bir şey almayacağız diyince birbirlerine bakakalmışlar. Ondan sonra ben biraz rahat nefes aldım. Allah'a şükür diyip, yemeği de korkmadan yedik ve

ئاپىرىپ بېرىمىز. تەھرىندا بىرھەپتە دەم ئالىسىز. چۈنكى، سىزنى ئۇدۇل ئەنقەرىگە بارىدىغان ئايرۇپىلانغا سېلىپ قويۇمىز. ئونكىغىچە ئايرۇبىلان يوق، دېدى. سۆز ئارىسىدا ئۇ يەنە: « شۇ بېشىڭىزدىكى نەرسىنى كىيىمەڭ، بۇنى بۇيەردە يەھۇدىلەر كىيىدۇ» دېدى. مەن بۇنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي باش كىيىمى ئىكەنلىكىنى ئاڭلاتتىم.

بىزنى ئاپىرىپ قويغان ھۆتەل دۇنيا بويىچە ئەڭ ئالى ھۆتەللەردىن بىرى بولغان «ھىلتون» ئىكەن. شۇ كۈنى ئىراننى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ئەنۋەر ساداتمۇ شۇ ھۆتەلدە ئىكەن. يان - يانا ئىككى ياتاققا يەرلەشتۈك. بۇلارنى كۆرۈپ، بۇقەدر ئالى دەرىجىدە كۆتۈرۈۋېلىشىمىزنىڭ سىرى نېمە دەپ ئويلاپ قالدىم. ھەتتا، كېيىن بۇلار ئۈچۈن پۇل تۆلەڭلەر دېسە قانداق قىلامەن دەپ ئەندىشىمۇ قىلىپ قالدىم. شۇنىڭ ئۈچۈن يېمە كىكىمۇ زالغا كىرىمدۇق. ناشتىغىلا كىرىپ ئازراق بىرنەرسە يەپ چىقتۇق. ئەرتىسى 5 كىشىلىك پان ئامېرىكا ھاۋا يوللىرى، نىڭ بىلىتىنى ئەكىلىپ بەردى. قارىسام بۇ پان ئامېرىكا نىڭ تەھرىن - ئەنقەرەگە 6 - ئاينىڭ 19 - تارىخلى 111 - سەپەر بىلىتى ئىدى. كەچتە بازارغا ئېلىپ چىقىمىز ئالدىغان نەرسە كېرەك بولسا ئېلىۋېلىڭلار، دەپ كەلدى. مەن بېشىم ئاغرىپ قالدى دەپ ئونۇمدىم. باشقىلارنى ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

كەچتە مەن ئۇلاردىن بىرىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئاخىرى: « بىزنىڭ بۇ ياتاق يېمەك چىقىملىرى قانداق بولىدۇ؟ دەپ سورىدۇم. « ھەممىسىنى بىز تۆلەيمىز، بۇلار بازاردىن ھېچ سودىلىق قىلغىلى ئونۇمدى؟» دېدى. رابىيەنىڭ ئېتىشىچە ئۇلار ھەدەپ ماگازىنلاردا نېمە ئالسىلەر دەپ سوراپتۇ. ئۇلار بىز بىرنەرسە ئالمايمىز دېسە بىر - بىرىگە ھەيرانلىق بىلەن قارىشىپ قاپتۇ. ئاندىن كېيىن مەن بىرئاز خاتىرجەملىنىپ خۇداغا شۇكۇر دەپ، يېمە كىكىمۇ قورقماي يېدۇق ۋە

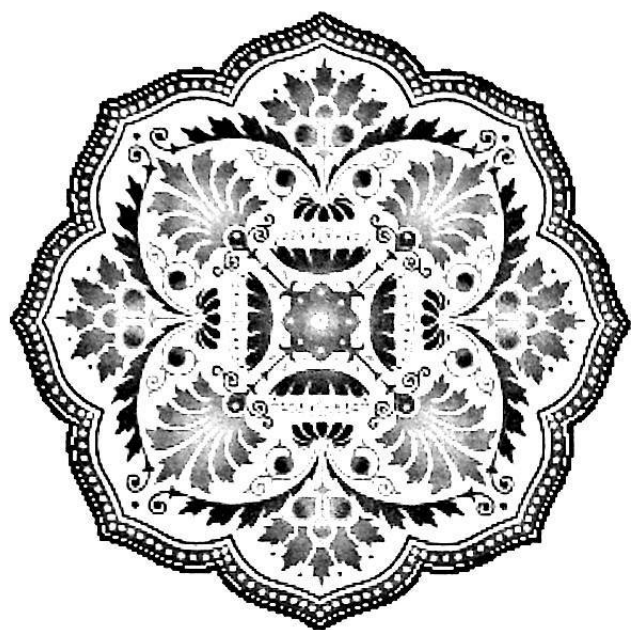
pazara çıktığımızda safran lazım diye biraz safran aldık. Bir hafta sonra yine karşılamaya gelenler bizi yolcu etti. 19 Haziran 1976 tarihinde öğleden sonra uçağın Türk hava sahasına girdiği anons edildi. Birden heyecanlanmaya başladım. Abimden ayrıldığımızdan beri 27 yıl geçmişti. İkimizin de başından çok olaylar ve değişiklikler geçmişti. Yani çeyrek asır ikimiz başka başka dünyalarda yaşadık. Annem de muradına erdi. Ama ben sanki romanlardaki gibi bu beklenmedik durum karşısında şaşkırdım kaldım. Yeni bir ülkede bizi neler bekliyor sadece Allah bilir.

Uçaktan inip biraz yürüdük. Yüksekçe bir yerden birinin elini sallayarak bize bakıp işaret ettiğini gördüm. İklimnisa hanım işte Yunus Hacım diye bağırdı. Böylece Türkiye'ye sağ salım gelip abim ile buluştuk.

Ve 23 yıl önce yazmaya başladığım hatıralarımın sonu geldi. Hatıramın bu son satırlarını 2000 yılının ilk günü yazıyor olmam da bir tesadüf oldu. Hatıramın son satırları dedim çünkü bunların devamını artık yazmayacağım. Tünelin ucu göründü dedikleri gibi 69 yaşımı bitirip 70'e ayak bastım (Çinlilerin bana sormadan pasaporta 2 yıl büyük yazdığını ve Türk vatandaşlığına geçtiğimde de öyle yazıldığını hesaplarsam). Yakında Ayşe'nin iki torunu olacak yani Allah nasip ederse torunumun çocuğunu göreceğim gibiyim.

Cenabı Allah akıbetimi hayırlı kılsın

1 Ocak 2000 Batıkent, Ankara

EKLER

Neseb Tablosu (Şeçere)
Fotoğraflar

Neseb Tablosu (Şeçere)

Hoca Ubeydullah I

?

Habibullah Han HACIM

Abdurahman HAN PAŞA

Sudur HAN

Hekimşah AHUNUM

Muhammed NİYAZ

Yusuf AHUNUM

Muhammed Sıddık
AHUNUM

Selim BANU

Seyide I

Abdulhamit Yusuf
DAMOLLACIM

Meymune HANACIM

Kamernisa HAN

Abdulkerim HACIM

Bibi Zeynep
HANACIM

Nusret HANACIM

İklimnisa BUĞRA

MEHMET YAKUP
BUĞRA

Yunus BUĞRA

BEKİN

Samet OĞUZ

Ayşe OĞUZ

Abdulcelil
ALİOĞLU

Risalet
ALİOĞLU

İsmail BEKİN

Abdullah OĞUZ

Halise GAZİ

Abdulhabir
ALİOĞLU

Muhammed Ali
ALİOĞLU

Abdullah
ALİOĞLU

Burak

Bilal

Mustafa

Merhaba OĞUZ

Zeynep

Abdulkerim

Orhan GAZİ

Mihriban

Mihray

Ayşe

Betülây

Fatma ALİOĞLU

Büşra

Sümeyye

Cemal

Magfirat ALİOĞLU

Abdulcelil

Yusuf

Yakup

Ayval BUĞRA

ARI

Abdulaziz AHUNUM

Cemile HAN AĞAÇAM

Ali AHUNUM

Sekine BANU

Emir ABDULLAH

Emir NURAHMET

Bibi Meryem HANACİM

MEHMET EMİN BUĞRA

Busara HAN

Abdulahad MEHSUM HACİM

Amine HANACIM

Habibe HANACIM

Mehmet Rıza BEKİN

Ahmet Rıza BEKİN

Fatma BUĞRA

Kuyaş BUĞRA

İpar BUĞRA

Marifet BUĞRA

Rabia ALTUNAY

Coşkun ALTUNAY

Deniz BUĞRA

Muhammed Emin BUĞRA

Merve ALTUNAY

Mine ALTUNAY

ALİ ARSLAN

FOTOĞRAFLAR

[Bu bölümde yer alan fotoğraflar Nur Ahmet BUĞRA'nın
arşivinden alınmıştır.]

Mehmet Yakup Buğra'nın Babası Abdulkirim Hacim (Sağda Ayakta), Hoten Emir Mehmed Emin Buğra (Sağda Masa Başında Oturan Siyah Cübbeli) ve bir grup Hoten'in önde gelen şahsiyetleri ile birlikte. [Hoten-1933]

Sağdan-sola: Mehmet Yakup Buğra, Abdulkerim Hacim, Yunus Buğra
(Resmin altındaki Arapça not: "Hacı Abdulkerim Mekketü'l-Mükerreme'de")
[Mekke-1935]

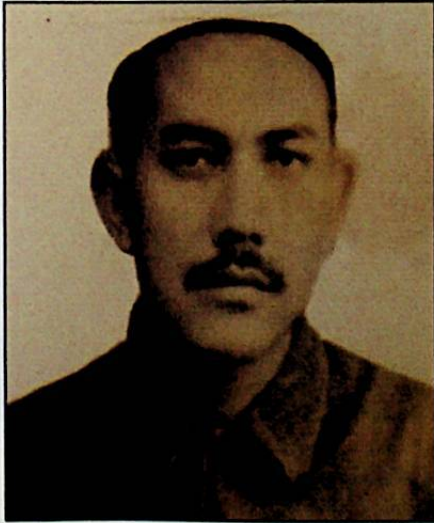
Bibi Zeynep Hacı Hanım

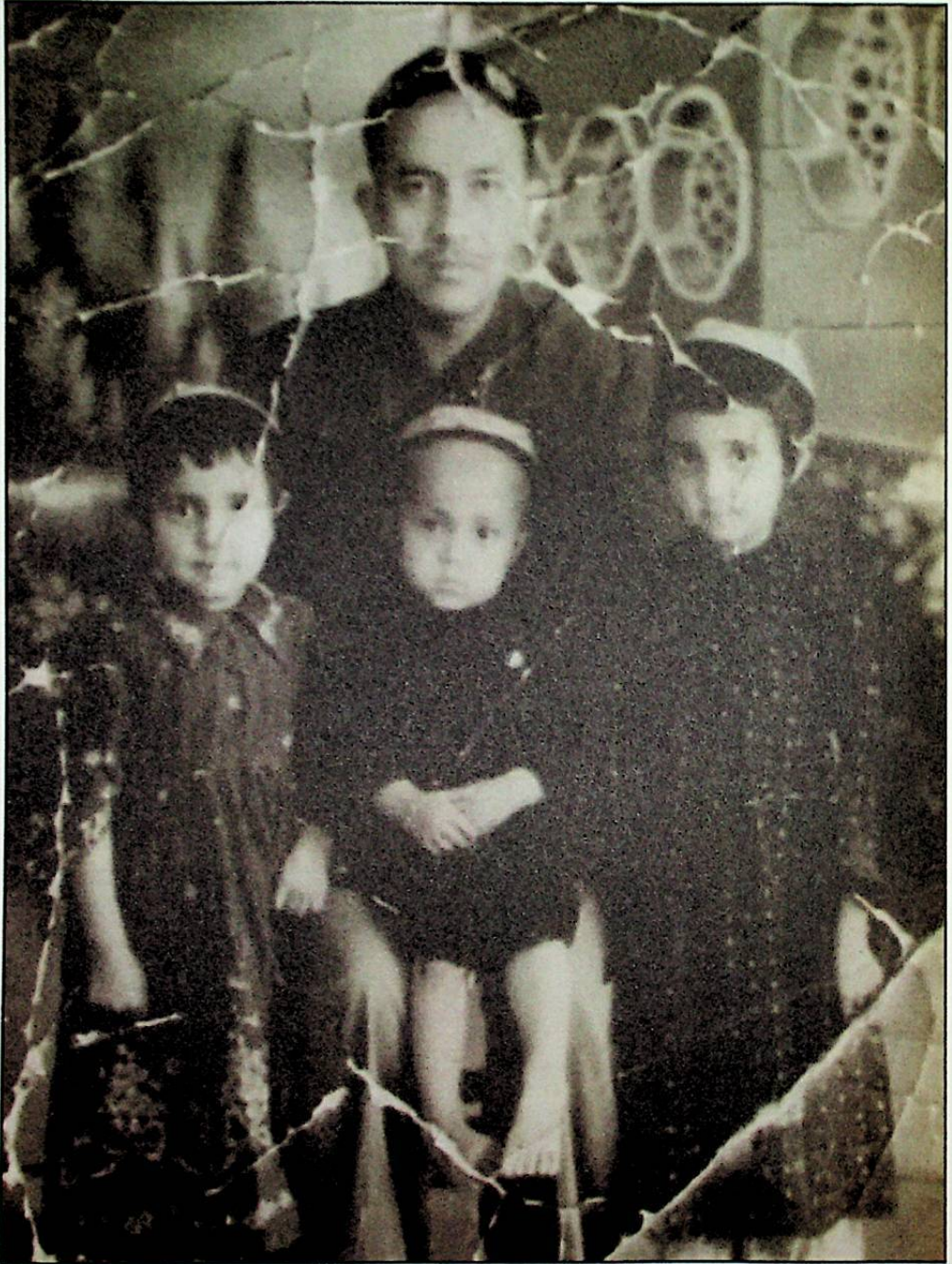
Mehmet Yakup Buğra (*ayakta*),
Bibi Zeyneb Hacı Hanım (*sağda*),
Yunus Buğra (*solda*)
[Sirinegar/Keşmir-1947]

Mehmet Yakup Buğra (sağda yerde oturan) ve Abdulkerim Hacim (sağda sandalyede), M.Rıza Bekin (solda ayakta) ve bir grup hemşehriler ile birlikte.
[Keşmir-1937]

Mehmet Yakup Buğra [Hoten-1956] İklim Nisa Buğra [Ankara-1978]

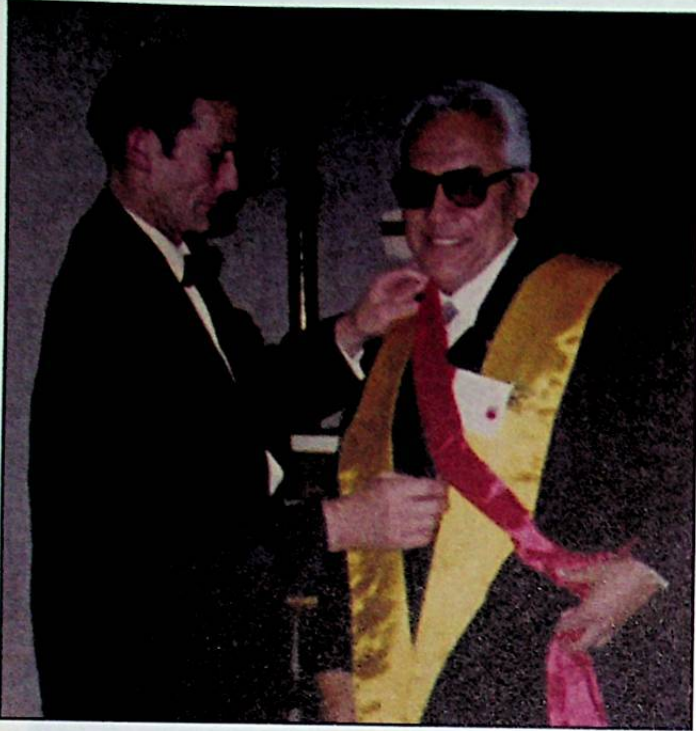
Risalet Aliođlu (*solda ayakta*), Mehmet Yakup Buğra, Nur Ahmet Buğra (*ortada*),
Ayşe Ođuz (*sağda ayakta*). [Hoten, 1957]

Soldan Üst Sıra: Abdullah Oğuz , Samet Oğuz, MEHMET YAKUP BUĞRA, Abdulcelil Alioğlu, Abdulhabir Alioğlu. Orta Sıra: Aliye Bekin, Ayşe Oğuz, Halise Oğuz, Bibi Zeynep Hanım, İklimnisa Buğra, Risalet Alioğlu, Muhammed Ali Alioğlu
Alt Sıra Ortada Nur Ahmet Buğra ve Sağda Rabia Buğra. [Hoten, 1976]

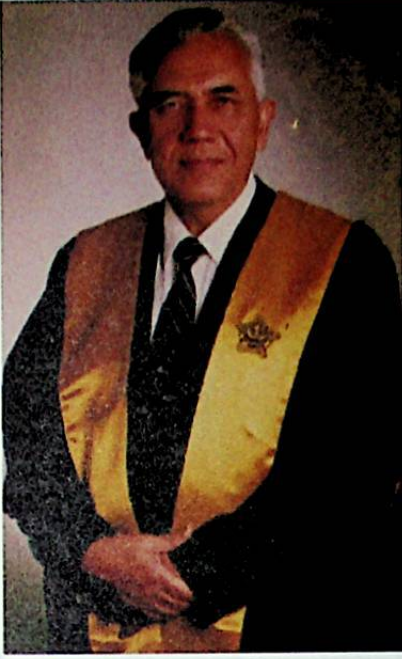
Soldan-Sağa üst sıra: İklimnisa Buğra, Ayşe Oğuz, Abdulcelil Alioğlu, Mehmet Yakup Buğra, Risalet Alioğlu, Aliye Bekin. Rabia Altunay, Samet Oğuz
Alt sıra (Soldan-Sağa): Halise Gazi, Nurahmet Buğra, Murat Bekin, Muhammed Ali Alioğlu, Abdulhabir Alioğlu, Alp Doğan, [Ankara, 1982]

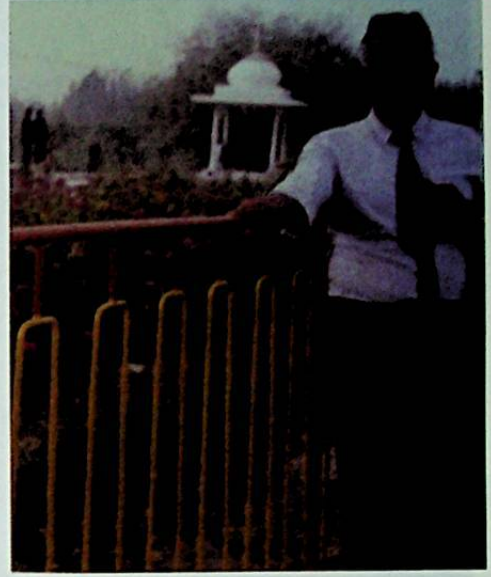
Mehmet Yakup Buğra,
Doctor of Philosophy (Ph. D)
ünvanı töreninde.
[İspanya, 1986]

Mehmet Yakup Buğra, özel muaynehanesinde. [Ankara, 1988]

[Malaga, İspanya 1986]

Hoten 1982]

Uluslararası düzenlenen bir ilmi toplantıda. [Pekin 1990]

Hoten Milli Tabebat Hastanesi başhekimi Abdulhamit Yusuf ile birlikte. [Hoten 1987]
Abdulhamit Yusuf ile M.Yakup Buğra'nın akrabalık bağı için bkz. Şecere (s.258-259)

[Urumçi, 1996]

M. Yakup Buğra ve eşi İklim Nisa hanım
[Ankara, 1988]

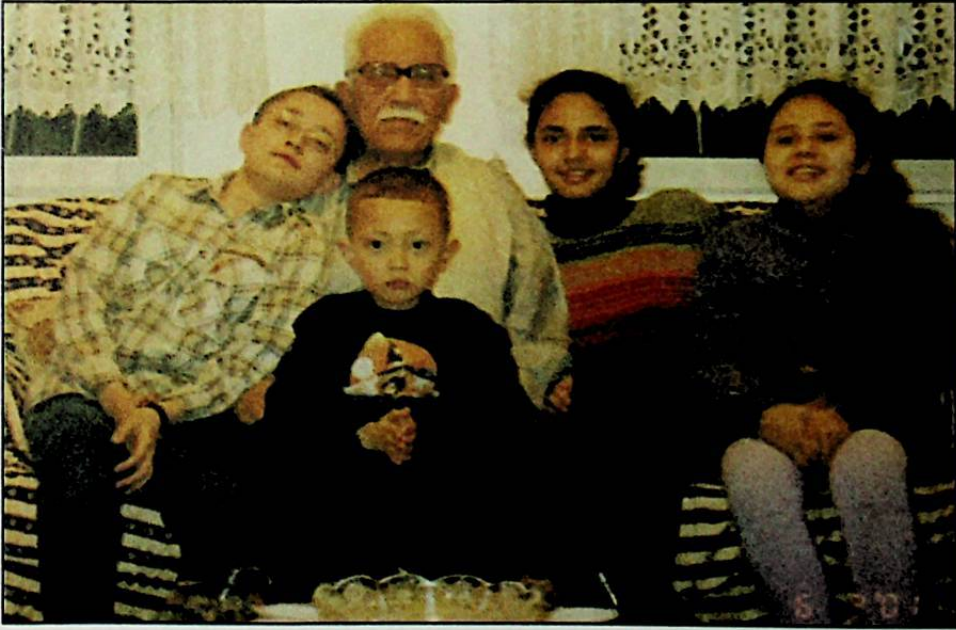

M. Yakup Buğra, torunu Murat Bekin ile (Kamera önündeki) Mehmet Emin Buğra'nın hayatını konu alan bir belgesel çalışmasını hazırlarken. [Ankara, 1992]

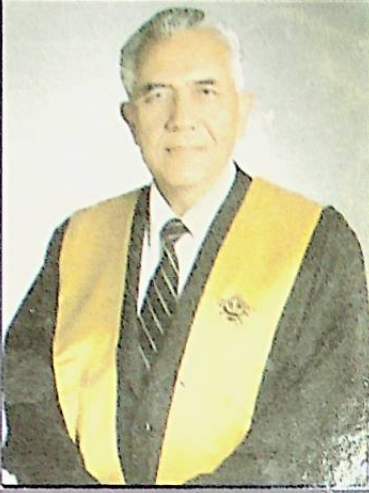
M. Yakup Buğra torunlarıyla birlikte.

Soldan: Abdullah Oğuz (önde), Murat Bekin, Halise Oğuz, Abdulhabir Alioğlu, Muhammed Ali Alioğlu. [Ankara, 1986]

M. Yakup Buğra torunlarıyla birlikte.

Soldan: Abdülkerim Buğra, Muhammed Emin Buğra, Merve Altunay, Mine Altunay
[Ankara, 2001]

Dr. Mehmet Yakup Buğra, Doğu Türkistan halkının Çin esaretine karşı bağımsızlık ateşini yakmaya başladığı günlerde, Hoten İnkılabının önderi Mehmet Emin Buğra'nın yakın kurmaylarından olan Abdülkerim Buğra ve Bibi Zeynep Hanımın oğlu olarak 1930 yılında dünyaya geldi.

Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti'nin yıkılmasından sonra ailesi ile birlikte Suudi Arabistan'a hicret etmek zorunda kaldı. Mehmet Emin Buğra'nın mücadeleye devam çağrısını emir telakki eden babası ile birlikte 1936 yılında Hindistan'a geldi. 1942 yılında Mehmet Emin Buğra Çin'e dönemeye mecbur bırakılana kadar Hindistan'da

(Bugünkü Pakistan) kaldı. 1942'den 1947 yılına kadar ailesi ile birlikte İngiliz sömürge hükümeti tarafından Hindistan'ın iç bölgelerinde yer alan Dammu'da mecburi ikamete tabi tutuldu. Orta öğrenimini burada tamamladı

27 Aralık 1947 günü kendi ifadesi ile "14 yıl süren Hindistan, Afganistan ve Suudi Arabistan'daki zorlu gurbet hayatını sonlandırıp vatanına geri döndü". 1949 yılında İklimnisa Hanım ile evlendi. Bu evlilikten Ayşe, Risalet, Nur Ahmet ve Rabia isimli dört çocuğu dünyaya geldi. Tıp fakültesini 1956 yılında, iç hastalıkları ve akupunktur uzmanlığını 1967 yılında memleketinde tamamladı

19 Haziran 1976 günü, Doğu Türkistan'ı 1949 yılında işgal eden Komünist Çin yönetiminin baskısı altında geçen 27 yıllık korku ve dehşetten sonra, mazlum Doğu Türkistan halkının yegâne hamisi Türkiye'ye ulaştı. Ailesi ile birlikte Ankara'ya yerleşerek burada özel muayenehanesinde doktorluk yapmaya başladı. Nisan 1986'da İspanya'da Doctor of Philosophy (Ph.D) ünvanını aldı. Nisan 1990'da 172. Yüksek Sağlık Şurası'nda akupunktur yönetmeliğinin hazırlanması çalışmalarına katıldı. 19.10.1991'de Sağlık Bakanlığı tarafından Akupunktur Üst Komisyonu üyeliğine seçildi.

5 yabancı dil bilen Dr. Mehmet Yakup Buğra, 1990 yılından itibaren doktorluğun yanı sıra ilmi faaliyetlere ağırlık vermeye başladı. İlk olarak Mehmet Emin Buğra'nın "Doğu Türkistan Tarihi" adlı kitabını günümüz Uygur yazım kuralına göre yeniden düzenleyerek bastırıldı. Uygurca'ya tercüme ettiği eserlerin başlıcaları İmam Nevvî'nin 40 Hadis'i, Mevdüdü'nin İslam'a İlk Adım ve Tefhi-mu'l-Kur'an tefsirinin 1. cildidir.

27 Mart 2011 günü 81 yıl süren çileli ama bir o kadar da bereketli ve verimli bir hayattan sonra, ebedi aleme irtihal etti. Cenabı Allah rahmetiyle muamele etsin, mekâmı cennet olsun.